

॥ अथ ब्रह्मसूत्रभाष्यं प्रारभ्यते ॥ २ ॥

ब्र. भा.

॥ १ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुरुभ्योनमः ॥ हरीः ॐ नाराय
णंगुणैःसर्वैरुदीर्णदोषवर्जितम् ॥ ज्ञेयंगम्यंगुलंश्चापिनत्वासूत्रार्थउच्यते ॥ १ ॥ ॥ द्वापरेसर्व
त्रज्ञानआकुलीभूतेतन्निर्णयायब्रह्मरुद्रेन्द्रादिभिरर्थिनोभगवान्नारायणोव्यासत्वेनाऽवततार॥अ
थेष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारेच्छूनांतद्योगमविजानतांतज्ज्ञापनार्थंवेदमुत्सन्नं व्यंजयंश्चतुर्धाव्यभजत् ॥
चतुर्विंशतिधैकशतधासहस्रधाद्वादशधाच ॥ तदर्थनिर्णयायब्रह्मसूत्राणिचकार ॥ ॥ तच्चोक्तं
स्कांदे ॥ ॥ नारायणादिनिष्पन्नज्ञानंरुतयुगेस्थितम् ॥ किंचित्तदन्यथाजातंत्रेतायांद्वापरेऽ
खिलम् ॥ गौतमस्यऋषेःशापाज्ज्ञानेत्वज्ञानतांगते ॥ संकीर्णबुद्धयोदेवाब्रह्मरुद्रपुरःसराः ॥ शर
ण्यंशरणंजग्मुर्नारायणमनामयम् ॥ तैर्विज्ञापितकार्यस्तुभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ २ ॥ अवतीर्णोभ
हायोगीसत्यवत्यांपराशरात् ॥ उत्सन्नान्भगवान्वेदानुज्जहारहरिःस्वयम् ॥ ३ ॥ चतुर्धाव्यभज
त्तांश्चचतुर्विंशतिधापुनः ॥ शतधाचैकधाचैवतथैवचसहस्रधा ॥ ४ ॥ रुष्णोद्वादशधाचैवपुन
स्तस्यार्थवित्तये ॥ चकारब्रह्मसूत्राणियेषांसूत्रत्वमंजसा ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसंदिग्धंसारवद्विष्व
तोमुखम् ॥ अस्तोभमनवद्यंचसूत्रंसूत्रविदोविदुः ॥ ६ ॥ निर्विशेषितसूत्रत्वंब्रह्मसूत्रस्यचाप्यतः॥
यथाव्यासत्वमेकस्यरुष्णस्यान्येविशेषणात् ॥ ७ ॥ सविशेषणसूत्राणिह्यपराणिविदोवि
दुः ॥ मुख्यस्यनिर्विशेषेणशब्दोऽन्येषांविशेषतः ॥ ८ ॥ इतिवेदविदःप्राहुःशब्दतत्त्वार्थवेदिनः ॥
सूत्रेषुयेषुसर्वेपिनिर्णयाःसमुदीरिताः ॥ ९ ॥ शब्दजातस्यसर्वस्ययत्प्रमाणश्चनिर्णयः ॥ एवंविधानि
सूत्राणिरुत्वाव्यासोमहायशाः ॥ १० ॥ ब्रह्मरुद्रादिदेवेषुमनुष्यपितृपक्षिषु ॥ ज्ञानंसंस्थाप्यभगवा

प्र० २

अ० १

॥ १ ॥

नृक्रीडतेपुरुषोत्तमइत्यदि ॥ ११ ॥ ॥ ॐअथातोब्रह्मजिज्ञासा ॐ ॥ १ ॥ ॥ अथशब्दो
 मंगलार्थोऽधिकारानंतर्यार्थश्च ॥ अतःशब्दोहेत्वर्थः ॥ उक्तंचगारुडे ॥ अथातःशब्दपूर्वाणिसूत्रा
 णिनिखिलान्यपि ॥ प्रारभंतेनियत्यैवतत्किमत्रनियामकम् ॥ कश्चार्थश्चतयोर्विद्वन्कथमुत्तम
 तातयोः ॥ एतदाख्याहिमेब्रह्मन्यथाज्ञास्यामितत्त्वतः ॥ एवमुक्तोनारदेनब्रह्माप्रोवाचसत्तमः ॥
 आनंतर्येधिकारस्यमंगलार्थेतथैवच ॥ अथशब्दस्त्वतःशब्दोहेत्वर्थेसमुदीरितः ॥ परस्यब्रह्मणो
 विष्णोःप्रसादादितिवाभवेत् ॥ सहिसर्वमनोवृत्तिप्रेरकःसमुदाहृतः ॥ सिसृक्षोःपरमाद्विष्णोःप्रथ
 मंद्वौविनिःसृतौ ॥ ॥ ॐकारश्चाथशब्दश्चतस्मात्प्राथमिकौकमात् ॥ तद्धेतुत्वंवदंश्चापितृतीयोऽ
 तउदाहृतः ॥ अकारःसर्ववागात्मापरब्रह्माभिधायकः ॥ तथौप्राणात्मकौप्रोक्तौव्याप्तिस्थिति
 विधायकौ ॥ अतश्चपूर्वमुच्चार्याःसर्वएतेसतांमताः ॥ अथातःशब्दयोरेवंवीर्यमाज्ञायतत्त्वतः ॥
 सूत्रेषुतुमहाप्राज्ञास्तावेवादौप्रयुंजतइति ॥ ॥अधिकारश्चोक्तोभागवतत्रे॥मंदमध्योत्तमत्वेनत्रि
 विधाह्यधिकारिणः ॥ तत्रमंदामनुष्येषुयउत्तमगणामताः ॥ मध्यमाऋषिगंधर्वादेवास्तत्रोत्तमो
 मताः ॥ इतिजातिरुक्तोभेदस्तथान्योगुणपूर्वकः ॥ भक्तिमान्परमेविष्णौयस्त्वध्ययनवाचनरः ॥
 अधमःशमादिसंयुक्तोमध्यमःसउदाहृतः ॥ आब्रह्मस्तंबपर्यंतमसारंचाप्यनित्यकम् ॥ वि
 ज्ञायजातवैराग्योविष्णुपादैकसंश्रयः ॥ सउत्तमोधिकारीस्यात्संन्यस्ताखिलकर्मवानिति ॥
 अध्ययनमात्रवतोनाविशेषादितिचोपरि ॥ शांतोदांतउपरतस्तिक्षुःसमाहितोभूत्वाऽऽत्मन्ये
 वात्मानंपश्येत् ॥ परीक्ष्यलोकान्कर्मचितान्ब्राह्मणोनिर्वेदमायाज्ञास्त्यक्तःकृतेन तद्विज्ञा

बधमाक्षाचपुरुषाद्यस्मात्सहारैरेकराडातस्कांद ॥ यतांवाइमानिभूतानिजायंते ॥ यन

ब्र. भा.

॥ २ ॥

नार्थसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥ यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आ-
त्मा विवृणुते तनूंत्वाम् ॥ यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते म-
हात्मन इत्यादि श्रुतिभ्यश्च ॥ व्योमसंहितायां च ॥ अंत्यजा अपि ये भक्तानामज्ञानाधिकारिणः ॥
स्त्रीशूद्रब्रह्मबंधूनां तंत्रज्ञाने धिकारिता ॥ एकदेशे परोक्ते तु न तु ग्रंथपुरःसरे ॥ त्रैवर्णिकानां वेदोक्ते-
सम्यग्भक्तिमतां हरौ ॥ आहुरप्युत्तमस्त्रीणामधिकारं तु वैदिके ॥ यथोर्वशीयमीचैव शच्याद्याश्च
तथा परा इति ॥ यतो नारायणप्रसादमृतेन मोक्षः ॥ न च ज्ञानं विना त्यर्थप्रसादः ॥ अतो ब्रह्मजि-
ज्ञासाकर्तव्या ॥ यत्रानवसरोऽन्यत्र पदं तत्र प्रतिष्ठितम् ॥ वाक्यं वेति सतां नीतिः सावकाशेन तद्भवे-
दिति बृहत्संहितायाम् ॥ तमेवं विद्वानमृतइह भवति नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ॥ प्रियो हि ज्ञा-
निनोऽत्यर्थमहंस च मम प्रियः ॥ यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः ॥ आत्मा वाऽरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो नि-
दिध्यासितव्य इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ कर्मणा त्वधमः प्रोक्तः प्रसादश्रवणादिभिः ॥ मध्य-
मो ज्ञानसंपत्त्या प्रसादस्तूत्तमो मतः ॥ प्रसादाच्च धमाद्विष्णोः स्वर्गलोकः प्रकीर्तितः ॥ मध्य-
मा ज्ञानलोकादिरुत्तमस्त्वेव मुक्तिदः ॥ श्रवणं मननं चैव ध्यानं भक्तिस्तथैव च ॥ साधनं ज्ञानसं-
पत्तौ प्रधानं नान्यदिष्यते ॥ न चैतानि विना कश्चिज्ज्ञानमापकुतश्च नेति नारदीये ॥ ब्रह्मश-
ब्दश्च विष्णवावेव ॥ यमंतः समुद्रे कवयो वयं तियदक्षरे परमे प्रजाः ॥ यतः प्रसूता जगतः प्रसूतीतो ये-
न जीवान् व्यससर्ज भूम्यामित्युक्त्वा तदेव तत दुस्त्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनामिति हि श्रुतिः ॥
तन्नो विष्णुरिति वचनाद्विष्णुरेव हितत्रोच्यते ॥ न चैतदशब्दात्तत्प्राप्तिः ॥ नामानि विश्वा-

प्र० २

अ० १

॥ २ ॥

निनसंतिलोकेयदाविरासीदनृतस्यसर्वम् ॥ नामानिसर्वाणियमाविशंतितवैविष्णुं परममुदाह
 रंतीति भाष्येयश्रुतिः ॥ योदेवानां नामधा एक एव तं संप्रश्रं भुवनायंत्यन्येत्येव शब्दान्नान्येषां स
 र्वनामता ॥ अजस्यनाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्विश्वानि भुवनानि तस्थुरिति विष्णोर्हिलिङ्गम् ॥
 नचप्रसिद्धार्थविनाऽन्योऽर्थोयुज्यते ॥ अजस्यनाभावित्यस्यनाभेरभूतश्रुतेः पुष्करं लोकसार
 म् ॥ तस्मै नमो व्यस्तसमस्तविश्वविभूतये विष्णवे लोककर्त्रे इति स्कांदि ॥ परो दिवा पर एना पृथिव्येति स
 माख्याश्रुतौ ॥ यंकामयेतंतमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणंतमृषितं सुमेधामित्युक्तं वाममयो निरर्त्स्वः समुद्र
 इत्याह ॥ उग्रोरुद्रः ॥ समुद्रेतर्नारायणः ॥ प्रसिद्धत्वात्सूत्रितत्वाच्चास्यार्थस्य नचाविरोधे प्रसिद्धः
 परित्यज्यते ॥ उक्तन्यायेन च श्रुतय एतमेव वदंति ॥ वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा ॥ आदावंते
 च मध्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयत इति हरिवंशेषु ॥ नचेतरग्रंथविरोधः ॥ एष मोहं सृजाम्याशु यो
 जनान्मोहयिष्यति ॥ त्वंच रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणिकारय ॥ अतथ्यानि वितथ्यानि दर्शयस्व म
 हाभुज ॥ प्रकाशंकुरु चात्मानमप्रकाशंच मांकुर्विति वाराहवचनात् ॥ शैवे च स्कांदि ॥ श्वपचादपि क
 ष्टत्वं ब्रह्मेशानादयः सुराः ॥ तदैवाच्युतयांत्येव यदैव त्वंपराङ्मुख इति ॥ ब्राह्मे च ब्रह्मवैवर्ते ॥ नाहं
 नच शिवो न्ये च तच्छक्त्येकांशभागिनः ॥ बालः क्रीडनैर्यद्वत्क्रीडतेऽस्माभिरच्युत इति ॥ नच वैष्णवे
 षु तथा ॥ तच्चैष मोहमित्युक्तम् ॥ १ ॥ अ० १ ॥ ब्रह्मणो लक्षणमाह ॥ ॥ ॐ जन्माद्यस्य यतः ॐ ॥ २ ॥
 सृष्टिस्थितिसंहारनियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षायतः ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारनियतिज्ञानमावृतिः ॥
 बंधमोक्षौ च पुरुषाद्यस्मात्सहरिरेकराडिति स्कांदि ॥ यतो वा इमानि भूतानि जायंते ॥ येन

ब्र. भा.

॥ ३ ॥

जातानिजीवन्ति॥यत्प्रयंत्यभिसंविशंतितद्विजिज्ञासस्वतद्वह्मेति ॥ यउन्निधातुपृथिवीमुतद्यामे
कोदाधारभुवनानिविश्वा ॥ चतुर्भिःसाकंनवर्तिचनामभिश्चक्रंनवृत्तंव्यतीश्रवीविपत् ॥ परोमात्र
यातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवंति॥ नतेविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमाप ॥ योनः
पिताजनितायोविधाताधामानिवेदभुवनानिविश्वेत्यादिच ॥२॥अ० २॥अनुमानतोऽन्येनकल्पनी
याः ॥ ॥ ॐशास्त्रयोनित्वात् ॐ ॥३॥ ॥ नावेदविन्मनुतेतेतंबृहंतं सर्वानुभूमात्मानंसांपराये ॥ औ
पनिषदःपुरुषइत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ नचानुमानस्यनियतप्रामाण्यम् ॥ श्रुतिसाहाय्यरहितमनुमानं
नकुत्रचित् ॥ निश्चयात्साधयेदर्थप्रमाणांतरमेवच ॥ श्रुतिस्मृतिसहाय्यतत्प्रमाणांतरमुत्तमम् ॥
प्रमाणपदवीगच्छेन्नात्रकार्याविचारणा ॥ पूर्वोत्तराविरोधेनकोत्रार्थोऽभिमतोभवेत् ॥ इत्याद्य
मूहन्तर्कःशुष्कतर्कतुवर्जयेदित्यादिकौर्मै ॥ शक्यत्वाच्चानुमानानांसर्वत्र ॥ सर्वत्रशक्यतेकर्तु
मागमंहिविनानुमा ॥ तस्मान्नसाशक्तिमतीविनागममुदीक्षितुमिति वाराहे ॥ रेतोधातुर्वटकणि
काघृतधूमाधिवासनम् ॥ जातिस्मृतिरयस्कांतःसूर्यकांतोबुभक्षणम् ॥ प्रेत्यभूताप्ययश्चैवदेव
ताभ्युपयाचनम् ॥ मृतेकर्मनिवृत्तिश्चप्रमाणमितिनिश्चयइतिमोक्षधर्मवचनान्ननास्तिव्यवादो
युज्यते ॥ दर्शनाच्चतपआदिफलस्य ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाश्चभारतंपंचरात्रकम् ॥ मूलरामायणं
चैवशास्त्रमित्यभिधीयते ॥ यच्चानुकूलमेतस्यतच्चशास्त्रंप्रकीर्तितम् ॥ अतोऽन्योग्रंथविस्तारोऽनैव
शास्त्रंकुवर्त्मतदितिस्कांदे ॥ सांख्ययोगःपाशुपतवेदारण्यकमेवचेत्यारभ्यवेदपंचरात्रयोरैक्या
भिप्रायेणपंचरात्रस्यैवप्रामाण्यमुक्तम्॥इतरेषांभिन्नमतत्वंप्रदर्श्यमोक्षधर्मेष्वपि ॥ शास्त्रं योनिःप्र

ग्रं० २

अ० १

॥ ३ ॥

माणमस्येतिशास्त्रयोनि॥३॥अ० ३॥ अज्ञानांप्रतीयमानमपिनेतरेषांशास्त्रयोनित्वम्॥कुतः ॥ ॥
 ॐतत्सुसमन्वयात्ॐ ॥ ४ ॥ ॥ अन्वयउपपत्त्यादिलिंगम्॥उक्तंचवृहत्संहितायाम्॥उपक्रमोपसं
 हारावभ्यासोपूर्वताफलम्॥ अर्थवादोपपत्तीचलिंगंतात्पर्यनिर्णयइति ॥ उपक्रमादितात्पर्यलिंगैः
 सम्यग्निरूप्यमाणेतदेवशास्त्रगम्यम्॥ मांविधत्तेऽभिधत्तेमांविकल्प्योपोह्यइत्यहम् ॥ इत्यस्या
 हृदयंसाक्षान्नान्योमद्देदकश्चनेतिहिभागवते ॥४॥अ० ४॥ ननुयतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसा
 सह ॥ अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययंतथाऽरसंनित्यमगंधवच्चयत् ॥ अवचनेनैवप्रोवाच ॥ यद्वाचा
 नभ्युदितम् ॥ येनवागभ्युद्यते ॥ यच्छ्रोत्रेणनशृणोति॥येनश्रोत्रमिदंश्रुतमित्यादिभिर्नतच्छ
 ब्दगोचरम् ॥ नेत्याह ॥ ॥ ॐईक्षतेर्नाशब्दम्ॐ ॥५॥ सएतस्माज्जीवघनात्परात्परंपुरिशयंपुरुष
 मीक्षते ॥ आत्मन्येवात्मानंपश्येत् ॥ विज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतेत्यादिवचनैरीक्षणीयत्वाद्वाच्यमेव ॥
 औपनिषदत्वाच्चावचनेनेक्षणम् ॥ सर्ववेदायत्पदमामनंतितपांसिसर्वाणिचयद्वदंति ॥ वेदैश्चस
 र्वैरहमेववेद्योवेदांतकृद्देदविदेवचाहमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यश्च ॥अवाच्यत्वादिकंत्वप्रसिद्धत्वात् ॥
 नतदीदृगितिज्ञेयंनवाच्यंनचतर्क्यते ॥ पश्यंतोऽपिनपश्यंतिमेरोरूपंविपश्चितइतिवत् ॥ अप्रसि
 द्धेरवाच्यंतद्वाच्यंसर्वांगमोक्तितः ॥ अतर्क्यंतर्क्यमज्ञेयंज्ञेयमेवंपरंस्मृतमितिगारुडे ॥नचाऽशब्द
 त्वमितरसिद्धम् ॥ ५॥ ॥ ॐगौणश्चेन्नात्मशब्दात्ॐ ॥६॥ ॥ नचगौणआत्मादृश्योवाच्यश्चननि
 गुणइतियुक्तम् ॥ आत्मशब्दात् ॥ योगुणैःसर्वतोहीनोयश्चदोषविवर्जितः ॥ हेयोपादेयरहितःस
 आत्मेत्यभिधीयते ॥ एतदन्यस्वभावोयःसोनात्मेतिसतांमतम् ॥अनात्मन्यात्मशब्दस्तुसोपचारः

ब्र. मा.

॥ ४ ॥

प्रयुज्यतइतिवामने ॥ द्वेवावब्रह्मणोरूपेआत्माचैऽवानात्माच ॥ तत्रयःसआत्मासनित्यः
शुद्धःकेवलोनिर्गुणश्च ॥ अथहयोऽनीदृशःसोनात्मेतितलवकारब्राह्मणम् ॥ नचमुख्येसत्यमुख्यंयु
ज्यते ॥ ६ ॥ ॥ ॐ तन्निष्ठस्यमोक्षोपदेशात् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ नहिगौणात्मनिष्ठस्यमोक्षः ॥ यस्यानुवि
त्तःप्रतिबुद्धआत्माअस्मिन्संदोहेगहनेप्रविष्टः ॥ सविश्वकृत्सहिसर्वस्यकर्तातस्यलोकःसउलो
कएवेत्यात्मनिष्ठस्यमोक्षउपदिश्यते ॥ अयमात्माब्रह्म ॥ ब्रह्मेतिपरमात्मेतिभगवानितिशब्दयते ॥
दत्तंदूर्वासंसंसोममात्मेशब्रह्मसंभवान् ॥ चेतनस्तुद्विधाप्रोक्तोजीवआत्मेतिचप्रभो ॥ जीवाब्र
ह्मादयःप्रोक्ताआत्मैकस्तुजनार्दनः ॥ इतरेष्व्वात्मशब्दस्तुसोपचारःप्रयुज्यते ॥ तस्यात्मनोनि
र्गुणस्यज्ञानान्मोक्षउदाहृतः ॥ सगुणास्त्वपरेप्रोक्ताःतज्ज्ञानान्नैवमुच्यते ॥ परोहिपुरुषोविष्णुस्त
स्मान्मोक्षस्ततःस्मृतइतिपाद्रे ॥ ७ ॥ ॥ ॐ हेयत्वावचनाच्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ तमेवैकंजानथआत्मानम
न्यावाचोविमुंचथअमृतस्यैषसेतुरित्यन्येषांहेयत्ववचनादस्याहेयत्ववचनान्नगौणआत्मा ॥ ८ ॥
ॐ स्वाप्ययात् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ पूर्णमदःपूर्णमिदंपूर्णत्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमेवावशिष्य
ते ॥ सआत्मनआत्मानमुद्धृत्याऽऽत्मन्येवविलापयत्यथात्मैवभवति ॥ सदेवोबहुधाभूत्वानि
र्गुणःपुरुषोत्तमः ॥ एकीभूयपुनःशेतेनिर्दोषोहरिरादिकृदितिस्वस्यैवस्वस्मिन्नप्ययवचनात् ॥
नहिगौणात्मनिनिर्दोषस्यलयः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ गतिसामान्यात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ नचकामुचिच्छास्वास्वन्य
थोच्यते ॥ सर्ववेदायुक्तयःसुप्रमाणाब्राह्मंज्ञानंपरमंत्वेकमेव ॥ प्रकाशयंतेनविरोधःकुतश्चिद्दे
देषुसर्वेषुतथेतिहासइतिपैंगिश्रुतेर्गतेज्ञानस्यसाम्यमेव ॥ ॥ ॐ श्रुतत्वाच्चा ॐ ॥ ११ ॥ ॥ एकोदेवः

ग्रं० २

अ० १

॥ ४ ॥

सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्चे
 ति ॥ नह्यशब्दः श्रूयते ॥ नचाप्रसिद्धं कल्प्यम् ॥ सर्वशब्दावाच्यस्य लक्षणाऽयुक्तेः ॥ ११ ॥ अ० ५ ॥
 तमेव समन्वयं प्रकटयत्यानंदमयोभ्यासादित्यादिना समस्तेनाध्यायेन प्रायेण ॥ प्रायेणान्यत्र प्रसि
 द्धानां शब्दानां परमात्मनिसमन्वयः प्रदर्श्यतेऽस्मिन्पादे ॥ नान्यथा तददृष्टेः ॥ ब्रह्मजिज्ञासाकर्त
 व्येत्युक्तम् ॥ तच्च ब्रह्म ॥ ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेत्यानंदमयावयवरूपं प्रतीयते ॥ नह्यवयविनं विनाऽवयव
 मात्रस्य ज्ञेयतेत्यत आह ॥ ॐ आनंदमयोभ्यासात् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ आनंदमयो ब्रह्मादिप्रकृतिर्विष्णु
 र्वा ॥ ब्रह्मशब्दाद्विरण्यगर्भस्य प्राप्तिः ॥ शतानंदनाम्ना च ॥ अष्टमूर्तित्वात्सूर्ये प्रोक्तत्वाच्च रुद्रस्य ॥
 एवमन्येषामपि ॥ ममयो निर्महद्ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दाद्बहुभावाच्च प्रकृतेः ॥ बृहज्जातिजीवकमलासनश
 ब्दराशिष्विति ब्रह्मशब्दादेव सर्वजीवानाम् ॥ अन्नमयत्वादेश्च ॥ तथापि नत आनंदमयशब्देनोच्यं
 ते ॥ किंतु विष्णुरेव ॥ तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ एतमेव ब्रह्मेत्याचक्षते ॥ ब्रह्मशब्दः परे विष्णौ ना
 न्यत्र कचिदिष्यते ॥ असंपूर्णाः परे यस्मादुपचारेण वा भवेत् ॥ ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्द्य
 ते ॥ वासुदेवात्मकं ब्रह्म मूलमंत्रेण वायतिरित्यादिषु तस्मिन्नेव प्रसिद्धं ब्रह्मशब्दाभ्यासात् ॥ १२ ॥
 ॐ विकारशब्दान्नेति चेन्न प्राचुर्यात् ॐ ॥ १३ ॥ ॥ विकारात्मकत्वात्तदभिमानित्वाच्च युज्यते प्रकृत्या
 दीनां मयद्ब्रह्म न तु परमात्मन इति मा भूत् ॥ प्रचुरानंदत्वाद्द्यानंदमयः ॥ न तु तद्विकारित्वात् ॥
 अन्नादीनां च प्राचुर्यमेव ॥ अद्यतेति चेति व्याख्यानात्तत्प्राचुर्यं च युज्यते ॥ उपजीव्यत्वमेवाऽ
 द्यत्वम् ॥ सवा एष इत्यन्यप्रारंभात् ॥ येऽन्नं ब्रह्मोपासत इत्यादि ब्रह्मशब्दाद्बहुरूपत्वाच्च न विकारि

ब्र. भा.

॥ ५ ॥

त्वमविरोधश्च ॥ नचपृथक्कल्पनायुक्ता ॥ स्वरूपेचयुज्यतेप्रचुरप्रकाशोरविरिति वत् ॥ १३ ॥ ॥ ॐ ॥
हेतुव्यपदेशाच्च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ कोह्येवान्यात्कः प्राण्यात् य देष आकाश आनंदो न स्यादिति ॥ १४ ॥
ॐ मां त्रवर्णिकमेव च गीयते ॐ ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिति सूचयित्वा सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति मं
त्रवर्णलक्षितं परमेव ब्रह्मशब्दानुसंधानादधीयते ॥ नचावयवत्वविरोधः ॥ सशिरः सदक्षिणः पक्षः स उ
त्तरः पक्षः स आत्मा स पुच्छमिति तस्यैवावयवत्वोक्तेश्चतुर्वेदशिखायाम् ॥ शिरो नारायणः पक्षो दक्षिणः
सव्य एव च ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च संदोहो वासुदेवकः ॥ नारायणोऽथ संदोहो वासुदेवः शिरोऽपि वा ॥
पुच्छं संकर्षणः प्रोक्त एक एव तु पंचधा ॥ अंगांगित्वेन भगवान् क्रीडते पुरुषोत्तमः ॥ ऐश्वर्यान्निविरोध
श्चिंत्यस्तस्मिञ्जनार्दने ॥ अतर्कैर्हिकुतस्तर्कस्त्वप्रमेये कुतः प्रमेति बृहत्संहितायाम् ॥ रसशब्दे
नविशेषणात्तत्तत्सारभूतं चिन्मात्रमेवोच्यते ॥ इदमिति च दृश्यमानसन्निहितत्वात् ॥ अनन्योऽ
प्यन्यशब्देन तथैको बहुरूपवान् ॥ प्रोच्यते भगवान् विष्णुरैश्वर्यात्पुरुषोत्तम इति ब्रह्मांडे ॥ १५ ॥
ॐ नेतरोनुपपत्तेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ नचोक्तप्राप्त्या विरिंचादिरत्रोच्यते ॥ नह्यन्यज्ञानान्मोक्षउपप
द्यते ॥ तमेवं विद्वानमृतइह भवति नान्यः पंथा अयनाय विद्यत इति ह्युक्तम् ॥ १६ ॥ ॥ ॐ भेदव्यप
देशाच्च ॐ ॥ १७ ॥ ॥ ते ये शतं प्रजापतेरानंदाः ॥ स एको ब्रह्मण आनंद इति ॥ अदृश्येऽनात्म्ये
निरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विंदते ॥ अथ सोभयंगतो भवति ॥ स यश्चायं पुरुष इत्यादिभेदव्यप
देशात् ॥ नचतत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि इत्यादिश्रुतिविरोधः ॥ नामानि सर्वाणि यमाविशंतीति तत्तच्छ
ब्दवाच्यत्वोक्तेः ॥ इदं हि विश्वं भगवानिवेतरो यतो जगत्स्थाननिरोधसंभवः ॥ असर्वः सर्व इत्यपि ॥

ग्रं० २

अ० १

॥ ५ ॥

विद्यात्मनिभिदाबोधः ॥ भेददृष्ट्याभिमानेननिःसंगेनापिकर्मणा ॥ जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशम
स्यमहिमानमितिवीतशोकः ॥ असर्वःसर्वइवआत्मैवसन्ननात्मेवप्रत्यङ्पराङ्निवैकईयते ॥ बहुधे
यतेसपुरुषःसईश्वरःसब्रह्म ॥ सर्वातर्यामिकोविष्णुःसर्वनाम्नाऽभिधीयते ॥ एषोहंत्वमसौचेति
ननुसर्वस्वरूपतः ॥ नैतदिच्छंतिपुरुषमेकंकुरुकुलोद्भवेत्यादेश्व ॥ उक्ताचप्राप्तिः ॥ ब्रह्मैवसन्नि
त्यपिजीवएवब्रह्मशब्दः ॥ उपपद्यतेचविरोधे ॥ प्रमादात्मकत्वाद्ध्वंस्यविमुक्तत्वंचयुज्यते ॥ मु
क्तिर्हित्वाऽन्यथारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिरितिभागवते ॥ १७ ॥ ॥ ॐकामाच्चनानुमानापेक्षाॐ
॥ १८ ॥ ॥ नचतत्तदनुमानविरोधः ॥ यथाकामंक्षनुमातुंशक्यते ॥ अतो नतत्त्वेपृथगनुमानम
पेक्षते ॥ उक्तंचस्कांदि ॥ यथाकामानुमायस्मात्तस्मात्साऽनपगाश्रुतेः ॥ पूर्वोत्तराविरोधायचेष्ट्य
तेनान्यथाक्वचिदिति ॥ नैषातर्केणमतिरापनेयेतिच ॥ १८ ॥ ॥ ॐअस्मिन्नस्यचतद्योगंशा
स्तिॐ ॥ १९ ॥ ॥ अस्यजीवस्ययुक्तिसमुच्चयेचशब्दः ॥ सोऽश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणा
विपश्चिता ॥ अनिलयनेभयंप्रतिष्ठांविंदते ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादि ॥ १९ ॥
अ० ६ ॥ अदृश्येनात्मइत्युक्तम् ॥ तच्चादृश्यत्वम् ॥ अंतःप्रविष्टंकर्तारमेतम् ॥ अंतश्चंद्रमसिम
नसाचरंतम् ॥ सहैवसंतंनविजानंतिदेवाइत्यंतस्थस्यकस्यचिदुच्यते ॥ सचेंद्रोराजासप्तयुंजंती
त्यादिभिरन्यःप्रतीयते ॥ तस्मात्सएवानंदमयइतिनमंतव्यम् ॥ ॥ ॐअंतस्तद्धर्मोपदेशात्ॐ
॥ २० ॥ अंतःश्रूयमाणोविष्णुरेव ॥ अंतःसमुद्रेमनसाचरंतम् ॥ ब्रह्माऽन्वविंदद्दशहोतारमर्णे ॥
समुद्रेअंतःकवयोविचक्षते ॥ मरीचीनांपदमिच्छंतिवेधसः ॥ यस्यांडकोशश्शुभमाहुरित्यादि

ब्र. भा.

॥ ६ ॥

तद्धर्मोपदेशात् ॥ सहि क्षीरसमुद्रशायी ॥ तस्य च वीर्यमंडकोशः ॥ सोऽभिध्यायशरीरात्स्वात्
सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ अप एव स सर्जादौ तासु वीर्यमवासृजत् ॥ तदंडमभवत् द्वैमं सहस्रांशुसम
प्रभम् ॥ यस्मिंश्च ज्ञेस्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ अ
यनंतस्य ताः पूर्वे ते न नारायणः स्मृत इति व्यासस्मृतेः ॥ अहं तत्तेजो रश्मीन् नारायणं पुरुषं जातमग्रतः ॥
पुरुषात्प्रकृतिर्जगदंडकोशमिति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ २० ॥ ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्चान्यः ॐ ॥ २१ ॥
इंद्रस्यात्मानिहितः पंचहोता ॥ वायो रात्मानं कवयो निचिक्षुः ॥ अंतरादित्ये मनसा चरंतम् ॥ दे
वानां हृदयं ब्रह्मान्वविंददि इत्यादि भेदव्यपदेशात् ॥ २१ ॥ अ० ७ ॥ को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् यदे
ष आकाश आनंदो न स्यादित्यकाशस्यानंदमयत्वे हेतुरुक्तो न तु विष्णोरिति नमंतव्यम् ॥ ॥ ॐ आ
काशस्तल्लिंगात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ यतः ॥ अस्य लोकस्य कागतिरित्याकाश इति होवाचेत्यत्र भूताका
शस्य प्राप्तिः ॥ न चासौ युज्यते किंतु विष्णुरेव ॥ स एष परो वरीयानुद्गीथः स एषो नंत इत्यादितल्लिंगात् ॥
विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचंयः पार्थिवानि विममेरजांसि ॥ परो मात्रया तन्वा वृधानेत्यादिना तस्यैव
हितल्लिंगम् ॥ अनंतो भगवान् ब्रह्मा अनंदेत्यादिभिः पदैः ॥ प्रोच्यते विष्णुरेवैकः परेषामुपचारत इति
ब्राह्मे ॥ नामानि सर्वाण्यमाविशंतीति चोक्तम् २२ अ. ८ ॥ ॥ ॐ अत एव प्राणः ॐ ॥ २३ ॥ ॥ तद्वै त्वं प्रा
णोऽभवः ॥ महान् भोगः प्रजापतेः भुजः करिष्यमाणः ॥ यदेवान् प्राणयो न वेति महाभोगशब्देन प
रमानंदत्वं प्राणस्योक्तम् ॥ स च प्राणः प्रसिद्धे र्वायुरित्यापतति ॥ न चैवम् ॥ यतो विष्णुरेव प्राणः ॥ अत
एव श्रीश्वते लक्ष्मीश्वपत्न्यौ ॥ अहोरात्रे पार्श्वे इत्यादितल्लिंगादेव ॥ २३ ॥ अ० ९ ॥ यो वेद निहितं गुहा

ग्रं० २

अ० १

॥ ६ ॥

यामित्युक्तम् ॥ तच्चगुहानिहितम् ॥ विमेकर्णापतयतोविचक्षुर्वी३दंज्योतिर्हृदयआहितंयत् ॥ विमे
 मनश्चरतिदूरआधीः किंस्विद्वक्ष्यामिकिमनूमनिष्येइतिज्योतिरुक्तम् ॥ तच्चज्योतिरग्निसूक्तत्वात्प्र
 सिद्धेश्चाग्निरेवेतिप्राप्तम् ॥ अतआह ॥ ॥ ॐज्योतिश्चरणाभिधानात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ विष्णुरेवज्यो
 तिः ॥ कर्णादीनांविचरणाभिधानात् ॥ सहिपरोमात्रयातन्वावृधानेत्यादिनाकर्णादिविदूरः ॥ २४ ॥
 अ० १० ॥ ॥ ॐछंदोभिधानान्नेतिचेन्नतथाचेतोर्पणनिगदात्तथाहिदर्शनम् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अथ
 यदतःपरोदिवोज्योतिर्दीप्यतइत्युक्तस्यज्योतिषोगायत्रीवाइदस्सर्वमितिगायत्र्यासमारंभःकृतः ॥
 तस्मान्नविष्णुरितिचेन्न ॥ तथाचेतोर्पणार्थंहिनिगद्यते ॥ अग्निगायत्र्यादिशब्दार्थरूपोसाविति
 चेतोर्पणार्थंहिनिगद्यते ॥ तथाहिदर्शनम् ॥ गायतित्रायतिचेत्यादि ॥ सर्वच्छंदोभिधोऽप्येवसर्वदे
 वाभिधोऽसौ ॥ सर्वलोकाभिधाऽप्येतेषांतदुपचारतइतिवामने ॥ २५ ॥ ॥ ॐभूतादिपादव्यपदे
 शोपपत्तेश्चैवम् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ तावानस्यमहिमातनोज्यायांश्चपूरुषः ॥ पादोस्यसर्वाभूतानित्रिपा
 दस्यामृतंदिवीति ॥ सुवर्णकोशश्चरजसापरिवृतम् ॥ देवानांवसुधानींविराजम् ॥ अमृतस्य
 पूर्णातामुकलांविचक्षते ॥ पादःषड्ढोतुर्नकिलाविवित्सइतिश्रुतेः ॥ पादइत्येकदेशपरिमितंच
 तुर्भागवलइतिवद्भिन्नंच ॥ सहिपुरुषसूक्ताभिधेयः ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतेतियज्ञशब्दात् ॥ यज्ञो
 विष्णुर्देवतेतिहिश्रुतिः ॥ तस्मिन्कालेमहाराजोरामएवाभिधीयते ॥ यथाहिपौरुषेसूक्तेविष्णुरेवा
 भिधीयतइतिस्कांदे ॥ २६ ॥ ॥ ॐउपदेशभेदान्नेतिचेन्नोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॐ ॥ २७ ॥
 त्रिपादस्यामृतंदिवीतिपूर्वोपदेशः ॥ परोदिवइतिपंचम्यतःपश्चिमः ॥ तस्मान्नैकंवस्त्वत्रोच्यतइ

ब्र. भा.

॥ ७ ॥

तिचेन्न ॥ त्रिसत्यलोकापेक्षयोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॥ २७ ॥ अ० ११ ॥ प्राणो विष्णुस्तियुक्त
म् ॥ तत्रतावाएताः शीर्षञ्छ्रियः श्रिताश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राण इत्यत्र प्राणस्य विष्णुत्वं न विद्यते ॥
इन्द्रियैः सहाभिधानादिति अत आह ॥ ॐ प्राणस्तथानुगमात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ तं देवाः प्राणयंत
स एषो मुः स एष प्राणः प्राणकच इत्येव विद्यात् ॥ तदयं प्राणो धितिष्ठतीत्याद्यनुगमादत्रापि प्राणो
विष्णुरेव ॥ विष्णुमेवानयन् देवा विष्णुं भूतिमुपासते ॥ स एव सर्ववेदोक्तस्तद्रथो देह उच्यत इति
स्कांदे ॥ ब्रह्मशब्दानुगमाच्च ॥ २८ ॥ ॥ ॐ नवत्कुरात्मोपदेशादिति चेदध्यात्मसंबंधभूमाह्यस्मि
न् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ प्राणो वाह अहमस्म्यृष इति वत्कुरात्मोपदेशादिन्द्र एवेति चेन्न ॥ प्राणस्त्वं प्राणः सर्वा
णि भूतानीति बह्वध्यात्मसंबंधोऽत्र विद्यते ॥ २९ ॥ ॥ ॐ शास्त्रदृष्ट्या तूपदेशो वा मदेव वत् ॐ ॥ ३० ॥
शास्त्रमंतर्यामी ॥ संविच्छास्त्रं परंपदमिति हि भागवते ॥ तत्तन्नाम्नोच्यते विष्णुः सर्वशास्त्रत्वहेतु
तः ॥ न कापि किंचिन्नामास्तितमृते पुरुषोत्तममिति पादौ ॥ अहं मनुरभवं सूर्यश्चेत्यादिवत् ॥
॥ ३० ॥ ॥ ॐ जीवमुख्यप्राणलिंगान्नेति चेन्नोपासात्रैविध्यादाश्रितत्वादिहतद्योगात् ॐ ॥
॥ ३१ ॥ ॥ तावन्तिशतसंवत्सरस्याह्नां सहस्राणि भवन्तीति जीवलिंगम् ॥ प्राणसंवादादिमुख्यप्रा
णलिंगतस्मान्नेति चेन्न ॥ अंतर्बहिःसर्वगतत्वेनेत्युपासात्रैविध्यादिहाश्रितत्वाच्च ॥ स एतमेव
सीमानं विदार्यैतया द्वारा प्रापद्यत ॥ स एतमेव पुरुषं ब्रह्मततम पश्यत् ॥ एतद्धस्मवैतद्विद्वाना
हमहिदा स एतरेय इत्यादिना ॥ महिदासाभिधोजज्ञे इतरायास्तपो बलात् ॥ साक्षात्स भगवान् वि
ष्णुर्यस्तत्र वैष्णवं व्यधादिति च ब्रह्माण्डे ॥ तत्तदुपासनायोग्यतया च पुरुषाणाम् ॥ केषांचित्सर्व

ग्रं० २

अ० १

॥ ७ ॥

गत्वेनकेषांचिद्दृदयेहरिः ॥ केषांचिद्वह्निरेवासावुपास्यःपुरुषोत्तमइतिब्राह्मे ॥ अग्नौक्रियावतां
विष्णुर्योगिनांदृदयेहरिः ॥ प्रतिमास्त्रप्रबुद्धानांसर्वत्रविदितात्मनामितिच॥३१॥अ०१२॥ ॥
इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेप्रथमाध्यायस्य
प्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐलिंगात्मकानांशब्दानांविष्णौप्रवृत्तिदर्शयत्यस्मिन्पादेप्राधान्येन॥ब्रह्मतत
ममितिसर्वगतत्वमुक्तंविष्णोः ॥ तच्चतस्यैतस्यासावादित्योरसइत्यादिनाऽऽदित्यस्यप्रतीयते ॥
अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐसर्वत्रप्रसिद्धोपदेशात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ सयश्चायमशरीरःप्रज्ञात्मेत्यादिनासर्वत्रो
च्यमानोनारायणएव ॥ तदेवब्रह्मपरमंकवीनाम् ॥ परमंयोमहद्ब्रह्म॥वासुदेवात्परःकोनुब्रह्मशब्दो
दितोभवेत्॥सहिसर्वगुणैःपूर्णस्तदन्येतूपचारतइतितस्मिन्नेवप्रसिद्धब्रह्मशब्दोपदेशात्॥१॥ ॥ ॐ
विवक्षितगुणोपपतेश्च ॥ २ ॥ ॥ सयोतोश्रुतइत्यादि ॥ सहिनतेविष्णोजायमानइत्यादिनाऽश्रु
तत्वादिगुणकः ॥ ससवितासवायुःसइंद्रःसोऽश्रुतःसोऽदृष्टोयोहरिर्यःपरमोयोविष्णुर्योनंतइत्यादि
चतुर्वेदशिखायाम्॥२॥ ॥नचाऽऽदित्यशब्दाच्चक्षुर्मयत्वादेश्वजीवइतिवाच्यम्॥ ॥ ॐअनुपपत्ते
स्तुनशारीरः ॐ ॥ ३ ॥ ॥ एकस्यसर्वशरीरस्थत्वानुपपत्तेरेव ॥ ३ ॥ ॥ ॐकर्मकर्तृव्यपदेशाच्च
ॐ ॥ ४ ॥ ॥ आत्मानंपरस्मैशंसतीत्यादि ॥ ४ ॥ ॥ ॐशब्दविशेषात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ एतमेवब्र
ह्मेत्याचक्षतइतिनहिजीवमेवब्रह्मेत्याचक्षते ॥ एषउएवब्रह्मैषउएवात्मैषउएवसवितैषउएवेंद्रएषउ
एवहरिर्हरतिपरःपरानंदइतिचेंद्रद्युम्नशाखायाम् ॥ ५ ॥ ॥ ॐस्मृतेश्च ॐ ॥ ६ ॥ ॥ अहमात्मागुडाके

ब्र. भा.

॥ ८ ॥

शसर्वभूताशयस्थितः ॥ गामादिश्यचभूतानिधारयाम्यहमोजसेत्यादि ॥ नचाप्रामाणिकंकल्प्य
म् ॥ ६ ॥ ॥ ॐ अर्भकौकस्त्वात्तद्व्यपदेशाच्चेनेतिचेन्ननिचाय्यत्वादेवंव्योमवच्च ॐ ॥ ७ ॥ ॥ सर्व
पुभूतेष्वित्यल्पौकस्त्वाच्चक्षुर्मयत्वादिनाजीवव्यपदेशाच्चेनेतिचेन्न ॥ अर्भकौकस्त्वेनचक्षुर्मयत्वा
दिरूपेणचतस्यैवविष्णोर्निचाय्यत्वात् ॥ सर्वगतत्वेप्यल्पौकस्त्वंचयुज्यतेव्योमवत् ॥ सर्वद्रियम
योविष्णुःसर्वप्राणिषुसंस्थितः ॥ सर्वनामाभिधेयश्चसर्ववेदोदितश्चसइतिस्कांदे ॥ ७ ॥ ॥ ॐ संभो
गप्राप्तिरितिचेन्नवैशेष्यात् ॥ ८ ॥ ॥ जीवपरयोरेकशरीरस्थत्वेसमानभोगप्राप्तिरितिचेन्न ॥ साम
र्थ्यवैशेष्यात् ॥ उक्तंचगारुडे ॥ सर्वज्ञाल्पज्ञताभेदात्सर्वशक्त्यल्पशक्तिः ॥ स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यां
संभोगोनेशजीवयोरितिच ॥ ८ ॥ अ० १ ॥ जन्माद्यस्ययतइत्युक्तम् ॥ तत्राऽतृत्वंसयद्यदेवासृज
ततत्तदत्तुमधियतसर्ववाअत्तीतितददितेरदितित्वमित्यदितेःप्रतीयते ॥ सयद्यदेवाऽसृजतेतिपुंलि
गंचकूटस्थोऽक्षरउच्यतइत्यादिवत् ॥ अत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ अत्ताचराचरग्रहणात् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ नहि
चराचरस्यसर्वस्यात्तृत्वमदितेः ॥ स्रष्टापातातथैवात्तानिखिलस्यैकएवतु ॥ वासुदेवःपरःपुंसामित
रेऽल्पस्यवानवेतिस्कांदे ॥ एकःपुरस्ताद्यइदंबभूवयतोबभूवभुवनस्यगोपाः ॥ यमप्येतिभुवनंसं
परायेसनोहरिर्धृतमिहायुषेऽत्तुदेवइतिश्रुतिः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ प्रकरणाच्च ॐ ॥ १० ॥ ॥ अप्संवत्सरसृ
ष्ट्यादिनातत्प्रकरणाच्च ॥ नेहासीत्किंचनाप्यादौमृत्युरासीद्धरिस्तदा ॥ सोत्मनोमनसाऽस्त्राक्षीद
पएवजनार्दनः ॥ शयानस्तासुभगवान्निर्ममेऽहंमहत्तरम् ॥ तत्रसंवत्सरंनामब्रह्माणमसृजत्प्रभुः ॥
तमत्तुंव्याददादास्थंतदासौविरुरावह ॥ अथतंरुपयाविष्णुःसृष्टिकर्मण्ययोजयत् ॥ सोऽसृजद्भुवनं

ग्रं० २

अ० २

॥ ८ ॥

विश्वमद्यार्थहरयेविभुरितिब्रह्मवैवर्ते॥१०॥अ०२॥सर्वानैकःपरउक्तःकृतंपिबंतौसुकृतस्यलोके
 गुहांप्रविष्टौपरमेपरार्थे ॥ छायातपौब्रह्मविदोवदंतिपंचाग्रयोयेचत्रिनाचिकेताइतिपिबंतौप्रतीये
 तेनौकाविति॥उच्यते ॥ ॥ ॐगुहांप्रविष्टावात्मानौहितदर्शनात्ॐ॥११॥ ॥ गुहांप्रविष्टौपि
 बंतौविष्णुरूपेएव ॥ धर्मासमंतात्रिवृतंव्यापतुस्तयोजुष्टिमातरिश्वाजगामेत्यादिनातदर्शना
 त् ॥ आत्मांतरात्मेतिहरिरैकएवद्विधास्थितः ॥ निविष्टोहृदयेनित्यंसंपिबतिकर्मजमितिबृह
 त्संहितायाम् ॥ शुभंपिबत्यसौनित्यंनशुभंसहरिःपिबेत् ॥ पूर्णानंदमयस्यास्यचेष्टानज्ञायतेकचि
 दितिपादो ॥ योवेदनिहितंगुहायामित्यादिनाप्रसिद्धिहिशब्देनदर्शयति ॥ ११ ॥ ॥ ॐविशेषणा
 चॐ॥१२॥ ॥ यःसेतुरीजानानामक्षरंब्रह्मतत्परमिति ॥ पृथग्वक्तुंगुणास्तस्यनशक्यंतेऽमितत्व
 तः ॥ यतोऽतोब्रह्मशब्देनसर्वेषांग्रहणंभवेत् ॥ एतस्माद्ब्रह्मशब्दोयंविष्णोरेवविशेषणम् ॥ अमि
 ताहिगुणायस्मान्त्रान्येषांतमृतेप्रभुमितिब्राह्मे ॥ नचजीवेसमन्वयोऽभिधीयते ॥ सत्यआत्मास
 त्योजीवःसत्यंभिदासत्यंभिदासत्यंभिदामैवारुवण्योमैवारुवण्योमैवारुवण्यइतिपैंगिश्रुतिः ॥ आ
 त्माहिपरमःस्वतंत्रोऽधिगुणोजीवोऽल्पशक्तिरस्वतंत्रोऽवरइतिचभाह्वयेयश्रुतिः ॥ यथेश्वरस्यजी
 वस्यभेदःसत्योविनिश्चयात् ॥ एवमेवाहिमेवाचंसत्यांकर्तुमिहार्हसि ॥ यथेश्वरश्चजीवश्चसत्यभेदौ
 परस्परम् ॥ तेनसत्येनमादेवास्त्रायंतुसहकेशवाइत्यादेर्नासत्योभेदः ॥ १२ ॥ अ०३॥ आदित्यो
 विष्णुरित्युक्तम् ॥ यएषआदित्येपुरुषःसोहमस्मिसएवाहमस्मीत्यादावग्नीनामेवाऽऽदित्यादिस्थ
 त्वमुच्यतेअतोऽक्ष्यादित्ययोरेक्याद्यएषोतरक्षिणिपुरुषोदृश्यतइत्यत्राप्यग्निरेवोच्यते ॥ अतस्त

ब्र. भा.

॥ ९ ॥

यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यतइत्यग्निज्ञानादेवसर्वपापाश्ले-
षान्मोक्षोपपत्तिरित्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअंतरउपपत्तेःॐ॥ १३ ॥ ॥ चक्षुरंतस्थोविष्णुरेव ॥ त्रिपा-
दस्याऽमृतंदिवीत्यादिनातस्यैवाऽमृतत्वाद्युपपत्तेः ॥ ब्रह्मशब्दाद्युपपत्तेश्च ॥ सोहमस्मीत्यादित्वं
तर्याम्यपेक्षया ॥ अंतर्यामिणमीशेशमपेक्ष्याहंत्वमित्यपि ॥ सर्वेशब्दाः प्रयुज्यन्ते सति भेदेऽपि वस्तु-
ष्विति महाकौर्म ॥ १३ ॥ ॥ ॐस्थानादिव्यपदेशाच्च ॐ॥ १४ ॥ ॥ तद्यदस्मिन् सर्पिर्वोदकं वा
सिंचति वर्त्मनी एव गच्छतीत्यादि स्थानशक्तिः ॥ वामनिर्भामनिरित्याद्यात्मशक्तिश्चोच्यते ॥ तस्य
ह्येतल्लिंगम् ॥ स ईशः सोऽसपत्नः स हरिः स परः स परो वरीयान् यदिदं चक्षुषि सर्पिर्वोदकं वा सिंचति वर्त्म-
नी एव गच्छति स वामनः स भामनः स आनंदः सोऽच्युत इति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ यत्स्थानत्वादिदं चक्षु-
रसंगं सर्ववस्तुभिः ॥ स वामनः परोऽस्माकं गतिरित्येव चिंतयेदिति च वामने ॥ १४ ॥ ॥ ॐ सुखवि-
शिष्टाभिधानादेव च ॐ॥ १५ ॥ ॥ प्राणो ब्रह्म कंब्रह्म खंब्रह्मेति ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म आनंदो
ब्रह्मेति व्यजानादित्यादेस्तस्यैव हितलक्षणम् ॥ लक्षणं परमानंदो विष्णोरेव न संशयः ॥ अव्यक्तादि-
तृणां तास्तु विप्रुडानंदभागिन इति ब्रह्मवैवर्ते ॥ न च मुख्ये सत्यमुख्यं युज्यते ॥ १५ ॥ ॥ ॐ श्रु-
तोपनिषत्कृत्यभिधानाच्च ॐ॥ १६ ॥ ॥ स एनान् ब्रह्म गमयतीति ॥ न ह्यन्यविद्ययान्यगतिर्यु-
क्ता ॥ १६ ॥ ॥ ॐ अनवस्थितेरसंभवाच्चेनेतरः ॐ॥ १७ ॥ ॥ जीवस्य जीवांतरनियामकत्वेनाऽव-
स्थितेः ॥ साम्यादसंभवाच्चेन जीवः ॥ नियमप्रमाणाभावात् ॥ अनीश्वरापेक्षत्वाच्च ॥ १७ ॥ अ०
॥ ४ ॥ यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवी मंतरो यमयत्ये-

ग्रं० २

अ० २

॥ ९ ॥

पतआत्मांतर्याम्यमृतइत्यादिनांतर्याम्युच्यते ॥ तत्रचैतदमृतमित्युक्तममृतत्वमुच्यते ॥ सचरी
 रत्वयस्यपृथिवीशरीरमित्यादिनासर्वात्मकत्वात्प्रकृतिस्तत्तज्जीवोवायुक्तः ॥ नहिविष्णोःपृथिव्या
 दिशमंगीक्रियतइत्यतआह ॥ ॥ ॐअंतर्याम्यधिदेवादिषुतद्धर्मव्यपदेशात् ॐ ॥ १८ ॥ ॥ यंपृथि
 वीनवेदयःपृथिव्याअंतरइत्यादिनाअधिदैवादिषुतद्धर्मव्यपदेशाद्विष्णुरेवांतर्यामी ॥ सहिनतेवि
 ण्णोजायमानोनजातःसर्गोऽतोऽश्रुतोगतोमतोनतोदृष्टोविज्ञातोनादिष्टःसर्वेषांभूतानामंतरपुरुषइ
 त्यादिनाविदितोंतरश्च ॥ १८ ॥ ॥ ॐनचस्मार्तमतद्धर्माभिलापात् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ त्रिगुणत्वादिप्र
 धानधर्मानुक्तेर्नस्मृत्युक्तंप्रधानमंतर्यामी ॥ १९ ॥ ॥ ॐशारीरश्रोभयेऽपिहिभेदेनैनमधीयते ॐ ॥
 ॥ २० ॥ ॥ यआत्मनितिष्ठन्नात्मनोंतरोयमात्मानवेदयस्यात्माशरीरंयआत्मानमंतरोयमयत्येषत
 आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ योविज्ञानेतिष्ठन्विज्ञानादंतरोयंविज्ञानंनवेदयस्यविज्ञानंशरीरमित्युभयेऽ
 पिहिशाखिनोभेदेनैनंजीवमधीयते ॥ शीर्यतेनित्यमेवास्माद्विष्णोस्तुजगदीदृशम् ॥ रमतेचपराह्य
 स्मिन्शरीरंतस्यतज्जगदितिवचनान्नशरीरत्वविरोधः ॥ २० ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णो
 रुक्ताः ॥ तत्रयत्तददृश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादनित्यंविभुंसर्वगतंसुसूक्ष्मत
 दव्ययंयद्भूतयोनिंपरिपश्यंतिधीराइत्युक्ता ॥ यथोर्णनाभिःसृजतेगृह्णतेचयथापृथिव्यामोषधयः
 संभवंतियथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्युक्त्वातस्माच्चाक्षरात्परतः
 परइतिपरःप्रतीयते ॥ अतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअदृश्यत्वादिगुणकोधर्मोक्तेः ॐ ॥ २१ ॥ ॥ पृथि
 व्यादिदृष्टान्तमुक्त्वाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्यतःपरंतत्परतःपराभिधानात्कूटस्थोऽक्षरउच्यतइ

ब्र. मा.

॥ १० ॥

तिस्मृतेश्चप्रकृतेः प्राप्तिः ॥ ब्रह्मशब्दात्तत्परतः पराभिधानादेव च हिरण्यगर्भस्य ॥ तमेवंविद्वानमृत
इह भवति ॥ तत्कर्म हरितोषं यत्साविद्या तन्मतिर्यया ॥ अथ हे वाव विद्ये वेदितव्ये पराचैवाऽपराच ॥
तत्र ये वेदायान्यंगानियान्युपांगानियानि प्रत्यंगानि सा अपरा ॥ अथ परा ॥ यथा स हरिर्वेदितव्यो
योऽसावदृश्यो निर्गुणः परः परमात्मेत्यादिना तद्धर्मत्वेनाऽवगतपरविद्याविषयत्वोक्तेर्विष्णुरेवादृश्य
त्वादिगुणकः ॥ २१ ॥ ॥ ॐ विशेषणभेदव्यपदेशाभ्यां च नेतरौ ॐ ॥ २२ ॥ ॥ यः सर्वज्ञः सर्ववि
द्यस्य ज्ञानमयं तप इति विशेषणाच्च प्रकृतिः ॥ तस्मादेतद्ब्रह्म नाम रूपमन्नं च जायते इति भेदव्यपदे
शाच्च विरिंचः ॥ अपरं त्वक्षरं यासा प्रकृतिर्जडरूपिका ॥ श्रीः परा प्रकृतिः प्रोक्ता चेतना विष्णुसंश्र
या ॥ तामक्षरं परं प्राहुः परतः परमक्षरम् ॥ हरिमेवाखिलगुणमक्षरत्रयमीरितमिति स्कां दे ॥ व्य
क्षराभिधानादक्षरात्परतः पर इत्यपि विशेषणमेव ॥ जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति
वीतशोकः ॥ इति भेदव्यपदेशादीशपदप्राप्तोपिन रुद्रः ॥ २२ ॥ ॥ ॐ रूपोपन्यासाच्च ॐ ॥ २३ ॥
॥ यदा पश्यः पश्यते रुग्मवर्णं कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिमिति ॥ एको नारायण आसीन्न ब्रह्मान च शं
करः ॥ समुनिर्भूत्वा समर्चितयत् ॥ तत एते व्यजायंत विश्वो हिरण्यगर्भोऽग्नि यमो वरुण रुद्रेन्द्रा इ
ति ॥ तस्यैतस्य परमस्य नारायणस्य चत्वारि रूपाणि ॥ शुक्लं रक्तं रौमं कृष्णमिति ॥ स एतान्येते
भ्योऽभ्यचीकृपत् ॥ विमिश्राणि व्यमिश्रयत् ॥ अत एतादृगेतद्रूपमिति तस्यैव हिरूपाण्यभिधी
यंते ॥ २३ ॥ अ० ६ ॥ अदृश्यत्वादिगुणेषु सर्वगतत्वम् ॥ यस्त्वेतमेवं प्रादेशमात्रमभिविमानमा
त्मानं वैश्वानरमुपास्त इति वैश्वानरस्योक्तमित्यत आह ॥ ॥ ॐ वैश्वानरः साधारणशब्दविशेषात् ॐ

ग्रं० २

अ० २

॥ १० ॥

॥ २४ ॥ ॥ अग्राविष्णोःसाधारणस्यैवैश्वानरशब्दस्यविष्णावेवप्रसिद्धात्मशब्देनविशेषणाद्वैश्वा
 नरोविष्णुरेव ॥ २४ ॥ ॥ ॐस्मर्यमाणमनुमानंस्यादिति ॐ ॥ ॥ अहंवैश्वानरोभूत्वाप्राणिनां देह
 माश्रित इति स्मर्यमाणमत्रापिस एवोच्यत इत्यस्यानुमापकम् ॥ समाख्यानात् ॥ इति शब्दः समा
 ख्याप्रदर्शकः ॥ २५ ॥ ॥ ॐशब्दादिभ्योऽन्तःप्रतिष्ठानान्नेति चेन्न तथा दृष्ट्युपदेशादसंभवात्पुरुषविध
 मपि चैनमधीयते ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अयमग्निर्वैश्वानरः ॥ वैश्वानरमृतआजातमग्निमित्यादिशब्दः ॥
 वैश्वानरेतद्धृतंभवति ॥ हृदयंगार्हपत्यो मनोन्वाहार्यपचनआस्थमाहवनीयइत्याद्यग्निर्लिङ्गमादि
 शब्देनोक्तम् ॥ येनेदमन्नं पच्यते तद्यद्भक्तं प्रथममागच्छेत्तद्धोमीयमित्यादिना पाचकत्वेनांतःप्रति
 ष्ठानंच प्रतीयते ॥ तस्मान्नविष्णुरिति चेन्न ॥ अथ हैममात्मानमणोरणीयांसंपरतः परं विश्वं हरिमुपा
 सीतेति सर्वनामा सर्वकर्मा सर्वलिङ्गः सर्वगुणः सर्वकामः सर्वधर्मः सर्वरूप इति स य एतमेव मात्मानं विश्वं
 हरिमा रादरमुपास्तेतस्य सर्वेषु लोकेषु सर्वेषु भूतेषु सर्वेषु देवेषु सर्वेषु वेदेषु कामचारो भवतीति तत्तन्नाम
 लिङ्गादिना तस्यैव दृष्ट्युपदेशान्महोपनिषदि ॥ अनात्तत्त्वादनात्मान ऊनत्वाद्गुणराशितः ॥ अब्रह्मा
 णः परे सर्वे ब्रह्मात्मा विष्णुरेव हीत्यादिना कोन आत्मा किं ब्रह्मेत्या रंभाच्चान्येषामसंभवाद्द्विष्णुरेव वैश्वा
 नरः ॥ चंद्रमामनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायतेत्यादिनायः पुरुषाख्यो विष्णुरभिहिस्न द्विधमेवात्र मू
 र्धेव सुते जाश्चक्षुर्विश्वरूपः प्राणः पृथग्वर्मेत्यादिनै न वैश्वानरमधीयते ॥ चशब्देन सकल वेदतंत्रपुरा
 णादिषु विष्णुपरत्वं पुरुषसूक्तस्य दर्शयति ॥ तथा च ब्राह्मे ॥ यथैव पौरुषं सूक्तं नित्यं विष्णुपरायणम् ॥
 तथैव मे मनो नित्यं भूयाद्विष्णुपरायणमिति ॥ चतुर्वेदशिखायांच ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सह

ब्र. भा.

॥११॥

स्वपादिति ॥ एषद्येवाचित्यः परः परमो हरिरादिरनादिरनंतोनंतशीर्षोनंताक्षोनंतबाहुरनंतगुणोनंत
रूपइति ॥ बृहत्संहितायांच ॥ यथा हि पौरुषं सूक्तं विष्णोरेवाभिधायकम् ॥ न तथा सर्ववेदाश्च वेदांगानि
च नारदेत्यादि ॥ यस्माद्यज्जायते चांगालोकवेदादिकं हरेः ॥ तन्नामवाच्यमंगंतद्यथा ब्रह्मादिकं मुख
मितिनारदीयवचनाच्चाभेदोक्तिविरोधः ॥ २६ ॥ ॐ अतएव न देवताभूतं च ॐ ॥ २७ ॥ ॥ अग्निवैश्वान
रादिशब्दस्तेजसिभूतेऽग्निदेवतायांच प्रसिद्धोप्यतः पूर्वोक्तहेतुतएवात्र न सातच्चाभिधीयते ॥ २७ ॥
॥ ॐ साक्षादप्यविरोधं जैमिनिः ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नाग्न्यादयः शब्दा अग्न्यादिवाचकास्तथापि साक्षादे
वानन्ययोगे ब्रह्मवाचकैः शब्दैर्व्यवहारार्थमनभिज्ञानाच्चान्यत्र व्यवहरंतीत्यभ्युपगमेऽविरोधं जैमिनि
र्वक्ति ॥ व्यासचित्तस्थिताकाशादवच्छिन्नानिकानिचित् ॥ अन्ये व्यवहरंत्येतान्यूरीकृत्य गृहादिव
दिति स्कांदवचनान्नमतानां परस्परं विरोधः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ अभिव्यक्तेरित्याश्मरथ्यः ॐ ॥ २९ ॥
तत्र तत्र प्रसिद्धावप्यग्न्यादिषु ब्रह्मणो अभिव्यक्तेरग्न्यादिसूक्तनियमइत्याश्मरथ्यः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ अ
नुस्मृतेर्बादरिः ॐ ॥ ३० ॥ ॥ तत्र तत्रोक्तस्य विष्णोरग्न्यादिष्वनुस्मर्यमाणत्वात्तन्नियमइति वाद
रिः ॥ ३० ॥ ॥ ॐ संपत्तेरिति जैमिनिस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ साक्षादप्यविरोधं वदन् जै
मिनिः सूक्तादिनियममग्न्यादिसंप्राप्त्या मन्यते ॥ तं यथा यथोपासते तदेव भवतीति दर्शयति ॥ ३१ ॥
न ह्यन्योपासकोन्यंप्राप्नुत इति युज्यत इत्यत आह ॥ ॥ ॐ आमनंति चैनमस्मिन् ॐ ॥ ३२ ॥ ॥
एनं विष्णुमस्मिन्नग्न्यादावामनंति योऽग्नौ तिष्ठन् य एतस्मिन्नग्नौ ते जोमयोऽमृतमयः पुरुष इत्या
दिना ॥ ३२ ॥ अ० ३७ ॥ ॥ इति श्रीकृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगव
त्पदाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादः ॥ २ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ६३ ॥ ॥

प्र० २

अ० १

॥११॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ ॐ तत्र चान्यत्र प्रसिद्धानां शब्दानां विष्णोः समन्वयं प्रायेणास्मिन्पादे दर्शयति ॥ विष्णोः परविद्याविषयत्वमुक्तम् ॥ तत्र यस्मिन् द्यौः पृथिवी चांतरिक्षमोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मानमित्यत्र प्राणानां ग्रंथिरसिरुद्रो माविशांतकः ॥ प्राणेश्वरः कृत्तिवासाः पिनाक्रीत्यादिना रुद्रस्य प्राणाधारत्वप्रतीतेः ॥ स एषोतंश्चरते बहुधा जायमान इति जीवलिङ्गाच्च तयोः प्राप्तिरिति ॥ अत उच्यते ॥ ॥ ॐ द्युभ्वाद्याय तनंस्वशब्दात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मानमित्यात्मशब्दाद्युभ्वाद्याश्रयो विष्णुरेव ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तमृते विष्णुमव्ययम् ॥ न संभवति यस्मात्तैर्नैवासा गुणपूर्णैतेति ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ॥ ॥ ॐ मुक्तोपसृज्य व्यपदेशात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ अमृतस्यैष सेतुरिति ॥ ब्रह्मविदाप्नोति परम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ मुक्तानां परमागतिः ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिना तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वव्यपदेशात् ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन यावच्छेत्तं न गच्छति ॥ योगीतावन्नमुक्तः स्यादेष शास्त्रस्य निर्णय इत्यादित्यपुराणे ॥ २ ॥ ॥ ॐ नानुमानमतच्छब्दात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ नानुमानात्मकागमपरिकल्पितरुद्रोऽत्र वाच्यः ॥ भस्मधरोयत्वादितच्छब्दाभावात् सौतकः सरुद्रः स प्राणभृत्स प्राणनायकः स ईशो यो हरि र्यो नंतो यो विष्णुर्यः परः परो वरीयानित्यादिना प्राणग्रंथिरुद्रत्वादेर्विष्णोरेवोक्तत्वात् ॥ ब्रह्माडिच ॥ रुजं द्रावयते यस्माद् रुद्रस्तस्माज्जनार्दनः ॥ ईशनादेव चेशानो महादेवो महत्त्वतः ॥ पिबंति ये न रानाकं मुक्ताः संसारसागरात् ॥ तदा धारो यतो विष्णुः पिनाक्रीति ततस्मृतः ॥ शिवः सुखात्मकत्वेन शर्वः शंरो धनाद्धरिः ॥ कृत्यात्मकमिमं देहं यतो वस्तो प्रवर्तयन् ॥ कृत्तिवासास्ततो देवो विरिंचश्च विरेचनात् ॥ बृंहणात् ब्रह्मनामाऽ

ब्र. भा.

॥१२॥

सावैश्वर्यादिंद्रउच्यते ॥ एवंनानाविधैःशब्दैरेकएवत्रिविक्रमः ॥ वेदेषुसपुराणेषुगीयतेपुरुषोत्तमइ
ति ॥ वामनेच ॥ ननुनारायणादीनांनानामन्यत्रसंभवः ॥ अन्यनाम्नांगतिर्विष्णुरेकएवप्रकी
र्तितइति ॥ स्कांदेच ॥ ऋतेनारायणादीनिनामानिपुरुषोत्तमः ॥ प्रादादन्यत्रभगवान्राजे
वर्तेस्वकंपुरमिति ॥ चतुर्मुखःशतानंदोब्रह्मणःपद्मभूरिति ॥ उग्रोभस्मधरोनम्रःकपालीतिशिवस्य
च ॥ विशेषनामानिददौस्वकीयान्यपिकेशवइतिचब्राह्मे ॥ ३ ॥ ॥ ॐप्राणभृच्चॐ ॥ ४ ॥ ॥ ए
तेरेवहेतुभिर्नजीवोवायुश्च ॥ अजायमानोबहुधाविजायतइतितस्यैवबहुधाजन्मोक्तेः॥४॥ ॥ ॐ
भेदव्यपदेशात्ॐ ॥ ५ ॥ ॥ नचैक्यंवाच्यम् ॥ जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशमस्यमहिमानमितिभेद
व्यपदेशात् ॥ ५ ॥ ॥ ॐप्रकरणात्ॐ ॥ ६ ॥ ॥ द्वेविद्येवेदितव्येइतितस्यस्येतत्प्रकरणम् ॥ ६ ॥
॥ ॐस्थित्यदनाभ्यांचॐ ॥ ७ ॥ ॥ द्वास्तुपर्णासयुजासखायासमानंदृक्षंपरिषस्वजाते ॥ तयोरन्यः
पिप्पलंस्वाहृत्यनश्नन्नन्योअभिचाकशीतीतीशजीवयोःस्थित्यदनोक्तेः ॥ ७ ॥ अ०॥१॥ प्राणो
वाआशायाभूयानित्युक्त्वायोवैभूमातत्सुखमित्युक्तेस्तस्यैवभूमत्वप्राप्तिः॥ उत्क्रांतप्राणानित्यादि
तर्हिगात् ॥ प्राणशब्दश्चवायुवाचीति ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ ॐभूमासंप्रसादादध्युपदेशात्ॐ ॥ ८ ॥
॥ संप्रसादात्पूर्णसुखरूपत्वात् ॥ अध्युपदेशात्सर्वेषामुपर्युपदेशाच्चविष्णुरेवभूमा ॥ सहस्रशीर्षदे
वंविश्वाक्षंविश्वशंभुवम् ॥ विश्वंनारायणदेवमक्षरंपरमंपदम् ॥ विश्वतःपरमान्नित्यमितिहिश्रु
तिः ॥ तमुत्क्रामंतंप्राणोनूत्क्रामतीत्यादिनानोत्क्रमणादिलिंगविरोधोऽपि॥८॥ ॥ ॐधर्मोपपत्तेश्चॐ
॥ ९ ॥ सर्वगतत्वादिधर्मोपपत्तेश्च ॥ ९ ॥ अ०॥ २ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णोरुक्ताः ॥ अदृष्टं

प्र० २

अ० २

॥१२॥

द्रष्टृश्रुतं श्रोत्रित्यादिना ॥ अहं सोममाह न संविभर्मीत्यादेस्तस्यापि संभवान्मध्यमाक्षरस्योक्ता इ
 ति ॥ ॥ अतो ब्रूते ॥ ॥ ॐ अक्षरमंबरांत धृतेः ॐ ॥ १० ॥ ॥ एतस्मिन् खल्वक्षरे गार्गाकाशो
 तश्च प्रोतश्चेत्यंबरांतस्य सर्वस्य धृतेर्ब्रह्मैवाक्षरम् ॥ यउत्रिधा तु पृथिवी मुतद्यामेको दाधार भुवनानि
 विश्वा ॥ भर्ता सन् श्रियमाणो विभर्ति ॥ एको देवो बहुधानि विष्टः ॥ यदा भारंतं द्रयते स
 भर्तुम् ॥ परास्य भारं पुनरस्तमेति ॥ यस्मिन्निदं संच विचैधिसर्वं यस्मिन् देवा अधिविश्वे निषे
 दुरित्यादि श्रुतेः ॥ पृथिव्यादि प्रकृत्यंतं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ विष्णुरेको विभर्ती दं नान्यस्तस्मा
 त्क्षमो धृताविति च स्कांदे ॥ १० ॥ ॥ ॐ सा च प्रशासनात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ सा च धृतिः प्रशासनादु
 च्यते ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गि सूर्या चंद्रमसौ विधृतौ तिष्ठत इत्यादिना ॥ तच्च प्रशासनं वि
 ष्णोरेव ॥ सप्तार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठंति प्रदिशा विधर्मणि ॥ चतुर्भिः साकं नवतिं च नाम
 भिश्च कंनटं तं व्यतीं रवी विपदित्यादि श्रुतेः ॥ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्ता यो ह च्छूयस्तमह
 मिह ब्रवीमि ॥ न केवलं मे भवतश्च राजन्स वैवलं बलिनां चापरेषामित्यादेश्च ॥ ११ ॥ ॥ ॐ अन्य भाव
 व्यावृत्तेश्च ॐ ॥ १२ ॥ ॥ अस्थूलमनणित्यादिना स्थूलाणवादीनामन्यवस्तुस्वभावानां व्यावृत्तेश्च ॥
 अस्थूलोऽनणुरमध्यमो मध्यमो व्यापकोऽव्यापको योऽसौ हरिरादिरनादिर विश्वो विश्वः सगुणो निर्गु
 ण इत्यादेर्विष्णोरेवैते धर्माः ॥ अस्थूलो नणुरूपो साव विश्वो विश्व एव च ॥ विरुद्धधर्मरूपोऽसावैश्वर्या
 त्पुरुषोत्तम इति च ब्राह्मे ॥ १२ ॥ अ० ३ ॥ स देव सोम्येदमग्र आसीदित्यादिना सतः स्रष्टृत्वमुच्यते ॥ तच्च
 सद्ब्रह्मस्यां प्रजायेयेति परिणामप्रतीतेर्न विष्णुः ॥ स ह्यविकारः सदा शुद्धो नित्य आत्मा सदा हरि रित्या

ब्र. मा.

॥१३॥

दिनाऽविकारः प्रसिद्ध इति ॥ अतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ ईक्षतिकर्मव्यपदेशात्सः ॐ ॥ १३ ॥ तदैक्षते तीक्ष्णति
कर्मव्यपदेशात्स एव विष्णुरत्रोच्यते ॥ नान्यो तोस्ति द्रष्टानान्यदतोस्ति द्रष्टृत्वादिना तस्यैव हितल
क्षणम् ॥ बहुत्वं चाविकारेणोक्तम् ॥ अजायमानो बहुधा विजायत इति ॥ १३ ॥ अ० ४ ॥ चंद्रादित्याद्या
धारत्वं विष्णोरुक्तम् ॥ तच्च अथ यदिदमस्मिन् ब्रह्मपुरे दहरं पुंडरीकं वेश्म दहरोस्मिन्नंतर आकाशः ॥ किं
तदत्र विद्यते ॥ उभे अस्मिन् द्यावापृथिवी अंतरे वसमाहिते ॥ उभावग्निश्च वायुश्च सूर्या चंद्रमसा उभौ
विद्युन्मक्षत्राणीत्यादिनाऽऽकाशस्य प्रतीयते ॥ सचाकाशो न विष्णुः ॥ तस्यांते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मि
न्सर्वप्रतिष्ठितमिति श्रुतेरिति ॥ अत आह ॥ ॐ दहर उत्तरेभ्यः ॐ ॥ १४ ॥ ॥ य आत्मा पहत
पाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः सो न्वेष्टव्यः स विजिज्ञासि
तव्य इत्यादिभ्य उत्तरेभ्यो गुणेभ्यो दहरे विष्णुरेव ॥ यो शनायापि पासे शोकं मोहं जरां मृत्युमत्येति ॥ स
एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित इत्यादिना विष्णोरेव हिते गुणाः ॥ नित्यतीर्णा शनायादिरेक एव हरिः स्वतः
अशनायादिकानन्येतत्प्रसादात्तरं तिहीति च पादो ॥ सापेक्षनिरपेक्षयोश्च निरपेक्षं स्वीकर्तव्यम् ॥ सत्य
कामः परो नास्ति तमृते विष्णुमव्ययम् ॥ सत्यकामत्वमन्येषां भवेत्तत्काम्यकामितेति स्कांदे ॥ १४ ॥
ॐ गतिशब्दाभ्यां तथा हि दृष्टं लिंगं च ॐ ॥ १५ ॥ ॥ अहरहर्गच्छत्य एतं ब्रह्मलोकं न विदंतीति सुसस्य
तद्गतिब्रह्मशब्दश्चोच्यते ॥ सतासोम्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुतेस्तं हि सुसोगच्छति ॥ अरश्च हवै
ष्यश्चार्णवौ ब्रह्मलोके इति लिंगं च तथा दृष्टम् ॥ अरश्च वैष्यश्च सुधासमुद्रौ तत्रैव सर्वाभिमतप्रदौ द्वावि
त्यादिना तस्यैव हितलक्षणत्वेनोच्यते ॥ १५ ॥ ॥ ॐ धृतेश्च महिषोऽस्यास्मिन्नुपलब्धे ॐ ॥ १६ ॥ ॥ ए

ग्रं० २

अ० २

॥१३॥

पसेतुर्विधृतिरिति धृतः ॥ एष भूताधिपतिरेष भूतपाल इत्याद्यस्य महिम्नोऽस्मिन्नुपलब्धेः ॥ एत
 स्मिन् खल्वक्षरे गार्गाकाश ओतश्च प्रोतश्च ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गि ॥ सहिसर्वाधिपतिः ॥
 सहिसर्वपालः स ईशः स विष्णुः पतिं विश्वस्यात्मे श्वरमित्यादि श्रुतिभ्यः ॥ तस्य ह्येष महिमा ॥ सर्वेशो
 विष्णुरेवैकोनान्योऽस्ति जगतः पतिरिति च स्कांदे ॥ १६ ॥ ॥ ॐ प्रसिद्धेश्च ॐ ॥ १७ ॥ ॥ तत्रापि दहरं
 गगनं विशोकस्तस्मिन् यदंतस्तदुपासितव्यमिति प्रसिद्धेश्च ॥ तदंतस्थत्वापेक्षत्वाच्च सुषिरश्रुतिविरो
 धः ॥ १७ ॥ ॥ ॐ इतरपरामर्शात्स इति चेन्नासंभवात् ॐ ॥ १८ ॥ ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभि
 निष्पद्यत एष आत्मेति होवाचेति जीवपरामर्शात्स इति चेन्न ॥ तस्य स्वतोऽपहतपाप्मत्वाद्यसंभवात्
 ॥ १८ ॥ ॥ ॐ उत्तराच्चेदा विर्भूतस्वरूपस्तु ॐ ॥ १९ ॥ ॥ स तत्र पर्येति जक्षन् कीडनरममाण इत्याद्यु
 त्तरवचनाज्जीव एवेति चेन्न ॥ तत्र हि परमेश्वरप्रसादादा विर्भूतस्वरूपो मुक्त उच्यते ॥ यत्प्रसादात्स
 मुक्तो भवति स भगवान् पूर्वोक्तः ॥ १९ ॥ ॥ ॐ अन्यार्थश्च परामर्शः ॐ ॥ २० ॥ ॥ यं प्राप्य स्वेन रूपेण जीवोऽ
 भिनिष्पद्यते स एष आत्मेति परमात्मार्थश्च परामर्शः ॥ २० ॥ ॥ ॐ अल्पश्रुतेरिति चेत्तदुक्तम् ॐ ॥ २१ ॥
 दहर इत्यल्पश्रुतेर्नेति चेन्न ॥ नित्राद्यत्वादेवं व्योमवच्चेत्युक्तत्वात् ॥ एष मआत्माऽतर्ह्येदये ज्या
 यानिति श्रुत्युक्तत्वाच्च ॥ २१ ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादयः परमेश्वरगुणा उक्तास्तेषां सुखं शाश्वतं नेतरे
 षाम् ॥ तदेतदिति मन्यन्तेऽनिर्देश्यं परमं सुखमित्यादिना ज्ञानिसुखस्याप्यनिर्देश्यत्वमज्ञेयत्वं चोच्यत
 इति ॥ अतो वक्ति ॥ ॥ ॐ अनुकृतेस्तस्य च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ तमेव भांतमनुभाति सर्वमित्यनुकृतेस्तस्य
 भासा सर्वमिदं विभातीति वचनाच्च परमात्मैवानिर्देश्यसुखरूपः ॥ न हि ज्ञानिसुखमनुभाति सर्वं न च त

ब्र. भा.

॥१४॥

द्वासा ॥ अहंतत्तेजोरश्मीदितिनारायणभासाहिसर्वभाति ॥२२॥ ॥ ॐअपिस्मर्यतेॐ ॥२३॥
यदादित्यगतंतेजोजगद्भासयतेखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाग्नौतत्तेजोविद्विमामकमिति ॥ नत
द्भासयतेसूर्योनशशांकोनपावकः ॥ यद्गत्वाननिवर्त्ततेतद्भामपरमंममेतिच ॥२३॥ अ० ६॥ विष्णुरे
वजिज्ञास्यइत्युक्तम् ॥ तत्र ऊर्ध्वप्राणमुन्नयत्यपानं प्रत्यगस्यति ॥ मध्येवामनमासीनं विश्वेदेवा
उपासतइतिसर्वदेवोपास्यः कश्चित्प्रतीयते ॥ सच एवमेवैषप्राणइतरान्प्राणान्पृथक्पृथगेवसंनि
धत्ते ॥ योयंमध्यमःप्राणःकुविदंगेत्यादिनाप्राणव्यवस्थापकत्वान्मध्यमत्वात्सर्वदेवोपास्यत्वाच्चवा
युरेवेतिप्रतीयते ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐशब्दादेवप्रमितःॐ ॥ २४ ॥ ॥ वामनशब्दादेववि
ष्णुरितिप्रमितः ॥ नहिश्रुतेर्लिङ्गबलवत् ॥ श्रुतेर्लिङ्गं समाख्याचवाक्यंप्रकरणंतथा ॥ पूर्वपूर्व
बलीयःस्यादेवमागमनिर्णयइतिस्कांदे ॥ तच्चलिङ्गंविष्णोरेव ॥ तस्यैवप्राणोक्तेस्तद्वैत्वंप्राणोअभ
वइति ॥२४॥ ॥ ॐहृद्यपेक्षयातुमनुष्याधिकारत्वात्ॐ ॥ २५ ॥ ॥ सर्वगतस्यापितस्यांगुष्ठमात्र
त्वंहृद्यवकाशापेक्षयायुज्यते ॥ इतरप्राणिनामंगुष्ठाभावेपिमनुष्याधिकारत्वान्नविरोधः ॥ २५ ॥
अ० ७॥ मनुष्याणामेववेदविद्यायामधिकारइत्युक्तम् ॥ तिर्यगाद्यपेक्षयैवमनुष्यत्वविशेषणमुक्त
म् ॥ नतुदेवाद्यपेक्षयेत्याह ॥ ॥ ॐतदुपर्यपिबादरायणःसंभवात्ॐ ॥२६॥ ॥ तदुपरिमनुष्याणां
सताम् ॥ देवादित्वप्राप्त्युपरि ॥ संभवतिहितेषांविशिष्टबुद्ध्यादिभावात् ॥ तिर्यगादीनांतदभावा
दभावः ॥ तेषामपियत्रविशिष्टबुद्ध्यादिभावस्तत्राविरोधः ॥ निषेधाभावात् ॥ दृश्यंतेहिजरितार्या
दयः ॥ ॥ ॐविरोधःकर्मणीतिचेन्नानेकप्रतिपत्तेर्दर्शनात्ॐ ॥ २७ ॥ ॥ मनुष्याएवदेवादयो

ग्रं० २

अ० २

॥१४॥

भवंतीति तदुपरीत्युक्तम् ॥ तत्र यदि मनुष्याः संतो देवादयो भवंति तत्पूर्वं देवताभावाद्देवतोद्दिष्टकर्म
णिविरोध इति चेन्न ॥ अनेकेषां देवतापदप्राप्तेर्दर्शनात् ॥ ते ह नाकं महिमानः सचंत यत्र पूर्वे साध्याः
संति देवा इति ॥ २७ ॥ ॥ ॐ शब्द इति चेन्नातः प्रभवात्प्रत्यक्षानुमानाभ्याम् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ वाचा
विरूपमित्ययेत्याहि श्रुतेराप्त्यनिश्चयान्नित्यत्वापेक्षत्वाच्च मूलप्रमाणस्य स्वतः प्रामाण्यप्रसिद्धेश्च
नित्यत्वाद्देवस्य तदुदितानां देवानामनित्यत्वात् पुनरन्यभावनियमाभावाच्च शब्दे विरोध इति चेन्न ॥
सूर्याचंद्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्पयत् ॥ यथैव नियमः काले सुरादि नियमस्तथा ॥ तस्मान्नानीदृ
शं कापि विश्वमेतद्भविष्यतीत्यादेरत एव शब्दात्तेषां प्रभवनियमात् ॥ महतां प्रत्यक्षात् ॥ यथेदानीं
तथोपर्यपि देवा भविष्यंतीतीतरेषामनुमानाच्च ॥ २८ ॥ ॥ ॐ अत एव च नित्यत्वम् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ अत
एव शब्दस्य नित्यत्वादेव च देवप्रवाहनित्यत्वं युक्तम् ॥ २९ ॥ ॥ ॐ समाननामरूपत्वाच्चावृत्ताव
प्यविरोधो दर्शनात्स्मृतेश्च ॐ ॥ ३० ॥ ॥ अतीतानागतानां देवानां समाननामरूपत्वात् प्राप्तपदानां
मुक्त्याऽवृत्तावप्यविरोधः ॥ यथा पूर्वमिति दर्शनात् ॥ अनादिनिधनानित्यावागुत्सृष्टास्वयं भुवा ॥
ऋषीणां नामधेयानियाश्च वेदेषु दृष्टयः ॥ वेदशब्देभ्य एवादौ निर्ममे समहे श्वर इति स्मृतेश्च ॥ ३० ॥
ॐ मध्वादिष्वसंभवादनधिकारं जैमिनिः ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ वसूनामेवैको भूत्वेत्यादिना प्राप्यफलत्वात्
प्राप्तपदानां देवानां मध्वादिविद्यास्वनधिकारं जैमिनिर्मन्यते ॥ ३१ ॥ ॥ ॐ ज्योतिषिभावाच्च ॐ ॥
॥ ३२ ॥ ॥ ज्योतिषि सर्वज्ञत्वेभावाच्च ॥ आदित्यप्रकाशेन भाववत् ॥ तज्ज्ञाने सर्ववस्तूनामंतर्भावा
त् ॥ नित्यसिद्धत्वाच्च विद्यानाम् ॥ ३२ ॥ ॥ ॐ भावंतु बादरायणोऽस्ति हि ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ फले विशेषभा

ब्र. भा.

॥१५॥

वात् ॥ प्राप्तपदानामपि देवानां मध्वादिष्वप्यधिकारं वा दरायणो मन्यते ॥ अस्ति हि प्रकाशविशेषः ॥
यावत्सेवापरेतत्त्वे तावत्सुखविशेषता ॥ संभवाच्चाप्रकाशस्य परमेकमृते हरिम् ॥ तेषां सामर्थ्ययोगाच्च
देवानामप्युपासनम् ॥ सर्वविधीयते नित्यं सर्वयज्ञादिकर्मचेति स्कांदे ॥ उक्तफलानधिकारमात्रं
जैमिनिमतमतोनमतविरोधः ॥ सर्वज्ञस्यैव कृष्णस्य त्वेकदेशविचिंतितम् ॥ स्वीकृत्य मुनयो ब्रू-
युस्तन्मतं न विरुध्यत इति च ब्राह्मे ॥ ३३ ॥ अ० ८ ॥ ॥ मनुष्याधिकारत्वादित्युक्तेऽविशेषाच्छूद्र-
स्याप्यहहरेत्वाशूद्रेति पौत्रायणोक्तेरधिकार इत्यत आह ॥ ॥ ॐ शुगस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्र-
वणात्सूच्यते हि ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ नासौ पौत्रायणः शूद्रः शुचाद्रवणमेव हि शूद्रत्वम् ॥ कम्बर एनमेत-
त्संतमित्यनादरश्रवणात् ॥ सहसं जिहान एव क्षत्तारमुवाचेति सूच्यते हि ॥ ३४ ॥ ॥ ॐ क्षत्रिय-
त्वावगते श्रोत्रत्रयैत्ररथेन लिङ्गात् ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ अयमश्वतरीरथ इति चित्ररथसंबन्धित्वेन लिङ्गे-
न पौत्रायणस्य क्षत्रियत्वावगतेश्च ॥ रथस्त्वश्वतरीयुक्तश्चित्र इत्यभिधीयते इति ब्राह्मे ॥ यत्र वेदो-
रथस्तत्र न वेदो यत्र नोरथ इति च ब्रह्मवैवर्ते ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ संस्कारपरामर्शात्तदभावाभिलाषाच्च
ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयीत तमध्यापयीतेत्यध्ययनार्थं संस्कारपरामर्शात् ॥ नाग्नि-
र्नयज्ञो न क्रियान संस्कारो न व्रतानि शूद्रस्येति पैंगिश्रुतौ संस्काराभावाभिलाषाच्च ॥ उत्तमस्त्रीणां
तु न शूद्रवत् ॥ सपत्नीमेपराधमेत्यादिष्वधिकारदर्शनात् ॥ संस्काराभावेनाभावस्तु सामान्येन ॥
अस्ति च तासां संस्कारः ॥ स्त्रीणां प्रदानकर्मैव यथोपनयनं तथेति स्मृतेः ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ तदभाव-
निर्धारणे च प्रवृत्तेः ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ नाहमेतद्देदभो यद्देतोऽहमस्मीति सत्यवचनेन सत्यकामस्य शूद्र-

ग्रं० २

अ० १

॥१५॥

त्वाभावनिर्धारणेहारिद्रुमतस्यनैतदब्राह्मणोविवक्तुमर्हतीतितत्संस्कारेप्रवृत्तेश्च ॥ ३७ ॥ ॥ ॐ
 श्रवणाध्ययनार्थप्रतिषेधात्स्मृतेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ श्रवणेत्रपुजतुभ्यांश्रोत्रपरिपूरणम् ॥ अध्य-
 यनेजिह्वाच्छेदः ॥ अर्थावधारणेहृदयविदारणमितिप्रतिषेधात् ॥ नाग्निर्नयज्ञःशूद्रस्यतथैवाध्य-
 यनंकुतः ॥ केवलैवतुशुश्रूषात्रिवर्णानांविधीयतइतिस्मृतेश्च ॥ विदुरादीनांतूत्पन्नज्ञानत्वात्कश्चि-
 द्विशेषः ॥ ३८ ॥ अ० १ ॥ ॥ यदिदंकिंचजगत्सर्वप्राणएजतिनिःसृतम् ॥ महद्भयंवज्रमुद्यतंयएत-
 द्विदुरमृतास्तेभवन्तीत्युद्यतवज्रज्ञानान्मोक्षःश्रूयतइति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ कंपनात् ॐ ॥
 ॥ ३९ ॥ ॥ एजतीतिकंपनवचनात् ॥ उद्यतवज्रोभगवानेव ॥ कोह्येवान्यात्कःप्राण्याद्यदेषआ-
 काशआनंदोनस्यादितिहिश्रुतिः ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुरितिच ॥ नभस्वतोपिसर्वाःस्युश्चे-
 ष्टाभगवतोहरेः ॥ किमुतान्यस्यजगतोयस्यचेष्टानभस्वतइतिचस्कांदे ॥ चक्रंचक्रमणादेषवर्ज-
 नाहज्रमुच्यते ॥ खंडनात्खड्गएवैषहेतिनामास्वयंहरिरितिब्रह्मवैवर्ते ॥ ३९ ॥ अ० १० ॥ ॥ ह-
 दयआहितंज्योतिःपरमात्मेत्युक्तम् ॥ तत्रयोयंविज्ञानमयःप्राणेषुहृद्यंतज्योतिःपुरुषइत्यत्रो-
 भौलोकावनु ॥ संचरंतीतिवचनाज्जीवइतिप्रतीयतइति ॥ अतउच्यते ॥ ॥ ॐ ज्योतिर्दर्शनात्
 ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरेवज्योतिर्विष्णुरेवब्रह्मविष्णुरेवबलंविष्णुरेवयशोविष्णुरेवआनंदइतिद-
 र्शनात्चतुर्वेदशिखायाम् ॥ ज्योतिर्विष्णुरेवप्राज्ञेनात्मनान्वारूढउत्सर्जयातीतिवचनान्नस्यापिलो-
 कसंचरणमस्त्येव ॥ ४० ॥ अ० ११ ॥ ॥ सर्वाधारत्वंविष्णोरुक्तम् ॥ तच्चाकाशोवैनामनामरूपयो-
 र्निर्वहितेत्यत्राकाशस्यप्रतीयते ॥ वैनामेतिप्रसिद्धोपदेशात् ॥ प्रसिद्धाकाशश्चांगीकर्तव्यइति ॥

ब्र. भा.

॥१६॥

अतउच्यते ॥ ॥ ॐआकाशोऽर्थांतरत्वादिव्यपदेशात् ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ तेयदंतरातद्वह्नेत्यर्थांतर
त्वादिव्यपदेशादाकाशोहरिरेव ॥ अवर्णम् ॥ यतोवाचोनिवर्ततइत्यादिश्रुतेस्तस्यैवहितलक्षणम् ॥
अनामासोऽप्रसिद्धत्वादरूपोभूतवर्जनादितिब्राह्मे ॥ ४१ ॥ अ० १२ ॥ असंगत्वंपरमात्मनउक्त
म् ॥ तच्चसयत्तत्रकिंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेनभवत्यसंगोऽयं पुरुषइतिस्वमादिद्रष्टुःप्रतीयते ॥ सच
जीवःप्रसिद्धेरिति ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ ॐसुषुप्त्युत्क्रांत्योर्भेदेन ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ प्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तो
नवाह्यंकिंचनवेदनांतरम् ॥ प्राज्ञेनात्मनान्वारूढउत्सर्जयातीतिभेदेव्यपदेशान्नजीवःपरएवासंगः ॥
स्वमादिद्रष्टृत्वंचसर्वज्ञत्वात्तस्यैवयुज्यते ॥ ४२ ॥ अ० १३ ॥ एषनित्योमहिमाब्राम्हणस्येतिब्राह्मण
स्यापिनित्यमहिमाप्रतीयते ॥ सचब्राह्मणःसवाएषमहानजआत्मेत्यजशब्दाद्विरिचइतिप्राप्तम् ॥
देवानांचविद्याकर्मणोःपदप्राप्तिःसूचिता ॥ तदुपर्यपीति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐपत्यादिशब्दे
भ्यः ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ सर्वस्याधिपतिःसर्वस्येशानःसवाएषनेतिनेतीत्यादिशब्देभ्योनित्यमहिमाविष्णु
रेव ॥ उतामृतत्वस्येशानोयदन्नेनातिरोहति ॥ सप्तार्धगर्भाभुवनस्यरेतोविष्णोस्तिष्ठंतिप्रदिशाविधर्म
णि ॥ सयोतोऽश्रुतइत्यादिश्रुतिभ्यस्तस्यैवहितेशब्दाः ॥ ४३ ॥ अ० १४ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपाय
नकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेप्रथमाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥ ३ ॥
श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ ॐश्रुतिलिंगादिभिरन्यत्रैवप्रसिद्धानामपिशब्दानांसामस्त्येनविशेषहेतु
मिर्विष्णावेवप्रवृत्तिर्दर्शयत्यस्मिन्पादे ॥ ॥ ॐआनुमानिकमप्येकेषामितिचेन्नशरीररूपकविन्य
स्तगृहीतेर्दर्शयतिच ॐ ॥ १ ॥ ॥ तत्तुसमन्वयादितिसर्वशब्दानांपरमेश्वरेसमन्वयउक्तः ॥ तन्नयुज्य

ग्रं० २

अ० १

॥१६॥

यतोऽव्यक्तात्पुरुषः परइतिसांख्यानुमानपरिकल्पितं प्रधानमप्येकेषांशाखिनामुच्यतइतिचेन्न ॥
 तस्यैवपारतंत्र्याच्छरीररूपकेऽव्यक्तेविन्यस्तस्यपरमात्मनएवाव्यक्तशब्देनगृहीतेः ॥ कप्रत्ययः
 कुत्सने ॥ परमात्मनएवाव्यक्तशब्दस्तत्तंत्रत्वेनतच्छरीररूपत्वादितरस्याप्यव्यक्तशब्दः ॥
 तुच्छेनाभवपिहितंयदासीदितिदर्शयति ॥ अव्यक्तमचलंशांतंनिष्कलंनिक्रियंपरम् ॥ योवेद
 हरिमात्मानंसभयादनुमुच्यतइतिपिप्पलादशाखायाम् ॥ अक्षरंब्रह्मपरममित्युक्ताव्यक्तोऽक्षरउ
 च्यतइतिवचनाच्च ॥ १॥ ॥ ॐसूक्ष्मतुतदर्हत्वात् ॐ ॥ २॥ ॥ सूक्ष्ममेवाव्यक्तशब्देनोच्यते ॥ तद्धि
 अव्यक्ततामर्हति ॥ सूक्ष्मत्वंचमुख्यंतस्यैव ॥ यत्तत्सूक्ष्मंपरमंवेदितव्यंनित्यंपदंवैष्णवंह्यामनंति ॥
 यत्तल्लोकानविदुर्लोकसारंविदंत्येतत्कवयोयोगनिष्ठाइतिचपिप्पलादशाखायाम् ॥ मुख्येचविद्यमा
 नेनामुख्यंयुक्तम् ॥ २॥ ॥ ॐतदधीनत्वादर्थवत् ॐ ॥ ३॥ ॥ तदधीनत्वाच्चाव्यक्तत्वादीनांतस्यैवाव्य
 क्तत्वपरावरत्वादिकमर्थवत् ॥ यदधीनोगुणोयस्यतद्गुणीसोऽभिधीयते ॥ यथाजीवःपरात्मेतियथारा
 जाजयीत्यपीतिचस्कांदे ॥ ३॥ ॥ ॐज्ञेयत्वावचनाच्च ॐ ॥ ४॥ ॥ अन्यस्यनवाच्यत्वंयुज्यते
 ॥ ४॥ ॥ ॐवदतीतिचेन्नप्राज्ञोहि ॐ ॥ ५॥ ॥ महतःपरंघ्रुवंनिचाय्यतंमृत्युमुखात्प्रमुच्यतइतिज्ञेय
 त्वंवदतीतिचेन्न ॥ प्राज्ञःपरमात्माहितत्रोच्यते ॥ अणोरणीयान्महतोमहीयानितितस्यैवहिमहतो
 महत्त्वम् ॥ सर्वस्मात्परस्यमहतोपिपरत्वंयुज्यते ॥ ५॥ ॥ ॐप्रकरणात् ॐ ॥ ६॥ ॥ सोध्वनःपारमामो
 तितद्दिष्णोःपरमंपदमितितस्यह्येतत्प्रकरणम् ॥ ६॥ ॥ ॐत्रयाणामेवचैवमुपन्यासःप्रश्नश्च ॐ ॥ ७॥
 त्रयाणामेवपितृसौमनस्यस्वर्ग्याग्निपरमात्मनांप्रश्नउपन्यासश्च ॥ अविज्ञातप्रार्थनंचप्रश्नइत्यभिधी

ब्र. भा.

॥१७॥

यतइतिवचनान्नविरोधः ॥७॥ ॥ॐमहद्वच्चॐ॥८॥ ॥यथामहच्छब्दोमहत्तत्त्वेप्रसिद्धोपिपरम
महत्त्वात्परमात्मनएवमुख्यः ॥ एवमितरेपि ॥ ८ ॥ ॥ॐचमसवदविशेषात्ॐ॥९॥ ॥ यथा
चमसशब्दोऽन्यत्रप्रसिद्धोपिइदंतच्छिरएषह्यर्वाग्विलश्वमसऊर्ध्वबुधइतिश्रुतेःशिरोवाचकः ए
वमव्यक्तादिशब्दाःसर्वेऽन्यत्रप्रसिद्धाअपिनामानिसर्वाणियमाविशंतितवैविष्णुंपरममुदाहरंतीति
श्रुतेःपरमात्माभिधायकाएवाविशेषाच्छ्रुतेः ॥ ९ ॥ अ० १ ॥ वसंतेवसंतेज्योतिषायजेते
त्यादिकर्माभिधायककर्मक्रमादिविरोधान्नयुज्यतइति ॥ अतआह ॥ ॥ ॐज्योतिरूपक्रमा
नुतथाह्यधीयतएकेॐ॥१०॥ ॥ ज्योतिरादिकर्मवाचकत्वेनप्रसिद्धाभिधेयोपिसएव ॥ एषइमं
लोकमभ्यार्चदित्युपक्रम्यतावाएतःसर्वाःकचःसर्वेवेदाःसर्वेघोषाः॥एकैवव्याहृतिःप्राणएवप्राणक
चइत्येवविद्यादितिह्यधीयतएके॥१०॥ ॥ॐकल्पनोपदेशाच्चमध्वादिवदविरोधःॐ॥११॥ ॥मधु
विद्यादिवत्सर्वशब्दार्थत्वेनपरस्यकल्पनोपदेशाच्चनकर्मक्रमादिविरोधः॥११॥अ० २॥ ॥ ॐनसं
ख्योपसंग्रहादपिनानाभावादतिरेकाच्चॐ॥१२॥ ॥यस्मिन्पंचपंचजनाआकाशश्चप्रतिष्ठितइत्या
दिषुबहुसंख्योपसंग्रहेपिनविरोधः॥तस्यैवाऽऽकाशादिषुनानाभावान्तदतिरिक्तस्वरूपत्वाच्च ॥१२
पंचजनानाह ॥ ॥ ॐप्राणादयोवाक्यशेषात्ॐ॥१३॥ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुःश्रोत्र
स्यश्रोत्रमन्नस्यान्नंमनसोमनइतिवाक्यशेषात् ॥१३॥ ॥ ॐज्योतिषैकेषामसत्यन्नेॐ॥१४॥
॥ तद्देवाज्योतिषांज्योतिरित्यनेनकाण्वानांपंचकम्॥१४॥अ० ३॥ अवांतरकारणत्वेनापिसएवो
च्यतइतिवक्ति॥ ॥ ॐकारणत्वेनचाकाशादियथाव्यपदिष्टोक्तेःॐ॥१५॥ ॥आकाशादिष्वर्वां

ग्रं० २

अ० १

॥१७॥

तरकारणत्वेनसएवस्थितः ॥ यथाव्यपदिष्टस्यैवपरस्ययआकाशेतिष्ठन्नित्यादिनाऽऽकाशा
दिषूक्तेः॥१५॥अ०४॥सर्वशब्दानांपरमात्मवाचकत्वेकथमन्यत्रव्यवहारइत्यतोऽब्रवीत्॥॥ॐस
माकर्षात्ॐ॥१६॥॥परमात्मवाचिनःशब्दाअन्यत्रसमाकृष्यव्यवहियंते॥परस्यवाचकाः
शब्दाःसमाकृष्येतरेष्वपि॥व्यवहियंतेसतंतलोकवेदानुसारतइतिपादो॥१६॥तर्हिकथंतेषांशब्दा
नांजगतिप्रसिद्धिः॥॥ॐजगद्वाचित्वात्ॐ॥१७॥॥जगतिव्यवहारोलोकस्थनतुपरमा
त्मनितथा॥अतोजगतिप्रसिद्धिःशब्दानाम्॥१७॥॥ॐजीवमुख्यप्राणलिंगादितिचेत्तद्व्या
ख्यातम्ॐ॥१८॥॥तदधीनत्वात्तच्छब्दवाच्यत्वमित्युक्तम्॥तज्जीवमुख्यप्राणयोर्लिङ्गम्॥
अस्ययदैकांशाखांजीवोजहात्यथसाशुष्यति॥वायुनाहिसर्वैलोकानेनीयंतइत्यादिश्रुतिभ्यइति
चेन्न॥उपासात्रैविध्यादितिव्याख्यातत्वात्॥१८॥॥ॐअन्यार्थंतुजैमिनिःप्रश्नव्याख्याना
भ्यामपिचैवमेकेॐ॥१९॥॥परमात्मज्ञानार्थकमादिकमपिवदतीतिजैमिनिः॥कस्मिन्नुभ
गवोविज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातंभवतीतितस्मैसहोवाच॥देविद्येवेदितव्ये॥कथंनुभगवःसआ
देशोभवतीति॥यथासोम्यैकेनमृत्पिंडेनेत्यादिनाप्रश्नव्याख्यानाभ्याम्॥एवमपिचैकेपठंति॥
यस्तंनवेदकिमृचाकरिष्यतीति॥१९॥॥ॐवाक्यान्वयात्ॐ॥२०॥॥वाक्यस्याप्येवम
न्वयोयुज्यतेपृथक्पृथक्स्थितस्यापिपरमात्मना॥२०॥॥ॐप्रतिज्ञासिद्धेर्लिङ्गमाश्रयःॐ
॥२१॥॥नान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिप्रतिज्ञासिद्धेर्लिङ्गत्वेनकर्मादिकमुच्यतइत्याश्रयः
॥यस्मादेवमनित्यफलमन्यत्तस्मान्नान्यःपंथाइति॥२१॥॥ॐउत्क्रमिष्यतएवंभा

ब्र. भा.

॥१८॥

वादित्यौडुलोमिःॐ ॥ २२ ॥ ॥ उत्कमिष्यतोमुमुक्षोःकर्मादिनाभाव्यंसाधनसाधनत्वेनाऽतस्त
दत्तीत्यौडुलोमिर्मन्यते ॥ २२ ॥ ॥ ॐअवस्थितेरितिकाशकृत्स्नःॐ ॥ २३ ॥ ॥ सर्वपरमात्म
न्यवस्थितमितिवक्तुंनद्वचनमितिकाशकृत्स्नः ॥ कृष्णद्वैपायनमतादेकदेशविदःपरे ॥ वदंतितेयथा
प्रज्ञंनविरोधःकथंचनेतिपाद्ये ॥ २३ ॥ अ० ५ ॥ स्त्रीशब्दाअपितस्मिन्नेवेत्याह ॥ ॥ ॐप्रकृति
श्रप्रतिज्ञादृष्टांतानुपरोधात्ॐ ॥ २४ ॥ ॥ हंतैतमेवपुरुषंसर्वाणिनामान्यभिवदंति ॥ यथान
द्यःस्यंदमानाःसमुद्रायणाःसमुद्रमभिविशंत्येवमेवैतानिनामानिसर्वाणिपुरुषमभिविशंतीतिप्रति-
ज्ञादृष्टांतानुपरोधात्प्रकृतिशब्दवाच्योपि स एव ॥ २४ ॥ ॥ ॐअभिध्योपदेशाच्चॐ ॥ २५ ॥
मायांतुप्रकृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ॥ महामायेत्यविद्येतिनियतिर्मोहिनीतिच ॥ प्रकृतिर्वा
सनेत्येवंतवेच्छानंतकथ्यतेतिवचनात्तदभिध्यैवचप्रकृतिशब्देनोच्यते ॥ सोभिध्यासजूतिःसप्रज्ञा
सआनंदइतिश्रुतेरभिध्याचस्वरूपमेव ॥ ध्यायतिध्यानरूपोसौसुखीसुखमतीवच ॥ परमैश्वर्य
योगेनविरुद्धार्थनयेष्यतइतिब्रह्मांडे ॥ २५ ॥ ॥ ॐसाक्षाच्चोभयाम्नानात्ॐ ॥ २६ ॥ ॥ एषसूये
षपुरुषएषप्रकृतिरेषआत्मैषब्रह्मैषलोकएषआलोकोयोसौहरिरादिरनादिरनंतोनंतःपरमःपराद्वि-
श्वरूपइतिपैङ्गिश्रुतौसाक्षादेवप्रकृतिपुरुषत्वाम्नानात् ॥ २६ ॥ ॥ ॐआत्मकृतेःपरिणामात्ॐ
॥ २७ ॥ ॥ प्रकर्षेणकरोतीतिप्रकृतिरितिहियोगाच्च ॥ प्रकृतावनुप्रविश्यतांपरिणाम्यतत्परिणामनि
यामकत्वेनतत्रस्थित्वात्मनोबहुधाकरणात् ॥ अथहैषआत्माप्रकृतिमनुप्रविश्याऽऽत्मानंबहुधाच
कारतस्मात्प्रकृतिस्तस्मात्प्रकृतिरित्याचक्षतइतिभाल्लवेयश्रुतिः ॥ अविकारोपिपरमःप्रकृतिंतुवि

ग्र० २

अ० १

॥१८॥

कारिणीम् ॥ अनुप्रविश्यगोविंदः प्रकृतिश्चाभिधीयत इति नारदीये ॥ न चान्यत्कल्प्यम् ॥ अप्रामा-
 णिकत्वात् ॥ २७ ॥ ॥ ॐ योनिश्चहिगीयते ॐ ॥ २८ ॥ ॥ अव्यवधानेनोत्पत्तिद्वारत्वं प्रकृतित्वं तच्चा-
 स्यैव हिगीयते ॥ यद्भूतयोनिं परिपश्यंति धीरा इति ॥ व्यवधानेन सूतिस्तु पुंस्त्वं विद्वद्भिरुच्यते ॥ सू-
 तिरव्यवधानेन प्रकृतित्वमिति स्थितिः ॥ उभयात्मकसूतित्वाद्वासुदेवः परः पुमान् ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चेति
 शब्दैरेकोऽभिधीयत इति ब्रह्मांडे ॥ २८ ॥ अ० ६ ॥ ॐ एतेन सर्वे व्याख्याता व्याख्याताः ॐ ॥ २९ ॥
 ॥ एतेन सर्वे शून्यादिशब्दा अपि व्याख्याताः ॥ एष ह्येव शून्य एष ह्येव तुच्छ एष ह्येवाऽभाव एष ह्येवाऽ-
 व्यक्तोऽदृशोऽचिंत्यो निर्गुणश्चेति महोपनिषदि ॥ शमूनं कुरुते विष्णुरदृश्यः सन् परः स्वयम् ॥ तस्मा-
 द्छून्य इति प्रोक्तस्तोदनात् तुच्छ उच्यते ॥ नैष भावयितुं योग्यः केनचित्पुरुषोत्तमः ॥ अतो भावं वदं-
 त्येनं नाशयत्वा नाशय इत्यपि ॥ सर्वस्य तदधीनत्वात् तत्तच्छब्दाभिधेयता ॥ अन्येषां व्यवहारार्थमि-
 ष्यते व्यवहर्तृभिरिति महाकौर्म ॥ एतेन तदधीनत्वादुक्तयुक्तिसमुदायेन ॥ अवधारणार्थं सर्वस्याप्यु-
 क्तस्याध्यायमूलतः ॥ द्विरुक्तिं कुर्वते प्राज्ञा अध्यायांते विनिर्णय इति वाराहसंहितायाम् ॥ २९ ॥
 अ० ७ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 प्रथमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति प्रथमाध्यायः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ब्र. भा.

॥१९॥

श्रीविद्व्यासायनमः ॥ ॥ ॐ उक्तेर्थेऽविरोधं दर्शयत्यनेनाध्यायेन प्रथमपादे युक्त्यविरोधम् ॥ प्रथम
तः स्मृत्यविरोधं दर्शयति ॥ ॥ ॐ स्मृत्यनवकाशदोषप्रसंग इति चेन्नान्यस्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगा
त् ॐ ॥ १ ॥ ॥ सर्वज्ञाहिरुद्रादयः ॥ अतस्तेषां वचनविरोधेऽप्रामाण्यमेव स्यादिति चेन्न ॥
अन्यस्मृतीनां विष्णवादिभिर्नितरां सर्वज्ञैरेव कृतत्वाच्छ्रुतेराधिक्यं च सिध्यति ॥ १ ॥ ॥ ॐ इ
तरेषां चानुपलब्धेः ॐ ॥ २ ॥ ॥ इतरेषां तासु स्मृतिपूक्तानां फलादीनां प्रत्यक्षतोऽनुपलब्धेरप्रा
माण्यं तासां युक्तम् ॥ चशब्देन भागोपलब्धि रंगीकृता ॥ २ ॥ ॥ ॐ एतेन योगः प्रत्युक्तः ॐ ॥ ३ ॥
॥ योगफलं प्रत्यक्षत उपलभ्यत इति न मंतव्यम् ॥ उक्ताभ्यासे तत्काल एव फलादृष्टेः ॥ ३ ॥ अ० १ ॥
ॐ न विलक्षणत्वादस्य तथात्वं च शब्दात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नैवं श्रुतेस्तदनुसारि स्मृतेस्तदुक्तानुपलब्धेरप्रा
माण्यं वाच्यम् ॥ विलक्षणत्वाच्चित्यत्वात्तदनुसारित्वाच्च ॥ न हिनित्ये दोषाः कल्प्याः ॥ स्वतश्च प्रामा
ण्यम् ॥ अन्यथाऽनवस्थितेः ॥ न च क्षुर्न श्रोत्रं न तर्को न स्मृतिर्वेदाद्ये वै न वेदयंतीति भाह्वेयश्रुतेश्च ॥
नित्यत्वं च शब्दादेव प्रतीयते ॥ वाचा विरूपनित्ययेत्यादेः ॥ अनादिनिधनानित्येति च स्मृतिः ॥ ४ ॥
ॐ दृश्यते तु ॐ ॥ ५ ॥ ॥ अधिकारिणां फलम् ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाख्यामूल
रामायणं तथा ॥ भारतं पंचरात्रं च वेदा इत्येव शब्दिताः ॥ पुराणानि च यानीह वैष्णवानि विदो विदुः ॥
स्वतः प्रामाण्यमेतेषां नात्र किंचिद्विचार्यते ॥ यद्येषूक्तं न दृश्येत पूर्वकर्मात्रकारणम् ॥ नाप्रामाण्यं भ
वेदेषां दृश्यते ह्यधिकारतः ॥ इतः प्रामाण्यमन्येषां न स्वतस्तु कथंचन ॥ अदृश्योक्तौ ततस्तेषाम
प्रामाण्यं न संशय इति ॥ ५ ॥ अ० २ ॥ मृदब्रवीदापोऽब्रुवन्नित्यादिवचनाद्युक्तिविरुद्धो वेद इत्य

ग्रं० २

अ० २

॥१९॥

तोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ अभिमानिव्यपदेशस्तुविशेषानुगतिभ्याम् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ मृदाद्यभिमानिदेव
 तातत्रव्यपदिश्यते ॥ तासांचेतरेभ्योविशिष्टंसामर्थ्यमनुगतिश्चसर्वत्र ॥ अतस्तासांसर्वमुक्तंयु
 ज्यते ॥ ६ ॥ ॥ ॐ दृश्यतेच ॐ ॥ ७ ॥ ॥ तासांसामर्थ्यमहद्भिः ॥ भविष्यत्पुराणेच ॥ पृथि
 व्याद्यभिमानिन्योदेवताः प्रथितौजसः ॥ अचिंत्याः शक्तयस्तासांदृश्यंते मुनिभिश्चताः ॥ ताश्चसर्व
 गतानित्यंवासुदेवैकसंश्रयाइति ॥ ७ ॥ अ० ३ ॥ असदेवेदमग्रआसीत् असतःसदजायतेत्यादि-
 नाऽसतःकारणत्वोक्तेर्युक्तिविरोधइत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐ असदितिचेन्नप्रतिषेधमात्रत्वात् ॐ ॥
 ॥ ८ ॥ ॥ प्रतिषेधमात्रत्वान्नासतःकारणत्वंयुक्तम् ॥ असतःकारणत्वाद्युक्तिविरुद्धंवेदवाक्यमि
 त्येतदत्रनिषिध्यते ॥ सर्वशब्दानांब्रह्मणिसमन्वयेपितदधीनत्वादर्थवदित्यादिनाऽमुख्यत्वेनान्य
 स्यापिवाच्यत्वेनांगीकारादसतःप्राप्तिः ॥ तथाश्रुतिप्राप्तमेवाऽसन्मतमत्रनिषिध्यते ॥ समयस्यो
 परिनिषेधात् ॥ अर्थाद्युक्तिविरोधोनिराक्रियते ॥ ८ ॥ ॥ ॐ अपीतौतद्वत्प्रसंगादसमंजसम् ॐ ॥ ९ ॥
 ॥ असतउत्पत्तौप्रलयेसर्वासत्त्वमेवस्यात् ॥ ९ ॥ ॥ ॐ नतुदृष्टांतभावात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ प्रलये
 सर्वासत्त्वंभावेदृष्टांतभावादेवनयुज्यते ॥ सतउत्पत्तिःसशेषविनाशश्चहिलोकेदृष्टः ॥ १० ॥ ॥ ॐ
 स्वपक्षदोषाच्च ॐ ॥ ११ ॥ ॥ दृष्टांतभावादेव ॥ ११ ॥ ॥ ॐ तर्काप्रतिष्ठानादन्यथानुमेयमितिचेदे
 वमप्यनिर्मोक्षप्रसंगः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ एतावानेवतर्कइतिप्रतिष्ठापकप्रमाणाभावादुक्तादन्यथाप्य
 नुमेयमितिचेन्न ॥ एवंसतिप्रमाणसिद्धेपिमोक्षेऽन्यथानुमेयत्वादनिर्मोक्षप्रसंगः ॥ अतोयावत्प्र
 माणसिद्धंतावदेवांगीकर्तव्यम् ॥ नातोन्वच्छंक्यम् ॥ यावदेवप्रमाणेनसिद्धंतावदहापयन् ॥ स्वीकुर्या

ब्र. भा.

॥२०॥

नैवचान्यत्रशंक्यमानमृतेकचिदितिवामने॥१२॥ ॥ ॐ एतेनशिष्टापरिग्रहापेपिव्याख्याताःॐ
॥१३॥ ॥ एतेनदृष्टांतभावेनाभावेनचाऽवशिष्टाअप्यपरिग्रहाविरुद्धसिद्धांताअकर्तृकत्वाचेतन
कर्तृकत्वजीवकर्तृकत्वादयोऽप्यकस्माद्धीदमाविरासीदकस्मात्तिष्ठत्यकस्मात्तुल्यमभ्युपैति ॥ प्र
धानादिदमुत्पन्नं प्रधानमधितिष्ठति ॥ प्रधानेतुल्यमभ्येतिनह्यन्यत्कारणमतम् ॥ जीवाद्भवन्ति
भूतानिजीवेतिष्ठत्यचंचलाः ॥ जीवेतुल्यमृच्छन्तिनजीवात्कारणंपरमित्यादिश्रुतिप्राप्तानिरा
कृताः ॥ यथादुःखादिषुजीवस्याऽस्वातंत्र्यमेवमन्येष्वपीतिदृष्टांतः ॥ श्रुतिगतिस्तुब्रह्मवाचक
त्वेनदर्शिता ॥ यत्रान्यवाचकत्वेप्यविरोधस्तत्रान्यदप्यमुख्यतयोच्यते ॥ यत्रविरोधस्तत्रब्रह्मैवो
च्यतइतिनियमः॥१३॥अ०४॥ ॥ ॐ भोक्तापत्तेरविभागश्चेत्स्याल्लोकवत्ॐ॥१४॥ ॥ कर्माणि
विज्ञानमयश्चआत्मापरेऽव्ययेसर्वएकीभवन्तीतिमुक्तजीवस्यपरापत्तिरुच्यते ॥ अतस्तयोरविभा
गः॥अतःपूर्वमपिसएव॥नह्यन्यस्यानन्यत्वंयुज्यतइतिचेत् ॥ नस्याल्लोकवत्॥यथालोकेउदकेउद
कांतरस्यैकीभावव्यवहारेप्यंतर्भेदोस्त्येव ॥ एवंस्यादत्रापि॥तथाचश्रुतिः ॥यथोदकंशुद्धेशुद्धमा
सिक्तंतादृगेवभवतीति ॥स्कांदेच ॥ उदकंतूदकेसिक्तंमिश्रमेवयथाभवेत् ॥ नचैतदेवभवतियतो
दृष्टिःप्रदृश्यते ॥ एवमेवहिजीवोपितादात्म्यंपरमात्मना ॥ प्राप्तोपिनासौभवतिस्वातंत्र्यादिविशे
षणादिति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुंनैवशक्यते ॥ तद्यत्स्वभावःकैवल्यंसभवानूकेवलो
हरइतिच ॥ नतेमहित्वमन्वश्रुवन्ति ॥ नतेविष्णोजायमानोनजातइत्यादिचफल ॥ त्वेपियुक्ति
विरोधेतर्भावादत्रोक्तम् ॥१४॥अ०५॥ ॥ ॐ तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यःॐ॥१५॥ ॥ स्वतं

ग्रं० २

अ० २

॥२०॥

त्रबहुसाधनासृष्टिर्लोकेदृष्टा ॥ नैव ब्रह्मणः ॥ किंतु स्वरूपसामर्थ्यादेव तस्य सृष्टिः ॥ किंस्विदासी
दधिष्ठानमारंभणंकतमत्स्वित्कथासीदिति ह्याक्षेपः ॥ अधिष्ठानाद्यनुक्तेः ॥ आदिशब्दाद्युक्ति
भिश्च ॥ परतंत्रो ह्यपेक्षेत स्वतंत्रः किमपेक्षते ॥ साधनानां साधनत्वं यतः किंतस्य साधनैरित्यादि
भिः ॥ १५ ॥ ॥ ॐ भावे चोपलब्धेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ स्वतंत्रसाधनभावे प्रमाणैरुपलभ्येत ॥ अ
नुक्तं पंचभिर्वेदैर्न वस्त्वस्ति कुतश्चन ॥ अतो वेदत्वमेतेषां यतस्ते सर्ववेदका इति स्कांदे ॥ १६ ॥ अद्भ्यः
संभूतः पृथिव्यैरसाच्चेत्यादिना साधनान्तरप्रतीतेः कथमनुपलब्धिरित्यत आह ॥ ॥ ॐ सत्त्वाच्चाव
रस्य ॐ ॥ १७ ॥ ॥ अवरस्य तदधीनस्य साधनस्य सत्त्वात् ॥ कालासीत् पुरुषासीत् प
रमासीत् तद्यदासीत् तदावृतमासीत् तदधीनमासीदथ ह्येक एव परमासीद्यस्यैतदासीन्न ह्येतदासी
दिहितिकाषायणश्रुतिः ॥ १७ ॥ ॥ ॐ असद्व्यपदेशान्नेति चेन्न धर्मांतरेण वाक्यशेषात् ॐ ॥ १८ ॥
॥ नासदासीन्नोसदासीदिति सर्वस्याऽसत्त्वव्यपदेशान्नेति चेन्न ॥ अव्यक्तत्वापारतंत्र्यादिधर्मांतरेण
तदुच्यते ॥ तमासीदिति वाक्यशेषात् ॥ न चान्यत्र प्रमाणमस्ति ॥ अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशे
तेजहात्येनां भुक्तभोगामजोन्यः ॥ अनाद्यनंतं जगदेतदीदृक् प्रवर्तते नात्र विचार्यमस्ति ॥ न चान्य
थाकापि चकस्य चेदमभूत् पुरा नापि तथा भविष्यत् ॥ असत्यमप्रतिष्ठंते जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अस
त्यमाहुर्जगदेतदज्ञाः शक्तिं हरैर्येन विदुः परां हि ॥ यः सत्यरूपं जगदेतदीदृक् सृष्ट्वा ह्यभूत् सत्यकर्मा
महात्मा ॥ अथैनमाहुः सत्यकर्मेति सत्यं ह्येवेदं विश्वमसौ सृजते ॥ अथैनमाहुर्नित्यकर्मे
ति नित्यं ह्येवाऽसौ कुरुते ॥ यच्चिकेत सत्यमित्यन्नमो घमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ परस्परवि

ब्र. भा.

॥२१॥

रोधेनुवाक्यानांयत्रयुक्तता ॥ तथैवार्थःपरिज्ञेयोनावाक्यायुक्तिरिष्यतइतिरहसंहितायाम् ॥
विरुद्धवत्प्रतीयतेआगमायत्रवैमिथः ॥ तत्रदृष्टानुसारेणतेषामर्थोन्ववेक्ष्यतइतिच ॥ ईशोऽनी
शोजगन्मिथ्यानपूज्योगुरित्यपि ॥ एकआत्मापरंब्रह्मभावोमुक्तिरितिह्यपि ॥ एवमादिविरु
द्धानिप्रमाणान्यथयुक्तयः ॥ प्रमाणैर्बहुभिर्ज्ञेयाआभासाइतिवैदिकैः ॥ वेदवेदानुसारेषुविरोधेऽ
न्यार्थकल्पना ॥ अन्येषांतुविरुद्धानांविप्रलंभोऽथवाभ्रमइतिभागवततंत्रे ॥ शास्त्रार्थयुक्तोऽनु
भवःप्रमाणंतूत्तमंमतम् ॥ मध्यमंत्वागमोज्ञेयःप्रत्यक्षंत्वधमंस्मृतम् ॥ प्रत्यक्षयोरगमयोर्विरो
धेनिश्चयायतु ॥ अनुमाद्यानस्वतंत्राःप्रमाणपदवीर्ययुरितिपुरुषोत्तमतंत्रे ॥ १८ ॥ ॥ ॐ
केशब्दात्तराच्चॐ ॥ १९ ॥ ॥ साधनानांसाधनत्वंयदात्माधीनमिष्यते ॥ तदासाधनसंपत्तिरैश्व
र्यद्योतिकाभवेदित्यादेःसाधनांतरेणसृष्टिर्युक्ता ॥ अद्भ्यःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यष्टावित्यादिशब्दां
तराच्च ॥ १९ ॥ ॥ ॐपटवच्चॐ ॥ २० ॥ ॥ साधनांतरेणपटादिसृष्टिर्दृष्टा ॥ २० ॥ ॥
ॐयथाप्राणादिःॐ ॥ २१ ॥ ॥ तच्चसाधनजातंतेनानुप्रविष्टमेवशरीरेन्द्रियादिः ॥ प्रकृतिपु
रुषंचैवप्रविश्यपुरुषोत्तमः ॥ क्षोभयामासभगवान्सृष्ट्यर्थंजगतोविभुरितिकौर्मै ॥ २१॥अ०६॥
जीवकर्तृत्वपक्षःश्रुतिप्राप्तोविस्तरान्निराक्रियते ॥ ॥ ॐइतरव्यपपदेशाद्धिताकरणादिदोषप्रस
क्तिःॐ॥२२॥ ॥जीवकर्तृत्वपक्षेहिताकरणमहितकरणंचनस्यात्॥२२॥ ॥ ॐअधिकंतुभेदनिर्दे
शात् ॐ॥२३॥ ॥ नचब्रह्मणःश्रमचिंतादिदोषप्रसक्तिः॥अधिकशक्तित्वात् ॥ श्रोतामंताद्रष्टादे
ष्टाघोष्टाविज्ञाताप्रज्ञातासर्वेषांभूतानामंतरपुरुषः ॥ समआत्मेतिविद्यात् ॥ एषतआत्मासर्वात

ग्रं० २

अ० २

॥२१॥

रोयोऽशनायापिपासेशोकंमोहंजरांमृत्युमत्येतिइत्यादिविशेषनिर्देशात् ॥ २३ ॥ ॥ ॐअश्मादि
वच्चतदनुपपत्तिःॐ ॥ २४ ॥ ॥चेतनत्वेऽशमादिवदस्वतंत्रत्वात् ॥स्वतःकर्तृत्वानुपपत्तिर्जीवस्य॥
यथादारुमयीयोषांनरस्थिरसमाहितः॥इंगयत्यंगमंगानितथाराजन्निमाःप्रजाइतिचभारते ॥ २४ ॥
ॐउपसंहारदर्शनान्नेतिचेन्नक्षीरवद्विॐ ॥ २५ ॥ ॥ जीवेनकार्योपसंहारदर्शनान्तस्यकर्तृत्वमि
तिचेन्न ॥ यथागोषुक्षीरंदृश्यमानमपिप्राणादेवजायते ॥ अन्नंरसादिरूपेणप्राणःपरिणयत्य
सावितिवचनात् ॥ एवंजीवेदृश्यमानोपिकार्योपसंहारोऽस्वातंत्र्यात्परकृतएव ॥ यआत्मानमंत
रोयमयति ॥ नाहंकर्तानकर्तात्वंकर्तायस्तुसदाप्रभुरित्यादेः ॥ २५ ॥ ॥ ॐदेवादिवद
पिलोकेॐ ॥ २६ ॥ ॥ नचकर्तुरीश्वरस्यादृष्टिविरोधः ॥ देवादिवददृश्यत्वशक्तियोगात् ॥ लो
केपिशाचादीनांतादृशीशक्तिर्दृष्टाकिम्बीश्वरस्य ॥ नयुक्तियोगाद्वाक्यानिनिराकार्याण्यपिकचि
त् ॥ विरोधएववाक्यानांयुक्तयोनतुयुक्तयइतिबृहत्संहितायाम् ॥ २६ ॥ ॥ ॐकृत्स्नप्रसक्ति
र्निरवयवत्वशब्दकोपोवाॐ॥ २७ ॥ ॥ अयंचदोषोजीवकर्तृत्वपक्षे ॥ एकेनांगुलिमात्रेणप्रवर्त
मानोपिपूर्णप्रवृत्तिःस्यात् ॥ नचतद्युज्यते ॥ सामर्थ्यैकदेशदर्शनात् ॥ नचैकदेशेननिरवयव
त्वात् ॥ अथयःसजीवःसनित्योनिरवयवोज्ञाताऽज्ञातासुखीदुःखीशरीरेंद्रियस्थइतिभालवेयश्रु
तिः ॥ नचोपाधिकृतोशःसएवांशउपहितइतिद्वित्वापेक्षत्वात् ॥ नचान्यत्कल्प्यम् । य
द्वियुक्त्याविरुध्येततदीशकृतमेवहीतिगत्यंतरोक्तेः ॥ २७ ॥ अ० ७ ॥ ॥ ॐश्रुतेस्तुशब्दमूल
त्वात्ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नचेश्वरपक्षेऽयंविरोधः ॥ योसौविरुद्धोऽविरुद्धोमनुरमनुरवाग्वा

ब्र. भा.

॥२२॥

गिंद्रोनिंद्रः प्रवृत्तिरप्रवृत्तिः सपरः परमात्मेति पैग्यादिश्रुतेरेव शब्दमूलत्वाच्च न युक्तिविरोधः ॥ यद्वा
क्योक्तं न तद्युक्तिर्विरोद्धं शक्यत्वात्कचित् ॥ विरोधे वाक्ययोः कापि किंचित्साहाय्यकारणमिति पुरु
षोत्तमतंत्रे ॥ २८ ॥ ॥ ॐ आत्मनि चैवं विचित्राश्च हि ॐ ॥ २९ ॥ ॥ परमात्मनो विचित्राश्च श
क्तयः संति नान्येषाम् ॥ विचित्रशक्तिः पुरुषः पुराणो न चान्येषां शक्तयस्तादृशाः स्युः ॥ एको
वशी सर्वभूतांतरात्मा सर्वान् देवानेक एवानुविष्ट इति श्वेताश्वतरस्मृतिः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ स्वपक्षदोषा
च्च ॐ ॥ ३० ॥ ॥ ये दोषा इतरत्रापिते गुणाः परमेमताः ॥ न दोषाः परमेयस्माद्गुणा एव निरंतरा
इति वचनाज्जीवपक्ष एव दोषो न परपक्षे ॥ अथ यः सदोषः सांजनः सजनिः सजीवोऽथ यः स निर्दोषो नि
ष्कलः स गुणः परः परात्मेति काषायणश्रुतिः ॥ ३० ॥ ॥ ॐ सर्वोपेता च तद्दर्शनात् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥
सर्वैर्युक्ता शक्तिभिर्देवतासापरेतियां प्राहुरजस्रशक्तिम् ॥ नित्यानंदानित्यरूपा जराचयाशाश्वता
त्मेति च यावदंतीति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ अतो न केवलं विचित्रशक्तिः किंतु सर्वशक्तिरेव ॥ ३१ ॥
॥ ॐ विकरणत्वाच्चेति चेत्तदुक्तम् ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ न च करणाभावाद्नुपपत्तिरित्युक्तम् ॥ अपाणिपा
दोजवनो गृहीता पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ॥ स वेत्ति वेद्यं न च तस्यास्ति वेत्ता तमाहुरग्न्यं पुरुषं
महांतम् ॥ न तस्य कार्यं करणं च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते ॥ परास्य शक्तिर्विविधैव श्रू
यते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रियाचेत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ सर्वोपेता चेति सामान्यपरिहारेऽपि विशेषयुक्त्यर्थं
पुनराशंका ॥ ३२ ॥ अ० ८ ॥ यत्प्रयोजनार्थं सृष्ट्यादिस्तदूनत्वादपूर्णतेत्यत आह ॥ ॐ न प्रयोजनव
त्वात् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ अथैष एव परमआनंद इत्यादिना कृतकृत्यत्वान्न प्रयोजनाय सृष्टिः ॥ ३३ ॥

ग्रं० २

अ० २

॥२२॥

किंतु ॥ ॐ लोकवतुलीलैकैवल्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ यथालोके मत्तस्य सुखोद्रेकादेव नृत्तगाना
दिलीलाननुप्रयोजनापेक्षया ॥ एवमेवेश्वरस्य ॥ नारायणसंहितायां च ॥ सृष्ट्यादिकं हरिर्नैव प्र
योजनमपेक्ष्यतु ॥ कुरुते केवलानंदाद्यथामत्तस्य नर्तनम् ॥ पूर्णानंदस्य तस्येह प्रयोजनमतिः कुतः ॥
मुक्ता अप्यासकामाः स्युः किमु तस्याखिलात्मन इति ॥ देवस्यैष स्वभावो यमाप्तकामस्य कास्पृहे
ति च श्रुतिः ॥ ३४ ॥ अ० ९ ॥ सर्वकर्तृत्वे वैषम्यनैर्घृण्येतस्येत्यतो वक्ति ॥ ॐ वैषम्यनैर्घृण्येन सापे
क्षत्वात् तथा हि दर्शयति ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ कर्मापेक्षया फलदानृत्त्वान्न तस्य वैषम्यनैर्घृण्ये ॥ पुण्येन पुण्यं
लोकं नयति पापेन पापमिति हि श्रुतिः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ न कर्माविभागादिति चेन्नानादित्वात् ॐ ॥ ३६ ॥
यदपेक्षया सौफलं ददाति न तत्कर्म ॥ एष स्येव साधुकर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्ये उन्निनीषते
एष उ एवासाधुकर्मकारयति तं यमधो निनीषत इति श्रुतेः ॥ कर्मणोऽपि तन्निमित्तत्वादिति चेन्न ॥ त
स्यापि पूर्वकर्मकारणमित्यनादित्वात्कर्मणः ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ पुण्यपापादिकं विष्णुः
कारयेत् पूर्वकर्मणा ॥ अनादित्वात्कर्मणश्च न विरोधः कथंचनेति ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ उपपद्यते चाऽ
प्युपलभ्यते च ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ न च कर्मापेक्षत्वेनेश्वरस्यास्वातंत्र्यम् ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभा
वोजीव एव च ॥ यदनुग्रहतः संतिन संति यदुपेक्षयेत्यादिना कर्मादीनां सत्त्वस्यापि तदधीनत्वात् ॥
न च पुनर्वैषम्याद्यापातेन दोषः ॥ तादृशवैषम्यादेरुपलभ्यमानत्वात् ॥ सकारयेत्पुण्यमथापि पापं
न तावता दोषवानीशितापि ॥ ईशो यतो गुणदोषादिसत्त्वे स्वयंपरोऽनादिरादिः प्रजानामिति चतुर्वेद
शिखायाम् ॥ ३७ ॥ अ० १० ॥ अवशिष्टैरुपमं हरति ॥ ॐ सर्वधर्मोपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ गुणाः श्रुताः

ब्र. भा.

॥२३॥

सुविरुद्धाश्चदेवेसंत्यश्रुताअपि । नैवात्रशंका ॥ चिंत्याअचिंत्याश्चतथैवदोषाःश्रुताश्चनाहैर्हितथा
प्रतीताइतिसर्वगुणोपपत्तिश्रुतेश्च ॥ ३८ ॥ अ० ११ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभा
ष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वितीयाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७३ ॥ ॥
श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ हरिःॐइतरेषांचानुपलब्धेरितिसामान्यतोनिराकरणंसर्वसम
यानांकृतम् ॥ विशेषतोनिराकरोत्यस्मिन्पादे ॥ अचेतनप्रवृत्तिमतंप्रथमतोनिराकरोति ॥
॥ ॐरचनानुपपत्तेश्चनानुमानम्ॐ ॥ २ ॥ ॥अचेतनस्यस्वतःप्रवृत्त्यनुपपत्तेर्नानुमानपरिकल्पि
तंप्रधानंजगत्कर्तृ ॥ चशब्देनप्रमाणाभावंदर्शयति ॥ ॥ ॐप्रवृत्तेश्चॐ ॥ २ ॥ ॥ चेतनस्यस्व
तःप्रवृत्तिदर्शनाच्च ॥ २॥ ॥ ॐपर्योबुवच्चेत्त्रापिॐ ॥ ३ ॥ ॥ पर्योबुवदचेतनस्यापिप्रवृत्तिर्गु
ज्यतइतिनयुक्तम् ॥ एतस्यवाक्षरस्यप्रशासनेगार्गिप्राच्योन्यानद्यःस्यंदंतेयाश्चैतेभ्यःपर्वतेभ्यःप्र
तीच्योन्यायांयांचदिशमनुएतेनहवावपयोमंडंभवतीत्यादितत्रापीश्वरनिमित्तप्रवृत्तिश्रुतेः ॥३॥
॥ ॐव्यतिरेकानवस्थितेश्चानपेक्षत्वात्ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नकृतेत्वत्क्रियतेकिंचनारइतितद्व्यतिरे
केणकस्यापिकर्मणोऽनवस्थितेरनपेक्षितमेवाचेतनवादिमतम् ॥४॥अ० १ ॥ सेश्वरसांख्यमतंनि
राकरोति ॥ यथापृथिव्याएवपर्जन्यानुगृहीतंतृणादिकमुत्पद्यतेएवंप्रधानादीश्वरानुगृहीतंजगदि
ति ॥ अतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअन्यत्राभावाच्चनतृणादिवत्ॐ ॥ ५ ॥ ॥ यच्चकिंचिज्जगत्सर्वंदृश्यते
श्रूयतेपिवा ॥ अंतर्बहिश्चतत्सर्वंव्याप्यनारायणःस्थितः॥ब्रह्मण्येवेदमाविरासीद्ब्रह्मणिस्थितंब्रह्म
णिलयमभ्युपैति॥ब्रह्मैवाधस्ताद्ब्रह्मैवोपरिष्ठाद्ब्रह्ममध्यतोब्रह्मसर्वतोब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतिभ्यो

ग्रं० २

अ० २

॥२३॥

ऽन्यत्रजगतोभावात्तृणादीन ऽपर्जन्यवज्जानुग्राहकत्वमात्रमीश्वरस्य ॥ स एव भूयो निजवीर्यचोदि
 तांस्वजीवमायां प्रकृतिं सिद्धीक्षतीम् ॥ अनामरूपात्मनिरूपनामनीविधित्समानोऽनुससारशांस्तिक
 दिति च भागवते ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्चेत्यादि च ॥ चशब्देन प्रकृतिसत्तादिप्रदत्तं चांगीकृतम् ॥ ५ ॥
 अ० २ ॥ लोकायतिकपक्षं निराकरोति ॥ ॥ ॐ अभ्युपगमेऽप्यर्थाभावात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ यस्य धर्माधर्मौ
 नस्तस्तत्सिद्धांते किं प्रयोजनम् ॥ अतः स्वव्याहारे वेदोपेक्ष्यः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥ पुरुषोपसर्जनप्रकृतिक
 र्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ पुरुषाश्मवदिति चेत्तथापि ॐ ॥ ७ ॥ ॥ यथाचेतनसंबन्धादचेतनमेव शरी
 रमश्मादिकमादाय गच्छति ॥ एवमचेतनापि प्रकृतिः पुरुषसंबन्धात्प्रवर्तत इति चेन्न ॥ न कृते त्व
 त्क्रियत इति तत्रापि तथात्वे दृष्टांताभावात् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ अंगित्वानुपपत्तेः ॐ ॥ ८ ॥ ॥ शरी
 रप्रवृत्तौ पुरुषस्यांगित्वात् ॥ अंगमंगीसमादाय यथाकार्यं करोत्यसावित्यंगित्वव्यवहारोऽनुपपन्नः
 ॥ ८ ॥ अ० ४ ॥ प्रकृत्युपसर्जनपुरुषकर्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ अन्यथानुमितौ च ज्ञशक्तिवियो
 गात् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ शरीरसंबन्धात्पुरुषः प्रवर्तत इत्यंगीकारेऽपि स्वतस्तस्यासामर्थ्याच्छरीरसंबन्ध एवायु
 क्तः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्चासमंजसम् ॐ ॥ १० ॥ ॥ सकलश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चा नी
 श्वरमतमसमंजसम् ॥ श्रुतयः स्मृतयश्चैव युक्तयश्चेश्वरं परम् ॥ वदंतितद्विरुद्धं यो वदेत्तस्मान्न चाधम
 इति पादो ॥ १० ॥ अ० ५ ॥ परमाण्वारंभवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ महद्दीर्घवद्वाहस्वपरिमंडलाभ्या
 म् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ महत्त्वादीर्घत्वाच्च यथाकार्यमुत्पद्यते ॥ एवं ह्यस्वत्वात्परिमांडल्याच्चोत्पद्येत ॥
 वाशब्दादन्यथैतयोरपि न स्यात् ॥ विशेषकारणाभावात् ॥ ११ ॥ ॥ ॐ उभयथापि न कर्मास्तदभा

ब्र. भा.

॥२४॥

वःॐ ॥ १२॥ ॥ ईश्वरेच्छायानित्यत्वेतद्भावेऽपि परमाणुकर्माभावाच्चेदानीमपितत्स्यात् ॥ अनित्य
त्वेतत्कारणाभावात् ॥ अतः परमाणुचेष्टाभावात्तत्कार्याभावः ॥ वैदिकेश्वरस्यतु वेदेनैव सर्वश
क्तित्वोक्तेः सर्वमुपपद्यते ॥ स्वतएवकाले विशेषांगीकृतेश्च ॥ १२॥ ॥ ॐ समवायाभ्युपगमाच्च सा
म्यादनवस्थितेः ॐ ॥ १३॥ ॥ कार्यकारणादीनां समवायसंबंधांगीकारात्तस्य च भिन्नत्वसाम्या
त्समवायांतरापेक्षायामनवस्थितिः ॥ न च तत्प्रमाणम् ॥ प्रथमसंबंधासिद्धौ च तदसिद्धिः ॥ स्व
निर्वाहकत्वे समवायएव न स्यात् ॥ १३॥ ॥ ॐ नित्यमेव च भावात् ॐ ॥ १४॥ ॥ नित्यत्वाच्च प
रमाणूनां समवायस्य च तस्यैव जनित्वांगीकारान्नित्यमेव कार्यस्यात् ॥ अन्यथान कदाचित् ॥ १४॥
॥ ॐ रूपादिमत्त्वाच्च विपर्ययोदर्शनात् ॐ ॥ १५॥ ॥ रूपादिमत्त्वाच्च परमाणूनामनित्यत्वम् ॥
तथा दृष्टत्वाहोके ॥ १५॥ ॥ ॐ उभयथाच दोषात् ॐ ॥ १६॥ ॥ नित्यत्वे परमाणूनां तद्वत्स
र्वनित्यत्वं स्यात् ॥ विशेषप्रमाणाभावात् ॥ अनित्यत्वे कारणाभावात्तदुत्पत्त्यभावः ॥ १६॥
ॐ अपरिग्रहाच्चात्यंतमनपेक्षा ॐ ॥ १७॥ ॥ श्रुतिस्मृत्यपरिगृहीतत्वाच्चातिशयेनानपेक्ष्यता ॥
आन्वीक्षिकीं तर्कविद्यामनुरक्तो निरर्थकामिति च मोक्षधर्मे ॥ १७॥ अ० ६॥ ॥ परमाणुपुंज
वादिमतं निराकरोति ॥ ॥ ॐ समुदाय उभयहेतुके पितदप्राप्तिः ॐ ॥ १८॥ ॥ समुदा
यस्यैकहेतुकत्वं न युज्यते ॥ उभयहेतुकेऽप्यन्योन्याश्रयात्तदप्राप्तिः ॥ अन्यथा सर्वदा समुदायस
त्वं स्यात् ॥ १८॥ ॥ ॐ इतरेतरप्रत्ययत्वादिति चेन्नोत्पत्तिमात्रनिमित्तत्वात् ॐ ॥ १९॥ ॥ सर्वदा वि
द्यमानोऽपि समुदायः परस्परापेक्षया व्यवहियत इति चेन्न ॥ एकं कार्यमुत्पाद्यतस्य विनष्टत्वात्पर

ग्रं० २

अ० २

॥२४॥

स्परप्रत्ययस्तदपेक्षयाव्यवहारइतिनयुज्यते ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिहितस्यनियमः॥१९॥
 ॥ ॐउत्तरोत्पादेचपूर्वनिरोधात्ॐ ॥ २० ॥ ॥ कार्योत्पत्तावेवकारणस्यविनाशाच्चनविशेषकः
 र्योत्पत्तिः ॥ २० ॥ ॥ ॐअसतिप्रतिज्ञोपरोधोयौगपद्यमन्यथाॐ ॥ २१ ॥ ॥ कारणेविनष्टेकार्यं
 मुत्पद्यतेचेत्तत्कार्यमितिप्रतिज्ञाहानिः ॥ तत्कालेकारणमस्तिचेत्विनाशकारणाभावाद्यौगपद्यं
 सर्वकार्याणाम् ॥ २१ ॥ ॥ ॐप्रतिसंख्याप्रतिसंख्यानिरोधाप्राप्तिरविच्छेदात्ॐ ॥ २२ ॥ ॥ का
 रणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमान्निःसंतानःसंसंतानश्चविनाशोनयुज्यते ॥ २२ ॥ ॥ ॐउभयथा
 चदोषात्ॐ ॥ २३ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमेसर्वदाकार्यभावाच्चकार्यकारणविशे
 षः ॥ अनियमेकार्यानुत्पत्तिः ॥ २३ ॥ ॥ ॐआकाशेचाविशेषात्ॐ ॥ २४ ॥ ॥ दीपादिषुवि
 शेषदर्शनात्क्षणिकत्वेनान्यत्रापिक्षणिकत्वमनुमीयतेचेदाकाशादिष्वविशेषदर्शनादन्यत्रापितदनु
 मीयेत ॥ २४ ॥ ॥ ॐअनुस्मृतेश्चॐ ॥ २५ ॥ ॥ तदेवेदमितिप्रत्यभिज्ञानाच्च ॥ प्रत्यभिज्ञाया
 भ्रांतित्वेविशेषदर्शनस्यापिभ्रांतित्वम् ॥ २५ ॥ ॥ अ०७ ॥ शून्यवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐनासतो
 दृष्टत्वात्ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अदृष्टत्वान्नासतःकारणत्वंयुज्यते ॥ २६ ॥ ॥ ॐउदासीनानामपिचै
 वंसिद्धिःॐ ॥ २७ ॥ ॥ असतःकारणत्वेउदासीनानांहेयोपादेयबुद्धिर्वर्जितानांखपुष्पादीना
 मपिसकाशात्कार्यसिद्धिः ॥ चशब्दान्नचेदन्यत्रापिनस्यात् ॥ अविशेषात् ॥ २७ ॥ ॥ ॐना
 भावउपलब्धेःॐ ॥ २८ ॥ ॥ नचजगदेवशून्यमितिवाच्यंदृष्टत्वात् ॥ २८ ॥ ॥ ॐवैधर्म्याच्च
 नस्वमादिवत्ॐ ॥ २९ ॥ ॥ नचदृष्टस्यापिस्वमादिवदभावः ॥ तस्योत्तरकालेस्वभोयंन

ब्र. भा.

॥२५॥

यंसर्पइत्याद्यनुभवात् ॥ नचात्रतादृशंप्रमाणमस्ति ॥ २९ ॥ अ० ८ ॥ विज्ञानवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ
नभावोऽनुपलब्धेः ॐ ॥ ३० ॥ ॥ नविज्ञानमात्रंजगत्तथानुभवाभावात् ॥ ३० ॥ ॥ ॐक्षणिकत्वाच्च
ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ ज्ञानंक्षणिकमर्थानांचस्थायित्वमुक्तम् ॥ अतश्चनैक्यम् ॥ ३१ ॥ ॥ ॐसर्व
थानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ प्रमाणाभावात्सर्वश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चनैतेपक्षाग्राह्याः ॥
॥ ३२ ॥ अ० ९ ॥ स्याद्वादिमतंदूषयति ॥ ॥ ॐनैकस्मिन्नसंभवात् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ सत्स्यादस
त्स्यात्सदसत्स्यात्ततोऽन्यच्चस्यादित्येतन्नैकस्मिन्नुज्यते ॥ अदृष्टत्वेनासंभवात् ॥ ३३ ॥ ॥ ॐ
एवंचात्माकात्स्न्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ जीवस्यशरीरपरिमितत्वांगीकारेऽण्वादिशरीरस्थस्यहस्त्यादि
शरीरेऽकात्स्न्यंस्यात् ॥ ३४ ॥ ॥ ॐनचपर्यायादप्यविरोधोविकारादिभ्यः ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ त
त्तच्छरीरस्थस्यतत्परिमाणत्वमिति नमंतव्यम् ॥ विकारित्वादनित्यत्वप्रसक्तेः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐअं
त्यावस्थितेश्रोभयनित्यत्वादविशेषात् ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ परिमाणाभावेस्वरूपाभावप्राप्त्यांत्यपरि
माणस्थितेस्तदर्थत्वेनशरीरस्थितेरुभयनित्यत्वादविशेषेणसर्वशरीरनित्यत्वंस्यात् ॥ ३६ ॥ अ० १०
पाशुपतपक्षमपाकरोति ॥ ॥ ॐपत्युरसामंजस्यात् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ यंकामयेतंतमुग्रंरुणोमितंब्रह्माणंत
मृषितंसुमेधाम् ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्मद्विपेशरवेहंतवाड ॥ अस्यदेवस्यमीह्रुषोवयाविष्णो
रेषस्यप्रभृथेहविर्भिः ॥ विदेहिरुद्रोरुद्रियंमहित्वंयासिष्ठंवर्तिरश्विनाविरावत् ॥ एकोनारायणआसी
न्नब्रह्मानेशानोनाग्रीषोमावित्यादिश्रुतेःपारतंत्र्येणासमंजसत्वान्नपशुपतिरीश्वरोजगत्कर्ता ॥ ३७
॥ ॐसंबंधानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ अशरीरत्वात्तस्यजगतासंबंधोनयुज्यतेकर्तृत्वेनमृतपुरुषव

ग्रं० २

अ० २

॥२५॥

त ॥३८॥ ॥ ॐ अधिष्ठानानुपपत्तेश्च ॐ ॥३९॥ ॥ पृथिव्याद्यधिष्ठाने स्थितो हिकुलालादिः कार्यं करोति न चास्य तदस्ति ॥३९॥ ॥ ॐ करणवच्चेन्न भोगादिभ्यः ॐ ॥४०॥ ॥ इदमेव जगत्तस्य करणवदधिष्ठानादिरूपं नित्यस्यापि कस्यचिद्भावाद्युज्यत इति चेन्न ॥ भोगादिप्राप्तेः ॥ उत्पत्तिविनाशौ सुखदुःखभोगाश्च प्राप्यंते तद्गताः ॥ ४० ॥ ॥ ॐ अंतवत्त्वमसर्वज्ञतावा ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ देहवत्त्वेऽतवत्त्वमन्यथा ज्ञानाभावः ॥ शरीरिण एव हि ज्ञानोत्पत्तिर्दृष्टा विष्णोस्तु श्रुत्यैव सर्वविरोधापरिहृताः ॥ यदात्मको भगवांस्तदात्मिकाव्यक्तिः ॥ किमात्मको भगवान् ॥ ज्ञानात्मक एश्वर्यात्मकः शक्त्यात्मक इति ॥ बुद्धिमनोऽंगप्रत्यंगवत्तां भगवतो नुलक्षयामहे ॥ बुद्धिमान् मनोवान् गवान् प्रत्यंगवानिति ॥ स देहः सुखगंधश्च ज्ञानभाः सत्पराक्रमो ज्ञानज्ञानः सुखसुखः स विष्णुः परमोऽक्षर इत्यादिकया ॥४१॥ अ० ११ ॥ शक्तिपक्षं दूषयति ॥ ॥ ॐ उत्पत्त्यसंभवात् ॐ ॥४२॥ ॥ न हि पुरुषाननुगृहीतस्त्रीभ्य उत्पत्तिर्दृश्यते ॥४२॥ ॥ ॐ न च कर्तुः करणम् ॐ ॥४३॥ ॥ यदि पुरुषोऽंगीक्रियते तस्यापि कारणाभावादनुपपत्तिः ॥४३॥ ॥ ॐ विज्ञानादिभावे वा तदप्रतिषेधः ॐ ॥४४॥ ॥ यदि विज्ञानादिकरणं तस्यांगीक्रियते तदा तत एव सृष्ट्याद्युपपत्तेरीशवादांतर्भावः ॥ ४४ ॥ ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्च ॐ ॥४५॥ ॥ सकलश्रुत्यादिविरुद्धत्वाच्चासमंजसम् ॥४५॥ अ० १२ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्र. भा.

॥२६॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ हरिःॐ जीवपरमात्माधिभूताधिदैवेषुश्रुतीनांपरस्परविरोधमपाकरो
त्यनेनपादेन ॥ ॥ ॐ नवियदश्रुतेःॐ ॥ १ ॥ ॥ नवियदनुत्पत्तिमत् ॥ तथाश्रुतेः ॥ १ ॥
॥ ॐ अस्तितु ॐ ॥ २ ॥ ॥ अस्त्येवचोत्पत्तिश्रुतिः ॥ आत्मनआकाशःसंभूतइत्यादि ॥ २ ॥
॥ ॐ गौण्यसंभवात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ अनादिर्वायमाकाशःशून्योलौकिकइत्यादिश्रुतिर्गौणी ॥
अन्यथोत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवात् ॥ ३ ॥ ॥ ॐ शब्दाच्च ॐ ॥ ४ ॥ ॥ अथहवावनित्यानि
पुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथयान्यनित्यानिप्राणःश्रद्धाभूतानिभौतिकानीति ॥ यानिह
वावउत्पत्तिमंतितान्यनित्यानि ॥ यानिहवाअनुत्पत्तिमंतितानिनित्यानिनह्येतानिकदाचनोत्पद्यं
तेनविलीयंतेपुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथैतान्युत्पत्तिमंतिचानुत्पत्तिमंतिचप्राणःश्रद्धा
काशइतिभागशोद्युत्पद्यंतइतिभाल्लवेयश्रुतेश्च ॥ ४ ॥ ॥ ॐ स्याच्चैकस्यब्रह्मशब्दवत् ॐ ॥ ५ ॥
स्यादैकस्योत्पत्तिमत्त्वमनुत्पत्तिमत्त्वंचगौणमुख्यापेक्षया ॥ यथाब्रह्मशब्दः ॥ अथकस्मादु
च्यतेपरंब्रह्मेतिबृहतिबृंहयतिचेतिश्रुतेः ॥ परंब्रह्मणिमुख्योपिगौणत्वेनविरिंचादिष्वपिवर्तते ॥
अतएवाब्रह्मत्वंचतेषाम् ॥ एवमन्यत्राप्यनुत्पत्तिमच्छब्दः ॥ ५ ॥ ॥ ॐ प्रतिज्ञाहानिरव्यतिरेका
च्छब्देभ्यः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मणोऽन्यस्यनित्यत्वेसइदंसर्वमसृजतेत्यादिप्रतिज्ञाहानिः ॥ आका
शस्यापिसर्वस्मादव्यतिरेकात् ॥ आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीत् ॥ सदेवसौम्येदमग्रआसीत् ॥ एक
मेवाद्वितीयंब्रह्म ॥ इदंवाअग्रेनैवकिंचनासीदित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ ६ ॥ ॥ ॐ यावद्विकारंतु
विभागोलोकवत् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ विभक्तत्वाच्चविकारित्वंयुक्तम् ॥ विकारिणएवहिविभक्तालोके

ग्रं० २

अ० २

॥२६॥

दृश्यंते ॥ एकोऽविभक्तः परमः पुरुषो विष्णुरुच्यते ॥ प्रकृतिः पुरुषः कालस्त्रय एते विभागिनः ॥
 चतुर्थस्तु महान् प्रोक्तः पंचमाहं कृतिर्मता ॥ तद्विभागेन जायंते आकाशाद्याः पृथक् पृथक् ॥ यो विभा
 गो विकारी स सोऽविकारः परो हरिः ॥ अविभागात्परानंदो नित्यो नित्यगुणात्मकः ॥ विभागो ह्यल्पश
 क्तिः स्यान्न तदस्ति जनार्दन इति बृहत्संहितायाम् ॥ ७ ॥ अ० १ ॥ अथ ह नित्याश्चानित्याश्च ॥ ते जो बच्चा
 न्याकाश इति तान्यनित्यानि वायुर्वावनित्यो वायुना हि सर्वाणि भूतानि नेनीयंते ॥ अथ ह चेतनाश्च चे
 तनाश्च ते जो बच्चा न्याकाश इति तान्यचेतनानि वायुर्वावचेतनो वायुना हि सर्वाणि भूतानि विज्ञायंते ॥
 कुविदंगनमसायेष्टासः पुरा देवा अनवद्यास आसन् ॥ ते वायवे मनवे बाधिता या वासयन्नुपसंसूर्येण ॥
 सावा एषा देवतानादिर्यो यं पवत इति ॥ यस्य नादिर्न मध्यं नांतो नोदयो न निम्लोच इत्यादि श्रुतिभ्यो
 वायोरनुत्पत्तिरित्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ एतेन मातरीश्वा व्याख्यातः ॐ ॥ ८ ॥ ॥ एतेन मुख्या मुख्या
 नुत्पत्तिवचनेन विभक्तत्वाच्च वाय्वनुत्पत्तिश्रुतिरपि व्याख्याता ॥ नित्यः परमनित्यश्च तथा नित्यः पर
 स्तथा ॥ चतुर्थैतज्जगत्सर्वपरानित्यं तु पार्थिवम् ॥ अनित्यानितुभूतानि नित्यो वायुरुदाहृतः ॥ प
 रस्तु नित्यः पुरुषः प्रकृतिः काल एव च ॥ एतच्चतुष्टयं विष्णुः स्वयं नित्यः परात्परः ॥ प्रतिव्यूह्यव्यूह्य
 चासावतीत्यच जनार्दनः ॥ धारयत्यनिशं देवो नित्यानंदैकलक्षण इति कौर्म्ये ॥ ८ ॥ अ० २ ॥
 ॥ ॐ असंभवस्तु सतो नुपपत्तेः ॥ ९ ॥ ॥ असद्वा इदमग्र आसीत्ततो वै सद जायत ॥ असतः सद
 जायतेत्यादि श्रुतिभ्यः सतोऽप्युत्पत्तिरिति चेन्न ॥ अनुत्पत्तिरेव सतः ॥ तुशब्देनोक्तव्यवस्थामपा
 करोति ॥ न ह्यसतः सदुत्पद्यते ॥ अदृष्टत्वादन्युपपत्तेः ॥ तद्वा एतद्ब्रह्माहुः बृहति बृंहयति चेति ॥

ब्र. भा.

॥२७॥

तद्वा एतदसदाहुर्नद्यासादयतिकश्चनेति ॥ तद्वा एतत्परमाहुः परतोहितदुदीक्षतइति श्रुतेरसच्छ
ब्दो ब्रह्मवाची ॥ देवानां पूर्वयुगे सतः सदजायतेति ॥ ब्रह्मवा असत्सद्वावप्राणः ॥ प्राणो वावमहान्
सहओजो बलमित्याचक्षतइति पैंगिश्रुतिः ॥ त्वंदेव शक्त्यांगुणकर्मयो नैरेतस्त्वजायां कविराद
धेऽजः ॥ ततो वयंसत्प्रमुखायदर्थे बभूविमात्मन्करवामकिंतइति भागवते ॥ अजायमानो
बहुधा विजायतइति च ॥ प्रत्यक्षत्वं हरेर्जन्मनविकारः कथंचन ॥ पुरुषः प्रकृतिः कालो महानि
त्यादिषु क्रमात् ॥ विकार एव जननं पुरुषेतद्विशेषणम् ॥ परतंत्रविशेषो हि विकारइति कीर्तितइति
पाद्रे ॥ अविकारोऽपि भगवान्सर्वशक्तित्वहेतुतः ॥ विकारहेतुकं सर्वं कुरुते निर्विकारवान् ॥ शक्तिश
क्तिमतोश्चापि न विभेदः कथंचन ॥ अविभिन्नापि सेच्छादिभेदैरपि विभाष्यतइति भागवततंत्रे ॥ १॥
अ० १३ ॥ ॐ तेजो तस्तथा ह्याह ॐ ॥ १० ॥ ॥ वायोरग्निरित्यादेर्नान्यत उत्पत्तिर्ग्राह्या ॥ अत एव परा
त्तदपि जायते ॥ तत्तेजोऽसृजतेति ह्याह ॥ कारणत्वेनेत्युक्तेऽप्यमुख्यतयाऽन्येषामपिशब्दोक्तत्वा
त्पुनरुक्तिरुभयकारणत्वनिरुत्थयर्थम् ॥ १० ॥ अ० ४ ॥ ॐ आपः ॐ ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मैवेदमग्र आसी
त्तदपोऽसृजत तदिदं सर्वमसृजतेति श्रुतेरग्रेरापइत्युक्तेऽपि ब्रह्मण एवाबादिसृष्टिः ॥ एतस्माज्जायते
प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च ॥ खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्यधारिणीत्यादि च ॥ कर्ता सर्वस्य
वैविष्णुरेक एव न संशयः ॥ इतरेषां तु सत्ताद्यायत एव तदाज्ञयेति भविष्यत्पुराणे ॥ वामने च ॥ तत्र तत्र
स्थितो विष्णुस्ततस्तच्छक्तीः प्रबोधयन् ॥ एक एव महाशक्तिः कुरुते सर्वमंजसेति ॥ घर्मात्स्वेदादिदृष्टेः
पुनः प्रतिषेधः ॥ ११ ॥ अ० ५ ॥ ता आप एक्षंत बह्व्यः स्याम प्रजायेमहीति ॥ ता अन्नमसृजंतेत्यज्यो

ग्रं० २

अ० २

॥२७॥

नमृष्टिः श्रूयते ॥ अद्भ्यः पृथिवीति कुत्रचित् पृथिवीमृष्टिः ॥ अतो विरुद्धत्वादप्रामाण्यमित्यतो वक्ति ॥
 ॥ ॐ पृथिव्यधिकाररूपशब्दांतरादिभ्यः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ पृथिवीतत्रान्नशब्देनोच्यते ॥
 भूताधिकारत्वात् ॥ काण्यप्रचुराचपृथिवी ॥ नान्नस्य तथा विशेषः ॥ आपश्च पृथिवीचा
 न्नं पृथिवीवा अन्नं ता आपोऽन्नमसृजंत ॥ पृथिवीवा अन्नमित्यादिशब्दांतराच्च ॥ आदिशब्दा
 द्युक्तिः ॥ अपौरुषेयत्वेनादोषस्य वाक्यस्य नाप्रामाण्यमित्यादि ॥ कौर्मेच ॥ विरोधो वाक्ययो
 र्यत्र नाप्रामाण्यं तदेष्ट्यते ॥ यथा विरुद्धतान स्यात्तथार्थः कल्प्य एतयोरिति ॥ रक्तोऽग्निरुदकं शुक्लं
 कृष्णैव पृथिवीस्वतः ॥ नाभिपद्माभिसंबंधात्पीतासेत्यभिधीयते ॥ क्षत्ररक्ताभिसंबंधाद्रक्तोद
 कबहुत्वतः ॥ शुक्लत्वमेत्येवमेव वर्णांतरगतिर्भवेत् ॥ विष्णुवीर्याभियोगाच्च पीतत्वं भुवइष्यते ॥
 स्वर्णवीर्यो हि भगवाननादिः परमेश्वर इति व्योमसंहितायाम् ॥ १२ ॥ अ० ६ ॥ प्राणानां ग्रंथिर
 सिरुद्रो माविशांतकस्तेनाच्चेनाप्यायस्वेत्यादिनाऽन्यः संहर्ता प्रतीयत इत्यतो ब्रूते ॥ ॐ तदभिध्या
 नादेव तु तल्लिगात्सः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वभावाद्भूयश्चांते विश्वमायानि वृत्तिरि
 ति बंधलयस्य तदभिध्याननिमित्तत्वाल्लिगात्तत्कर्तृत्वं प्रतीयते किमु सादेर्जगतः ॥ इत्येतस्मादेव संह
 रकर्ता विष्णुरेवेति प्रतीयते ॥ किमयमप्येति भुवनं सांपराये स नो हरिर्घृतमिहायुषेतु देवः ॥ यइदं
 सर्वं विलापयति स हरिः परः परमात्मेत्यादि श्रुतिभ्य इत्येव शब्दः ॥ स्रष्टा पाता च संहर्ता स एको हरिरी
 श्वरः ॥ स्रष्टृत्वादिकमन्येषां दारुयोषावदुच्यते ॥ एकदेशक्रियाचात्र न तु सर्वात्मने रितम् ॥ सृ
 ष्ट्यादिकं समस्तं तु विष्णोरेव पराद्भवेदिति च स्कांदे ॥ निमित्तमात्रमीशस्य विश्वसर्गनिरोधयोः ॥

ब्र. भा.

॥२८॥

हिरण्यगर्भः शर्वश्च कालाख्या रूपिणस्तवेति च भागवते ॥ स ब्रह्मणा सृजति सरुद्रेण विलापयति
सो नुत्पत्तिरलय एक एव हरिः परः परानन्द इति च महोपनिषदि ॥ १३ ॥ अ० ७ ॥ अत एव हीदं परात्कमादु
त्पद्यते क्रमाद्विलीयते नासावुदेति नास्तमेतीति भाह्वेयश्रुतौ क्रमाह्वयः प्रतीयते ॥ अक्षरात्परमा
देवसर्वमुत्पद्यते क्रमात् ॥ व्युत्क्रमाद्विलयश्चैव तस्मिन्नेव परात्मनीति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ व्युत्क्र
माह्वयः प्रतीयते इति आह ॥ ॥ ॐ विपर्ययेण तु क्रमोऽत उपपद्यते च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ क्रमवच
नमपि विपरीतक्रमापेक्षया ॥ कर्ता प्राणादिकस्यास्य हन्ता भूम्यादिकस्य च ॥ यः क्रमाद्बु
त्क्रमाच्चैव स हरिः पर उच्यत इत्यत एव भाह्वेयश्रुतिवचनात् ॥ अनुरूपः क्रमः सृष्टौ प्रतिरूपो लये
क्रमः ॥ इति क्रमेण भगवान् सृष्टिसंहारकृद्विभुरिति च पादौ ॥ पूर्वेषां पूर्वेषां सामर्थ्याधिक्यादुपपद्य
ते च ॥ वामने च ॥ पूर्वपूर्वेयतो विष्णोः संनिधानं क्रमाधिकम् ॥ सामर्थ्याधिक्यमेतेषां पश्चादेव लय
स्तथा ॥ व्याप्तिश्चाभ्यधिकतेषामत एव न संशय इति च ॥ १४ ॥ अ० ८ ॥ ॥ ॐ अंतरा विज्ञानमनसी
क्रमेण तल्लिङ्गादिति चेन्नाविशेषात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणान्मनोमनसश्च विज्ञानम् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी
प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानात्मनीति लिङ्गाद्विज्ञानमनसी अंतरा विपरीतक्रम इति चेन्न ॥ विशेषप्रमाणा
भावात् ॥ १५ ॥ ॥ ॐ चराचरव्यपाश्रयस्तु स्यात्तद्व्यपदेशो भाक्तस्तद्भावभावित्वात् ॐ ॥ १६ ॥
मनसश्च विज्ञानमिति व्यपदेशश्चराचरेष्वालोचनाद्विज्ञानं भवतीति भागापेक्षया स्यात् ॥ न विज्ञान
तत्त्वापेक्षया ॥ स्कादे च ॥ परादव्यक्तमुत्पन्नमव्यक्तात्तु मह्यं स्तथा ॥ विज्ञानतत्त्वं महतः समुत्पन्नं
चतुर्मुखात् ॥ विज्ञानतत्त्वात्तु मनोमनस्तत्त्वाच्चत्वादिकम् ॥ एवं बाह्यापरासृष्टिरंतस्तद्व्यक्त्यपेक्ष

ग्रं० २

अ० २

॥२८॥

या ॥ विपरीतक्रमोज्ञेयोयस्मादंतेहरेर्दृशिरिति ॥१६॥ अ० १ ॥ ॥ ॐनात्माश्रुतेनित्यत्वा
च्चताभ्यःॐ ॥ १७ ॥ ॥ सइदंसर्वविलाप्यांतस्तमसिनिलीनस्तद्विलाप्यव्युत्तिष्ठते ॥ सइदंसर्व
विमृजतिविलापयतिविस्थापयतिप्रस्थापयतिआच्छादयतिप्रकाशयतिविमोचयत्येकएवेतिश्रु
तेः ॥ परमात्मापिनलीयते ॥ अश्रुतत्वाद्ब्रह्मलयस्य ॥ निलीनशब्देनापिहितत्वमुच्यते ॥ तुच्छये
नाभवपिहितंवदासीदितिश्रुतेः ॥ सएतस्मिंस्तमसिनिलीनःप्रकृतिंपुरुषंकालंचानुपश्यतिनैनंप
श्यतिकश्चनेतिपैंगिश्रुतिः ॥ नित्योनित्यानांचेतनश्चेतनानाम् ॥ सनित्योनिर्गुणोविभुःपरःपर
मात्मा ॥ नित्योविभुःकारणलोकसाक्षीपरोगुणैःसर्वदृक्शाश्वतश्चेत्यादिश्रुतिभ्योनित्यत्वाच्च ॥
॥ १७ ॥ अ० १० ॥ नित्योनित्यानामितिजीवस्यापिनित्यत्वमुक्तम् ॥ सर्वएतेचिदात्मानोव्युच्चरं
तीत्युत्पत्तिरुच्यते ॥ अतोविरोधइत्यतआह ॥ ॥ ॐज्ञोऽतएवॐ ॥ १८ ॥ ॥ जीवोप्यत
एवपरमेश्वरादुत्पद्यते ॥ शब्दादेव ॥ तेवाएतेचिदात्मानोऽविनष्टाःपरंज्योतिर्निविशंत्यविनष्टा
एवोत्पद्यंतेनविनश्यंतिकदाचनेतिकाषायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॥ ॐयुक्तेश्चॐ ॥ १९ ॥ ॥ नि
त्यस्यापिजीवस्योपाध्यपेक्षयोत्पत्तिर्युज्यते ॥ उत्पद्यंतेचिदात्मानोनित्यानित्याःपरात्मनः ॥ उ
पाध्यपेक्षयातेषामुत्पत्तिरपिगीयतइतिव्योमसंहितायाम् ॥१९॥अ० ११ ॥ व्यासाह्यात्मानश्चेत
नानिर्गुणाश्चसर्वात्मानःसर्वरूपाअनंताइतिकाषायणश्रुतौव्यासत्वंप्रतीयते ॥ अणुर्येषआत्मायंवा
एतेसिनीतःपुण्यंचापुण्यंचेतिगौपवनश्रुतावणुत्वमित्यनोविरोधइत्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐउत्क्रां
तिगत्यागतीनाम्ॐ ॥२०॥ ॥ हेतूनांसकाशादणुरेव ॥ सोऽस्माच्छरीरादुत्क्रम्यामुंलोकमभिग

ब्र. भा.

॥२१॥

च्छत्यमुष्मादिमंलोकमागच्छतिसगर्भीभवति सप्रसूयतेसकर्मकुरुतइतिपौष्यायणश्रुतेः॥ २०॥
तत्रस्वातंत्र्यप्रतीतेः॥ एकःप्रसूयतेजंतुरेकएवप्रलीयते॥ एकोनुऽभुंक्तेसुकृतमेकएवचदुष्कृतमित्या
देश्वस्वयमेवेत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐस्वात्मनाचोत्तरयोः॥२१॥ ॥ सएतेनैवस्वात्मनापरेणेमंगर्भमनुप्र
विशतिपरेणजायतेपरेणकर्मकुरुतेपरेणनीयतेपरेणोच्चीयते॥ तंवाएतमभिवदंतिस्वात्मेति॥ एषह्या
नंदमादत्तेएषह्येनंजीवमभिजीवयतिएषउद्गमयत्येषआगमयतीत्युत्तरयोर्वाक्ययोःपरमात्मनैवो
त्क्रांत्यादयः ॥ २१ ॥ ॥ ॐनाणुरतच्छ्रुतेरितिचेन्नेतराधिकारात्ॐ॥२२॥ ॥ व्यासाह्यात्मान
श्चेतनानिर्गुणाश्चेतिव्याप्तिश्रुतेर्नाणुर्जीवइतिचेन्न ॥ सआत्मेदंसृजतिसद्विधेदंबिभर्ति ॥ अंतर्बहि
श्चसबहुधेदमनुप्रविश्यात्मनोऽभिनयति ॥ सआत्मासआत्मानःसईशःसविष्णुःसपरःपरोवरीया
नितिपरमात्माधिकारात् ॥ एकशब्दैर्द्विशब्दैश्चबहुशब्दैश्चकेशवः ॥ एकएवोच्यतेवेदैस्ताव
तानास्यभिन्नतेतिभविष्यत्पुराणे ॥ तदयंप्राणोधितिष्ठतितदुक्तमृषिणाआतेनयातमित्यादिच ॥
॥२२॥ ॥ ॐस्वशब्दोन्मानाभ्यांचॐ॥२३॥ ॥ एषोह्यात्माऽव्युद्गतोमानशक्तेस्तथाऽप्यसौप्रमि
तियातिवेदैः ॥ पूर्णोऽचित्यःसर्ववेदैकयोनिःसर्वाधीशःसर्ववित्सर्वकर्तेतिवाक्यशेषेआत्मशब्दोन्मा
नाभ्यांच ॥ आत्मा मेयःपरंब्रह्मपरानंदादिकाभिदाः ॥ वदंतिविष्णुमेवैकंनान्यत्राऽसांगतिः
क्वचिदितिकौर्म्ये ॥ २३॥ ॥ ॐअविरोधश्चंदनवत्ॐ॥ २४॥ ॥ अणोरपिजीवस्यसर्वश
रीरव्याप्तिर्युज्यते ॥ यथाहरिचंदनविप्रुषएकदेशपतितायाःसर्वशरीरव्याप्तिः ॥ अणुमात्रो
प्ययंजीवःस्वदेहंव्याप्यतिष्ठति॥ यथाव्याप्यशरीराणिहरिचंदनविप्रुषइतिचब्रह्मांडपुराणे॥२४॥

ग्रं० २

अ० २

॥२१॥

॥ ॐ अवस्थितिवैशेष्यादिति चेन्नाभ्युपगमाद्दृदिहि ॐ ॥ २५ ॥ ॥ सम्यगसम्यगवस्थान
 विशेषाद्युज्यते चंदनस्येति चेन्न ॥ हृदि ह्येव आत्मेति जीवस्यापि तथाभ्युपगमात् ॥ २५ ॥ ॥ ॐ गु
 णाद्वालोकवत् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ यथा लोकस्य प्रकाशगुणेन व्याप्तिर्ज्योतीरूपेणाव्याप्तिरेवं चि
 द्गुणेन व्याप्तिर्जीवरूपेणाव्याप्तिरिति वा ॥ स्कांदे च ॥ असम्यक्सम्यगिति च व्यवस्थाभेदतः सु
 राः ॥ व्याप्त्यव्याप्तियुतास्त्वन्ये चिद्गुणेनैव नान्यथा ॥ चिद्गुणस्य स्वरूपत्वात्तद्व्याप्तिश्चेति युज्य
 ते ॥ शक्तियोगात्सुराणां तु विविधा व्यवस्थितिरिति ॥ २६ ॥ अ० १२ ॥ स नित्यो निरवयवः पुण्य
 युक्पापयुक्च स इमं लोकममुं चावर्तते स विमुच्यते स एकधानसप्तधानदशधानशतधेति गौपवनश्रु
 तावेकस्या बहुत्वं प्रतीयते ॥ स पंचधा सप्तधा सदशधा भवति स शतधा च सहस्रधा सगच्छति स मुच्य
 त इति पाराशर्यायणश्रुतौ बहु रूपत्वं प्रतीयते ॥ अतो विरोधं परिहरति ॥ ॥ ॐ व्यतिरेको गंधव
 त्त्वाच्च दर्शयति ॐ ॥ २७ ॥ ॥ यथा पुष्पाद्रंधः पृथग्गच्छति एवमंशिनो जीवादंशाः पृथग्गच्छन्ति ॥
 अथैक एव सन् गंधवद्व्यतिरिच्यते ॥ अथैकी भवति ॥ अथ बह्वी भवति तं यथा यथेश्वरः प्रकुरुते तथा त
 था भवति सोऽचित्योः परमो गरीयानिति शांडिल्यश्रुतिः ॥ अचित्ययेश शक्त्यैव ह्येको वयववर्जितः ॥
 आत्मानं बहुधा कृत्वा क्रीडते योगसंपदेति च पादो ॥ २७ ॥ अ० १३ ॥ तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादिषु
 जीवस्य परेणाभेदः प्रतीयते ॥ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानाम् ॥ द्वासु पूर्णेत्यादिषु भेदः ॥ अत उ
 च्यते ॥ ॥ ॐ पृथगुपदेशात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ भिन्नोऽचित्यः परमो जीवसंघात्पूर्णः परो जीवसंघो
 ह्यपूर्णः ॥ यतस्त्वसौ नित्यमुक्तो ह्ययं च बंधान्मोक्षं तत एवाभिवांच्छेदिति सोपपत्तिककौशिकश्रु

ब्र. भा.

॥३०॥

तेभिन्नएवजीवः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ तद्गुणसारत्वात्तद्व्यपदेशः प्राज्ञवत् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ ज्ञानानंदा
दिब्रह्मगुणाएवाऽस्ययतः सारः स्वरूपमतोऽभेदव्यपदेशः ॥ यथासर्वगुणात्मकत्वात्सर्वात्मकत्वं ब्रह्म
ण उच्यते सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेति ॥ भविष्यत्पर्वणि च ॥ भिन्नाजीवाः परोभिन्नस्तथापि ज्ञानरूपतः ॥
प्रोच्यन्ते ब्रह्मरूपेण वेदवादेषु सर्वश इति ॥ २९ ॥ अ० १४ ॥ जीवस्याप्युत्पत्तिरुक्ता ॥ अतस्त
स्य सोनादिना पुण्येन पापेन चानुबद्धः परेण निर्मुक्त आनंत्याय कल्प्यत इत्यनादिकर्मसंबंध आनंत्या
वासिश्च न युज्यत इत्यत आह ॥ ॐ यावदात्मभावित्वाच्च न दोषस्तद्दर्शनात् ॐ ॥ ३० ॥
यावत्परमात्मा तिष्ठत्यनाद्यनंतत्वेनैव जीवोपिनित्यः परो नित्यो जीवोऽनित्यास्तस्य धातवः अत उत्प
द्यते म्रियते च विमुच्यते चेति चाग्निवेश्य श्रुतिः ॥ आत्मानित्यः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो धातु
रस्य त्वनित्य इति च भारते ॥ ३० ॥ अ० १५ ॥ विज्ञानात्मा सह देवैश्च सर्वैः स आनंदः सबलः स ओजः स
परेणामुं लोकमुन्नीयते स विमुच्यत इति जीवस्य ज्ञानानंदादिरूपत्वमुच्यते ॥ सदुःखादिमुक्त आनं
दी भवति सोऽज्ञानादिमुक्तो ज्ञानी भवति सोऽबलादिमुक्तो बली भवति स नित्यो निरातंको वतिष्ठत इ
ति पैंगिश्रुतावनानंदादिरूपत्वं च प्रतीयतेऽत आह ॥ ॐ पुंस्त्वादिवत्त्वस्य सतोऽभिव्यक्तियोगा
त् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ यथा बालस्य स देवपुंस्त्वं यौवनेऽभिव्यज्यते एवं सतामेवानंदादीनां व्यक्तय
पेक्षया तदुक्तिः ॥ बलमानंद ओजश्च सहो ज्ञानमनाकुलम् ॥ स्वरूपाण्येव जीवस्य व्यज्यन्ते परमा
दिभोरिति गौपवनश्रुतिः ॥ ३१ ॥ ॥ ॐ नित्योपलब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगो न्यतरनियमो वा न्यथा
ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ व्यक्त्यनंगीकारे देवानां नित्योपलब्धिरानंदादीनामसुराणां नित्यानुपलब्धिर्म

ग्रं० २

अ० २

॥३०॥

नुषाणांचनित्योपलब्ध्यनुपलब्धीप्रसज्येते ॥ नित्यानंदोनित्यज्ञानोनित्यबलः परमात्मानैवमसुराः ए
 वमनेवंचमनुष्याइत्याग्निवेश्यश्रुतिः ॥ भविष्यत्पर्वणिच ॥ नित्यानंदज्ञानबलादेवानैवंतुदानवाः ॥
 दुःखोपलब्धिमात्रास्तेमानुषास्तूभयात्मकाः ॥ तेषांयदन्यथादृश्यंतदुपाधिकृतंमतम् ॥ विज्ञा
 नेनात्मयोग्येननिजरूपेव्यवस्थितिः ॥ सम्यग्ज्ञानंतुदेनानांमनुष्याणांविमिश्रितम् ॥ विपरीतं
 तुदैत्यानांज्ञानस्यैवंव्यवस्थितिरिति ॥ ३२ ॥ अ० १६ ॥ ईश्वरस्यैवकर्तृत्वमुक्तम् ॥ यत्कर्मकुरु
 तेतदभिसंपद्यतइतिजीवस्याप्युपलभ्यतेऽतआह ॥ ॥ ॐकर्ताशास्त्रार्थवच्चातृ ॐ ॥ ३३ ॥
 जीवस्यकर्तृत्वाभावेशास्त्रस्याऽप्रयोजकत्वप्राप्तेर्जीवोऽपिकर्ता ॥ ३३ ॥ ॥ ॐविहारो
 पदेशातृ ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ स्त्रीभिर्वायानैर्वाज्ञातिभिर्वाऽज्ञातिभिर्वैत्यादिमोक्षेपि ॥ ३४ ॥ ॥
 ॐउपादानातृ ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ साधनाद्युपादानप्रतीतेश्च ॥ ३५ ॥ ॥ ॐव्यपदेशाच्चक्रि
 यायांनचेन्निर्देशविपर्ययः ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिक्रियायांव्यपदेशाच्च ॥
 अन्यथाऽऽत्मैवलोकमितिनिर्देशः स्यात् ॥ ३६ ॥ तर्हिकथमीश्वरस्यैवकर्तृत्वमित्यतोवक्ति ॥ ॥
 ॐउपलब्धिवदनियमः ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ यथाज्ञानेइदंज्ञास्यामीत्यनियमः प्रतीयतेएवंकर्मण्यपि
 जीवस्ययआत्मानमंतरोयमयतीतिचश्रुतिः ॥ ३७ ॥ कुतः ॥ ॥ ॐशक्तिविपर्ययातृ ॐ ॥ ३८ ॥
 अल्पशक्तित्वाज्जीवस्य ॥ ३८ ॥ ॥ ॐसमाध्यभावाच्च ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ समाधानाभावाच्चास्वा
 तंत्र्यंप्रतीयते ॥ ३९ ॥ अतः ॥ ॥ ॐयथाचतक्षोभयथा ॐ ॥ ४० ॥ ॥ यथातक्षणःकारयितृनियत
 त्वंकर्तृत्वंचविद्यतेएवंजीवस्यापि ॥ ४० ॥ ॥ ॐपराचुतच्छ्रुतेः ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ साचकर्तृत्वशक्तिः

ब्र. भा.

॥३१॥

परादेव ॥ कर्तृत्वंकरणत्वंचस्वभावश्चेतनाधृतिः ॥ यत्प्रसादादिमेसंतिनसंतिद्यदुपेक्षयेतिपैंगिश्रुतिः
॥४१॥ ॥ ॐकृतप्रयत्नापेक्षस्तुविहितप्रतिषेधावैयर्थ्यादिभ्यःॐ ॥४२॥ ॥ ततोऽप्रयोजकत्वंशा
स्वस्यनापद्यते ॥ कृतप्रयत्नापेक्षत्वात्तत्प्रेरकत्वस्य ॥ आदिशब्देनावैषम्यादि ॥ पूर्वकर्मप्रयत्नं
चसंस्कारंचाप्यपेक्ष्यतु ॥ ईश्वरःकारयेत्सर्वतच्चेश्वरकृतंमतम् ॥ अनादित्वाददोषश्चपूर्णशक्ति
त्वतोहरेरितिभविष्यत्पूर्वाणि ॥ एतदेवंनचाप्येवमेतदस्तिनचास्तिचेतिमोक्षधर्मे ॥४२॥ अ० १७॥
अंशाएवहीमेजीवाअंशीहिपरमेश्वरः ॥ स्वयमंशैरिदंसर्वकारयत्यचलोहरिरितिगौपवनश्रुतावं
शत्वंजीवस्योपलभ्यते ॥ नैवांशोनसंबंधोनापेक्ष्योजीवःपरस्य ॥ तथापितुयथायोगफलदः
प्रभुरेकराद् ॥ ननियम्यःसकस्यापिसर्वस्यनियामकइतिचभाल्लवेयश्रुतावतोब्रवीति ॥
॥ ॐअंशोनानाव्यपदेशादन्यथाचापिदाशकितवादित्वमधीयतएकेॐ ॥ ४३ ॥ ॥ मांरक्ष
तुविभुर्नित्यंपुत्रोहंपरमात्मनः ॥ अवःपरेणपितरंयोअस्यानुवेदपरएनावरेण ॥ यस्तद्देदसपितु
ष्पितासत् ॥ कवीयमानःकइहप्रवोचदैवंमनःकुतोधिप्रजातम् ॥ स्त्रियःसतीस्ताँउमेपुंसआहुःप
श्यदक्षिण्वाचविचेतदंध ॥ कविर्यःपुत्रःसइमाचिकेतयस्ताविजानात्सपितुष्पितासत् ॥ हासुप
र्णासयुजासखायेत्यादिनानानाव्यपदेशादंशोजीवः ॥ तथाचपाराशर्यायणश्रुतिः ॥ अंशोद्येष
परस्थयोयंपुमानुत्पद्यतेचम्रियतेचनानाद्येनंव्यपदिशंतिपितेतिपुत्रेतिभ्रातेतिसखेतिचेति ॥ अ
न्यःपरोन्योजीवोनासावस्यकुतश्चन ॥ नायंतस्यापिकश्चनेति ॥ अन्यथाचकाषायणश्रुतिः ॥
ब्रह्मदाशाब्रह्मकितवाब्रह्मैवेमेदाशाइत्यभेदेनाप्येकेऽधीयते ॥ तथाचाग्निवेश्यश्रुतिः ॥ अंशोद्ये

ग्रं० २

अ० २

॥३१॥

पपरस्यभिन्नं ह्येतमधीयिरेऽमिन्नं ह्येनमधीयिरिति ॥ वाराहेच ॥ पुत्रभ्रातृसखित्वेन स्वामित्वेन य
 तो हरिः ॥ बहुधा गीयते वेदैर्जीवोऽंशस्तस्य तेन तु ॥ यतो भेदेन तस्यायमभेदेन च गीयते ॥ अतश्चां
 शत्वमुद्दिष्टं भेदाभेदौ न मुख्यत इति ॥ ४३ ॥ ॥ ॐ मंत्रवर्णात् ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ पादोऽस्य विश्वाभूता
 नीति ॥ ४४ ॥ ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातन इति
 ॥ ४५ ॥ अनंशत्वश्रुतेर्गतिं चाह ॥ ॥ ॐ प्रकाशादिवन्नैव परः ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ अंशत्वेऽपि न मत्स्या
 दिरूपी पर एव विधः ॥ यथा ते जांशस्यैव कालाग्नेः खद्योतस्य च नैक प्रकारात् ॥ यथा जलांशस्यामृ
 तसमुद्रस्य मूत्रादेश्च यथा च पृथिव्यंशस्य मेरोर्विष्ठादेश्च अभिमानि देवतापेक्षयैतत् ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ
 स्मरंति च ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ एते स्वांशकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयम् ॥ इंद्रारिव्याकुलं लोकं मृडयंति
 युगे युगे ॥ अतः परं यदव्यक्तमव्यूहगुणबृंहितम् ॥ अदृष्टाश्रुतवस्तुत्वात्सजीवो यः पुनर्भवः ॥ स्वां
 शश्चाथो विभिन्नांश इति द्वेधांश इष्यते ॥ अंशिनो यत्तु सामर्थ्ययत्स्वरूपं यथास्थितिः ॥ तदेव नाणुमा
 त्रोऽपि भेदः स्वांशांशिनोः क्वचित् ॥ विभिन्नांशोऽल्पशक्तिः स्यात्किंचित्सादृश्यमात्रयुगिति वाराहे ॥
 नत्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्य इति च ॥ ४७ ॥ ॥ ॐ अनुज्ञापरिहारौ देहसंबंधाज्ज्योतिरादिव
 त् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ परानुज्ञया प्रवृत्तिः परतोऽबंधनिवृत्तिश्च जीवस्य प्रतीयते ॥ अंशत्वेऽपि देहसंबंधा
 त् ॥ य आत्मानमंतरो यमयति ॥ तमेवं विद्वानमृत इह भवतीत्यादिना ॥ न तु परस्य ॥ वासुदेवः सं
 कर्षणः प्रद्युम्नो निरुद्धोऽहं मत्स्यः कूर्मो वराहो नारसिंहो वामनो रामो रामः कृष्णो बुद्धः कल्किरहंशतथा
 हंसहस्तथाहममितोऽहमनंतोऽहं नैवेते जायंते न म्रियंते नैषामनुज्ञानबंधोनमुक्तिः सर्व एव ह्येते पूर्णा अज

ब्र. भा.

॥३२॥

राअमृताःपराःपरानंदाइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ युज्यतेचज्योतिरादिवत् ॥ यथादित्योविद्यद्ग
तस्तत्प्रकाशश्चैकप्रकारः ॥ शुक्लं कृष्णं कनीनिकेतितदंशस्याप्यक्ष्णोदेहसंबंधात्तद्वशीशक्तिः ॥
तदनुग्राह्यत्वं तेनैवावृत्तिपरिहारश्च ॥ यथाबाह्यजलस्यामृतसमुद्रस्यचैकत्वं तदंशस्यापिश्लेष्म
णस्तदनुग्राह्यत्वं तेनैवविरोधिनिवृत्तिश्च ॥ मोक्षधर्मैव ॥ यत्किंचिदिहलोकेस्मिन् देहबद्धं वि
शांपते ॥ सर्वपंचभिराविष्टं भूतैरीश्वरबुद्धिजैः ॥ ईश्वरोहिमहद्भूतं प्रभुर्नारायणोविराट् ॥ भूतांत
रात्माविज्ञेयः सगुणो निर्गुणोपि च ॥ भूतप्रलयमव्यक्तं शुश्रूषुर्नृपसत्तमेति ॥ वाराहे च ॥ अंशाश्च दे
हयोग्यत्वाज्जीवाबंधादिसंयुताः ॥ अनुग्राह्याश्चेश्वरेण न तु मत्स्यादिको हरिः ॥ अदेहबंधयोग्यत्वा
द्यथासूर्यप्रभाक्षिणी ॥ यथामृतसमुद्रस्य श्लेष्मादेश्च विरूपता ॥ अनुग्राह्यत्वमन्यस्य तेनैवावृ
त्तिरोधनमिति ॥ ४८ ॥ ॥ ॐ असंततेश्चाव्यतिकरः ॐ ॥ ४९ ॥ ॥ अपूर्णशक्तित्वाच्च न जी
वस्य मत्स्यादिसाम्यम् ॥ तथा च चतुर्वेदशिखायाम् ॥ तस्य हवा एतस्य परमस्य त्रीणिरूपाणि ॥
कृष्णो रामः कपिल इति ॥ तस्य हवा एतस्य परमस्य पंचरूपाणि दशरूपाणि शतरूपाणि सहस्ररू
पाण्यमितरूपाणि तानि हवा एतानि सर्वाणि पूर्णानि सर्वाण्यनंतानि सर्वाण्यसंमितानि सर्वाण्यमितानि ॥
अथावराः सर्व एवा पूर्णाः सर्व एव बध्यन्तेऽथ मुच्यन्ते च केचनेति ॥ ४९ ॥ ॥ ॐ आभा
स एव च ॐ ॥ ५० ॥ ॥ रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूवेति प्रतिबिंबत्वाच्च न साम्यम् ॥ वाराहे च ॥
द्विरूपावंशकौ तस्य परमस्य हरेर्विभोः ॥ प्रतिबिंबांशकश्चाथ स्वरूपांशक एव च ॥ प्रतिबिंबां
शका जीवाः प्रादुर्भावाः परे स्मृताः ॥ प्रतिबिंबेभ्य साम्यं स्वरूपाणीतराणित्विति ॥ सोपाधि

ग्रं० २

अ० २

॥३२॥

रनुपाधिश्चप्रतिबिंबोद्दिधेयते ॥ जीवःपरस्यानुपाधिरिन्द्रचापोयथारवेरितिपैंगिश्रुतिः ॥ यथै
 पापुरुषेच्छायाएतस्मिन्नेतदाततमितिश्रुतिः ॥ ५० ॥ अ० १८ ॥ ॥ प्रतिबिंबानांमिथो
 वैचित्र्येकारणमाह ॥ ॥ ॐअदृष्टानियमात् ॐ ॥ ५१ ॥ ॥ अनादिविद्याकर्मादिवैचि
 त्र्याद्वैचित्र्यम् ॥ ५१ ॥ ॥ ॐअभिसंध्यादिष्वपिचैवम् ॐ ॥ ५२ ॥ ॥ इच्छाद्वेषसुखदुःखादि
 वैचित्र्यंचादृष्टादेव ॥ चशब्देनप्रतिक्षणंवैचित्र्यंच ॥ ५२ ॥ ॥ ॐप्रदेशादितिचेन्नांतर्भा
 वात् ॐ ॥ ५३ ॥ ॥ नस्वर्गनरकभूम्यादिप्रदेशविशेषाद्वैचित्र्यम् ॥ तत्प्रात्पेरदृष्टापेक्षत्वात् ॥
 एकदेशस्थितानामेववैचित्र्यदर्शनाच्च ॥ ५३ ॥ अ० १९ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्र
 ह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वितीयाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥ ३ ॥
 श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐयुक्तिसहितश्रुतिविरोधंश्रुतीनामपाकरोत्यनेनपादेन ॥ प्राणाए
 वेदमग्रआसुस्तेभ्योभूतानिजज्ञिरेभूतेभ्योऽमंडस्यांतस्त्वमेलोकाअथप्राणाएवानादयःप्राणानि
 त्याइतिकाषायणश्रुतौप्राणानामनुत्पत्तिःश्रूयते ॥ नोपादानंहींद्रियाणामतोनुत्पत्तिरिष्यते ॥ उ
 पादानकृतासृष्टिःसर्वलोकेषुदृश्यतइतिभविष्यत्पर्वणि ॥ एतस्माज्जायतेप्राणोमनःसर्वेद्रियाणिचे
 तिचातउच्यते ॥ ॥ ॐतथाप्राणाः ॐ ॥ १ ॥ ॥ यथाकाशादयःपरमात्मनउत्पद्यंतेतथाप्राणाअ
 पि ॥ १ ॥ ॥ ॐगौण्यसंभवात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ अनादित्वश्रुतिगौणानादित्वापेक्षया ॥ मुख्यासंभवात् ॥
 नित्यान्येतानिसूक्ष्मेणहींद्रियाणिचसर्वशः ॥ तेषांभूतैरुपचयःसृष्टिकालेविधीयते ॥ परेणसाम्य
 संप्राप्तेःकस्यस्यान्मुख्यनित्यतेतिहिमविष्यत्पर्वणि ॥ २ ॥ ॥ ॐप्रतिज्ञानुपरोधाच्च ॐ ॥ ३ ॥ ॥ सइदं

ब्र. भा.

॥३३॥

सर्वमसृजतेति॥३॥अ० १॥ द्विधाहैवेन्द्रियाणि नित्यान्यनित्यानिच॥ तन्नित्यं मनोऽनादित्वात् ॥
न ह्यमनाः पुमांस्तिष्ठत्यनित्यान्यन्यानीतिगौपवनश्रुतौ मनसोऽनुत्पत्तिः सयुक्तिकाश्रूयते ॥ अ
त आह ॥ ॥ ॐ तत्प्राक्श्रुतेश्च ॐ ॥ ४ ॥ ॥ मनः सर्वेन्द्रियाणि चेति पूर्वोक्तत्वाच्चानुत्पत्तिर्मन
सोऽयुज्यते ॥ पूर्वमनः समुत्पन्नं ततो न्येषां समुद्भवः ॥ तदनुत्पत्तिवचनमल्पोपचयकारणादिति
वायुप्रोक्तवचनं च शब्देन संगृहीतम् ॥ ४ ॥ अ० २ ॥ ॥ नित्ययानित्ययास्तौ मिपरमात्मा
नमच्युतमिति वाग्वाव नित्यान्येषोत्पद्यतेऽस्यां हि श्रुतिरवतिष्ठत इति सयुक्तिकं पौष्यायणश्रुतौ
वाचोऽनुत्पत्तिरुच्यते अतो ब्रवीत् ॥ ॥ ॐ तत्पूर्वकत्वाद्वाचः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ तस्मा
न्मन एव पूर्वरूपं वा गुत्तररूपमिति मनः पूर्वकत्वाद्वाचोऽनानुत्पत्तिः ॥ वागिन्द्रियस्य नित्यत्वं श्रुतिसं
निधियोग्यता ॥ उत्पत्तिर्मनसो यस्मान्न नित्यत्वं कुतश्चेति वायुप्रोक्ते ॥ ५ ॥ अ० ३ ॥
सप्तप्राणाः प्रसवंति तस्मादिति श्रुतिः ॥ सप्तैव मारुता बाह्ये प्राणाः सप्त तथात्मनि ॥ अधिदैवे त
थाध्यात्मे संख्या साम्यं विदो विदुरिति च स्कांदे ॥ द्वादशवा एते प्राणा द्वादशमासा द्वादशादित्या द्वा
दशराशयो द्वादशग्रहा इति कौंडिन्यश्रुतौ द्वादशप्राणा दृश्यंते ॥ अतो वक्ति ॥ ॐ सप्तगतेर्विशे
षितत्वाच्च ॐ ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानेन्द्रियापेक्षया सप्तत्वम् ॥ गुहाशयां निहिताः सप्त सप्तेति विशेष
णात् ॥ सप्तप्राणास्त्ववगतेः पंचप्राणाश्च कर्मणः ॥ एवं प्राणद्वादशकं शरीरे नित्यसंस्थितमिति भ
विष्यत्पूर्ववचनं च शब्दात् ॥ ६ ॥ ॥ ॐ हस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवम् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ हस्तादीनां कर्मवि
षयत्वाच्च सहपाठः ॥ संसारस्थितिहेतुत्वात् स्थितं कर्म विदो विदुः ॥ तस्मादुद्गतिहेतुत्वाज्ज्ञापंगतिरि

ग्रं० २

अ० २

॥३३॥

होच्यतइतिचवायुप्रोक्ते ॥ ७ ॥ अ० ४ ॥ दिवीवचक्षुराततमिति व्याप्तिः प्रतीयते ॥ दूरश्रवणदर्शनादियुक्तिश्च ॥ अणुभिः पश्यत्यणुभिः कृणोति प्राणावा अणवः प्राणैर्ह्येतद्भवतीति कौण्डिन्यश्रुतिः ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ ॐ अणवश्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ तद्यथा ह्यणुनश्चक्षुः प्रकाशो व्यातत एवमेवास्य पुरुषस्य प्रकाशो व्याततोऽणुर्ह्येवैष पुरुषो भवतीति शांडिल्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ नैष प्राण उदेति नास्तमेत्येकल एव मध्ये स्थाताथैनमाहुर्मध्यम इतीति मुख्यप्राणस्यानुत्पत्तिः श्रूयते ॥ यत्प्राप्तिर्यत्परित्याग उत्पत्तिर्मरणं तथा ॥ तस्योत्पत्तिर्मृतिश्चैव कथं प्राणस्य युज्यत इति च युक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥ आत्मन एष प्राणो जायत इति च ॥ अत आह ॥ ॥ ॐ श्रेष्ठश्च ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सौक्ष्मेण ह वा एषो वतिष्ठते स्थूलत्वेनोदेति सूक्ष्मश्चाथो स्थूलश्च ॥ प्रकृतितः सूक्ष्मोऽन्यतः स्थूलोऽथैनमाहुः सादि र्नादिरितीति गौपवनश्रुतेः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ न वायुक्रिये पृथगुपदेशात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ चेष्टायां बाह्यवायौ च मुख्यप्राणे च गीयते ॥ प्राणशब्दस्त्रिषु ह्येषु मुखे मुख्यः प्रकीर्तित इति वायुक्रिययोरपि व्यपदेशादुत्पत्तिश्रुतिस्तयोर्न स्यात् ॥ स प्राणमसृजत खं वायुर्ज्योतिरापस्तपोमंत्राः कर्मेति पृथगुप देशात् ॥ भूतानि चेष्टामंत्राश्च मुख्यप्राणादिदं जगत् ॥ मुख्यप्राणः परस्माच्च न परः कारणान्वित इति वायुप्रोक्ते ॥ १० ॥ अ० ६ ॥ प्राणादिदमाविरासीत् प्राणो धत्ते प्राणे लयमभ्युपैति न प्राणः किंचिदाश्रित इत्याग्निवेश्यश्रुतौ ॥ यदाश्रयादस्य चेष्टाः सोऽन्यं कथमुपाश्रयेत् ॥ यथा प्राणस्तथाराजा सर्वस्यैकाश्रयो भवेदिति च युक्तिर्भारते ॥ प्राणस्यैतद्दशे सर्वप्राणः परवशे स्थितः ॥ न परः किंचिदाश्रित्य वर्तते परमो यत इति च पैंगिश्रुतिरित्यत आह ॥ ॥ ॐ चक्षुरादिवचुतत्सहशिष्ट्यादिभ्यः ॐ

ब्र. भा.

॥३४॥

॥ ११ ॥ ॥ चक्षुरादिवन्मुख्यप्राणोऽपि परमात्मवशाएव ॥ सर्वेद्येवैतत्परमेऽवतिष्ठते प्राणश्च
प्राणाश्च प्राणिनश्च सद्येक एवैतान्नयत्युन्नयति वशीकरोतीति गौपवनश्रुतौ चक्षुरादिभिः सह तद्वशात्
नैव शंसनात् ॥ सर्वकर्तापि सन् प्राणः परमाधारतः स्थितः ॥ कथमेवान्यथा सस्याद्यतो नैवेश्वरद्व
यम् ॥ अवांतरेश्वरत्वेन तस्येश्वरवचो भवेत् ॥ अतो मध्यमतामाहुस्तस्य वेदेषु वेदिनः ॥ अनन्ये
श्वरता प्राणे तदन्येश्वरवर्जनात् ॥ यतो विशेषवाक्येन ह्यियते समतावचः ॥ नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टाना
न्यदतोऽस्ति द्रष्टृत्वादिवचनं युक्त्यश्चादिशब्देनोक्ताः ॥ ११ ॥ ॥ ॐ अकरणत्वाच्च न दोषस्तथा
हि दर्शयति ॐ ॥ १२ ॥ ॥ इतरेषां प्राणानां करणत्वान्मुख्यप्राणस्याकरणत्वाच्च तस्यान्येभ्य उ
त्तमत्वं युज्यते ॥ मांडव्यश्रुतिश्च ॥ तानि ह वा एतानि सर्वाणि करणान्यथ प्राण एवाकरणस्त
स्मान्मुख्य इत्याचक्षत इति ॥ १२ ॥ अ० ७ ॥ सर्वे वा एते मुख्यदासाः प्राणोऽपानो व्यान उदानः
समान इत्यथ प्राणो वावसम्राडितिकौण्डिन्यश्रुतिः ॥ प्राणापानादयः सर्वे मुख्यदासा यतोऽनिश
म् ॥ अतस्तदाज्ञयानित्यं स्वानिकर्माणि कुर्वत इति युक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥ मुख्यस्यैव स्वरूपा
णि प्राणाद्याः पंचवायवः ॥ स एव प्राणिनां देहे पंचधा वर्ततेऽनिशमिति गौपवनश्रुतिः ॥ अतो वक्ति ॥
॥ ॐ पंचवृत्तिर्मनो वद्व्यपदिश्यते ॐ ॥ १३ ॥ ॥ अथ पंचवृत्त्यैतत्प्रवर्तते प्राणो वाव पंचवृत्तिः
प्राणोऽपानो व्यान उदानः समान इति तेभ्यो वा एतेभ्यः पंचदासाः प्रजायन्ते ॥ प्राणाद्वाव प्राणोऽपा
नादपानो व्यानाद्वा व्यान उदानाद्वा उदानः समाना देवसमानो यथाह वैमनः पंचधा व्यपदिश्यते मनो बुद्धिर
हंकारश्चित्तं चेतनेति तेभ्यो वा एतेभ्यः पंचदासाः प्रजायन्ते मनसो वाव मनो बुद्धेर्बुद्धिरहंकारादहंकार

ग्रं० २

अ० २

॥३४॥

श्रित्ताच्चित्तं चेतनाया एव चेतनैवमितीति ॥ १३ ॥ अ० ८ ॥ प्राण एवाधस्तात् प्राण उपरिष्ठा
त् प्राणो मध्यतः प्राणः सर्वतः प्राण एवेदं सर्वमिति प्राणस्य व्याप्तिः प्रतीयते ॥ यतः सर्वजगद्व्याप्य
तिष्ठति प्राण एव तु ॥ अतो धृतं जगत्सर्वमन्यथा केन वार्यत इति युक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥ अणुनैतत्सृ
ज्यते ॥ अणुनैतद्धार्यते अणौ लयमभ्युपैति ॥ प्राणो वा अणुः प्राणैर्ह्येतद्भवतीति च सौत्रायण
श्रुतिरत आह ॥ ॥ ॐ अणुश्च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ सवा एष प्राणो णुर्महान्नामांतर्वा अणुर्वहिर्म
हान् प्राणो वा ईशितव्येश ईशो ह्यसौ सर्वस्येशितव्यश्च परस्येति कौण्डिन्यश्रुतिः ॥ १४ ॥ अ० ९ ॥
करणत्वं प्राणानामुक्तम् ॥ जीवस्य करणान्याहुः प्राणानेतांस्तु सर्वशः ॥ यस्मात्तद्वशात् एते दृश्यं
ते सर्वदेहिष्विति सौत्रायणश्रुतौ स युक्तिकं जीवकरणत्वं प्रतीयते ॥ ब्रह्मणो वा एतानि करणानि च
क्षुः श्रोत्रं मनो वा गिति ॥ तद्धेतैः कारयतीति च काषायणश्रुतौ ॥ अत आह ॥ ॥ ॐ ज्यो
तिराद्यधिष्ठानं तु तदामननात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ यज्ज्योतिराद्यधिष्ठानं ब्रह्मतदेवैतैः करणैः प्रवर्तय
ति ॥ यः प्राणेतिष्ठन्नित्यादितदामननात् ॥ १५ ॥ कथं जीवकरणत्वश्रुतिरित्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ
प्राणवता शब्दात् ॐ ॥ १६ ॥ ॥ जीवेनैव स्वकरणैः कारयति परमात्माऽतो न विरोधः ॥ एष
ह्यनेनात्मना कारयति च क्षुषादर्शयति श्रोत्रेण श्रावयति मनसामानयति बुद्ध्या बोधयति तस्मादेता
वाहुः सृतिरसृतिरितीति भाल्लवेयश्रुतिः ॥ करणैः करणं ब्रह्म पुरुषापेक्षया खिलम् ॥ श्रोत्रादि
भिः कारयति करणानीत्यतो विदुः ॥ न जीवापेक्षया मुख्यं कारयेत् परमेश्वरः ॥ केवलात्मेच्छया तस्मा
न्मुख्यत्वं तस्य निश्चितमिति वाराहे ॥ १६ ॥ ॥ ॐ तस्य च नित्यत्वात् ॐ ॥ १७ ॥ ॥ अ

ब्र. भा.

॥३५॥

नादिनित्यत्वाज्जीवकरणसंबंधस्य युज्यते तत्करणत्वश्रुतिः ॥ अथावियोगीनिकरणैर्वावनयुज्य
ते देहे नैव विद्युज्यत इत्येतद्वावकरणानां करणत्वं यद्वावनविद्युज्यत इति गौपवनश्रुतिः ॥ चशब्दः
करणसंबंधग्राही ॥ १७ ॥ अ० १० ॥ अर्थेन्द्रियाणि प्राणावा इन्द्रियाणि प्राणाहीदं द्रवंतीति सयु
क्तिकपौत्रायणश्रुतिः सामान्येन प्राणानामिन्द्रियत्वं वक्ति ॥ द्वादशैवेन्द्रियाण्याहुर्मनोबुद्धीतुद्वाद
श इति च काषायणश्रुतिः ॥ अतः कस्येन्द्रियत्वं निवार्यमित्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ त इन्द्रियाणितद्य
पदेशादन्यत्र श्रेष्ठात् ॐ ॥ १८ ॥ ॥ मुख्यप्राणमृतेऽतएवेन्द्रियाणि ॥ द्वादशैवेन्द्रियाण्या
हुः प्राणो मुख्यस्त्वनिन्द्रियम् ॥ द्रवतामिन्द्रियाणां हि नियन्ता प्राण एकराडिति पौत्रायणश्रुतिः ॥
श्रोत्रादीनि तु पंचैव तथा वागादिपंचकम् ॥ मनोबुद्धिसहायानि द्वादशैवेन्द्रियाणितु ॥ विषयद्रवणा
त्तेषामिन्द्रियत्वमुदाहृतम् ॥ तेषां नियामकः प्राणः स्थित एवाखिलप्रभुरिति बृहत्संहितायाम् ॥ १८ ॥
॥ ॐ भेदश्रुतेः ॐ ॥ १९ ॥ ॥ स्थित एव हीदं मुख्यप्राणः करोति कारयति बलति बालयति धत्ते
धारयति प्रभुं वा एनमाहुरर्थेन्द्रियाणि न स्थितानि न कुर्वन्ति न कारयन्ति न बलन्ति न बालयन्ति न धत्ते न धार
यति तानि ह वा एतान्यबलानि तस्मादाहुरिन्द्रियाणि करणानीति पौत्रायणश्रुतेः ॥ १९ ॥ ॥ ॐ वैलक्ष
ण्याच्च ॐ ॥ २० ॥ ॥ पुरुषापेक्षया प्रवृत्तिरिन्द्रियाणां दृश्यते न मुख्यस्य ॥ प्राणाग्रय एवैतस्मिन्पुंरेजा
ग्रतीति च श्रुतेः ॥ २० ॥ अ० ११ ॥ विरिंचो वा इदं विरेचयति विदधाति ब्रह्मा वा विरिंच एतस्माद्भीमे
रूपनामनीति गौपवनश्रुतिः ॥ यस्माद्दिरेचयेत्सर्वं विरिंचस्तेन भण्यते ॥ एको हि कर्ता जगतो ब्रह्मैव च च
तुर्मुख इति च युक्तिर्ब्राह्मे ॥ अथ कस्मादुच्यते परम इति परमाद्वये तेनामरूपे व्याक्रियेते तस्मादेनमा

ग्रं० २

अ० २

॥३५॥

हुःपरमइति ॥ अथकस्मादुच्यतेब्रह्मेतिब्रह्मत्वाद्ब्रह्मणत्वाच्चेत्याग्निवेश्यश्रुतिः ॥ अतआह ॥
ॐसंज्ञामूर्तिकृप्तिस्तुत्रिवृत्कुर्वतउदेशात् ॐ ॥ २१ ॥ ॥ नामरूपकृप्तिःपरादेव ॥ सर्वाणिरूपा
णिविचिंत्यधीरोनामानिकृत्वाभिवदन्यदास्तइतिश्रुतेः ॥ त्रिवृत्कुर्वतइतिहेतुगर्भः ॥ त्रिवृत्कर
णापेक्षत्वाच्चांमरूपयोः ॥ सर्वनाम्नांचरूपाणांव्यवहारेषुकेशवः ॥ एकएवयतःस्रष्टाब्रह्माद्यास्त
दवांतराइतिचपादो॥त्रिवृत्क्रियायतोविष्णोरूपंचतदपेक्षया ॥रूपापेक्षंतथानामव्यवहारस्तदात्म
कः ॥ अतोनाम्नश्चरूपस्यव्यवहारस्यचैकराद् ॥ हरिरेवयतःकर्तापिताऽतोभगवान्प्रभुरितिब्रह्मां
डे ॥ २१॥अ० १२ ॥ अद्भ्योहीदमुत्पद्यतेआपोवावमांसमस्थिचभवंत्यापःशरीरमापः॥ आपए
वेदंसर्वमितिचकौडिन्यश्रुतिः॥ अम्मयंतुयतोमांसमतस्तृप्तिश्चमांसतइतिचभारते॥ पृथिवीशरीर
मप्येतिआकाशमात्मेतिचातोब्रवीति॥ ॥ ॐमांसादिभौमंयथाशब्दमितरयोश्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ य
त्कठिनंसापृथिवीयद्भवंतदापोयदुष्णंतत्तेजइतिश्रुतेर्मांसाद्येवभौमंनसर्वशरीरम् ॥ असेजसोश्चका
र्यंयथाशब्दमंगीकर्तव्यम् ॥ यद्वावाथोविमिश्रमिश्राद्धेतद्भवतिमिश्राणिहिभूतानितस्मादेवैव
माचक्षतेभूतानीतिहिकाषायणश्रुतिः ॥ पंचभूतात्मकंसर्वतदप्येकविवक्षया ॥ एकभूतात्मक
त्वेनव्यवहारस्तुवैदिके ॥ भौममित्येवकाठिन्यात्शौक्लयादौदकमित्यपि ॥ तेजिष्ठत्वात्तैजसं
चयथास्त्वां वचनंश्रुतावितिवायुप्रोक्ते ॥ २२ ॥ कथंतर्हिविशेषवचनमित्यतआह ॥ ॥ ॐ
वैशेष्यात्तुतद्वादस्तद्वादः ॐ ॥ २३ ॥ ॥ भूतानांतुविशेषसंयोगादेवविशेषव्यवहारः ॥ पार्थिवा
नांशरीराणामर्धेनपृथिवीस्मृता ॥ इतरेर्द्धेत्रिभागिन्यआपस्तेजस्तुभागतः ॥ इतिसामान्यतो

ब्र. भा.

॥३६॥

ज्ञेयं भेदश्च प्रतिपूरुषम् ॥ स्वर्गस्थानां शरीराणामर्थं तेज उदाहृतमिति ब्रह्मसंहितायाम् ॥ सर्वा
ध्यायार्थावधारणार्थाध्यायान्ते द्विरुक्तिः ॥ गारुडे च ॥ अध्यायान्ते द्विरुक्तिः स्याद्देवा वैदिकेऽपि वा ॥
विचारो यत्र सज्जेत पूर्वोक्तस्यावधारणे ॥ अनुक्तानां प्रमाणानां स्वीकारश्च कृतो भवेत् ॥ विनिंध्य
चेतरान् मार्गान् संपूर्णफलतात्थ्येति च ॥ २३ ॥ अ० १३ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

ग्रं० २

अ० २

॥३६॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐ ॥ साधनविचारोयमध्यायः ॥ वैराग्यार्थैर्गत्यादिनिरूपणाप्र
थमपादे भूतबंधोहिबंधः ॥ भूतबंधस्तुसंसारोमुक्तिस्तेभ्योविमोचनमिति वाराहे ॥ तच्चमरणे
भवति ॥ भूतानां विनिवृत्तिस्तु मरणं समुदाहृतम् ॥ भूतानां संप्रयोगश्च जनिरित्येव पंडितैरि
ति भारते ॥ अतः किं साधनैरित्यत आह ॥ ॥ ॐ तदंतरप्रतिपत्तौ रंहतिसंपरिष्वक्तः प्रश्ननिरूपणा
भ्याम् ॐ ॥ १ ॥ ॥ शरीरांतरप्रतिपत्तौ भूतसंपरिष्वक्त एव गच्छति ॥ वेत्थ यथा पंचम्यामाहुता
वापः पुरुषवचसो भवंति इति तु पंचम्यामाहुता वापः पुरुषवचसो भवंतीति प्रश्नपरिहाराभ्याम् ॥ १ ॥
॥ ॐ व्यात्मकत्वात् भूयस्त्वात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ अपृशब्दस्तु व्यात्मकत्वात्तु युज्यते ॥ भूयस्त्वाच्चा
पाम् ॥ तापापनोदो भूयस्त्वमंभसो वृत्तयस्त्वमा इति च भागवते ॥ २ ॥ ॥ ॐ प्राणगते
श्च ॐ ॥ ३ ॥ ॥ यत्र वाव भूतानि तत्र करणानि नित्यानि ह्वाणतानि भूतानि च करणानि च नैतानि
कदाचिद्विद्युज्यंते न च विलीयंत इति भास्वेष्यश्रुतेः ॥ प्राणगते भूतान्यपि संतीति सिद्धम् ॥ ३ ॥
ॐ अग्न्यादिगतिश्रुतेरिति चेन्न भाक्तत्वात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ यत्रास्य पुरुषस्य मृतस्याग्निं वागप्ये
ति वातं प्राण इति श्रुतेर्न प्राणानां जीवेन सह गतिरिति चेन्न ॥ भागतोऽग्न्यादिप्राप्तेः ॥ पुरुषस्य मृ
तौ ब्रह्मन् प्राणा भागत एव तु ॥ अधिदैवं प्राप्नुवंति भागतोऽनुव्रजंतितम् ॥ पुनः शरीरसंप्राप्तौ
तमेवानुविशंति चेति ब्राह्मे ॥ ब्रह्मांडे च ॥ मृतिकाले जहत्येनं प्राणा भूतानि पंच च ॥ भागतो
भागतस्त्वेन मनुगच्छंतिसर्वश इति ॥ १ ॥ ॥ ॐ प्रथमेश्रवणादिति चेन्न ता एव ह्युपपत्तेः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ त
स्मिन्नेतस्मिन् नग्नौ देवाः श्रद्धां जुह्वतीति प्रथमाग्नौ श्रूयते ॥ न भूतानि जुह्वतीति अतोनेति चेन्न ॥ ता ए

ब्र. भा.

॥३७॥

वप्रस्तुता आपः श्रद्धारूपेण हूयन्ते ॥ इति तु पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्तीत्युपसंहारोपपत्तेः
॥ ५ ॥ ॥ ॐ अश्रुतत्वादिति चेन्नेष्टादिकारिणां प्रतीतिः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ अग्न्यादिगतिः प्रत्यक्षतः
श्रूयते ॥ अतः प्रत्यक्षश्रवणाच्च युक्तमिति चेन्न ॥ अथैनं यजमानं किं न जहाति भूतान्येव भूतै
रेव गच्छति भूतैर्भुक्ते भूतैरुत्पद्यते भूतैश्चरति भूतैर्विचरतीति कौठरव्यश्रुतौ प्रतीतेः ॥ ६ ॥ अपामसो
मममृता अभूमेत्यादिश्रुतिविरोध इत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ भाक्तवानात्मवित्त्वात्तथा हि दर्शयति ॐ
॥ ७ ॥ ॥ भागतस्तदमृतत्वम् ॥ नान्यः पन्था अयनाय विद्यत इति श्रुतेरात्मविद एव मुख्यम् ॥ वा
शब्दात्पारंपर्येणात्मविदपेक्षया वा ॥ तथा हि श्रुतिः ॥ स एनमविदतो न भुनक्ति यथा वेदो वा न
नूक्तो न्यद्वा कर्माकृतम् ॥ यदि ह वा अप्यनेवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्ततः क्षीयत एवात्मा
न मेवलोकमुपासीत ॥ स य आत्मानमेवलोकमुपास्तेन हास्य कर्म क्षीयते ऽस्माद्ध्येवात्मनो यद्य
त्कामयते तत्तत्सृजते ॥ अमृतो वा वसोमपो भवति ॥ यावदिन्द्रो यावन्मनुयावदादित्यः ॥
कर्मणा ज्ञानमातनोति ज्ञानेनामृती भवति ॥ अथामृतानि कर्माणि यत एनममृतत्वं नयन्तीति च
॥ ७ ॥ कृतस्य कर्मणो भोगेन क्षयान्मुक्तिरित्यत आह ॥ ॥ ॐ कृतात्यये ऽनुशयवान्दृष्ट
स्मृतिभ्याम् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ ततः शेषेणेमं लोकमायाति पुनः कर्म कुरुते पुनर्गच्छति पुनरागच्छ
तीति श्रुतेः ॥ मुक्तशेषानुशयवानि मां प्राप्य भुवं पुनः कर्म कृत्वा पुनर्गच्छेत्पुनरायाति नित्यशः ॥
आचतुर्दशमाहर्षात्कर्माणि नियमेन तु ॥ दशावराणां देहानां कारणानि करोत्ययम् ॥ अतः
कर्मक्षयान्मुक्तिः कुत एव भविष्यतीत्यादि स्मृतेः शेषवानेवायाति ॥ ८ ॥ यथेतमेव गच्छति य

ग्रं० २

अ० ३

॥३७॥

येतमागच्छतिसिंभुंकेसकर्मकुरुतेसपरिवर्तनइतिगतिप्रकारेणागतिःश्रूयते ॥ अतोब्रूते ॥ ॥
 ॐयेतमनेवंचॐ ॥ ९ ॥ ॥ धूमादभ्रमभ्रादाकाशमाकाशाच्चंद्रलोकंयथेतमाकाशमाकाशा
 द्वायुंवायुर्भूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाभ्रंभवत्यभ्रंभूत्वामेघोभवतिमेघोभूत्वाप्रवर्षतीतिकाषायण
 श्रुतेर्यथागतमन्यथाच ॥ १॥ ॥ ॐचरणादितिचेन्नतदुपलक्षणार्थेतिकाष्णांजिनिःॐ ॥ १० ॥ ॥ त
 द्यइहरमणीयचरणारमणीयांयोनिमापद्यंतेकपूयचरणाःकपूयांयोनिमितिचश्रुतेश्वरणफलमेवग
 मनागमनम् ॥ नयज्ञादिकृतः ॥ आचारइतिसंप्रोक्तःकर्मगतत्वेनशुद्धिदः ॥ अशुद्धिदस्त्वनाचा
 रश्चरणंतूभयंस्मृतमितिस्मृतेरितिचेन्न ॥ यज्ञाद्युपलक्षणार्थाचरणादिश्रुतिरितिकाष्णांजिनिर्मन्य
 ते ॥ १० ॥ ॥ ॐआनर्थक्यमितिचेन्नतदपेक्षत्वात्ॐ ॥ ११ ॥ ॥ तर्हिरमणीयाःकपूयाइत्येवस्यात् ॥
 चरणशब्दस्यानर्थक्यमितिचेन्न ॥ चरणापेक्षत्वाद्रमणीयत्वादेस्तज्ज्ञापनार्थत्वेनोपपत्तेः ॥ ११ ॥
 ॐसुकृतदुष्कृतेएवेतितुवादरिःॐ ॥ १२ ॥ ॥ धर्मचरतमाधर्ममित्यादिप्रयोगात्सुकृतदुष्कृते
 एवचरणशब्दोदितेइतिवादरिर्मन्यते ॥ तुशब्दात्स्वसिद्धांतोपिसएवेतिसूचयति ॥ तुशब्दस्तुवि
 शेषेस्यात्स्वसिद्धांतेऽवधारणेइतिचनाममहोदधौ ॥ १२ ॥ अ० १० ॥ पुण्यकृतामेवगमनागमनेनेतरे
 षामिति ॥ अतआह ॥ ॥ ॐअनिष्टादिकारिणामपिचश्रुतम्ॐ ॥ १३ ॥ ॥ तद्यइहशुभकृतो
 येचाशुभकृतस्तेशुभमनुभूयावर्ततेपुनःकर्मकुर्वतिपुनर्गच्छंतिपुनरागच्छंतीतिभाह्वेयश्रुतौ ॥
 ॥ १३ ॥ ॥ ॐसंयमनेत्वनुभूयेतेरषामारोहावरोहौतद्गतिदर्शनात्ॐ ॥ १४ ॥ ॥ संयमनमनुभू
 यकेषांचिदारोहःकेषांचिदवरोहः ॥ तुशब्दोऽवधारणे ॥ सर्वेवाएतेशुभकृतः ॥ संयमनेप्रपतंतितत्रह

ब्र. भा.

॥३८॥

येपरद्विषोगुरुद्विषःश्रुतिद्विषस्तदवमंतरःशठामूर्खाइतितेवैतनोवरुह्यतमसिप्रपतंतिनैवैतउत्तिष्ठंते
ऽपिकर्हिचिद्वमंवाएतदित्याहुरथयेन्येब्रह्मद्विषःस्तेनाःसुरापाइतितेवैतदनुभूयेमंलोकमनुब्रजंती
तिकौठरव्यश्रुतेः॥१४॥ ॥ॐस्मरंतिचॐ॥१५॥ ॥गच्छंतिपापिनःसर्वेनरकंनात्रसंशयः॥तत्रभु
क्त्वापतंत्येवयेद्विषंतिजनार्दनम् ॥ महातमसिमग्नानान्तेषामुत्थितिःक्वचित् ॥ इतरेषांतुपापानां
व्युत्थानंविद्यतेपिच॥ सुखस्यानंतरंदुःखदुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ इतिसर्वत्रनियमःपंचकष्टेतुत्सदे
त्यादि॥१५॥अ०११॥ ॥ॐअपिसप्तॐ॥१६॥ ॥ रौरवोथमहांश्वैववह्निर्वैतरणीतथा ॥ कुं
भीपाकइतिप्रोक्तान्यनित्यनरकाणितु ॥ तामिस्रश्चांधतामिस्रौद्वौनित्यौसंप्रकीर्तितौ ॥ इतिसप्तप्र
धानानिबलीयस्तूत्तरोत्तरम् ॥ एतानिक्रमशोगत्त्वैवारोहोथावरोहणमितिचभारते॥१६॥अ०१२॥
ईश्वरस्यनरकायुक्तेः॥ सर्वंसृजतिसर्वंविलापयतिसर्वंरमयतिसर्वंनरमयतिसर्वंप्रवर्तयत्यंतरस्मिन्नि
विष्टइतिकौषारवश्रुतिविरोधइति ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ॐतत्रापिचतद्व्यापाराद्विरोधःॐ॥१७॥
चशब्दाददुःखानुभवेन ॥ सस्वर्गसंभूमौसनरकेसौधेतमसिप्रवृत्तिकृदेकएतानुविष्टोनासौदुःखभू
गीश्वरःप्रभुत्वात्सर्वंपश्यतिसर्वंकारयतिनासौदुःखभुग्यएवंवेदेतिपौत्रायणश्रुतेरविरोधः ॥ नरके
पिवसन्नीशोनासौदुःखभुगुच्यते ॥ नीचोच्चतैवदुःखादेर्भोगइत्यभिधीयते ॥ नासौनीचोच्चतां
यातिपश्यत्येवप्रभुत्वतइतिभागवततंत्रे ॥१७॥अ०१३॥ ॥अथैतयोःपथोर्नैकतरेणचगच्छंतिता
नीमानिभुद्रमिश्राण्यसकृदावतींनिभूतानिभवंतिजायस्वन्नियस्वेत्येतत्तृतीयंस्थानमितिगतिस्वा
तंत्र्यंभूतानांप्रतीयतइति ॥ अतआह ॥ ॥ॐविद्याकर्मणोरितितुप्रकृतत्वात्ॐ॥१८॥

ग्रं०२

अ०३

॥३८॥

विद्याकर्मापेक्षयैवतद्वचनम् ॥ तयोरपिप्रकृतत्वात् ॥ विद्यापथःकर्मपथोद्वैपथानौप्रकीर्ति
तौ ॥ तद्वर्जितस्त्रिधायातितिर्यग्वानरकंतमइतिचभारते ॥ १८ ॥ अ० १४ ॥ यत्र
दुःखंसुखंतत्रसर्वत्रापिप्रतीयते ॥ अपिनीचगतौकिंचित्किमुमानुषदेहिनइतिवचनान्महात
मस्यपिसुखप्राप्तिरित्यतआह ॥ ॐ नतृतीयेतथोपलब्धेः ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अथाविद्वा
नकर्मावागच्छतित्रिधाहवावागतिस्तिर्यग्यातनातमइतिद्वेवावसुखानुवृत्तेनतमःसुखानुवृत्तंके
वलं ह्येवात्रदुःखंभवतीतिश्रुतेर्नतृतीयावागतौसुखम् ॥ १९ ॥ ॥ ॐ स्मर्यतेपिचलोके ॐ
॥ २० ॥ ॥ तिर्यक्षुनरकेचैवसुखलेशोविधीयते ॥ नांधेतमसिमग्नानांसुखलेशोपिकश्चने
तिभविष्यत्पर्वणि ॥ लोकसिद्धंचैतत् ॥ चशब्दाल्लोकसिद्धिरपिस्मार्तैत्याह ॥ अतिप्रियेय
थाराजानदुःखंसहतेकचित् ॥ अत्यप्रियेसुखमपितथैवपरमेश्वरइतिब्राह्मे ॥ २० ॥ ॥ ॐ द
र्शनाच्च ॐ ॥ २१ ॥ ॥ नारायणप्रसादेनसमिद्धज्ञानचक्षुषा ॥ अत्यंतदुःखसह्यीनान्निःशेषसु
खवर्जितान् ॥ नित्यमेवतथाभूतान्विमिश्रांश्चगणान्बहून् ॥ निरस्ताशेषदुखांश्चनित्यानंदैकभा
गिनः ॥ अपश्यन्निविधान्ब्रह्मासाक्षादेवचतुर्मुखइतिदर्शनवचनाच्चपादो ॥ २१ ॥ ॥ ॐ तृतीयेशब्दा
वरोधःसंशोकजस्य ॐ ॥ २२ ॥ ॥ तृतीयेतृतीयतमसःश्रवणादेवशब्दानुसारेणसंशोकजमोहप्रा
प्तिः ॥ २२ ॥ ॥ ॐ स्मरणाच्च ॐ ॥ २३ ॥ ॥ महातमस्त्रिधाप्रोक्तमूर्ध्वमध्यंतथाधरम् ॥
श्रवणेनैवमूर्च्छादिरधरस्ययतोभवेत् ॥ तस्मान्नविस्तरेणैतत्कथ्यतेराजसत्तमेतिकौर्मे ॥ २३ ॥
अ० १५ ॥ धूमोभूत्वाभ्रंभवतीत्याद्यन्यभावःश्रूयते ॥ सकथमितिअतोब्रवीति ॥ ॥ ॐ

ब्र. भा.

॥३९॥

तत्स्वाभाव्यापत्तिरुपपत्तेः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ धूमादिषुप्रविश्यतद्गतौगतिस्तत्स्थितौस्थितिरित्या
दिरेवतद्भावापत्तिः ॥ नह्यन्यस्यान्यथाभावोयुज्यते ॥ नचतत्पदप्राप्तिः ॥ गारुडेच ॥ धूमादि
भावप्राप्तिश्चतद्गतौगतिरेवतु ॥ स्थितौस्थितिप्रवेशश्चलघुत्वादित्तथैवच ॥ नह्यन्यस्यान्यथा
भावोनचतत्पदमिष्यते ॥ विद्यागम्यंपदंयस्मान्नतत्प्राप्यंहिकर्मणा ॥ एकदेशस्वभावेनवा
गभेदापियुज्यते ॥ यथाजीवःपरंब्रह्मब्रह्मेदंजगदित्यपीति ॥ २४॥अ० १६ ॥ बहुस्थानगमना
त्कल्पांतमप्येवंस्यादितिअतआह ॥ ॥ ॐनातिचिरेणविशेषात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ तद्यद्
हरमणीयचरणाअभ्याशोहयत्तेरमणीयांयोनिमापद्यंतइतिविशेषाच्चातिचिरेण ॥ स्वर्गलोका
दवाक्प्राप्तोवत्सरात्पूर्वमेवतु ॥ मातुःशरीरमामोतिपर्यटन्यत्रतत्रचेतिनारदीये ॥ २५॥अ० १७ ॥
तद्इहव्रीहियवाओषधिवनस्पतयस्तिलामाषाइतिजायंतइतिश्रवणादनर्थफलत्वंचयज्ञादेरित्यतो
वक्ति ॥ ॥ ॐअन्याधिष्ठितेपूर्वदभिलापात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अन्याधिष्ठितेव्रीह्यादिशरीरे
प्रवेशोनतुभोगोऽस्य ॥ धूमोभूत्वाभ्रंभवतीत्यादिपूर्वोक्तिवत् ॥ सोऽवागगतःस्थावरान्प्रविश्यत्यभोगे
नैवव्रजन्स्थूलंशरीरमेतिस्थूलाच्छरीराद्भोगाननुभुंक्तइत्यभिलापात्कौषारवश्रुतौ ॥ स्वर्गादवाग्ग
तोदेहीव्रीह्यादीतरदेहगः ॥ अभुंजंस्तुक्रमेणैवदेहमामोतिकालतइतिवाराहे ॥ २६ ॥ ॥ ॐअ
शुद्धमितिचेन्नशब्दात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ हिंसारूपत्वात्पापस्यापिसंभवादुःखंचभवत्वितिचेन्न ॥
शब्दविहितत्वात् ॥ हिंसात्ववैदिकीयातुतथानर्थोभ्रुवंभवेत् ॥ वेदोक्तयाहिंसयातुनैवानर्थःकथंच
नेतिवाराहे ॥ २७ ॥ अ० १८ ॥ स्वर्गादवागगतश्चापिमातुरेवोदरंव्रजेदितिवचनाद्यएवगृहीभ

ग्रं० २

अ० ३

॥३९॥

वतियोवारेतःसिंचतितमेवानुविशतीतिश्रुतिःकथमित्यतआह ॥ ॥ ॐरेतःसिगयोगोथॐ
 ॥२८॥ ॥ ततोरेतःसिचमेवानुप्रविशत्यथमातरमथप्रसूयतेसकर्मकुरुतइतिकौठरव्यश्रुतेः ॥ पि
 तरमेवप्रथमतोविशतिमातृप्राप्तेःपश्चादपिभाव्यत्वात् ॥ २८ ॥ अ० १९ ॥ देहंगर्भस्थितंकापि
 प्रविशेत्स्वर्गतोगतइतिवचनात्पश्चादेवप्रविशतीत्यतआह ॥ ॥ ॐयोनेःशरीरम्ॐ ॥ २९ ॥
 पितृशरीरान्मातृयोनिमनुप्रविश्यततएवशरीरंप्राप्नोतिदिवःस्थास्त्रुंगच्छतिस्थास्त्रुभ्यःपितरंपितु-
 र्मातरंमातुःशरीरंशरीरेणजायतइतिसंमितम् ॥ अथासंमितंस्थास्त्रुभ्योजायतेपितुर्मातुरंतरेवागर्भे
 वाबहिर्वेतिपौष्यायणश्रुतेःस्थावराणिदिवः ॥ प्राप्तःस्थावरेभ्यश्चपौरुषम् ॥ पुरुषात्स्त्रियमापन्न
 स्ततोदेहंयथाक्रमम् ॥ देहेनजायतेजंतुरितिसामान्यतोजनिः ॥ विशेषजननंचापिप्रोच्यमा
 नंनिबोधमे ॥ स्थास्नुष्वथापिपुरुषेप्रमदायामथापिवा ॥ गर्भेवाबहिरेवाथक्चित्स्थानांतरेषु
 चेतिब्राह्मे ॥ २९ ॥ अ० २० ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेब्रह्मसूत्रभाष्येतृती
 याध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिःॐ ॥ भक्तिरस्मिन्पादउच्यते ॥ भक्त्यर्थंभगवन्महिमोक्तिः ॥
 ॐसंध्येसृष्टिराहृहिॐ ॥ १ ॥ ॥ नस्वप्नोपितंविनाप्रतीयते ॥ नतत्ररथानरथयोगानपंथानो
 भवंत्यथरथान्रथयोगान्पथःसृजतइत्यादिश्रुतेः ॥ १ ॥ ॥ ॐनिर्मातारंचैकेपुत्रादयश्चॐ ॥ २ ॥
 ॥ यएषुसुप्तेषुजागर्तिकामंकामंपुरुषोनिर्ममाणइतिच ॥ एतस्माद्धेवपुत्रोजायतएतस्माद्भ्रातै
 तस्माद्भ्रातृर्यायैदनंपुरुषमेषस्वमेनाभिहंतीतिगौपवनश्रुतिश्च ॥ २ ॥ कैनसाधनेन ॥ ॥ ॐ

ब्र. भा.

॥४०॥

मायामात्रं तु कात्स्न्येनानभिव्यक्तस्वरूपत्वात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ अनादिमनोगतांश्च संस्कारान्
स्वेच्छामात्रेण दर्शयति नान्येन साधनेन ॥ सम्यगनभिव्यक्तत्वात् ॥ ब्रह्मांडे च ॥ मनोगतां
स्तु संस्कारान् स्वेच्छया परमेश्वरः ॥ प्रदर्शयति जीवाय सत्त्वमइति गीयते ॥ यदन्यथा त्वज्जा
ग्रत्वं सा भ्रांतिस्तत्र तत्कृता ॥ अनभिव्यक्तरूपत्वान्नान्यसाधनजं भवेदिति ॥ ३ ॥ ॥ ॐ सू
चकश्च हि श्रुतेराचक्षते च तद्विदः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ साधनांतराभावेऽपि भावाभावसूचकत्वेनेश्वरो
दर्शयति ॥ यदा कर्मसुकाम्येषु स्त्रियं स्वमेऽभिपश्यति ॥ समृद्धितत्र जानीयात् तस्मिन् स्वमनि
दर्शन इत्यादि श्रुतेः ॥ हिशब्दादर्शनाच्च ॥ यद्वापि ब्राह्मणो ब्रूयाद्देवता ऋषभोऽपि वा ॥ स्वमस्थ
मथ वाराजा स तथैव भविष्यतीत्याचक्षते च स्वमविदो व्यासादयः ॥ ४ ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐ पराभि
ध्यानात्तु तिरोहितं ततो ह्यस्य बंधविपर्ययौ ॐ ॥ ५ ॥ ॥ बंधमोक्षप्रदत्वात् स एव स्वमतिरस्कृता ॥
स्वमादिबुद्धिकर्ता च तिरस्कृता स एव तु ॥ तदिच्छया यतो ह्यस्य बंधमोक्षौ प्रतिष्ठिताविति च कौर्म
॥ ५ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐ देहयोगाद्वासोऽपि ॐ ॥ ६ ॥ ॥ देहयोगेन वासोजाग्रदपित त एव ॥
स एव जागरिते स्थापयति स स्वमे स प्रभुस्तुराषाट्स एको बहुधा भवतीति कौठरव्यश्रुतेः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥
ॐ तदभावो नाडीषु तच्छ्रुतेरात्मनि ह ॐ ॥ ७ ॥ ॥ जाग्रत्स्वमाभावः सुप्तिर्नाडीस्थे परमात्म
नि ॥ आसुतदानाडीषु सुप्तो भवति स तासौ म्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुतेः ॥ ७ ॥ अ० ४ ॥
ॐ अतः प्रबोधोऽस्मात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ यतस्तस्मिन् सुप्तिः ॥ एष एव सुसंप्रबोधयति एतस्मा
ज्जीव उत्तिष्ठत्येष प्रमातृष परमइति कौण्डिन्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ स एव च कर्मानु

ग्रं० २

अ० ३

॥४०॥

स्मृतिशब्दविधिभ्यःॐ ॥ ९ ॥ ॥ नचकेषांचित्स्वमादिकर्तानुसर्वेषामिति ॥ एषस्येवसा
 धुकर्मकारयतिकर्मण्यवधारणात् ॥ प्रदर्शकस्तुसर्वेषांस्वमादेरेकएवतु ॥ परमःपुरुषोविष्णु
 स्ततोऽन्योनास्तिकश्चनेत्यनुसारिस्मृतेश्च ॥ एषस्वमानुदर्शयत्येषप्रबोधयत्येषएवपरमआनंदइ
 तिचश्रुतेः ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिचविधिः ॥ ९ ॥ अ० ६ ॥ ॥ ॐमुग्धेऽर्धसंपत्तिःपरि
 शेषात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ मोहावस्थायांपरमेश्वरेर्धप्राप्तिर्जीवस्य ॥ हृदयस्थात्पराज्जीवोद्वर
 स्थोजाग्रदेव्यति ॥ समीपस्थस्तथास्वप्नस्वपित्यस्मिँल्लयं व्रजन् ॥ यतएवंत्रयोवस्थामोहस्तुप
 रिशेषतः ॥ अर्धप्राप्तिरितिज्ञेयोदुःखमात्रप्रतिस्मृतेरिति वाराहे ॥ सोपिततएवेतिसिद्धम् ॥
 मूर्च्छाप्रबोधनंचैवयतएवप्रवर्तते ॥ सईशःपरमोज्ञेयःपरमानंदलक्षणइतिकौर्मे ॥ १० ॥ अ० ७ ॥
 स्थानापेक्षयापरमात्मनोभेदादनुग्राह्यानुग्राहकभावइत्यतआह ॥ ॥ ॐनस्थानतोपिप
 रस्योभयलिङ्गंसर्वत्रहि ॐ ॥ ११ ॥ ॥ स्थानापेक्षयापिपरमात्मनोनभिन्नरूपम् ॥ स
 र्वेषुभूतेष्वेतमेवब्रह्मेत्याचक्षतइतिहिश्रुतिः ॥ एकरूपःपरोविष्णुःसर्वत्रापिनसंशयः ॥ ऐश्वर्याद्रू
 पमेकंचसूर्यवद्ब्रह्मधेयतइतिमात्स्ये ॥ प्रतिदृशमिवनैकधार्कमेकंसमधिगतोस्मिविधूतभेदमोह
 इतिचभागवते ॥ ११ ॥ ॥ ॐनभेदादितिचेन्नप्रत्येकमतद्वचनात् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ कार्यका
 रणबद्धौताविष्येतेविश्वतैजसौ ॥ प्राज्ञःकारणबद्धस्तुद्वौतुतुर्येनसिध्यतइतिभेदवचनान्नेतिचे
 न्न ॥ एषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ अयमेवसः ॥ योयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वम् ॥ अयंवैहर
 योयंवैदशचसहस्राणिचबहूनिचानंतानिचतदेतद्ब्रह्मापूर्वमनपरमनंतरमबाह्यमयमात्माब्रह्मसर्वानु

ब्र. भा.

॥४१॥

भूरित्यनुशासनमितिप्रत्येकमभेदवचनात् ॥१२॥ ॥ ॐअपिचैवमेकेॐ ॥ १३ ॥ ॥ ए
वमभेदेनैव ॥ चशब्दादनंतरूपत्वंचैकेशाखिनःपठन्ति ॥ अमात्रोनंतमात्रश्चैतस्योपशमः
शिवः ॥ ओंकारोविदितोयेनसमुनिर्नेतरोजनइति ॥ अभेदेपिभेदव्यपदेशःस्थानभेदादैश्वर्य
योगाच्चयुज्यते ॥ ब्रह्मतर्कच ॥ बद्धोबंधादिसाक्षित्वाद्भिन्नोभिन्नेषुसंस्थितेः ॥ निर्दोषा
द्वयरूपोपिकथ्यतेपरमेश्वरइति ॥१३॥अ०८ ॥ रूपवत्त्वादनित्यत्वमित्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐअ
रूपवदेवहितप्रधानत्वात्ॐ ॥ १४ ॥ ॥ प्रकृत्यादिप्रवर्तकत्वेनतदुत्तमत्वान्नैवरूपवद्ब्रह्म ॥ हि
शब्दादस्थूलमनण्वित्यादिश्रुतेश्च ॥ भौतिकानिहिरूपाणिभूतेभ्योऽसौपरोयतः ॥ अरूपवानतः
प्रोक्तःकतदव्यक्ततःपरइतिचमात्स्ये ॥१४॥ ॥ ॐप्रकाशवच्चवैयर्थ्यम्ॐ ॥१५॥ ॥ यदापश्यः
पश्यतेरुग्मवर्णश्यामाच्छबलंप्रपद्येसुवर्णज्योतिरित्यादिश्रुतीनांचनवैयर्थ्यविलक्षणरूपत्वात् ॥
यथाचक्षुरादिप्रकाशेविद्यमानेपिवैलक्षण्यादप्रकाशादिव्यवहारः ॥१५॥ ॥ ॐआहचतन्मात्रम्
ॐ ॥ १६ ॥ ॥ वैलक्षण्यंचोच्यतेरूपस्यविज्ञानानंदमात्रत्वम् ॥ ऐकात्म्यप्रत्ययसार
मिति ॥ आनंदमात्रमजरंपुराणमेकंसंतंबहुधादृश्यमानम् ॥ तमात्मस्थंयेनुपश्यन्तिधीरास्तेषां
सुखंशाश्वतंनेतरेषामितिंचतुर्वेदशिखायाम्॥१६॥ ॥ ॐदर्शयतिचाथोअपिस्मर्यतेॐ ॥१७॥
दर्शयतिचानंदस्यरूपत्वम् ॥ तद्विज्ञानेनपरिपश्यन्तिधीराः॥आनंदरूपममृतंयद्विभातीति॥शुद्ध
स्फटिकसंकाशंवासुदेवंनिरंजनम् ॥ चिंतयतीत्यतिर्नान्यंज्ञानरूपादृतेहरेरितिचमात्स्ये ॥१७॥
अ०९ ॥ ॥ ॐअतएवचोपमासूर्यकादिवत्ॐ ॥ १८ ॥ ॥ यस्मादेवंपरमेश्वररूपाणांमिथोनक

ग्रं० २

अ० ३

॥४१॥

श्विद्धेदः ॥ अतएवसादृश्याज्जीवस्यापितथास्यादिति ॥ तस्यप्रतिबिंबत्वमुक्तवाचशब्देनभेदं दर्शयति ॥ रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूव ॥ बहवःसूर्यकायद्वत्सूर्यस्यसदृशाजले ॥ एवमेवात्मकालोके परात्मसदृशामताइति ॥ अतएवभिन्नत्वतदधीनत्वतत्सादृश्यैरेवसूर्यकाद्युपमानोपाध्यधीनत्वादिना ॥ १८ ॥ अ० १० ॥ नित्यसिद्धत्वात्सादृश्यस्यनित्यानंदज्ञानादेर्नभक्तिज्ञानादिनाप्रयोजनमित्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअंबुवदग्रहणानुनतथात्वम् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अंबुवत्स्नेहेनग्रहणंज्ञाविनानतत्सादृश्यंसम्यगभिव्यज्यते ॥ यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्मावृणुतेतनूंस्वामितिश्रुतिः ॥ महत्त्वबुद्धिर्भक्तिस्तुस्नेहपूर्वाऽभिधीयते ॥ तथैवव्यज्यतेसम्यग्जीवरूपंसुखादिकमिति पादो ॥ १९ ॥ अ० ११ ॥ ॥ ॐवृद्धिहासभाक्त्वमंतर्भावादुभयसामंजस्योदेवम् ॐ ॥ २० ॥ ॥ तस्यचभक्तिज्ञानादेर्वृद्धिहासभात्वंविद्यते ॥ ब्रह्मादीनामुत्तमानांसर्वेषांभक्तत्वेतर्भावात् ॥ एवंभक्त्यादिविशेषांगीकारादेवेश्वरस्यब्रह्मादीनन्यान्प्रतिसामंजस्यंभवति ॥ साधनस्योत्तमत्वेनसाध्यंचोत्तममामुयुः ॥ ब्रह्मादयःक्रमेणैवयथाऽऽनंदश्रुतिश्रुताइतिचब्राह्मो ॥ २० ॥ कुतः ॥ ॥ ॐदर्शनाच्च ॐ ॥ २१ ॥ ॥ अथातआनंदस्यमीमांसाभवतीत्यारभ्यब्रह्मपर्यन्तेषुमुखविशेषदर्शनात् ॥ चशब्दात्स्मृतिः ॥ यथाभक्तिविशेषोऽत्रदृश्यतेपुरुषोत्तमे ॥ तथाभुक्तिविशेषोपिज्ञानिनोऽलिंगभेदतइति ॥ २१ ॥ अ० १२ ॥ सृष्टिसंहारकर्तृत्वमेवास्थनपालकत्वंस्वतःसिद्धेरित्यतआह ॥ ॥ ॐप्रकृतैतावत्त्वं हिप्रतिषेधतिततोब्रवीतिचभूयः ॐ ॥ २२ ॥ ॥ उक्तसृष्टिसंहारकर्तृत्वमात्रंप्रतिषिध्यततोधिकंब्रवीति ॥ नैतावदेनापरोअन्यदस्त्युक्षासद्यावापृथिवीविभतीति ॥ चशब्दात्स्मृतिश्च ॥ सृष्टिंचपालनं

ब्र. भा.

॥४२॥

चैवसंहारंनियमंतथा ॥ एकएवकरोतीशःसर्वस्यजगतोहरिरितिब्रह्मांडे ॥ २२॥अ० १३ ॥ पर
मात्माऽपरोक्ष्यंतत्प्रसादादेवनजीवशक्त्येतिवक्तुमुच्यते॥ॐतदव्यक्तमाहहिॐ॥२३॥ अव्यक्तमे
वतद्ब्रह्मस्वतः ॥ अरूपमक्षरंब्रह्मसदाऽव्यक्तंचनिष्कलम् ॥ यज्ज्ञात्वामुच्यतेजंतुरानंदश्चाक्षयोभ
वेदितिकौठरव्यश्रुतिः॥२३॥ ॥ॐअपिसंराधनेप्रत्यक्षानुमानाभ्याम्ॐ॥२४॥ ॥ आराधनेऽप्य
व्यक्तमेवज्ञानिप्रत्यक्षेण॥इतरेषामतिसूक्ष्मत्वलिङ्गादनुमानेन ॥ नतमाराधयित्वापिकश्चिद्व्यक्तीक
रिष्यति॥नित्याव्यक्तोयतोदेवःपरमात्मासनातनइतिचब्रह्मवैवर्ते ॥२४॥ नित्याव्यक्तस्वरूपेणतथै
वतिष्ठति ॥ व्यक्तंकिंचिद्रूपंगृहीत्वादृश्यते ॥ यथाअयादयस्तन्मात्रारूपेणादृश्याअपिस्थूलरूपे
णदृश्यंतेएवमितिचेन्न॥ ॥ॐप्रकाशवच्चावैशेष्यम्ॐ॥२५॥ ॥ अयादिवत्स्थूलसूक्ष्मत्वविशे
षाभावात् ॥ नासौसूक्ष्मोनस्थूलःपरएवसंभवतितस्मादाहुःपरमइतिमांडव्यश्रुतेः ॥ स्थूल
सूक्ष्मविशेषोत्रनक्वचित्परमेश्वरे ॥ सर्वत्रैकप्रकारोऽसौसर्वरूपेष्वजोयतइतिचगारुडे ॥ अव्यक्त
व्यक्तभावौचनक्वचित्परमेश्वरे॥सर्वत्राव्यक्तरूपोयंतएवजनार्दनइतिचकौर्मे ॥२५॥तर्हिक्वियत्ने
नेत्यतआह ॥ ॥ॐप्रकाशश्चकर्मण्यभ्यासात्ॐ॥ २६॥ ॥ विषयभूतेतस्मिन्नेवश्रवणाद्य
भ्यासात्प्रकाशश्चभवति॥आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्यइतिश्रुतेः॥२६॥
नित्याव्यक्तस्यकथंप्रकाशइत्यतउच्यते॥ ॥ॐअतो नंतेनतथाहिलिङ्गम्ॐ॥२७॥॥उभयत्रप्रमा
णभावात्तत्प्रसादादेवप्रकाशोभवति॥तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वभावाद्भूयश्चांतेविश्वमायानि
वृत्तिरिति लिङ्गात्॥युज्यतेचतस्यानंतशक्तित्वात् ॥नित्याव्यक्तोपिभगवानीक्ष्यतेनिजशक्तिनः ॥

ग्रं० २

अ० ३

॥४२॥

तमृतेपरमात्मानंकःपश्येतामितं प्रभुमिति च नारायणाध्यात्मे ॥ २७ ॥ अ० १४ ॥ स्वरूपेणानंदादिना
कथमानंदित्वादि ॥ अत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ उभयव्यपदेशात्त्वहिकुंडलवत् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ आनंदं ब्रह्मणो
विद्वान् ॥ अथैष एव परमानंद इत्युभयव्यपदेशादहिकुंडलवदेव युज्यते ॥ यथा हिः कुंडली
कुंडलं च ॥ तु शब्दात्केवलश्रुतिगम्यत्वं दर्शयति ॥ २८ ॥ ॥ ॐ प्रकाशाश्रयवद्वा तेजस्त्वात् ॐ ॥ २९ ॥
यथाऽऽदित्यस्य प्रकाशत्वं प्रकाशित्वं च एवं वा दृष्टांतः ॥ तेजो रूपत्वाद्ब्रह्मणः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ पूर्ववद्वा ॐ
॥ ३० ॥ यथैक एव कालः पूर्व इति व्यवच्छेदको व्यवच्छेद्यश्च भवति ॥ अतिसूक्ष्मत्वापेक्षया एष दृष्टां
तः ॥ स्थूलमतीनां च प्रदर्शनार्थमहिकुंडलदृष्टांतः ॥ प्रकाशवत्कालवद्वा यथांगेशयनादिकम् ॥ ब्रह्मण
श्चैमुक्तानामानंदोभिन्न एव त्वितिनारायणाध्यात्मे ॥ आनंदेन त्वभिन्नेन व्यवहारः प्रकाशवत् ॥
कालवद्वा यथा कालः स्वावच्छेदकतां ब्रजेदिति ब्राह्मे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥ ३१ ॥
एकमेवाद्वितीयं नेह नानास्ति किंचनेति भेदस्य ॥ ३१ ॥ अ० १५ ॥ ॥ ॐ परमतः सेतून्मानसंबंधभेद
व्यपदेशेभ्यः ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ न चानंदादित्वालो कानंदादिवत् ॥ एष सेतुर्विधूतिर्य एष आनंदः परस्यैष
नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति सेतुत्वं द्युच्यते ॥ यतो वाचो निर्वर्तत इत्युन्मानत्वम् ॥ एतस्यैवानं
दस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति संबंधः ॥ अन्यज्ज्ञानं तु जीवानामन्यज्ज्ञानं परस्य च ॥
नित्यानंदाव्ययं पूर्णं परज्ञानं विधीयत इति भेदः ॥ अतोलौकिकत्वात्परमेव ब्रह्मानंदादिकम् ॥ ३२ ॥
॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ दर्शनादेव चान्यानंदादीनाम् ॥ अदृष्टमव्यवहार्यमव्यपदे
श्यं सुखं ज्ञानमोजो बलमिति ब्रह्मणस्तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षते तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षत इति कौण्डिन्यश्रुतिः ॥

ब्र. भा.

॥४३॥

॥३३॥ अप्रसिद्धस्य कथमानंद इत्यादिव्यपदेश इत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ बुद्ध्यर्थः पादवत् ॐ ॥३४॥ ॥
जीवेश्वरसंबंधज्ञापनार्थमप्रसिद्धोपि पादो यथा पादशब्देन व्यपदिश्यते ॥ पादोऽस्य विश्वाभूतानी
ति तथा अलौकिकोऽपि ज्ञानादिस्तच्छब्देनैव भण्यते ॥ ज्ञापनार्थाय लोकस्य यथाराजेव देवरा
डिति ब्राह्मे ॥३४॥ अ० १६ ॥ परानंदमात्रत्वे कथं ब्रह्माद्यानंदादीनां विशेष इत्यत उच्यते ॥ ॥ ॐ
स्थानविशेषात्प्रकाशादिवत् ॐ ॥३५॥ ॥ यथादित्यस्य दर्पणादिस्थानविशेषात्प्रतिबिंबे विशेष
एव मानंदादेरपि ॥ ब्रह्मादिगुणवैशेष्यादानंदादिपरस्य च ॥ प्रतिबिंबत्वमायातिमध्योच्चादिवि
शेषत इति वाराहे ॥३५॥ ॥ ॐ उपपत्तेश्च ॐ ॥३६॥ ॥ ऐश्वर्यात्परमाद्विष्णोर्भक्त्यादीनाम
नादितः ॥ ब्रह्मादीनां सूपपन्नाद्यानंदादेर्विचित्रतेति पादो ॥३६॥ अ० १७ ॥ ध्यानकाले यच्चित्ते
प्रदृश्यते तदेव ब्रह्मरूपम् ॥ अतः कथमव्यक्तमित्यत आह ॥ ॐ तथाऽन्यत्प्रतिषेधात् ॐ ॥३७॥
यथा जीवानंदादेरन्यद्ब्रह्मतथोपासाकृतादपि ॥ यन्मनसानमनुतेयेनाहुर्मनोमतम् ॥ तदेव ब्रह्म
त्वं विद्विनेदं यदिदमुपासत इति प्रतिषेधात् ॥ पश्यंति परमं ब्रह्म चित्ते यत्प्रतिबिंबितम् ॥ ब्रह्मैव प्रति
बिंबेयदतस्तेषां फलप्रदम् ॥ तदुपासनं च भवति प्रतिमोपासनं यथा ॥ दृश्यते त्वापरोक्ष्येण ज्ञानेनै
व परंपदम् ॥ उपासनात्त्वापरोक्ष्यंगमयेत्तत्प्रसादत इति च ब्रह्मतर्के ॥३७॥ अ० १८ ॥ देशकालांत
रेऽन्यतोऽपि सृष्ट्यादियुक्तेत्यतो ब्रूते ॥ ॥ ॐ अनेन सर्वगतत्वमायामयशब्दादिभ्यः ॐ ॥३८॥
सर्वदेशकालवस्तुष्वनेनैव सृष्ट्यादिकं प्रवर्तते ॥ एष सर्व एष सर्वगत एष सर्वेश्वर एषोऽचित्य एष परम
इति भागवेयश्रुतिः ॥ सर्वत्र सर्वमेतस्मात्सर्वदा सर्ववस्तुषु ॥ स्वरूपभूतयानित्यशक्त्यामायाख्य

ग्रं० २

अ० ३

॥४३॥

यायतः ॥ अतोमायामयंविष्णुं प्रवदंतिसनातनमितिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ आदिशब्दादन्यत्रप्र
 माणाभावाच्च ॥ ३८॥ अ० ११ ॥ कर्मापेक्षत्वात्फलदानस्यतदेवददातीतिनवाच्यम् ॥ कुतः ॥
 ॐ फलमतउपपत्तेः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ अतएवेश्वरात्फलंभवति ॥ नह्यचेतनस्यस्वतःप्रवृत्तिर्युज्य
 ते ॥ ३९ ॥ ॥ ॐ श्रुतत्वाच्च ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्मरातिर्दातुःपरायणमिति ॥ ४० ॥
 ॐ धर्मैर्मिनिरतएव ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ यतःफलंतदेवकर्मईश्वराद्भवति ॥ एषह्येवसाधुकर्मकारय
 तीतिश्रुतेरितिजैमिनिः ॥ ४१ ॥ ॥ ॐ पूर्वतुबादरायणोहेतुव्यपदेशात् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ परस्यक
 र्मणश्चोभयोःफलकारणत्वेपिनकर्मपरप्रवर्तकंपरएवकर्मणःप्रवर्तकः ॥ पुण्येनपुण्यंलोकंनयतिपा
 पेनपापमितिहेतुव्यपदेशात् ॥ द्रव्यंकर्मचकालश्चेतिच ॥ ४२ ॥ अ० २० ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपा
 यनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पाचार्यविरचितेतृतीयाध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ उपासनास्मिन्पादउच्यते ॥ सर्वपरिज्ञानंप्रथमतउच्य
 ते ॥ ॥ ॐ सर्ववेदांतप्रत्ययंचोदनाद्यविशेषात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ अंतोनिर्णयः ॥
 उभयोरपिट्टष्टौतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिरितिवचनात् ॥ सर्ववेदनिर्णयोत्पाद्यज्ञानंब्रह्म ॥ आत्मे
 त्येवोपासीतेत्यादिविधीनांतदुक्तयुक्तीनांचाविशिष्टत्वात् ॥ १ ॥ ॥ ॐ भेदान्नेतिचेन्नैकस्यामपि
 ॐ ॥ २ ॥ ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्म ॥ सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेत्यादिप्रतिशाखमुक्तिभेदान्नै
 काधिकारिविषयाःसर्वशाखाइतिचेन्नएकस्यामपिशाखायामात्मेत्येवोपासीत ॥ कंब्रह्मखंब्र
 ह्मेत्यादिभेददर्शनात् ॥ २ ॥ ॥ ॐ स्वाध्यायस्यहितथात्वेनहिसमाचारेऽधिकाराच्च ॐ

ब्र. भा.

॥४४॥

॥ ३ ॥ ॥ स्वाध्यायोऽध्येतव्यइतिसामान्यविधेः हिशब्दाद्वेदेः कृत्स्नोऽधिगंतव्यः सरहस्यो
द्विजन्मनेति स्मृतेः ॥ सर्ववेदोक्तमार्गेण कर्मकुर्वीत नित्यशः ॥ आनंदो हि फलं यस्माच्छाखा
भेदो ह्यशक्तिजः ॥ सर्वकर्मकृतौ यस्मादशक्ताः सर्वजंतवः ॥ शाखाभेदं कर्मभेदं व्यासस्तस्माद
चीकृपदितिसमाचारे सर्वेषामधिकाराच्च ॥ ३ ॥ ॥ ॐ सलिलवच्चतन्नियमः ॐ ॥ ४ ॥
॥ यथा सर्वसलिलं समुद्रं गच्छत्येवं सर्वाणि वचनानि ब्रह्मज्ञानार्थानीति नियमः ॥ आग्नेये च ॥
यथानदीनां सलिलं शक्ये सागरं गम्येत् ॥ एवं सर्वाणि वाक्यानि पुंशक्त्या ब्रह्मवित्तयइति ॥ ४ ॥
॥ ॐ दर्शयति च ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वैश्च वेदैः परमो हि देवो जिज्ञास्योऽसौ नाल्पवेदैः प्रसिध्येत् ॥ त
स्मादेनं सर्ववेदानधीत्यविचार्य च ज्ञातुमिच्छेन्मुमुक्षुरिति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ सर्वान्वेदान्सेति हा
सान् सपुराणान् सयुक्तिकान् । संपंचरात्रान्विज्ञाय विष्णुर्ज्ञेयो न चान्यथेति ब्रह्मवर्क ॥ ५ ॥ अ० १ ॥
सर्वैर्वेदैर्ज्ञेयो नोपास्योऽशक्यत्वादित्यत आह ॥ ॥ ॐ उपसंहारोऽर्थाभेदाद्विधिशेषवत्समा
ने च ॐ ॥ ६ ॥ ॥ सर्ववेदोक्तान् गुणान् दोषाभावांश्चोपसंहृत्यैव परमात्मोपास्यः ॥ उपास्य
एकः परतः परो यो वेदैश्च सर्वैः सह चेति हासैः ॥ संपंचरात्रैः सपुराणैश्च देवः सर्वैर्गुणैस्तत्र तत्र प्रतीतैरिति
भाल्लवेयश्रुतिः ॥ आग्नेये च ॥ विधिशेषाणिकर्माणिसर्ववेदोदितान्यपि ॥ यथा कार्याणिसर्वैश्च
सर्वाण्येवाविशेषतः ॥ एवं सर्वगुणान्सर्वदोषाभावांश्च यत्नतः ॥ योजयित्वैव भगवानुपास्यो ना
न्यथा कचिदिति ॥ समानविषये चोपसंहारो न तु सोरोदीदित्यादीनाम् ॥ गुणैरेव सतूपास्यो नै
व दोषैः कथंचन ॥ गुणैरपि न तूपास्यो ये पूर्णत्वविरोधिन इति बृहत्तन्त्रे ॥ ६ ॥ ॥ ॐ अन्यथा त्वं

प्र० २

अ० ३

॥४४॥

चशब्दादितिचेन्नाविशेषात् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ आत्मेत्येवोपासीतेतिशब्दादुपसंहारस्यान्यथात्व
 मितिचेन्न ॥ एतेगुणानोपास्याइतिविशेषवचनाभावात् ॥ सर्वैर्गुणैरेकएवेशितासावुपासितव्यो
 नैवदोषैःकदाचिदितिविशेषवचनाच्च ॥ आत्मेत्येवेत्यवधारणमनात्मत्वनिवृत्त्यर्थम् ॥ ७ ॥ ॥
 ॐनवाप्रकरणभेदात्परोवरीयस्त्वादिवत् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ प्रकरणभेदान्नवोपसंहारःकर्तव्यः ॥ परो
 वरीयस्त्वादिषुतावदेवद्युक्तम् ॥ ८ ॥ ॥ ॐसंज्ञातश्चेत्तदुक्तमस्तितुतदपि ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सर्वविद्या
 उक्तवासोहंनामविदेवास्मिनात्मविदितिवचनात्सर्वस्यब्रह्मनामत्वात्तदुपसंहारःकार्यः ॥ नामत्वात्स
 र्वविद्यानांगुणानामुपसंहृतिः ॥ कार्यैवब्रह्मणिपरेनात्रकार्याविचारणेतिब्रह्मतर्कइतिचेत्सत्यम् ॥ उ
 क्तोप्युपसंहारः ॥ तत्प्रमाणमप्यस्त्येव ॥ नामवाएताब्रह्मणःसर्वविद्यास्तस्मादेकःसर्वगुणै
 र्विचिंत्यइतिकौण्डिन्यश्रुतौ ॥ १ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐप्राप्तेश्चसमंजसम् ॐ ॥ १० ॥ ॥ युज्यतेचोपसंहारोऽ
 नुपसंहारश्च ॥ योग्यताविशेषात् ॥ गुणैःसर्वैरुपास्योऽसौब्रह्मणापरमेश्वरः ॥ अन्यैर्यथाक्रमंचैव
 मानुषैःकैश्चिदेवत्वितिभविष्यत्पर्वणि ॥ १० ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐसर्वभेदादन्यत्रेमे ॐ ॥ ११ ॥
 सर्वगुणयुक्तत्वेनोपासनादन्यत्रैवफलेब्रह्मादयोभवंति ॥ संपूर्णोपासनाद्ब्रह्मासंपूर्णानंदभागभवेत् ॥
 इतरेतुयथायोगंसम्यङ्मुक्तौभवंतिहीतिपादौ ॥ ११ ॥ अ० ४ ॥ ॥ सर्वेषांमुमुक्षूणांकियन्नियमे
 नोपास्यमित्यतआह ॥ ॥ ॐआनंदादयःप्रधानस्य ॐ ॥ १२ ॥ ॥ प्रधानफलस्यमो
 क्षस्यार्थेआनंदोज्ञानंसदात्मेत्युपास्याएव ॥ सच्चिदानंदआत्मेतिब्रह्मोपासाविनिश्चिता ॥
 सर्वेषांचमुमुक्षूणांफलसाम्यादपेक्षितेतिब्रह्मतर्क ॥ १२ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐप्रियशिरस्त्वाद्यप्राप्ति

ब्र. भा.

॥४५॥

रूपचयापचयौहिभेदे ॐ ॥ १३ ॥ ॥ फलभेदार्थमुपचयापचययोर्भावाच्चसर्वेषांप्रियशिरस्त्वा
दिगुणोपासाप्राप्तिः ॥ नैवसर्वेगुणाःसर्वैरुपास्यामुक्तिभेदतः ॥ विरिंचस्यैवयन्मुक्तावानंदस्यसु
पूर्णतेतिवाराहे ॥ १३ ॥ अ० ६ ॥ ॥ ॐ इतरेत्त्वर्थसामान्यात् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ इतरेगुणाःफल
साम्यापेक्षयोपसंहर्तव्याः ॥ १४ ॥ अ० ७ ॥ उपसंहारानुपसंहारप्रमाणमाह ॥ ॥ ॐ आध्या
नायप्रयोजनाभावात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ आध्यानार्थेहिर्सेवगुणाउच्यन्ते ॥ प्रयोजनांतराभा
वात् ॥ ज्ञानार्थमथध्यानार्थगुणानांसमुदीरणा ॥ ज्ञातव्याश्चैवध्यातव्यागुणाःसर्वेऽप्यतोहरेः ॥
नान्यत्प्रयोजनंज्ञानाद्ध्यानार्थकर्मकृतेरपि ॥ श्रवणाच्चाथपाठाद्वाविद्याभिःकिंचिदिष्यतइतिपर
मसंहितायाम् ॥ गुणाःसर्वेपिवेत्तव्याध्यातव्याश्चनसंशयः ॥ नान्यत्प्रयोजनंमुख्यगुणानांकथने
भवेत् ॥ ज्ञानध्यानसमायोगाद्गुणानांसर्वशःफलम् ॥ मुख्यंभवेन्नचान्येनफलंमुख्यंकचिद्भवेदि
तिबृहत्तंत्रे ॥ १५ ॥ ॥ ॐ आत्मशब्दाच्च ॐ ॥ १६ ॥ ॥ आत्मेत्येवोपासीतेत्यनुपसंहारेप्र
माणम् ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥ ॥ ॐ आत्मगृहीतिरितरवदुत्तरात् ॐ ॥ १७ ॥ ॥ नचानंदादयःप्रधा
त्येत्युक्तिविरोधः ॥ यतःसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मविज्ञानमानंदंब्रह्मेतिवदेवात्मशब्दगृहीतिः ॥ अत्र
स्येतेसर्वेऽकीर्णवन्तीत्युत्तरात् ॥ आनंदानुभवत्वाच्चनिर्दोषत्वाच्चभण्यते ॥ नित्यत्वाच्चतथात्मे
तिवेदवादिभिरीश्वरइतिबृहत्तंत्रे ॥ १७ ॥ अ० ९ ॥ ॥ ॐ अन्वयादितिचेत्स्यादवधारणात् ॐ
॥ १८ ॥ ॥ सर्वगुणानामन्वयआत्मशब्देभवति ॥ आप्तव्याप्तेरात्मशब्दःदरमस्यप्रयुज्यत
इतिवचनादितिचेत्सत्यम् ॥ स्याच्चैवम् ॥ आत्मेत्येवेत्यवधारणात् ॥ अन्यथासर्वोपसंहारव

ग्रं० २

अ० ३

॥४५॥

चनविरोधात् ॥ १८ ॥ अ० १० ॥ ॥ ॐकार्याख्यानादपूर्वम् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अलौकिकास्तस्य
 गुणाद्युपास्या अलौकिकं मुक्तिकार्यं यतो स्येति कार्याख्यानादन्यत्रादृष्टा एव गुणा उपास्याः ॥ १९ ॥
 अ० ११ ॥ ॥ ॐ समान एवं चाभेदात् ॐ ॥ २० ॥ ॥ अपूर्वत्वेऽपि समानानामेवोपसंहा
 रः ॥ ननु त्रिविक्रमत्वादीनां कादाचित्कानां पृथक्त्वेन ॥ नित्यविकांत्यादिष्वंतर्भावात् ॥ २० ॥
 ॐ संबंधो देवमन्यत्रापि ॐ ॥ २१ ॥ ॥ परमात्मसंबन्धित्वेन नित्यत्वात् त्रिविक्रमत्वादिष्वप्यु
 पसंहार्यत्वं युज्यते ॥ गुणाश्चैविक्रमाद्याश्च संहर्तव्यानसंशयः ॥ विरिंचस्यैव नान्येषां सहिस
 र्वगुणाधिक इति बृहत्तन्त्रे ॥ २१ ॥ अ० १२ ॥ ॥ ॐ नवाविशेषात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ नवात्मशब्दे
 न सर्वगुणगृहीतिः ॥ अधिकारिविशेषात् ॥ २२ ॥ ॥ ॐ दर्शयति च ॐ ॥ २३ ॥ ॥ सर्वा
 ण्गुणानात्मशब्दो ब्रवीति ब्रह्मादीनामितरेषां न चैवेति भाह्वेयश्रुतिः ॥ २३ ॥ अ० १३ ॥ ॥ ॐ संभृ
 तियुव्याभ्यपि चातः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ संभृतिद्युव्यासी अपि देवादीनामुपसंहर्तव्येनान्येषाम् ॥ अत
 एव योग्यताविशेषात् ॥ देवादीनामुपास्यास्तु भृतिव्याप्त्यादयोगुणाः ॥ आनंदाद्यास्तु सर्वेषा
 मन्यथानर्थक्यं वेदिति च ब्रह्मतर्के ॥ २४ ॥ अ० १४ ॥ ॥ यस्यां विद्यायां महागुणा उच्यन्ते सोत्तमाना
 मितरान्येषामिति चेन्न ॥ ॥ ॐ पुरुषविद्यायामपि चेतरेषामनाम्नानात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ पुरुषसू
 क्तोक्तविद्यायामपि केषांचिद्गुणानामनाम्नानात् ॥ सर्वतः पौरुषे सूक्ते गुणा विष्णोरुदीरिताः ॥
 तत्रापि नैव सर्वे पितस्मात्कार्योपसंहारिरिति ब्रह्मतर्के ॥ २५ ॥ अ० १५ ॥ ॥ ॐ वेधाद्यर्थभेदात् ॐ
 ॥ २६ ॥ ॥ भिंधिविद्विश्रुणीहीति फलभेदेन सर्वशः ॥ यत्यादीनां तेष्वयोगान्नाधिकारैक

ब्र. भा.

॥४६॥

तांमवेत् ॥ अयोग्योपासनादीयुरनर्थचार्थनाशनमिति बृहत्तन्त्रे ॥ २६ ॥ अ० १६ ॥ मुक्तस्यो
पासनाकर्तव्यानवेत्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ हानौतूपायनशब्दशेषत्वात्कुशाच्छंदस्तुत्युपगान
वत्तदुक्तम् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ नियतस्वाध्यायानंतरं स्वेच्छया कुशाग्रहणस्तुत्युपगानवदेव मोक्ष
उपासनादि ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिति मोक्षवाक्यशेषत्वादितरेषाम् ॥ तच्चोक्तम् ॥ एत
त्सामगायन्नास्तइत्यादि ॥ ब्रह्मतर्कैश्च मुक्ता अपि हि कुर्वन्ति स्वेच्छया उपसनं हरेः ॥ निय
मानंतरं विप्राः कुशाग्रैरप्यधीयन्त इति कृष्णो मुक्तैरिज्यते वीतमोहैरिति च भारते ॥ २७ ॥ ॥ ॐ
सांपरायेतर्तव्याभावात्तथा ह्यन्ये ॐ ॥ २८ ॥ ॥ स्वेच्छयेत्यंगीकार्यम् ॥ मुक्तस्य तीर्णत्वात् ॥
तीर्णो हितदा सर्वाब्जो कान्दृढदयस्य भवतीति ह्यन्ये पठन्ति ॥ वायुप्रोक्ते च ॥ स्थितप्रज्ञत्वमासाये
ज्ञानेन परमात्मनः ॥ ब्रह्मलोकंगताः सर्वे ब्रह्मणा च परंगताः ॥ तीर्णतर्तव्यभागाश्च स्वेच्छया उपसते पर
मिति ॥ २८ ॥ अ० १७ ॥ कर्माणि कुर्वन्ति न वेत्यत आह ॥ ॥ ॐ छंदत उभया विरोधात् ॥ २९ ॥
स्वेच्छया कुर्वन्ति न वा ॥ बंधप्रत्यवाययोरभावात् ॥ २९ ॥ ॥ ॐ गते रथं वत्सु भयथान्यथा हि विरोधः ॐ
॥ ३० ॥ बंधप्रत्यवायाभावे हि मोक्षस्यार्थवत्त्वम् ॥ अन्यथामोक्षत्वमेव न स्यात् ॥ कदाचित्कर्म कु
र्वन्ति कदाचिन्नैव कुर्वन्ते ॥ नित्यज्ञानस्वरूपत्वाच्चित्यं व्यायंतिकेशवम् ॥ तीर्णतर्तव्यभागा ये प्राप्ता न
दाः परात्मनः ॥ प्रत्यवायस्य बंधस्याप्यभावात् स्वेच्छया भवेदिति ब्रह्मांडे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ उपपन्नस्तल्लक्ष
णार्थोपलब्धेर्लोकवत् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ उपपन्नश्चैवंभावः ॥ प्राप्तत्वात् लक्षणस्य फलस्य ॥
यथा लोके विध्यर्थत्वेन विष्णुक्रमणादिकं कृत्वा समाप्तकर्म स्वेच्छया करोति न करोति च ॥ ३१ ॥ अ० १८

ग्रं० २

अ० ३

॥४६॥

ॐ अनियमः सर्वेषामविरोधाच्छब्दानुमानाभ्याम् ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ प्राप्तज्ञानानामपिकेषांचिन्मुक्तिप्रा
 सिः केषांचिन्नयथोपसंहारनियमइतिनमंतव्यम् ॥ सर्वगुणाब्रह्मणैवद्युपास्यानान्यैर्देवैः किमुसर्व
 र्मनुष्यैरित्युपसंहारेविरोधादन्यत्राविरोधात् ॥ नकश्चिद्ब्रह्मवित्सृतिमनुभवतिमुक्तोह्येवभवतिन
 स्मादाहुः सृतिहेतीतिकौण्डिन्यश्रुतेश्च ॥ यथाकेषांचिन्मोक्षएवमन्येषामित्यनुमानाच्च ॥ ३२ ॥
 अ० १९ ॥ ॥ ॐ यावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकाणाम् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ यथायथाधि
 कारोविशिष्यतेएवंमुक्तावानंदोऽविशिष्यते ॥ मनुष्येभ्योगंधर्वाणांगंधर्वेभ्यः कृषीणामृषिभ्योदे
 वानां देवेभ्य इंद्रस्यैंद्राद्रुद्रस्य रुद्राद्ब्रह्मण एष एव शतानंद इति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ अध्यात्मे च ॥
 ज्ञानंचोपासनंचैवमुक्तावानंद एव च ॥ यथाधिकारं देवानां भवत्येवोत्तरोत्तरमिति ॥ ३३ ॥
 ॥ ॐ अक्षरधियां त्वविरोधः सामान्यतद्भावाभ्यामौपसदवत्तदुक्तम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ नचासमत्वेन
 विरोधोभवति ॥ ब्रह्मधीत्वा दोषाभावसाम्यादुत्तमेभ्योऽन्येषां भावाच्च ॥ औपसदवच्छि
 ष्यवत् ॥ उक्तंचतुरश्रुतौ ॥ नानाविधाजीवसंघाविमुक्तौ नचैवतेषां ब्रह्मधियां विरोधः ॥
 दोषाभावाद्गुरुशिष्यादिभावालोकेपि नाऽसौ किमु तेषां विमुक्तेरिति च ॥ ३४ ॥ अ० २० ॥ ॥ ॐ
 इयदामननात् ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ नामाद्यारभ्य प्राणांतमुत्तरोत्तरमुत्तमत्वमुक्तम् ॥ नप्राणात्किंचि
 द्भूयउक्तम् ॥ तथापिपूर्ववत्स्यादिति नवाच्यम् ॥ प्राणोवावसर्वेभ्योभूयान्नहिप्राणाद्भूयान्प्रा
 णोह्येवभूयांस्तस्मान्भूयान्नामेतिकौठरव्यश्रुतेः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ अंतराभूतग्रामवदिति चेत्तदुक्तम् ॐ
 ॥ ३६ ॥ ॥ यथाभूतग्रामएकस्मादेकउत्तमोस्त्येवैवंप्राणादपिपरमात्मानमंतराविद्यतइति

ब्र. भा.

॥४७॥

चेन्न ॥ प्राणादुत्तमाभावेप्रमाणमुक्तम् ॥ अन्यत्रोत्तमाभावेनप्रमाणम् ॥ दृश्यतेचान्यत्रो
त्तमत्वम् ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ अन्यथाभेदानुपपत्तिरितिचेन्नोपदेशवत् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ प्राणस्य
सर्वोत्तमत्वेपरमात्मनाभेदानुपपत्तिरितिचेन्न ॥ श्रुत्युपदिष्टवदुपपत्तेः ॥ अन्येभ्यःप्राणस्योत्त
मत्वंतस्मात्परमात्मनोऽप्युपदिष्टम् ॥ ३७ ॥ अ० २१ ॥ नेतिचेन्न ॥ ॥ ॐ व्यतिहारोविंशि
पंतिहीतरवत् ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ उक्तंप्राणात्परमात्मनउत्तमत्वंपूर्वोक्ताध्याहारेण ॥ एषतुवाअ
तिवदतीतिविंशिपंतिहि ॥ यथेतरेषुविशेषणम् ॥ उत्तमत्वंहृदेवानांमुक्तावपिहिमानवात् ॥ तेभ्यः
प्राणस्यतस्माच्चनित्यमुक्तस्यवैहारेरितिचवृहत्तंत्रे ॥ ३८ ॥ अ० २२ ॥ कतिर्निष्ठाज्ञानमित्यादीनांभे
दाद्वहवउत्तमाइतिचेन्न ॥ ॥ ॐ सैवहिसत्यादयः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ सत्यादिगुणास्तस्याएवपरदेवता
याःस्वरूपभूताः ॥ ब्रह्मवर्कैच ॥ नामादिप्राणपर्यन्ताद्योहिसत्यादिरूपवान् ॥ तस्मै नमोभगवतेवि
ष्णवेसर्वजिष्णवइति ॥ सत्याद्याअहमात्मांतायद्गुणाःसमुदीरिताः ॥ तस्मै नमोभगवतेयस्मा
देवविमुच्यतइतिचाध्यात्मे ॥ ३९ ॥ अ० २३ ॥ प्रकृतेरपिजन्मादेःसंसारप्राप्तेःकिमितिनामादि
ष्वपाठइत्यत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ कामादितरत्रतत्रचायतनादिभ्यः ॐ ॥ ४० ॥ ॥ स्वेच्छयैव
मूलस्थानेस्थिताअन्यत्रावतारान्करोतीश्वरेच्छानुसारेण ॥ सर्वायतनासर्वकालासर्वेच्छासर्वज्ञा
नाऽबद्धाबंधिकासैषाप्रकृतिरविकृतिरितिब्रह्मश्रुतेः ॥ नामादयस्तुबद्धत्वान्मोचकत्वात्परोपि
च ॥ उभयोरप्यभावेनयथाव्यक्तंनूदितम् ॥ श्रुतौतथाजीवपरावुच्येतोकिंचनेतरत् ॥
नोच्यतेचतदातत्त्वद्वयवैसमुदाहृतमितिब्रह्मवर्क ॥ ४० ॥ ॥ ॐ आदरादलोपः ॐ ॥ ४१ ॥

ग्रं० २

अ० ३

॥४७॥

अबद्धत्वेपिभक्तिविशेषादेवोपासनाद्यलोपस्तस्याभवति ॥ यथाश्रीर्नित्यमुक्तापिप्राप्तकामा
पिसर्वदा ॥ उपास्तेनित्यशोविष्णुमेवंभक्तोहरेर्भवेदितिबृहत्तन्त्रे ॥४१॥ ॥ ॐउपस्थितेस्तद्व
चनात् ॐ ॥४२॥ ॥ अनादिकालेभगवत्संवधित्वाद्युज्यतेचनित्यमुक्तत्वंतस्याः ॥ द्वावेता
वनादिनित्यावनादियुक्तौनित्यमुक्तावनादिकृतौनित्यकृतौयोयंपरमोयाचप्रकृतीरमतेह्यस्यांपर-
मोरमतेह्यस्मिन्प्रकृतिःस्वस्मिन्निह्रमतेपरमोनस्वस्मिन्प्रकृतिरतएनमाहुःपरमइतिगौपवनश्रुतिव
चनात् ॥४२॥ अ० २४ ॥ दर्शनार्थंयुपासनम् ॥ तच्चश्रवणादेवभवति ॥ अतःकिमर्थमिति ॥
अत्रोच्यते ॥ ॥ ॐतन्निर्धारणार्थनियमस्तद्वृष्टेःपृथग्ध्यप्रतिबंधःफलम् ॐ ॥४३॥ ॥ तत्त्वनि
श्रयोवेदार्थनियमश्चब्रह्मदृष्टेःपृथगेव ॥ हिशब्देनात्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासि
तव्यइतिश्रुतिमूचयति ॥ श्रवणादिफलंचाज्ञानसंशयविपर्ययादिदर्शनप्रतिबंधेनिवृत्तिः ॥ ब्रह्मत
र्केच ॥ श्रुत्वामत्वातथाध्यात्वातदज्ञानविपर्ययौ ॥ संशयंचपराणुद्यलभतेब्रह्मदर्शनमिति
॥४३॥ अ० २५ ॥ ॥ ॐप्रदानवदेवहितदुक्तम् ॐ ॥४४॥ ॥ नचश्रवणादिमात्रेणदृ
ष्टिर्भवति ॥ किंतुसेतिकर्तव्येन ॥ यथागुरुदत्तंतथैवभवति ॥ आचार्यवान्पुरुषोवेदेतिह्युक्तम् ॥
॥४४॥ अ० २६ ॥ गुरुप्रसादःस्वप्रयत्नोवाबलवानितिनिगद्यते ॥ ॥ ॐलिंगभूयस्त्वात्तद्विबली
यस्तदपि ॐ ॥४५॥ ॥ ऋषभादिभ्योविद्यांज्ञात्वापिसत्यकामेनभगवांस्त्वेवमेकोमेब्रूयाच्छ्रुतं
ह्येवमेभगवद्वृशेभ्य आचार्याद्येवविद्याविदितासाधिष्ठंप्रापयतीतिवचनात् ॥ अत्रहनकिंचनवीया
येत्यनुज्ञानात् ॥ उपकोसलवचनाच्चलिंगभूयस्त्वाहुरुप्रसादएवबलवान् ॥ तर्हितावतालमितिनमं

ब. भा.

॥४८॥

तव्यम् ॥ श्रोतव्यो मंतव्य इत्यादेस्तदपि कर्तव्यम् ॥ वाराहे च ॥ गुरुप्रसादो बलवान्न तस्माद्बलवत्तरम् ॥
तथापि श्रवणादिश्च कर्तव्यो मोक्षसिद्धय इति ॥ ४५ ॥ अ० २७ ॥ ॥ ॐ पूर्वविकल्पः प्रकरणात्स्या
त्क्रियामानसवत् ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ न च पूर्वप्राप्त एव गुरुरिति नियमः ॥ समग्रानुग्रहं चेत्पश्चात्तनः
करोति स्वयमेव तदा विकल्पः स्यात् ॥ मानसक्रियावत् ॥ यथोभयोर्ध्यानयोः समयोः ॥ पू
र्वस्मादुत्तमो लब्धः स्वयमेव गुरुर्यदि ॥ गृहीयादविचारेण विकल्पः समयो भवेत् ॥ समग्रानु
ग्रहाभावात्सत्यकामः स्वकं गुरुम् ॥ ऋषभाद्यनुज्ञया चैव प्रापतस्माद्वियुज्यत इति बृहत्तन्त्रे ॥ स
मग्रानुग्रहं कश्चित् स्वयमेव समो यदि ॥ कुर्यात्पुनश्च गृहीयादविरोधेन कामतः ॥ ध्यानयोः समयोर्यद्व
द्विकल्पः कामतो भवेत् ॥ एवं गुरोर्द्वितीयस्य विकल्पो ग्रहणेऽपि चेति महासंहितायाम् ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ
अतिदेशाच्च ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोपास्त्रब्रह्मोपचरस्व तच्छृणु हितत्त्वामवतु यथा ब्रह्मोपचरे र्यथा
मामुपचरे र्ये चान्येऽस्मद्विधाः श्रेयसश्च तानुपास्व तानुपचरस्व तेभ्यः शृणु हिते त्वामवं त्विति पौष्पायण
श्रुतावतिदेशाच्च ॥ ४७ ॥ अ० २८ ॥ न च कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्यादि नान्यन्मो
क्षसाधनम् ॥ ४८ ॥ ॥ ॐ विद्यैव तु निर्धारणात् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ तमेवं विदित्वाऽतिमृत्युमे
ति नान्यः पन्था विद्यते यनायेति निर्धारणाद्विद्यैव मोक्षः ॥ ४८ ॥ ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ४९ ॥
न केवलं विद्यया किं त्वपरोक्षज्ञानेन च ॥ सर्वान्परोमाययायं सिनीते दृष्ट्वैव तं मुच्यते नापरेणेति कौ
शिकश्रुतेः ॥ ४९ ॥ अ० २९ ॥ ॥ ॐ श्रुत्यादिवलीयस्त्वाच्च न बाधः ॐ ॥ ५० ॥ ॥ सा
वधारणा बलवती श्रुतिः ॥ इंद्रोश्च मेधाञ्छतमिष्टा पिराजा ब्रह्माणमीड्यं समुवाचोपसन्नः ॥

ग्रं० २

अ० ३

॥४८॥

नकर्मभिर्नधनैर्नैवचान्यैः पश्येत्सुखं तेन तत्त्वं ब्रवीहीति बलवह्निगम् ॥ नास्त्यकृतः कृतेनेत्युपप
 त्तिश्च ॥ कर्मणा बध्यते जंतुर्विद्यया च विमुच्यते ॥ तस्मात्कर्मन कुर्वेति यतः पारदर्शिन इति
 युक्तिमद्भगवद्ब्रुवन् ॥ अतो न प्रमाणांतरबाधः ॥ कर्मणैवेत्ययोगव्यवच्छेदः ॥ ५० ॥ अ० ३० ॥
 ॐ अनुबन्धादिभ्यः ॐ ॥ ५१ ॥ ॥ न केवलं श्रवणादिभिर्गुरुप्रसादेन च ब्रह्मदर्शनं किंतु भक्त्यादिभि
 श्च ॥ सर्वलक्षणसंपन्नः सर्वज्ञो विष्णु तत्परः ॥ यद्गुरुः सुप्रसन्नः सन्दद्यात्तन्नान्यथा भवेत् ॥ तथाप्यना
 दिसं सिद्धभक्त्यादिगुणपूतः ॥ लभेद्गुरुप्रसादं च तस्मादेव च तद्भवेदिति ॥ भक्तिर्विष्णौ गुरौ चै
 व गुरोर्नित्यप्रसन्नताम् ॥ दद्याच्छमदमार्दींश्च तेन चैते गुणाः पुनः ॥ तैः सर्वैर्दर्शनं विष्णोः श्रवणादि
 कृतं भवेदिति च नारायणतंत्रे ॥ ५१ ॥ अ० ३१ ॥ ॥ ॐ प्रज्ञांतरपृथक्त्ववदृष्टिश्च तदुक्तम् ॐ ॥ ५२ ॥
 उपासनाभेदवद्दर्शनभेदः ॥ तच्चोक्तं कमठश्रुतौ ॥ अंतर्दृष्टयो बहिर्दृष्टयोऽवतारदृष्टयः सर्वदृष्टय
 इति देवावाव सर्वदृष्टयस्तेषु चोत्तरोत्तरमा ब्रह्मणो न्येषु यथायोगं यथाह्याचार्या आचक्षत इति ॥ अ
 ध्यात्मे च ॥ दृष्ट्यैव स्रवताराणां मुच्यंते केचिदंजसा ॥ दर्शनेनांतरेणान्ये देवाः सर्वत्र दर्शनात् ॥ ते
 षां विशेषमाचार्यो वेत्ति सर्वज्ञतां गत इति ॥ ५२ ॥ अ० ३२ ॥ ॥ ॐ न सामान्यादप्युपलब्धेर्नृत्युवन्न हि
 लोकापत्तिः ॐ ॥ ५३ ॥ ॥ न सामान्यदर्शनमात्रेण मुक्तिर्यथा मृत्युमात्रात् ॥ न हिलोका
 पत्तिमात्रं मुक्तिः ॥ सामान्यदर्शनाल्लोकामुक्तिर्योग्यात्मदर्शनादिति नारायणतंत्रे ॥ मुच्यते ना
 त्र संदेहो दृष्ट्या तु स्वात्मयोग्ययेति च ॥ दर्शनेनात्मयोग्येन मुक्तिर्नान्येन केनचिदिति चाध्यात्मे ॥
 ॥ ५३ ॥ अ० ३३ ॥ भक्तिरेवैनं नयति भक्तिरेवैनं दर्शयति भक्तिवशः पुरुषो भक्तिरेव भूयसीति माठरश्रु

ब्र. भा.

॥४९॥

तेर्नपरमात्मनोदर्शनमिति चेन्न ॥ तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधामेति श्रुतेः ॥ कथं तर्ह्येषा श्रुतिः ॥ ॥
ॐ परेण च शब्दस्य ताद्विध्यं भूयस्त्वात् त्वनुबंधः ॐ ॥ ५४ ॥ ॥ परमात्मैव भक्त्या दर्शनं प्राप्य मुक्तिं
ददातीति प्रधानसाधनत्वाद्भक्तिः करणत्वेनोच्यते ॥ मायावैभवे च ॥ भक्तिस्थः परमो विष्णुस्तथैवै
नं वशं नयेत् ॥ तथैव दर्शनं यातः प्रदद्यान्मुक्तिमेतया ॥ स्नेहानुबंधो यस्तस्मिन् बहुमानपुरःसरः ॥ भ
क्तिरित्युच्यते सैव करणं परमीशितुरिति ॥ सर्वशब्दानां ब्रह्मणि प्रवृत्तेश्च ॥ ५४ ॥ अ० ३४ ॥ जीवांशानां
पृथगुत्पत्तेर्नानादियोग्यतापेक्षेति नमंतव्यम् ॥ कुतः ॥ ॥ ॐ एक आत्मनः शरीरे भावात् ॐ
॥ ५५ ॥ ॥ अंशांशिनो रेकत्वमेव ॥ अंशिकर्म विनिर्मितेशरीरेण वांशस्य भावात् ॥ ५५ ॥
ॐ व्यतिरेकस्तद्भावभावित्वात् तूपलब्धिवत् ॐ ॥ ५६ ॥ ॥ ज्ञानादिभेदे विद्यमानेपि नांशांशि
नोः पृथग्भाव एव ॥ तदुपासनादिभोगादंशस्य ॥ परमसंहितायां च ॥ अंशिनस्तु पृथग्जाता अं
शास्तस्यैव कर्मणा ॥ पुनरैक्यं प्रपद्यंते नात्र कार्या विचारणेति ॥ ५६ ॥ अ० ३५ ॥ ॥ ॐ अंगावबद्धास्तु न
शाखासु हि प्रतिवेदम् ॐ ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्माद्यंगदेवतावबद्धोपासनादिप्रतिशाखं प्रतिवेदं च नोपसं
ह्रियते ॥ हिशब्दात्समत्वाद्दोत्तमत्वाद्द्वानांगदेवताद्युपासनम् ॥ उपसंहार्यमित्याहुर्वेदसिद्धांतवेदि
न इति ब्रह्मतर्कवचनात् ॥ ५७ ॥ ॥ ॐ मंत्रादिवद्वा विरोधः ॐ ॥ ५८ ॥ ॥ सर्वदेवतामंत्रायथाधीयं
ते एवमविरोधो वा ॥ उपासनांगदेवानां परमांगतया भवेत् ॥ उपसंहृतिर्विशेषेतु फलानामन्यथानतु ॥
पुरुषाणां विशेषाद्वा यथायोगं भविष्यतीति बृहत्तंत्रे ॥ ५८ ॥ अ० ३६ ॥ ॥ ॐ भूमः क्रतुवज्जायस्त्वं
तथा च दर्शयति ॐ ॥ ५९ ॥ ॥ सर्वगुणेषु भूमगुणस्य ज्यायस्त्वं क्रतुवत्सर्वत्र सहभावा

ग्रं० २

अ० ३

॥४९॥

त् ॥ दीक्षाप्रायणीयोदयनीयसवनत्रयावभृथात्मकः क्रतुः ॥ भूमैवदेवः परमो ह्युपास्यो नैवाभू-
 माफलमेषां विधत्ते ॥ तस्मान्द्रुमागुणतो वै विशिष्टो यथा क्रतुः कर्ममध्ये विशिष्ट इति गौपवनश्रुतिः
 ॥ ५९ ॥ अ० ३७ ॥ ॥ ॐ नानाशब्दादिभेदात् ॐ ॥ ६० ॥ ॥ शब्दो नुमातथैवाक्षो योग्यताभे-
 दतः सदा ॥ ब्रह्मादीनामेकमर्थं बहुधा दर्शयन्ति हि ॥ अतः पूर्णत्वमीशस्य नानैवेषां प्रदृश्यते ॥ अतः
 फलस्य नानात्वं नानैवोपासनं यत इति ब्रह्मतर्कः ॥ अतो भूमत्वमपि नानैवोपास्यते ॥ ६० ॥ अ०
 ३८ ॥ ॥ ॐ विकल्पो विशिष्टफलत्वात् ॐ ॥ ६१ ॥ ॥ स्वयोग्योपासनानंतरं सामान्यस्या-
 पिकस्य चिदुपासनं विकल्पेन भवति ॥ विशिष्टफलापेक्षया ॥ मुक्त्यर्थमात्मयोग्यं हि कार्यमेव
 ह्युपासनम् ॥ नृसिंहादिकमन्यच्च दुरितादिनिवृत्तये ॥ उपासते यथा योगं न वा फलविभेदत इति ब्र-
 ह्मतर्कः ॥ ६१ ॥ अ० ३९ ॥ ॥ ॐ काम्यास्तु यथा कामं समुच्चीयेरन्नवापूर्वहेत्वभावात् ॐ ॥ ६२ ॥
 यस्य यस्य हि यः कामस्तस्य तस्य ह्युपासनम् ॥ तादृशानां गुणानां च समाहारं प्रकल्पयेत् ॥ अ-
 कामत्वान्मुमुक्षूणां न वा तेषामुपासनम् ॥ तुष्ट्यर्थमीश्वरस्यैव न चोपासाविदुष्यतीति ब्रह्मतन्त्रे ॥
 ॥ ६२ ॥ अ० ४० ॥ ॥ ॐ अंगेषु यथा श्रयभावः ॐ ॥ ६३ ॥ ॥ अंगदेवतानां यथा परमेश्वरां-
 गा श्रयत्वं च क्षोः सूर्यो अजायतेत्यादितथाभावनाकर्तव्या ॥ ६३ ॥ ॥ ॐ शिष्टेश्च ॐ ॥ ६४ ॥
 यस्मिन् यस्मिन् यो हि चांगे निविष्टः परस्य चिंत्यः स तथा तथैवेति पौत्रायणश्रुतेः ॥ ६४ ॥ ॥ ॐ समा-
 हारात् ॐ ॥ ६५ ॥ ॥ अंगैः पराद्ये हि देवा विस्पृष्टा तत्तद्गुणान् परमे संहरेत् ॥ तांश्चापितत्रैव
 विचिंत्य देवान् स्थानं मुमुक्षुः परमं व्रजेतेति काषायणश्रुतौ समाहारवचनाच्च ॥ ६५ ॥ ॥ ॐ गुणसा-

ब्र. भा.

॥५०॥

धारण्यश्रुतेश्च ॐ ॥ ६६ ॥ ॥ साधारण्यात्सर्वगुणाः परस्य समाहार्यास्तत्त्वदृशो मुमुक्षोरिति मां
डव्यश्रुतेश्च ॥ ६६ ॥ अ० ४१ ॥ ॥ ॐ न वा तत्सहभावश्रुतेः ॐ ॥ ६७ ॥ ॥ नवांगदेवतोपसंहा
रः कार्यः ॥ उपसंहारस्य सहाऽश्रवणात् ॥ ६७ ॥ ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ६८ ॥ ॥ सत्यो
ज्ञानः परमानंदरूप आत्मेत्येवं नित्यदोषासनं स्यात् ॥ नान्यत्किंचित्समुपासीतधीरः सर्वगुणैर्देवग
णा उपसत इति कमठश्रुतौ ॥ ६८ ॥ अ० ४२ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसुत्रभा
ष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ३ ॥
श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ हरिः ॐ ज्ञानसामर्थ्यमस्मिन्पाद उच्यते ॥ ॥ ॐ पुरुषार्थोऽतः
शब्दादिति बादरायणः ॐ ॥ १ ॥ ॥ यद्दर्शनार्थमुपासनोक्ता तस्माद्दर्शनात्सर्वपुरुषार्थप्रा
प्तिरिति बादरायणो मन्यते ॥ यं यं लोकं मनसा संविभाति विशुद्धसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् ॥
तं तं लोकं जयते तांश्च कामान् तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेद्भूतिकां मइति शब्दात् ॥ १ ॥ ॥ ॐ शेषत्वात्पु
रुषार्थवादो यथान्येष्विति जैमिनिः ॐ ॥ २ ॥ ॥ अस्त्येव मोक्षसाधनत्वं ज्ञानस्य ॥ स्वर्गा
दिषु तत्साधनकर्मशेषत्वेन ॥ स्वर्गधनाद्देहतो वै गृहाच्च प्राप्स्यंति धीरा न त्वधीराः कुतश्चिदिति वद
ति जैमिनिः ॥ २ ॥ ॥ ॐ आचारदर्शनात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ ज्ञानिनामेव देवादीनामाचारदर्शनात्
॥ ३ ॥ ॥ ॐ तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदात्तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति
शेषत्वश्रुतेः ॥ ४ ॥ ॥ ॐ समन्वारंभणात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ कर्मैव देहं दैविकं मानुषं वाप्यन्वारभेत्नापरस्तत्र
हेतुः ॥ भोगांस्तदीयांश्च यथाविभागं ददाति कर्मैव शुभाशुभं यदिति माठरश्रुतेश्च ॥ संशब्दः प्रा

प्र० २

अ० ३

॥५०॥

धान्यंदर्शयति ॥ ५ ॥ ॥ ॐ तद्वतो विधानात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानी च कर्माणि सदोदितानि
 कुर्यादकामः सततं भवेतेति कथं श्रुतौ ज्ञानवतोऽपि विधानात् ॥ ६ ॥ ॥ ॐ नियमाच्च ॐ ॥ ७ ॥
 कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाः ॥ एवं त्वयि नान्यथेतोस्ति न कर्म लिप्यते न इति ॥ ७ ॥
 ॐ अधिकोपदेशाच्चुवादरायणस्यैवं तददर्शनात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ ज्ञानादेव स्वर्गो ज्ञानादेवापवर्गो ज्ञा
 नादेव सर्वे कामाः संपद्यन्ते ॥ तथापि यथायथा कर्म कुरुते तथा तथा अधिको भवतीति कौठरव्यश्रुतेः ॥
 युधिष्ठिरादीनां राजसूयादिना फलाधिक्यदर्शनाच्चेति वादरायणमतम् ॥ ८ ॥ ॥ ॐ तुल्यं
 तु दर्शनम् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ राजसूयादिकृतावक्तौ च सममेव तेषां विज्ञानम् ॥ विज्ञातमेतत्सर्वं
 पांमुनीनां ब्रह्मदर्शनात् ॥ स्यादेव मोक्षो नान्यस्मादिति तत्रापि चित्रता ॥ स्वर्गादयः कर्मणैव नान्ये
 नेत्यपरे विदुः ॥ ज्ञानेनाधिक्यमित्याहुर्जैर्मिन्धाद्यास्तु केचन ॥ अदृष्टमेव ज्ञानेन दृष्टं नैवो
 पलभ्यते ॥ इतिकेचिद्विदः प्राहुर्व्यासशिष्या इमे खिलाः ॥ यस्माद्व्यासमतं सर्वसत्यमेव ततोऽ
 खिलम् ॥ यथाकाशस्त्वनंतोऽपि व्यामोहस्तावधिस्तथा ॥ प्रादेशोऽपि हि सत्येन तथैतेषां मतानि
 तु ॥ स्वयंतु भगवान् व्यासो व्यासज्ञानमहांशुमान् ॥ अनंताकाशवत्पश्यन्निखिलं पुरुषोत्तमः ॥
 ज्ञानेनैवाप्यते सर्वकर्मणा त्वधिकं भवेत् ॥ इति प्राह महायोगी पुमर्थानां विनिर्णयमिति भविष्यत्प
 र्वणि ॥ ज्ञानिनामपि देवानां विशेषः कर्मभिर्भवेत् ॥ चीर्णे कृते वा ज्ञानस्य न विशेषोऽस्ति कर्मणीति
 च ब्रह्मतर्के ॥ १॥ अ० १ ॥ सर्वेषामपि पुरुषार्थापेक्षित्वाऽज्ञानाधिकारितेत्यत आह ॥ ॥ ॐ असा
 र्वत्रिकी ॐ ॥ १० ॥ ॥ न सर्वेषामधिकारः ॥ १० ॥ ॥ ॐ विभागः शतवत् ॐ ॥ ११ ॥ ॥

ब्र. भा.

॥५१॥

नवकोट्योहिदेवानांतेषांमध्ये शतस्यतु ॥ सोमाधिकारोवेदोक्तो ब्रह्मणी द्विशताधिके ॥ यथातथै
वासंख्येयाः प्रजास्तासु कियञ्जनः ॥ ज्ञानाधिकारी संप्रोक्तो विष्णुपादैकसंश्रय इति वचनात् ॥
सुखापेक्षा साम्येऽपि विभाग इष्यतेऽधिकारार्थम् ॥ ११ ॥ कस्याधिकारः ॥ ॥ ॐ अध्ययनमात्रवतः
ॐ ॥ १२ ॥ ॥ अवैष्णवस्य वेदेऽपि ह्यधिकारो न विद्यते ॥ गुरुभक्तिविहीनस्य शमादिरहितस्य
च ॥ न च वर्णावरस्यापि तस्मादध्ययनान्वितः ॥ ब्रह्मज्ञाने तु वेदोक्ते ह्यधिकारी सन्तां मत इति ब्र
ह्मतर्कः ॥ पठेद्देवानां तथार्थानधीयीताथ विचार्य ब्रह्मविदेदिति च कौषारवश्रुतिः ॥ १२ ॥ अ० २ ॥
॥ ॐ नाविशेषात् ॐ ॥ १३ ॥ ॥ न सामान्येनाधिकारो देवादीनाम् ॥ अथ पुमर्थसाधनान्यर्थो ध
र्मो ज्ञानमित्युत्तरोत्तरम् ॥ तत्राधिकारिणो मनुष्याः ऋषयो देवा इत्युत्तरोत्तरमिति कौण्डिन्यश्रुतिः
॥ १३ ॥ अ० ३ ॥ अथ मुनिरमौ न च मौ न च निर्विद्याथ ब्राह्मणः स ब्राह्मणः केन स्याद्येन स्यात्ते नेदृश ए
वेति ज्ञानिनो यथेष्टाचरणं विधीयत इत्यत आह ॥ ॥ ॐ स्तुतयेऽनुमतिर्वा ॐ ॥ १४ ॥ ॥ न वि
धिज्ञानिनस्तुतयेऽनुमतिमात्रं वा ॥ युज्यते च ॥ १४ ॥ ॥ ॐ कामकारेण चैके ॐ ॥ १५ ॥ ॥ काम
चाराः कामभक्षाः कामवादाः कामेनैवे मं लोकमुत्सृज्याथ परात्परमीयुरनारंभणमिति चैके पठन्ति ॥ १५
ॐ उपमर्दं च ॐ ॥ १६ ॥ ॥ ओमित्युच्चार्या तस्मात्मानमभिपश्योपमृद्य पुण्यं च पापं च काममाच
रन्तो ब्रह्मानुब्रजन्तीति चतुरश्रुतौ ॥ १६ ॥ ॥ ॐ ऊर्ध्वरेतस्सुचशब्दे हि ॐ ॥ १७ ॥ ॥ न तावता कामचा
राणां ज्ञानाधिकारः ॥ य इमं परमं गुह्यमूर्ध्वरेतस्सुभाषयेत् ॥ न तथा विद्यते भूयान्यं प्राप्या न्येऽपि
भूयस इति माठरश्रुतौ ॥ १७ ॥ ॥ ॐ परामर्शजैमिनिरचोदनाचापवदिति हि ॐ ॥ १८ ॥ ॥ प्रातरु

ग्रं० २

अ० ३

॥५१॥

तथाथाथसंध्यामुपासीतयत्संध्यामुपासतेब्रह्मैवतदुपासतेऽथदेवान्नमेज्जुहुयाद्देदानावर्तयतीतनान्य
 त्किंचिदाचरेन्नसुरांपिवेन्नपलांडुंभक्षयीतनभृशंवदेन्नविस्मरेदात्मानंसोमंपिवेद्भुतशेषेणवर्तयेदि
 त्युक्ताचारपरामर्शेनविधिबंधवर्जितत्वेनकामतएवतस्यचरणंकामचारइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ नच
 निषिद्धं कर्मकर्तव्यमेवेतिचोदना ॥ ब्राह्मणोनहंतव्यइत्याद्यपवादश्च ॥ १८ ॥ ॐ अनुष्ठेयंवादरा
 यणःसाम्यश्रुतेः ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अनुष्ठेयानांमध्यएवकामतश्चरणंकामतोनिवृत्तिरितिवादराय
 णोमन्यते ॥ केनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशएवेतिसाम्यश्रुतेः ॥ यस्त्वात्मरतिरेवस्यादात्मतृप्तश्चमान
 वः ॥ आत्मन्येवचसंतुष्टस्तस्यकार्येनविद्यतइतिभगवद्वचनाच्च ॥ १९ ॥ ॐ विधिर्वाधारणव
 त् ॐ ॥ २० ॥ ॥ केनस्याद्येनस्यादिति विधिर्वायथावेदधारणंत्रैवर्णिकानांविहितंनान्येषामेवं
 स्वमतानुसारिणीप्रवृत्तिर्ज्ञानिनांविहिता ॥ नतत्राधर्मशंकाकार्या ॥ नान्येषामितिवा ॥ स्वे
 च्छयैवप्रवृत्तिस्तुब्रह्मणोविधिचोदिता ॥ नाशंक्यंतन्मतंकापिविष्णोःप्रत्यक्षचोदना ॥ इतरे
 षांनविहितास्वेच्छावृत्तिःकथंचनेतिब्राह्मे ॥ २० ॥ ॐ स्तुतिमात्रमुपादानादितिचेन्नापूर्वत्वा
 त् ॐ ॥ २१ ॥ ॥ स्तुतिमात्रमेवस्वेच्छाचरणंनविधिस्तैरपिसामान्यविधिस्वीकारादितिचेन्न ॥
 अपूर्वत्वात्परवशत्वात् ॥ सर्वविध्यतिक्रमेणस्तुतिमात्रविषयत्वंपरब्रह्मणएवहि ॥ विधीनांवि
 षयास्त्वन्येब्रह्मणःस्वेच्छयाकृतौ ॥ परस्यब्रह्मणोह्येवसर्वविध्यतिदूरतेतिब्रह्मतर्के ॥ २१ ॥ ॥
 ॐ भावशब्दाच्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ यथाविधानमपरेविधिर्मावेप्रजापतेः ॥ ब्रह्मणःपरमस्यैवस
 र्वविध्यतिदूरतेतिचतुरश्रुतौ ॥ २२ ॥ ॐ पारिप्लवार्थाइतिचेन्नविशेषितत्वात् ॐ ॥ २३ ॥

ब्र. भा.

॥५२॥

केनस्याद्येनस्यादित्यादयःस्थिरत्वनिवृत्त्यर्था इति चेन्न ॥ त्रेधा हि ज्ञानिनो ह वाव भवन्ति विधिनि
यता अनियताः स्वेच्छानियता इति विधिनि यतामनुष्या अनियता हि देवाः ब्रह्मैव स्वेच्छानियत इति
गौपवनश्रुतौ विशेषितत्वात् ॥ २३ ॥ ॥ ॐ तथा चैकवाक्योपबन्धात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ एवं सति
विधिवाक्यानां स्वेच्छावृत्तिवाक्यानां च संबंधो भवति ॥ २४ ॥ ॥ ॐ अतएव चार्त्ता धनाद्यनपेक्षा
ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अतएव ज्ञानस्य मोक्षदानेनाग्निहोत्राद्यपेक्षा ॥ ब्रह्मतर्कच ॥ एषां ज्ञानं
समुत्पन्नं तेषां मोक्षो विनिश्चितः ॥ शुभकर्मभिराधिक्यं विपरीते विपर्ययः ॥ स्वेच्छानुवृत्त्यैव भवेद्ब्रं
ह्मणः प्रायशस्तथा ॥ देवानामपि सर्वेषां विशेषादुत्तरोत्तरमिति ॥ २५ ॥ ॥ ॐ सर्वापेक्षाचयज्ञा
दिश्रुतेरश्वत् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ सर्वकर्मापेक्षाच ज्ञानस्योत्पत्तौ ॥ विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसा
नाशकेनेति श्रुतेः ॥ यथा गतिनिष्पत्त्यर्थमश्वत्थोऽपेक्षन्ते न निष्पन्नगतेर्ग्रामादिप्राप्तौ ॥ २६ ॥ ॐ शम
दमाद्युपेतः स्यात्तथापि तु तद्विधेस्तदंगतया तेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ यद्यपि ज्ञानेनैव मो
क्षो नियतस्तथापि ज्ञानी शमदमाद्युपेतः स्यात् ॥ आचार्याद्विद्यामवाप्यैतमात्मानमभिपश्यन् शांतो
भवेद्द्वान्तो भवेदनुकूलो भवेदाचार्यपरिचरेत्परिचरेदाचार्यमिति माठरश्रुतौ ज्ञानिनोऽपि तद्विधेः ॥ ब्रा
ह्मीवावत उपनिषदमब्रूमेति तस्यैतपो दमः कर्मेति प्रतिष्ठावेदाः सर्वाङ्गानि सत्यमायतनं यो वा एतामुप
निषदं वेदेति ज्ञानाङ्गतया तेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॥ यस्य ज्ञानं तस्य मोक्ष इति नात्र विचारणा ॥ तस्य
शांत्यादयोङ्गानि तस्मात्तेषामनुष्ठितिः ॥ अवश्यकरणीया स्यादन्यथा लपफलं भवेदिति चाग्नेये ॥
तुशब्दः पूर्णफलार्थत्वं सूचयति ॥ २७ ॥ ॥ ॐ सर्वान्नानुमतिश्च प्राणात्ययेतद्दर्शनात् ॥ २८ ॥ ॥ यदि

ग्रं० २

अ० ३

॥५२॥

हवाअप्येवंविन्निखिलंभक्षणीतैवमेवसभवतीतिसर्वाच्चानुमतिश्चप्राणात्ययविषया ॥ नवाद्यजी
 विष्यामिमांस्त्रादन्नितिहोवाचकामोमउदपानमितिदर्शनात्॥२८॥ ॥ॐअवाधाच्चॐ॥२९॥
 अन्यायचरणाभावेनहिज्ञानस्यबाधनम् ॥ अतोविद्वानपिन्याय्यंवर्तेतोत्कर्षसिद्धयइतिचब्रह्म
 तर्क॥२९॥ ॥ ॐअपिस्मर्यतेॐ ॥३०॥ ॥अतीतानागतज्ञानीत्रैलोक्योद्धरणक्षमः॥एतादृशोऽ
 पिनाचारंश्रौतंस्मार्तंपरित्यजेदितिहरिवंशेषु॥३०॥ ॥ ॐशब्दश्चातोकाचरेॐ॥३१॥ ॥ स
 यएतदेवंविदेवंमन्वानएवंपश्यन्नकामचरितंचरेन्नकामंभक्षणीतनकाममनुवर्तेतेतिकौण्डिन्यश्रुतौ
 अतइत्यल्पफलत्वंसूचयति ॥ ननिषिद्धानिवर्तेतपूर्णज्ञानफलेच्छयेतिपादो॥३१॥ ॥ ॐविहि
 तत्वाच्चाश्रमकर्मापिॐ ॥ ३२ ॥ ॥ नकेवलंनिषिद्धाकरणेनपूर्यते ॥ कर्तव्यंचवर्णाश्रमविहि
 तंकर्म ॥ पश्यन्नपीममात्मानंकुर्यात्कर्माविचारयन् ॥ यदात्मनःसुनियतमानंदोत्कर्षमाप्नुया
 दितिकौषारवश्रुतौविहितत्वाच्च ॥ अपिशब्दोवर्णधर्मसमुच्चयार्थः ॥ ३२ ॥ ॥ ॐसहकारि
 त्वेनचॐ ॥ ३३ ॥ ॥ यथाराज्ञःसहकार्येवमंत्रीतथाप्येतेतंसित्तिपःकार्यमृच्छेत् ॥ एवंज्ञानं
 कर्मविनापिकार्यसहायभूतंनविचारःकुतश्चिदितिकमठश्रुतौसहकारित्वोक्तेश्च ॥ ज्ञानान्मोक्षोभव
 त्येवसर्वाकार्यकतोऽपितु ॥ आनंदोह्रसतेऽकार्याच्छुभंकृत्वातुवर्धतइतिब्रह्मांडे ॥ सर्वदुःख
 निवृत्तिश्चज्ञानिनोनिश्चितैवहि ॥ उपासयाकर्मभिश्चभक्त्याचानंदचित्रतेतिबृहत्तंत्रे ॥ धर्मस्वरूप
 चित्रत्वाद्योयोदेवमनोगतः॥सएवधर्मोविज्ञेयोनस्येतेलोकसंमिताइतिचपादो॥३३॥अ०४ ॥ ॐ
 सर्वथापितुतएवोभयलिङ्गात्ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ सर्वप्रकारेणोत्साहेपियेज्ञानयोग्यास्तएवविज्ञानं

ब्र. भा.

॥५३॥

प्राप्नुवंति नान्ये ॥ यथात्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोऽपिपासःसत्यकामःस
त्यसंकल्पःसोन्वेष्टव्यःसविजिज्ञासितव्यइतिश्रुत्याआचार्योपदेशसाम्येपिविरोचनोविपरीतज्ञान
मापेंद्रोसम्यग्ज्ञानमित्युभयविधलिङ्गात् ॥३४॥ ॥ ॐअनभिभवंचदर्शयतिॐ ॥ ३५ ॥ ॥दे
वीमेवसंपत्तिर्देवाअभिगच्छंत्यासुरीमेवासुरानैतयोरभिभवःकदाचित्स्वभावएवह्यवतिष्ठतइतिस्व
भावानभिभवंचदर्शयति ॥ ३५ ॥ ॥ ॐअंतराचापितुतदृष्टेःॐ ॥ ३६ ॥ ॥सम्यग्ज्ञानविरीत
ज्ञानयोरंतरास्थितानामपिदेवासुरभावयोर्दार्ढ्यदृष्टेः॥३६॥ ॥ ॐअपिस्मर्यतेॐ ॥३७॥ ॥असु
राआसुरेणैवस्वभावेनचकर्मणा ॥ ज्ञानेनविपरीतेनतमोयांतिविनिश्चयात् ॥ देवादैवस्वभावेनक
र्मणाचाप्यसंशयम् ॥ सम्यग्ज्ञानेनपरमांगतिंगच्छन्तिवैष्णवीम्॥नानयोरन्यथाभावःकदाचित्का
पिविद्यते॥मानुषामिश्रमतयोविमिश्रगतयोऽपिचेतिस्कांदे॥३७॥ ॥ॐविशेषानुग्रहंचॐ॥३८॥
शृण्वेवीरउग्रमुग्रंदमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः ॥ एधमानद्विभुभयस्यराजाचोष्कूयतेविश
इंद्रोमनुष्यानितिविशेषानुग्रहंचदर्शयतिदेवेषुपरमेश्वरस्य ॥ असुरान्दमयन्विष्णुःस्त्रपदंचसुरा
न्नयन् ॥ पुनःपुनर्मानुषांस्तुसृतावावर्तयत्यसावितिभविष्यत्पर्वाणि॥३८॥ ॥ ॐअतस्त्वितरज्या
योर्लिङ्गाच्चॐ ॥३९॥ ॥ देवभागादसुरभागएवबहुलः ॥ तस्मान्नजनतामेयादितिचलिङ्गात्॥
चशब्दात्ततःकनीयसाएवदेवाज्यायसोअसुराइतिश्रुतेश्च ॥ असुराबहुलायस्मात्तस्मान्नजन
तामियादितिचब्राह्मे॥३९॥ ॥ ॐतद्भूतस्यतुतद्भावोऽजैमिनेरपिनियमातद्रूपाभावेभ्यःॐ ॥४०॥
असुरजातेरेवासुरत्वंदेवजातेरेवदेवत्वंजैमिनेरपिसिद्धमेव॥ नासुरादैवीनदेवाआसुरीनमनुष्यादैवी

ग्रं० २

अ० ३

॥५३॥

मासुरीचगतिमीयुरात्मीयामेवजातिमनुभवन्तीतिनियमश्रुतेः ॥ नासुराणादैवंरूपंनदेवानामासुरं
 नचोभयंमनुष्याणांयोयद्रूपःसतद्रूपोनिर्गोक्षेपभवतीत्यतद्रूपत्वश्रुतेः ॥ तंभूतिरितिदेवाउपा
 सांचक्रिरेतेवभूवुस्तस्माद्वाप्येतर्हिमुसोभूर्भूरित्येवप्रश्वसत्यभूरितिअसुरास्तेहपरावभूवुरितिदेवा
 सुराणांभावाभावश्रुतेश्च ॥ देवानांभूतिरित्येवमनोविष्णौस्वभावतः ॥ असुराणामभूतित्वेनैतच्चे
 यमतोन्यथा ॥ देवाःशापाभिभूतत्वात्प्रह्लादाद्यावभूविरे ॥ अतःसुगतिरेतेषांनान्यथाव्यत्ययोभ
 वेदितिचाध्यात्मे ॥ ४० ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ नचाधिकारिकमपिपतनानुमानात्तदयोगात् ॐ ॥ ४१ ॥
 नचपरमात्मैश्वर्यादिकमाकांक्ष्यम् ॥ ब्रह्मादीनामपिनाकांक्ष्यंकिमुपरस्येति सूचयितुमपिशब्दः ॥
 चशब्दस्तुज्ञानार्थिनांपूर्वोक्तादित्थंभावांतरसूचकः ॥ अयोग्यमारोढुं प्रयतन्पतन्निदृश्यते ॥ ए
 वमयोग्यस्यपरमात्मैश्वर्यस्यब्रह्मादिपदस्यचाकांक्षायांपतनमनुमीयते ॥ नदेवपदमन्विच्छेत्कु
 तएवहरेर्गुणान् ॥ इच्छन्पततिपूर्वस्मादधस्ताद्यत्रनोत्थितिरितिब्रह्मांडे ॥ स्वकीयमिच्छमानंतु
 राजाद्याःपातयन्तिहि ॥ एवमेवसुराद्याश्चहरिश्चस्वपदेच्छुकमित्याद्यनुमानरूपवाक्याच्च ॥ माया
 भिरुत्तिसृक्षतइंद्रयामारुरुक्षतः ॥ अवदस्यैरधूनुथाइतिश्रुतिः ॥ ४१ ॥ ॥ ॐ उपपूर्वमपीत्ये
 केभावशमनवत्तदुक्तम् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ उपदेवपदंचनाकांक्ष्यमित्येकेभावशमनवत् ॥ ऋषिपदवदे
 व ॥ तच्चोक्तमिंद्रद्युम्नश्रुतौ ॥ अथयथार्षीन्प्रजापतीनाकांक्ष्येदेवंगंधर्वाञ्चविद्याधराञ्चसि
 द्धानिति ॥ बृहत्संहितायांच ॥ नदेवानभिकांक्ष्येतकुतएवहरेर्गुणान् ॥ प्राजापत्याञ्चचार्षांश्चगं
 धर्वादीनपिकचित् ॥ ऋष्यादिषुविशेषेषुदोषेनैवाविशेषितइति ॥ विशेषदर्शनार्थमेकइत्युक्तम् ॥

ब्र. भा.

॥५४॥

॥४२॥ ॥ ॐ बहिस्तूभयथापिस्मृतेराचाराच्च ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ देवऋषिगंधर्वादिपदेभ्योऽन्य
त्रशुभविषयेआकांक्षायामनाकांक्षायांचनपतनम् ॥ देवऋषिगंधर्वाणांपदाकांक्षीपतेद्भुवम् ॥
अन्यत्रशुभमाकांक्षन्नपतेद्विरोधतइतिस्मृतेः ॥ नानात्वमेवकामानांनाकामःकचदृश्यते ॥
अतोविरुद्धकामःस्यादकामस्तेनभण्यतइत्याचाराच्च ॥४३॥अ०६॥ ॥ ॐ स्वामिनःफलश्रुते
रित्यात्रेयः ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमित्यादिफलंस्वामिनां देवानामेवभवति ॥ य
दुकिंचेमाःप्रजाःशुभमाचरंतिदेवाएवतदाचरंतियदुकिंचेमाःप्रजाविजानतेदेवाएवतद्विजानतेदे-
वानां ह्येतद्भवतिस्वामीहिफलमश्रुतेनास्वामीकर्मकुर्वाणइतिमाध्यंदिनायनश्रुतेरित्यात्रेयोमन्यते
॥४४॥ ॥ ॐ आर्तिज्यमित्यौदुलोमिस्तस्मैहिपरिक्रियते ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ सत्रयागेषुऋत्वि
जामपिफलदर्शनादल्पफलंप्रजानामपिभवतीत्यौदुलोमिर्मन्यते ॥ तदर्थं देवैः क्रियमाणत्वात् ॥
॥ ४५ ॥ ॥ ॐ सहकार्यंतरविधिःपक्षेणतृतीयंतद्वतोविध्यादिवत् ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ तृतीयःस्वप
क्षोदेवानांज्ञापनादिकर्मणिसहकार्यंतरत्वेनप्रजाविधीयते ॥ यथाप्रजावतोराज्ञःप्रजाःसहकारि
त्वेनविधीयते ॥ यथावाचार्यस्यशिष्याः ॥ वाराहेच ॥ ज्ञानादिदानंदेवानांविष्णुनासाधुचोदित
म् ॥ वेदेषुतेषांविहितंतत्राचार्योमहत्तरः ॥ विहितःसहकारित्वेसहकार्यंतरंप्रजाः ॥ पातृत्वेन
यथाराज्ञोयथाशिष्यागुरोरपि ॥ तस्माच्छ्रुतंफलंतासामाचार्याणामहत्तरम् ॥ ततोमहत्तरंप्रोक्तं
देवानामुत्तरोत्तरमिति ॥४६॥अ०७॥ ॥ ॐ कृत्स्नभावात्तुगृहिणोपसंहारः ॐ ॥४७॥ ॥ कुटुंबीशु
चौदेशेस्वाध्यायमधीयानोधार्मिकान्विदधदित्युक्तानचपुनरावर्ततइतिगृहिणोपसंहारःक्रियते ॥

ग्रं० २

अ० ३

॥५४॥

तस्माद्बृहस्पत्यैवोत्तमत्वमिति न वाच्यम् ॥ यतः कृत्स्नगृहस्थान् देवापेक्ष्यैवोपसंहारः क्रियते ॥
 कृत्स्नाद्येते गृहिणो देवाः कृत्स्ना एते यतोऽत एतेषां न पुत्रादायमुपयंति न चैते गृहान् विसृजंत्य रागा अ
 द्वेषा अलोभाः सर्वभोगाः सर्वज्ञाः सर्वकर्तार इति पौत्रायणश्रुतिः ॥ ४७ ॥ ॥ ॐ मौनवदितरेषामप्यु
 पदेशात् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ न चाश्रमद्वयमेव देवानां देवा एव ब्रह्मचारिणो देवा एव गृहस्था देवा एव
 वनस्थायथाद्येते मुनय एव सर्ववर्णाः सर्वाश्रमाः सर्वेद्येते कर्मकुर्वतीति कौठरव्यश्रुतौ यतित्वदृष्टान्तेना
 न्येषामप्युपदेशात् ॥ ४८ ॥ अ० ८ ॥ ॥ ॐ अनाविष्कुर्वन्नवयात् ॐ ॥ ४९ ॥ ॥ एतां
 विद्यामधीत्य ब्रह्मदर्शी वा भवति स एतां मनुष्येषु विब्रूयाद्यथायथा ह वै ब्रूयात्तथा तथाधिको भवती
 ति माठरव्यश्रुतौ विद्यादानं श्रूयते तच्च बहूनां स्वीकरणार्थमाविष्कारेणेति नमंतव्यम् ॥ अन्व
 यात् युक्तेः ॥ आविष्कारेऽयोग्यानामपि स्वीकारप्राप्तिः ॥ तच्च निषिद्धम् ॥ मानस्तेनेभ्यो ये
 अभिद्रुहस्पदे निरामिणो रिपवो ज्ञेयुजा गृधुः ॥ एषां नैतन्नापरं किंच नैकं ब्रह्मणस्पते ब्रूहि तेभ्यः
 कदाचित् ॥ अथोपशमेनोपरतामनुष्याये धर्मिणो ब्रूहि तेभ्यः सदानः ॥ आदेवानां मोहते वि
 त्रयो हृदि बृहस्पतेन परः साम्नो विदुः ॥ विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगाम गोपायमांशे वधिष्ठे ह मस्मि ॥
 अनार्यकायानृजवेशठा यनमां ब्रूयात्तज्जवे ब्रूहि नित्यमिति च ॥ ४९ ॥ अ० ९ ॥ ॥ ॐ
 ऐहिकमप्रस्तुतप्रतिबंधतद्दशनात् ॐ ॥ ५० ॥ ॥ आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदि
 ध्यासितव्य इति दर्शनार्थं श्रवणादिविधीयते ॥ तच्च दर्शनमैहिकमेव प्रारब्धप्रतिबंधाभावे ॥
 श्रुत्वात्मानं मतिपूर्वपाद्युस्यैव दृष्टिं परमस्य विदेत् ॥ यद्यारब्धं कर्म निबंधं कस्यात्प्रेत्यैव पश्येद्यो

ब्र. भा.

॥५५॥

गमेवान्ववेक्ष्येति सौपर्णश्रुतौ दर्शनात् ॥ अनादिजन्मसंबन्धनिर्भेत्तुं पापपञ्जरम् ॥ याव
त्यासेवयाशक्यं तावत्कार्यं न संशयः ॥ यावद्दूरे स्थितो गम्यात्तावद्गंतव्यमेव हि ॥ इह जन्मां
तरे वा पितावत्येव तु दर्शनम् ॥ श्रवणं मननं चैव निदिध्यासनमेव च ॥ परे गुरौ च या भक्तिः परि
चर्यादिकं हरेः ॥ एषा सेवेति संप्रोक्ता यथा तद्दर्शनं भवेदिति बृहत्संहितायाम् ॥ ५० ॥ अ० १० ॥
॥ ॐ एवं मुक्तिफलानियमस्तदवस्थावधृतेस्तदवस्थावधृतेः ॥ ५१ ॥ ॥ एवमेव प्रारब्धकर्मा
भावेशरीरपातानंतरमेव मोक्षः ॥ तद्भावे जन्मांतराणीत्यनियमः ॥ धर्मी स्वर्गविधर्मी निरयमे
त्येवांब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येव ब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येवेति ब्रह्मसंस्थस्य मोक्षस्यैवावधारणात् ॥ विद्वानमृ
तमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवसन्नं यदारब्धं कर्म तत्रैव गच्छति ॥ न चेद्ब्रह्म निजन्मानि
प्राप्यैव तेन संशय इति च नारायणाध्यात्मे ॥ ५१ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसू
त्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

प्र० २

अ० ३

॥५५॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐफलंनिगद्यतेऽस्मिन्नध्याये॥कर्मनाशाख्यंफलमस्मिन्पादे॥
 नित्यशःकार्यंसर्वथाभाव्यंसाधनंप्रथमत उच्यते ॥ प्रायिकत्वाच्चाध्यायानांपादानांचनविरोधः ॥
 ॐआवृत्तिसकृदुपदेशात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्यइ
 त्यादीनांनाग्निष्टोमादिवदेकवारेणैवफलप्राप्तिः॥किंत्वावृत्तिःकर्तव्या ॥ सप्तषोऽणिमैतदात्म्यमिदं
 सर्वमित्याद्यसकृदुपदेशात् ॥ १ ॥ ॥ ॐलिंगाच्च ॐ ॥ २ ॥ ॥ सतपोऽतप्यत ॥ पुनरेव
 रुणंपितरमुपससारेत्याद्यावर्तनलिंगाच्च॥ नित्यशःश्रवणंचैवमननंध्यानमेवच॥ कर्तव्यमेवपुरुषैर्ब्र
 ह्मदर्शनमिच्छुभिरितिबृहत्तंत्रे ॥२॥अ० १ ॥ ॥ ॐआत्मेतितूपगच्छंतिग्राहयंतिच ॐ ॥ ३ ॥
 आत्मेत्युपदेशउपासनंचमोक्षार्थिभिःसर्वथाकार्यमेव ॥ नान्यंविचिंतयेआत्मानमेवाहंविजानीया
 मात्मानमुपासेआत्माहिममैषभवतीतिद्युपगच्छंति ॥ आत्मेत्येवोपास्वात्मेत्येवविजानीहिना
 न्यत्किंचनविजानीथाआत्माह्येवैषभवतीतिग्राहयंतिच॥आत्मेत्युपासनंकार्यंसर्वथैवमुमुक्षुभिः॥
 नानाक्लेशसमायुक्तोऽप्येतावन्नैवविस्मरेदितिभविष्यत्पर्वणि ॥ आत्माविष्णुरितिध्यानंविशेषण
 विशेष्यतः ॥ सर्वेषांचमुमुक्षूणामुपदेशश्चतादृशः ॥ कर्तव्योनास्यहानेनकस्यचिन्मोक्षइष्यतेइ
 तिब्राह्मे ॥ ३॥अ० २ ॥ ॥ ॐनप्रतीकेनहिसः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नामब्रह्मेत्युपास्तइत्यादिनाश
 व्दभ्रांत्यानप्रतीकेब्रह्मदृष्टिःकार्या ॥ किंतुतत्स्थत्वेनैवोपासनंकार्यम् ॥ ब्रह्मतर्कच ॥ नामादि
 प्राणपर्यंतमुभयोःप्रथमतत्त्वतः ॥ ऐक्यदृष्टिरितिभ्रांतिरबुधानांभविष्यति ॥ नामादिस्थितिरे
 वात्रब्रह्मणोहिविधीयते ॥ सर्वार्थाप्रथमायस्मात्सप्तम्यर्थाततोमतेति ॥४॥ अ० ३॥ ॥ ॐब्रह्म

ब्र. भा.

॥५६॥

दृष्टिरुत्कर्षात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मदृष्टिश्च सर्वथा कार्यैव परमेश्वरे ॥ उत्कृष्टत्वात् ॥ ब्रह्मदृष्ट्यास
दोपास्यो विष्णुः सर्वैरपि ध्रुवम् ॥ महत्त्ववाची शब्दोयं महत्त्वज्ञानमेव हि ॥ सर्वतः प्रीतिजनकमत्त
स्तत्सर्वथा भवेत् ॥ आत्मेत्येव यदोपासात्तदा ब्रह्मत्वसंयुता ॥ कार्यैव सर्वथा विष्णोर्ब्रह्मत्वं न परित्य
जेत् ॥ इति च ब्रह्मतर्कः ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॥ ॐ आदित्यादिमतयश्चांग उपपत्तेः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ च
क्षोः सूर्यो अजायते त्याद्युपासनं देवानां कार्यमेव ॥ स्वोत्पत्तिस्थानत्वात् स्वाश्रयत्वान्मुक्तौ तत्र ल
यस्यापेक्षितत्वाच्चोपपन्नं तेषां तथोपासनम् ॥ नारायणतंत्रे च ॥ आधिव्याधिनिमित्तेन विक्षिप्त
मनसोऽपि तु ॥ गुणानां स्मरणाशक्तौ विष्णोर्ब्रह्मत्वमेव तु ॥ स्मर्तव्यं सततं तत्तु न कदाचित्परित्यजे
त् ॥ अत्र सर्वगुणानां च यतो तर्भाविष्यते ॥ स्वोत्पत्त्यंगं च देवानां विष्णोश्चित्यं सदैव तु ॥ तेषां तत्र
प्रवेशो हि मुक्तिरित्युच्यते बुधैः ॥ तदाश्रिताश्च ते नित्यं ततश्चित्यं विशेषत इति ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ
आसीतः संभवात् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ सर्वदोपासनं कुर्वन्नप्यासीनो विशेषतः कुर्यात् ॥ तदा विक्षेपा
ल्पत्वेन संभवात् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ ध्यानाच्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ स्मरणोपासनं चैव ध्यानात्मकमिति
द्विधा ॥ स्मरणं सर्वदा योग्यं ध्यानापासनमासने ॥ नैरंतर्यमनो वृत्ते ध्यानमित्युच्यते बुधैः ॥ आ
सीनस्य भवेत्तत्तु न शयानस्य निद्रया ॥ स्थितस्य गच्छतो वापि विक्षेपस्यैव संभवात् ॥ स्मरणात्परमं
ज्ञेयं ध्यानं नास्त्यत्र संशय इति च नारायणतंत्रे ॥ अतो ध्यानत्वाच्च ॥ ८ ॥ ॥ ॐ अचलत्वं चापि
क्ष्य ॐ ॥ ९ ॥ ॥ अचलं चेच्छरीरं स्यात् मनसश्चाप्यचालनम् ॥ चलने तु शरीरस्य चंच
लं च मनो भवेदिति च ब्रह्मांडे ॥ ९ ॥ ॥ ॐ स्मरंति च ॐ ॥ १० ॥ ॥ समं कायशिरो ग्रीवं धा

ग्रं० २

अ० ४

॥५६॥

रयन्नचलंस्थिरः ॥ संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्वंदिशश्चानवलोकयन्नित्यादि ॥ १० ॥ ॥ ॐ यत्रैकाग्रता
 तत्राविशेषात् ॥ ११ ॥ ॥ देशकालावस्थादिषु यत्रैकाग्रताभवतितत्रैवस्थातव्यम् ॥ तमेवदेशं
 सेवेततंकालंतामवस्थितिम् ॥ तानेवभोगान्भुंजीतमनोयत्रप्रसीदति ॥ नहिदेशादिभिःकश्चित्
 विशेषःसमुदीरितः॥मनःप्रसादनार्थं हिदेशकालादिचिंतनेतिवाराहे॥११॥अ०६॥ ॥ ॐ आप्राय
 णात्तत्रापिहिदृष्टम् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यावन्मोक्षस्तावदुपासनादिकार्यम् ॥ सयोहवैतद्भगन्म
 नुष्येषुप्रायणांतमोकारमभिध्यायीतेतिहिश्रुतिः ॥ सर्वदेवेनमुपासीतयावद्विमुक्तिर्मुक्ताअपिह्ये
 नमुपासतइतिचसौपर्णश्रुतिः ॥ शृणुयाद्यावदज्ञानंमतिर्यावदयुक्तता ॥ ध्यानंचयावदीक्षा
 स्यान्नेक्षाकचनबाध्यते ॥ दृष्टतत्त्वस्यचध्यानंयदादृष्टिर्नविद्यते ॥ भक्तिश्चानंतकालीना
 परमेब्रह्मणिस्फुटा ॥ आविमुक्तेर्विधिर्नित्यंस्वतएवततःपरमितिब्रह्मांडे ॥१२॥अ०७॥ ॥ ॐ
 तदधिगमउत्तरपूर्वाधयोरश्लेषविनाशौतद्व्यपदेशात् ॐ ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शनेउत्तराधस्याश्लेषःपू
 र्वस्यविनाशश्च ॥ तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यते ॥
 तद्यथैषीकातूलमग्नौप्रोतंप्रदूयेतैवहैवास्यसर्वपाप्मानःप्रदूयंतइतितद्व्यपदेशात् ॥ १३ ॥
 ॥ ॐ इतरस्याप्येवमसंश्लेषःपातेतु ॐ ॥ १४ ॥ ॥ पुण्यस्याप्येवमश्लेषःपाते ॥ तुशब्दो
 नुत्थानवाची ॥ यथाश्लेषोविनाशश्चमुक्तस्यतुविकर्मणः ॥ एवंमुकर्मणश्चापिपततस्तमसि
 ध्रुवमित्याग्नेये ॥१४॥ ॥ ॐ अनारब्धकार्येएवतुपूर्वेतदवधेः ॐ ॥ १५ ॥ ॥ अनारब्धकार्ये
 एवपूर्वेपुण्यपापेविनश्यतः ॥ तस्यनावदेवचिरम् ॥ यावन्नविमोक्ष्येऽथसंपत्स्यतइतितदव

ब्र. भा.

॥५७॥

धेः ॥ तुशब्दः स्मृतिद्योतकः ॥ यदनारब्धपापं स्यात्तद्विनश्यति निश्चयात् ॥ पश्यतो ब्रह्म
निर्द्वंद्वं हीनं च ब्रह्म पश्यतः ॥ द्विषतो वा भवेत्पुण्यनाशो नास्त्यत्र संशयः ॥ तस्याप्यारब्धका
र्यस्य न विनाशोऽस्ति कुत्रचित् ॥ आरब्धयोश्च नाशः स्यादल्पयोः पुण्यपापयोरिति च नारायणतंत्रे
॥ १५ ॥ ॥ ॐ अग्निहोत्रादितु तत्कार्यायैव तद्दर्शनात् ॥ १६ ॥ ॥ अग्निहोत्राद्यपि तु मोक्षानुभवायै
व ॥ तुशब्दाद्ब्रह्मदर्शनवतः ॥ स एनमविदितो न भुनक्ति यथा वेदो वाननूक्तोऽन्यद्वा कर्माकृतम् ॥ यदि
ह वा अप्यनेवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्ततः क्षीयत एवात्मानमेव लोकमुपासीत स य आ-
त्मानमेव लोकमुपास्तेन हास्यकर्म क्षीयतेऽस्माद्ध्येवात्मनो यद्यत्कामयते तत्तत्सृजत इति दर्शनात् ॥
॥ १६ ॥ ॥ ॐ अतोऽन्यदपीत्येकेषामुभयोः ॐ ॥ १७ ॥ ॥ मुक्तावनुभवकारणाद्यदन्यत्पुण्यमपि
विनश्यत्यप्रारब्धमनभीष्टं च तथा ह्येकेषां पाठ उभयोस्त्यागेन ॥ तस्य पुत्रादाय मुपयंति ॥ सुहृदः सा
धुक्रत्यां द्विषंतः पापक्रत्यामिति ॥ अनभीष्टमनारब्धं पुण्यमप्यस्य नश्यति ॥ किमुपापं परब्र
ह्मज्ञानिनो नात्र संशय इति पाद्रे ॥ १७ ॥ ॥ ॐ यदेव विद्येयेति हि ॐ ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शि
कृतमल्पमपि पुण्यं महत्तममनंतं च भवति ॥ यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं
भवतीति श्रुतेः ॥ न हास्यकर्म क्षीयत इति च ॥ अल्पमात्रकृतो धर्मो भवेज्ज्ञानवतो महान् ॥ महा
नपि कृतो धर्मो ह्यज्ञानां निष्फलो भवेदिति च भारते ॥ १८ ॥ ॥ ॐ भोगेन त्वितरेक्षपयित्वाथ संप
त्स्यते ॐ ॥ १९ ॥ ॥ आरब्धपुण्यपापे भोगेन क्षपयित्वा ब्रह्मसंपत्स्यते ॥ अथेति नियमसू
चकः ॥ आरब्धपुण्यपापस्य भोगेन क्षपणादनु ॥ प्राप्नोत्येव तमो धोरं ब्रह्मवानात्र संशयः ॥ ब्रह्मणां

ग्रं० २

अ० ४

॥५७॥

शतकालात्तुपूर्वमारब्धसंक्षयः॥नियमेनभवेन्नात्रकार्याकाचिद्विचारणेतिचनारायणतंत्रे ॥१९॥
अ०८॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि
तेचतुर्थाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ श्रीवेदव्यासात्मकश्रीहयग्रीवार्पणमस्तु ॥ ॥ ५ ॥
श्रीलक्ष्मीर्वेकटेशायनमः ॥ ॥ हरिःॐदेवानांमोक्षउत्क्रांतिश्चास्मिन्पादउच्यते ॥
॥ ॐवाङ्मनसिदर्शनाच्छब्दाच्चॐ ॥ १ ॥ ॥ वागभिमानिन्युमामनसोभिमानिनिरुद्रे
विलीयते ॥ वाचोमनोवशत्वदर्शनात् ॥ तस्ययावन्नवाङ्मनसिसंपद्यतइतिशब्दाच्च ॥ उमा
वैवाक्समुद्दिष्टामनोरुद्रउदाहृतः ॥ तदेतन्मिथुनंज्ञात्वानदांपत्याद्विहीयतइतिस्कांदे ॥ १ ॥
॥ ॐअतएवचसर्वाण्यनुॐ ॥ २ ॥ ॥ अतएवचशब्दात्सर्वाणिदेवतानियथानुकूलंवि
लीयंते ॥ अग्नौसर्वेदेवाविलीयंतेग्निरिंद्रइंद्रउमायामुमारुद्रेविलीयतएवमन्यानिदेवतानियथानु
कूलमितिहिगौपवनश्रुतिः ॥२॥ अ०१ ॥ ॥ ॐतन्मनःप्राणउत्तरात्ॐ ॥ ३ ॥ ॥ मनःप्रा
णइत्युत्तराद्वचनात् ॥ मनोभिमानोरुद्रः ॥ प्राणेवायौविलीयते ॥ वायोवाविरुद्रउदेतिवायौ
विलीयतेतस्मादाहुर्वायुर्देवानांश्रेष्ठइतिचकौंडिन्यश्रुतिः ॥ ३ ॥ अ०२ ॥ ॥ ॐसोऽध्यक्षेतदुप
गमादिभ्यःॐ ॥ ४ ॥ ॥ सप्राणःपरमात्मनिविलीयते ॥ सर्वेप्राणमुपगच्छंतिप्राणःपरमुपग
च्छति ॥ प्राणंदेवाअनुप्राणंतिप्राणःपरमनुप्राणितितस्मादाहुःप्राणस्यप्राणइति ॥ प्राणःपर
स्यांदेवतायाम् ॥ मुक्ताःसंतोग्निमाविश्यदेवाःसर्वेपिभुंजते ॥ अग्निरिंद्रतथेंद्रश्चवायुमावि
श्यसोऽपितु ॥ आविश्यपरमात्मानंभुंक्तेभोगांस्तुबाह्यकान् ॥ नह्यानंदोनिजस्तेषांपरैर्लभ्यः

ब्र. भा.

॥५८॥

कथंचन ॥ किमुविष्णोः परानंदो न ते विष्णाविति श्रुतेः ॥ प्राणस्य ते जसिलयो मार्गमात्रमुदाहृतम् ॥ सर्वेशितुश्च सर्वादेस्तस्यान्यत्र लयः कथमित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ ४ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐ भूतेषु तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ भूतेष्वन्येषां देवानां लयः ॥ ॥ भूतेषु देवा विलीयन्ते भूतानि परेन परउदेति नास्तमेत्येकलण्वमध्यस्थातेति बृहच्छ्रुतेः ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॥ ॐ नैकस्मिन् दर्शयतो हि ॐ ॥ ६ ॥ ॥ नैकस्मिन् भूते सर्वेषां देवानां लयः ॥ पृथिव्यामृभवो विलीयन्ते ॥ वरुणेश्विनावग्रावग्रयोवायाविंद्रः सोम आदित्यो बृहस्पतिरित्याकाश एव साध्या विलीयन्ते ऋभवः पृथिव्यां वरुण आपो ग्रयस्ते जसि मरुतो मारुत इति आकाशे विनायका विलीयन्ते इति महोपनिषच्चतुर्वेदशिखा च दर्शयतः ॥ अतो ग्नौ सर्वे देवा विलीयन्त इति तत्र निर्दिष्टानामेव ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ समना चासृत्युपक्रमादमृतत्वं चानुपोष्य ॐ ॥ ७ ॥ ॥ देशतः कालतश्च व्याप्त्या समो नापरमपुरुषो यस्याः सा समना ॥ संसारानुपक्रमात्स्वत एवामृतत्वं तस्याः ॥ बृहच्छ्रुतिश्च ॥ द्वौ वावसृत्यनुपक्रमौ प्रकृतिश्च परमश्च द्वावेतौ नित्यमुक्तौ नित्यौ च सर्वगतौ चेतौ ज्ञात्वा विमुच्यत इति नैतावता साम्यम् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ तदपीते संसारव्यपदेशात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ समावेतौ प्रकृतिश्च परमश्च नित्यौ सर्वगतौ नित्यमुक्तावसमावेतौ प्रकृतिश्च परमश्च विलीनो हि प्रकृतौ संसारमेति विलीनः परमेष्ठ्यमृतत्वमेतीति सौपर्णश्रुतेः ॥ ८ ॥ ॥ ॐ सूक्ष्मं प्रमाणतश्च तथोपलब्धेः ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सूक्ष्मत्वं चाधिकं ब्रह्मणः प्रकृतेर्ज्ञानानंदैश्वर्यादिप्रमाणाधिक्यंच ॥ सर्वतः प्रकृतिः सूक्ष्मा प्रकृतेः परमेश्वरः ॥ ज्ञानानंदौ तथैश्वर्यगुणाश्चान्येधिकाः प्रभोरिति चतुरश्रुतिः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ नोपमर्देनातः ॐ ॥

ग्रं० २

अ० ४

॥५८॥

॥ १० ॥ ॥ अतस्तस्ययेविशेषगुणास्तेषामनुपमर्देनैवसाम्यम् ॥ देशतःकालतश्चैवस
 माप्रकृतिरीश्वरे ॥ उभयोरप्यबद्धत्वंतदबंधःपरात्मनः ॥ स्वतएवपरेशस्यसाचोपास्तेसदाह
 रिम् ॥ प्रकृतेःप्राकृतस्यापियेगुणास्तेतुविष्णुना ॥ नियतानैवकेनापिनियताहिहरेर्गुणाइतिभ
 विष्यत्पर्वणि ॥ १० ॥ ॥ ॐ अस्यैवचोपपत्तेरूष्मा ॐ ॥ ११ ॥ ॥ द्विधाहीदमवदृश्यतेऊष्मावद
 नूष्मावच्च ॥ तत्रोष्मावत्परंब्रह्म ॥ यन्नजिघ्रंतिनपश्यंतिनशृण्वंतिनविजानंतिअथानूष्मावत् ॥
 प्रकृतिश्चप्राकृतंचयन्नजिघ्रंतिजिघ्रंतिचयन्नपश्यंतिपश्यंतिचयन्नशृण्वंतिशृण्वंतिचयन्नजानंति
 जानंतिचेतिसौपर्णश्रुतेःकिंचित्साम्योपपत्तेः ॥ ११ ॥ ॥ ॐ प्रतिषेधादितिचेन्नशारी
 रात् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ असमोवाएषपरोनहिकश्चिदेवंदृश्यतेसर्वेह्येतेऽणवोजायंतेचम्रियंतेच
 च्छिद्राह्येतेभवंत्यथपरोनजायतेनम्रियतेपूर्णश्चैवभवतीतिचतुर्वेदशिखायांसाम्यप्रतिषेधादिति
 चेन्न ॥ शारीराद्विसाम्यंप्रतिषिध्यते ॥ १२ ॥ कुतः ॥ ॥ ॐ स्पष्टोह्येकेषाम् ॐ ॥ १३ ॥
 ॥ अथातःसमाश्वासमाश्वाभिधीयंतेसमाऽसमाश्वाथसमानिब्रह्मणोरूपाणिगैरुत्पत्तिःस्थितिर्लघो
 नियतिरायतिश्चैकं ह्येवैतद्भवति ॥ अथासमाब्रह्मंदोरुदःप्रजापतिर्बृहस्पतिर्येकेचदेवागंधर्वामनु
 ष्याःपितरोसुरायत्किंचेदंचरमचरंच ॥ अथसमासमाप्रकृतिर्वावसमासमासैषाहिनित्याजरातद्वशा
 चेतिस्पष्टोहिमाध्यंदिनायनानांसमादिवादः ॥ १३ ॥ ॥ ॐ स्मर्यंतेच ॐ ॥ १४ ॥ ॥ मत्स्य
 कूर्मवराहाद्याःसमाविष्णोरभेदतः ॥ ब्रह्माद्यास्त्वसमाःप्रोक्ताःप्रकृतिश्चसमासमेतिचवाशहे ॥
 ॥ १४ ॥ अ० ६ ॥ ॥ ॐ तानिपरेतथाह्याह ॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणद्वारेणसर्वाणिदैवतानिपरमात्म

ब्र. भा.

॥५९॥

निविलीयन्ते ॥ सर्वदेवाः प्राणमाविश्य देवे मुक्ता लयं परमेयां त्यचिंत्य इति कौषारवश्रुतिः ॥ १५ ॥
अ० ७ ॥ ॥ ॐ अविभागो वचनात् ॐ ॥ १६ ॥ ॥ एते देवा एनमात्मानमनुविश्य सत्याः सत्यकामाः सत्य
संकल्पा यथानिकाममंतर्बहिः परिचरन्तीति गोपवनश्रुतिः ॥ तत्परमेश्वरकामाद्यविभागेनैव तेषां सत्य
कामत्वम् ॥ कामेन मे काम आगाहृदयाद्दृढं मृत्योरिति वचनात् ॥ मुक्तानां सत्यकामत्वं सामर्थ्यं च प
रस्य तु ॥ कामानुकूलकामत्वं नान्यत्तेषां विधीयत इति ब्राह्मे ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥ ॥ ॐ तदो कोऽग्रज्वलनं
तत्प्रकाशितद्वारो विद्यासामर्थ्यात्तच्छेषगत्यनुस्मृतियोगाच्च हार्दानुगृहीतः शताधिकया ॐ ॥ १७ ॥
उत्क्रांतिकाले हृदयस्याग्रज्वलनं भवति ॥ तस्यैतस्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतत इति श्रुतेः ॥ तत्प्रका
शितद्वारो निष्क्रामति ॥ विद्यासामर्थ्यात् ॥ यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंते कलेवरम् ॥ तंतमेवै
तिकौंतेय सदा तद्भावभावित इति स्मृतेर्विद्याशेषगत्यनुस्मरणयोगाच्च ॥ आचार्यस्तु ते गतिं वक्तेति
लिंगम् ॥ हृदि स्थेनैव हरिणा तस्यैवानुग्रहेण तु ॥ उत्क्रांतिर्ब्रह्मरंध्रेण तमेवोपासतो भवेदिति चा
ध्यात्मे ॥ शतं चैकाच हृदयस्य नाड्यः स्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति
विष्वङ्मुन्या उत्क्रमणे भवंतीति च ॥ १७ ॥ ॥ ॐ रश्म्यनुसारी ॐ ॥ १८ ॥ ॥ निष्क्रामतिसह
स्रंवा आदित्यस्य रश्मय आसुना डीष्वा ततास्तत्र श्वेतः सुषुम्नो ब्रह्मयानः ॥ सुषुम्ना यामाततस्तत्प्र
काशेनैष निर्गच्छतीति पौत्रायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॥ ॐ निशिनेति चेन्न संबंधात् ॐ ॥ १९ ॥
रश्म्यभावाच्चिशिज्ञानिन उत्क्रमणं न युक्तमिति चेन्न ॥ सर्वदा संबंधाद्रश्मीनाम् ॥ १९ ॥ कियत्कालम् ॥
॥ ॐ यावद्देहभावित्वाद्दर्शयति च ॐ ॥ २० ॥ ॥ यावद्देहो विद्यते तावद्द्रश्मिसंबंधोऽस्त्ये

प्र० २

अ० ४

॥५९॥

व ॥ संसृष्टावाएतेरश्मयश्चनाड्यश्चनैषां वियोगोयावदिदं शरीरमतएतैः पश्यत्येतैरुत्क्रामत्येतैः प्रवर्त
 तइति माध्यंदिनायनश्रुतिः ॥ २० ॥ ॥ ॐ अतश्चायनेपि हि दक्षिणे ॐ ॥ २१ ॥ ॥ दक्षिणे मरणाद्या
 तिस्रर्गब्रह्मोत्तरायण इत्युक्तेपि ज्ञानिनो दक्षिणायनोत्क्रांतिर्युज्यते ॥ शतं पंचैव सूर्यस्य दक्षिणायनर
 श्मयः ॥ तावन्त एव निर्दिष्टा उत्तरायणरश्मयः ॥ ते सर्वे देहसंबन्धात्सर्वदा सर्वदेहिनाम् ॥ महर्लोका
 दिगन्तार उत्तरायणरश्मिभिः ॥ निर्गच्छन्ती तैश्चापि यैरेष्टव्ये तरागतिः ॥ उत्तरं दक्षिणमिति त एव तु नि
 गद्यते ॥ न तु कालविशेषोऽस्ति ज्ञानिनां नियमात्फलम् ॥ ददातिकालेऽनुगुणे फलं किंचिद्विशिष्यते ॥
 अत्युत्तमानां केषांचिन्नविशेषोऽस्ति कालतइति नारायणाध्यात्मे ॥ २१ ॥ अ० ९ ॥ ॥ ॐ योगिनः
 प्रतिस्मर्येते स्माते चैते ॐ ॥ २२ ॥ ॥ न केवलं कालादिकृते ब्रह्मचंद्रगती स्मर्येते ॥ किंतु ज्ञानयोगि
 नः कर्मयोगिनश्च ॥ अग्निज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ॥ तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मवि
 दोजनाः ॥ धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ॥ तत्र चांद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्त
 तइत्यत्र योगीति विशेषणात् ॥ स्मरणनिमित्ते चैते गती ॥ गत्यनुस्मरणाद्ब्रह्मचंद्रं वा गच्छति ध्रुवम् ॥
 अननुस्मरतः काले स्मरणं प्राप्य वै गतिरित्यध्यात्मे ॥ २२ ॥ अ० १० ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृ
 तब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थीध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥
 श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ मार्गो गम्यं चास्मिन्पाद उच्यते ॥ ॥ ॐ अर्चि
 रादिना तत्प्रथितेः ॐ ॥ १ ॥ ॥ तेर्चिषमभिसंभवंत्यर्चिषो हरह्म आपूर्यमाणपक्षमित्यर्चिषः
 प्राथम्यं श्रूयते ॥ यदा ह वै पुरुषोऽस्मा लोकात्प्रैतिस वायुमागच्छतीति वायोः ॥ तत्रार्चिषः प्राप्तिरेव प्रथ

ब्र. भा.

॥६०॥

मा ॥ द्वावेवमार्गौप्रथितावर्चिरादिर्विपश्चिताम् ॥ धूमादिःकर्मिणांचैवसर्ववेदविनिर्णयात् ॥
अग्निर्ज्योतिरितिद्वैवार्चिषःसंप्रतिष्ठितिः ॥अग्निगत्वाज्योतिरेतिप्रथमंब्रह्मसंब्रजन्निति ॥ एक
स्मिस्तुपुरेसंस्थोद्विरूपोमेःसुतोमहानितिचब्रह्मतर्के ॥१॥अ० १॥ ॥ॐवायुशब्दादविशेषविशेषा
भ्याम्ॐ ॥ २ ॥ ॥ अर्चिषोवायुंगच्छन्ति ॥ सवायुमागच्छतीतिसामान्यवचनात् ॥ सइतोगतो
द्वितीयांगतिंवायुमागच्छतीतिवायोरहरह्रआपूर्यमाणपक्षमितिविशेषवचनाच्च ॥२॥अ० २ ॥
ॐतटितोऽधिवरुणःसंबंधात्ॐ ॥ ३ ॥ ॥ मासेभ्यःसंवत्सरंसंवत्सराद्वरुणलोकंवरुणलोका
त्प्रजापतिलोकमतिकौडिन्यश्रुतिः ॥ संवत्सरात्तटितमागच्छतितटितःप्रजापतिलोकमितिचगौ
पवनश्रुतिःतत्रतटितोवरुणंगच्छतितटितासूक्ष्मतेवरुणलोकस्तटिदुपरिमुक्तामयोराजते ॥ त
त्राऽसौवरुणोराजासत्यानृतेविर्विचतीत्युपरिसंबंधत्वश्रुतेः ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐआतिवा
हिकस्तर्हिगात्ॐ ॥ ४ ॥ ॥ पूर्वोक्तस्त्वातिवाहिकोवायुः ॥ पूर्वगमनलिंगात् ॥ ४ ॥ कुतः॥
॥ ॐउभयव्यामोहात्तत्सिद्धेःॐ ॥ ५ ॥ ॥ सवायुमागच्छतीतिप्रथममुच्यते ॥ उ
त्क्रांतोविद्वान्परमभिगच्छन्विद्युतमेवांततउपगच्छतिद्यौर्वाविविद्युत्तत्पतिवायुमुपगम्यतेनैवब्रह्म
गच्छतीत्यन्तेपिवायुगमनश्रुतेः ॥ पूर्वोक्तआतिवाहिकःपरोवेतिव्यामोहेउत्तरेदिवस्पतिरिति वि
शेषणात्पूर्वत्रातिवाहिकस्यैवसिद्धेः ॥ ब्रह्मतर्केच ॥ उत्क्रांतस्तुशरीरात्त्वाद्गच्छत्यर्चिषमेव
तु ॥ ततोहिवायोःपुत्रंचयोऽसौनाम्नातिवाहिकः ॥ ततोहःपूर्वपक्षंचाप्युदकसंवत्सरंतथा ॥ तटि
तंवरुणंचैवप्रजापंसूर्यमेवच ॥ सोमं वैश्वानरंचेंद्रं ध्रुवंदेवीं दिवं तथा ॥ ततोवायुं परंप्राप्यतेनैतिपुरुषो

ग्रं० २

अ० ४

॥६०॥

तममिति ॥५॥अ०४ ॥ ॥ ॐवैद्युतेनैवततस्तच्छ्रुतेःॐ ॥ ६ ॥ ॥ प्रकारांतरेणतत्रतत्रो
 च्यमानत्वाद्वायोरपिपरतोब्रह्मणोर्वागंतव्योस्तीतिनाशंकनीयम्॥विद्युत्पतिनावायुनैव ॥ सएना
 न्ब्रह्मगमयतीतिब्रह्मगमनश्रुतेः ॥ विद्युत्पतिर्वायुरेवनयेद्ब्रह्मनचापरः ॥ कुतोऽन्यस्यभवेच्छ
 क्तिस्तमृतेप्राणनायकमितिबृहत्तंत्रे॥६॥अ०५॥ ॐकार्यंवादरिरस्यगत्युपपत्तेः ॥७॥ ॥ सए
 नान्ब्रह्मगमयतीतिकार्यंब्रह्मगमयतीतिवादरिर्मन्यते ॥कृतेदेवान्परंब्रह्मकःपुमान्प्राप्नुयात्कचि
 त् ॥यद्यपिब्रह्मदृष्टिस्याद्ब्रह्मलोकमवाप्नुयादित्यध्यात्मवचनात्तस्यैवगत्युपपत्तेः ॥ ७ ॥ ॥ ॐ
 विशेषितत्वाच्चॐ ॥ ८ ॥ ॥ यदिहवावपरमभिपश्यतिप्राप्नोतिब्रह्माणंचतुर्मुखंप्राप्नोतिब्रह्माणं
 चतुर्मुखमितिकौषारवश्रुतौ ॥ ८ ॥ ॥ ॐसामीप्यात्तुतद्व्यपदेशःॐ ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मविदामो
 तिपरमितितद्व्यपदेशस्तुसमीपतएवपरमपिप्राप्नोतीत्येतदर्थएव ॥९॥ ॥ कदा ॥ ॥ ॐकार्यात्य
 येतदध्यक्षेणसहातःपरमभिधानात्ॐ ॥ १० ॥ ॥ तेहिब्रह्मणमभिसंपद्यदेतद्विलीयतेऽथस
 हब्रह्मणापरमभिगच्छंतीतिसौपर्णश्रुतेः ॥ महाप्रलयेतदध्यक्षेणब्रह्मणासहगच्छंति ॥ १० ॥
 ॐस्मृतेश्चॐ ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे ॥ परस्यांतेपरात्मानःप्रविशंति
 परंपदमिति ॥ ११ ॥ ॥ ॐपरंजैमिनिर्मुख्यत्वात्ॐ ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मशब्दस्यतत्रैवमुख्यत्वा
 त्परमेवब्रह्मगमयतीतिजैमिनिर्मन्यते॥ १२ ॥ ॥ ॐदर्शनाच्चॐ ॥ १३ ॥ ॥ दृष्टत्वाच्चत्पर
 ब्रह्मणः ॥१३॥ ॥ ॐनचकार्येप्रतिपत्त्यभिसंधिःॐ ॥ १४ ॥ ॥ नहिकार्येप्रतिपत्तिःप्राप्तव
 नीत्यभिसंधिश्च ॥ १४ ॥ यदुपास्तेपुमान्जीवन्यत्प्राप्नुमभिवांच्छति ॥ यच्चपश्यतितृप्तःसन्त

ब्र. भा.

॥६१॥

त्प्राप्नोतिमृतेरन्वितिपाद्ये ॥ ॥ ॐअप्रतीकालंबनान्नयतीतिबादरायणउभयथाचदोषात्तत्क्रतु
श्रुत् ॥ १५ ॥ ॥प्रतीकंदेहउद्दिष्टोष्पांतत्रैवदर्शनम् ॥ नतुव्याप्ततयाकापिप्रतीकालंबनास्तु
ते ॥ अप्रतीकादेवतास्तुक्कषीणांशतमेवतु ॥ राज्ञांचशतमुद्दिष्टगंधर्वाणांशतंतथा ॥ एतेऽ
धिकारिणोव्याप्तिदर्शनेऽन्येनतुक्कचित् ॥ अयोग्यदर्शनेयत्नाङ्गशःपूर्वस्यचापितु ॥ अप्रती
काश्रयायेहितेयांतिपरमेवतु ॥ स्वदेहेब्रह्मदृष्ट्यैवगच्छेद्ब्रह्मसलोकताम् ॥ ब्रह्मणासहसंप्राप्ते
संहारेपरमंपदमितिगारुडवचनात् ॥ उभयत्रोक्तदोषाच्चाप्रतीकालंबनान्परंनयतीतिसयथाकामो
भवतितत्क्रतुर्भवतियत्क्रतुर्भवतितत्कर्मकुरुतेयत्कर्मकुरुतेतदभिसंपद्यतइतिश्रुतेश्च ॥ अत्रकर्मो
पासनमेवान्यान्कार्यंनयतीतिभगवन्मतम् ॥ १५ ॥ ॥ ॐविशेषंचदर्शयतिॐ ॥ १६ ॥
अंतःप्रकाशाबहिःप्रकाशाःसर्वप्रकाशादेवावावसर्वप्रकाशाःकृपयोतःप्रकाशामानुषाएवबहिःप्रका
शाइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ १६॥अ०६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनरुतब्रह्मसूत्रभाष्येश्री
मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ ॥
श्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ हरिःॐभोगमाहाऽस्मिन्पादे ॥ ॥ ॐसंपद्याविहायस्वेनशब्दात्ॐ
॥ १ ॥ ॥ सएवंविदेवंमन्वानएवंपश्यन्नात्मानमभिसंपद्यैतेनात्मनायथाकामंसर्वान्कामाननुभ
वतीतिसौपर्णश्रुतेः ॥ परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतइतिचएतंसेतुंतीर्त्वाधःसन्न
नंधोभवतीतिच॥तत्रतरणंनामतत्प्राप्तयेऽन्यतरणमेव ॥ इमांधोरामशिवांनदींतीर्त्वंतंसेतुमाप्यैते
नैवसेतुनामोदतेप्रमोदतेआनंदीभवतीतिमौद्गल्यश्रुतेः॥१॥अ०१॥ ॥ ॐमुक्तःप्रतिज्ञानात्

ग्रं० २

अ० ४

॥६१॥

ॐ ॥ २ ॥ ॥ मुक्तएवात्रोच्यते ॥ अहरहरेनमनुप्रविशत्युपसंक्रमतेचनतत्रमोदतेनप्रमो-
 दतेनचकामाननुभवति॥बद्धोक्षेपतदाभवति॥अथयदैनमुक्तोऽनुप्रविशतिमोदतेचप्रमोदतेचका-
 मांश्चैनुभवातीतिबृहद्युतौप्रतिज्ञानात् ॥ २ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐआत्माप्रकरणात् ॐ ॥ ३ ॥
 परंज्योतिःशब्देनपरमात्मैवोच्यते ॥ तत्प्रकरणत्वात्॥परंज्योतिःपरंब्रह्मपरमात्मादिकागिरः॥ सर्व
 त्रहरिमेवैकंब्रूयुर्नान्यंकथंचनेतिब्रह्मांडे ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐअविभागेनदृष्टत्वात् ॐ ॥ ४ ॥
 येभोगाःपरमात्मनाभुज्यंतेतएवमुक्तैर्भुज्यंतेयानेवाहंशृणोमियान्पश्यामियान्जिघ्रामितानेवैतद्
 दंशरीरंविमुच्यानुभवन्तीतिदृष्टत्वाच्चतुर्वेदशिखायाम् ॥ भविष्यत्पुराणेच ॥ मुक्ताःप्राप्यपरं
 विष्णुंतद्भोगोहेशतःकचित् ॥ बहिष्ठान्भुंजतेनित्यंनानंदादीन्कथंचनेति ॥ ४ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ ॥ ॐब्राह्मेणजैमिनिरुपन्यासादिभ्यःॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वदेहपरित्यागेनमु-
 क्ताःसंतोब्राह्मेणैवदेहेनभोगान्भुंजतइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ सवाएषब्रह्मनिष्ठइदंशरीरंमर्त्यमति
 सृज्यब्रह्माभिसंपद्यब्रह्मणापश्यतिब्रह्मणाशृणोतिब्रह्मणैवेदंसर्वमनुभवतीतिमाध्यंदिनायनश्रुता
 बुपन्यासात्॥आदत्तेहरिहस्तेनहरिदृष्ट्यैवपश्यति ॥ गच्छेच्चहरिपादेनमुक्तस्यैषास्थितिर्भवेदिति
 स्मृतेः॥गच्छामिविष्णुपादाभ्यांविष्णुदृष्ट्याचदर्शनम् ॥ इत्यादिपूर्वस्मरणान्मुक्तस्यैतद्भविष्य
 तीतिबृहत्तंत्रोक्तयुक्तेश्च ॥ ५ ॥ ॥ ॐचितिमात्रेणतदात्मकत्वादित्यौडुलोमिःॐ ॥ ६ ॥
 चितिमात्रोदेहोमुक्तानांपृथग्विद्यतेतेनभुंजते ॥ सर्ववाएतदचित्परित्यज्यचिन्मात्रएवैषभवति
 चिन्मात्रएवावतिष्ठतेतामेतांमुक्तिरित्याचक्षतेइत्युद्दालकश्रुतेः ॥ चिदात्मकत्वादित्यौडुलोमिर्म

ब्र. भा.

॥६२॥

न्यते ॥ ६ ॥ ॥ ॐ एवमप्युपन्यासात्पूर्वभावादविरोधं वादरायणः ॐ ॥ ७ ॥ ॥ सवाएष
एतस्मान्मर्त्यादिमुक्तश्चिन्मात्रो भवत्यथ तेनैवरूपेणाभिपश्यत्यभिशृणोत्यभिमनुतेऽभिविजाना
तितामाहुर्मुक्तिरिति सौपर्णश्रुतौ चिन्मात्रेणाप्युपन्यासाज्जैमिन्युक्तस्य च भावादुभयत्राप्यविरोधं
वादरायणो मन्यते ॥ नारायणाध्यात्मे च ॥ मर्त्यदेहं परित्यज्य चितिमात्रात्मदेहिनः ॥ चितिमा
त्रेन्द्रियाश्चैव प्रविष्टा विष्णुमव्ययम् ॥ यदंगानुगृहीतैश्च स्वांगैरेव प्रवर्तनम् ॥ कुर्वति भुंजते भोगां
स्तदंतर्बहिरेव वा ॥ यथेष्टं परिवर्तते तस्यैवानुग्रहे रिता इति ॥ ७ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ संकल्पावे च तद
च्छ्रुतेः ॐ ॥ ८ ॥ ॥ न तेषां भोगादिषु प्रयत्नापेक्षा ॥ स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादे
वास्य पितरः समुपतिष्ठन्तीत्यादि श्रुतेः ॥ ८ ॥ अ० ६ ॥ ॥ ॐ अतएव चानन्याधिपतिः ॐ ॥ ९ ॥
सत्यसंकल्पादेव ॥ परमोधिपतिस्तेषां विष्णुरेव न संशयः ॥ ब्रह्मादिमानुषांतानां सर्वेषामविशेष
तः ॥ ततः प्राणादिनामांताः सर्वेऽपि पतयः क्रमात् ॥ आचार्याश्चैव सर्वेऽपि यैर्ज्ञानं सुप्रतिष्ठितम् ॥
एतेभ्योऽन्यः पतिर्नैव मुक्तानां नात्र संशय इति च वाराहे ॥ ९ ॥ अ० ७ ॥ ॥ ॐ अभावं वादरिराह ह्येवम्
ॐ ॥ १० ॥ ॥ चिन्मात्रं विनाऽन्यो देहस्तेषां न विद्यत इति वादरिः ॥ अशरीरो वावतदा भवत्य
शरीरं वावसंतं न प्रिया प्रिये स्पृशतो याभ्यां ह्येष उन्मथ्यत इत्येवं कौठरव्यश्रुता वाह हि ॥ १० ॥ ॥ ॐ
भावं जैमिनिर्विकल्पाग्नानात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ सवाएष एव वित्परमभिपश्यत्यभिशृणोति ज्योतिषै
वरूपेण चितावाचितानित्येन वाऽनित्येन वाथानंदी ह्येवैष भवति नानां नंदं किंचिदुपस्पृशतीत्युदा
लकश्रुतौ विकल्पाग्नानादन्यदेहस्यापि भावं जैमिनिर्मन्यते ॥ ११ ॥ ॥ ॐ द्वादशाहवदुभ

ग्रं० २

अ० ४

॥६२॥

यविधंबादरायणोऽतःॐ ॥ १२ ॥ ॥ यथाद्वादशाहःकृत्वात्मकःसत्रात्मकश्चभवत्येवंमुक्तभो
गोबाह्यशरीरकृतश्चिन्मात्रकृतश्चभवतीतिबादरायणोमन्यते ॥ उपपत्तिश्च ॥ १२ ॥ ॥ ॐ
तन्वभावेसंध्यवदुपपत्तेःॐ ॥ १३ ॥ ॥ संध्यंस्वप्नःसंध्यंतृतीयंस्वप्नस्थानमितिश्रुतेः ॥ १३ ॥
॥ ॐभावेजाग्रदुत् ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मवैवर्तेच ॥ स्वप्नस्थानांयथाभोगोविनादेहेनयुज्यते ॥
एवंमुक्तावपिभवेद्दिनादेहेनभोजनम् ॥ स्वेच्छयावाशरीराणितेजोरूपाणिकानिचित् ॥ स्वीकृ
त्यजागरितवद्भुक्त्वात्यागःकदाचनेति ॥ १४ ॥ ॥ ॐप्रदीपवदावेशस्तथाहिदर्शयतिॐ ॥ १५ ॥
शरीरमनुप्रविश्यापितत्प्रकाशयंतःपुण्यानेवभोगाननुभवंतिनदुःखादीन् ॥ यथाप्रदीपोदीपिका
दिषुप्रविष्टस्तत्स्थितैलाद्येवभुंक्तेननुतत्काण्यर्थादि ॥ तीर्णोहितदासर्वान्शोकान्दृढदयस्यभवतीति
दर्शयति ॥ १५ ॥ नचस्वर्गलोकेनभयंकिंचनास्तीत्यादिनास्वर्गादिस्थस्यैतदितिवाच्यम् ॥ यतः ॥
ॐस्वाप्ययसंपत्त्योरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हिॐ ॥ १६ ॥ ॥ सुप्तौमोक्षेवातदुच्यते ॥ अत्रहपि
ताऽपिताभवत्यनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेनेत्याद्याविष्कृतत्वात् ॥ ब्रह्मवैवर्तेच ॥ ज्योति
र्मयेषुदेहेषुस्वेच्छयाविश्वमोक्षिणः ॥ भुंजतेसुसुखान्येवनदुःखादीन्कदाचन ॥ तीर्णाहिसर्व
शोकांस्तेपुण्यपापादिर्वर्जिताः ॥ निवृत्तसर्वदोषास्तेगुणमात्रस्वरूपिण इति ॥ १६ ॥ अ० ८॥
ॐजगद्वापारवर्जम्ॐ ॥ १७ ॥ ॥ सर्वान्कामानास्वामृतःसमभवदित्युच्यते ॥ तत्रसृष्ट्या
दिभ्योन्यान्व्यापारानामिति ॥ १७ ॥ कुतः ॥ ॥ ॐप्रकरणादसन्निहितत्वाच्चॐ ॥ १८ ॥ ॥ जी
वकरणत्वाज्जीवानांचतादृक्सामर्थ्यविदूरत्वाच्च ॥ वाराहेच ॥ स्वाधिकानंदसंप्राप्तौसृष्ट्यादिव्याप्त

ब्र. भा.

॥६३॥

तिष्वपि॥मुक्तानानैवकामःस्यादन्यान्कामांस्तुभुंजते॥ तद्योग्यतानैवतेषांकदाचित्कापिविद्यते॥
नचायोग्यंविमुक्तोपिप्राप्नुयान्नचकामयेदिति॥१८॥ ॥ ॐप्रत्यक्षोपदेशादितिचेन्नाधिकारिकमं
डलस्थोक्तेः ॥ १९ ॥ ॥ तायौवेदसवेदब्रह्मसर्वस्मैदेवाबलिमावहंतीतिप्रत्यक्षोपदेशाज्जगदैश्व
र्यमप्यस्तीतिचेन्न ॥ आधिकारिकमंडलाधिपतिर्ब्रह्माहितत्रोच्यते ॥ गारुडेच ॥ आत्मेत्येवपरं
देवमुपास्यहरिमव्ययम् ॥ केचिदत्रैवमुच्यंतेनोत्कामंतिकदाचन॥अत्रैवचस्थितिस्तेषामंतरिक्षे
चकेचन॥केचित्स्वर्गेमहर्लोकेजनेतपसिचापरे॥केचित्सत्येमहाज्ञानागच्छंतिक्षीरसागरम् ॥ तत्रा
पिक्रमयोगेनज्ञानाधिकात्समीपगाः ॥ सालोक्यंचस्वरूपत्वंसामीप्यंयोगएवच॥ इमामारभ्यसर्व
त्रयावत्सुक्षीरसागरे ॥ पुरुषोऽनंतशयनःश्रीमन्नारायणाभिधः॥ मानुषावर्णभेदेनतथैवाऽऽश्रमभे
दतः ॥ क्षितिपामनुष्यगंधर्वादेवाश्चपितरश्चिराः ॥ आजानजाःकर्मजाश्चतात्त्विकाश्चशचीपतिः ॥
रुद्रोब्रह्मेतिक्रमशस्तेषुचैवोत्तमोत्तमाः॥नित्यानंदेचभोगेचज्ञानैश्वर्यगुणेषुच॥सर्वेशतगुणोद्रिक्ताः
पूर्वस्मादुत्तरोत्तरम् ॥ पूज्यंतेस्त्वावरैस्तेतुसर्वपूज्यश्चतुर्मुखः॥ स्वजगद्व्यापृतिस्तेषांपूर्ववत्समुदीरि
ता॥सयुजःपरमात्मानंप्रविश्यचबहिर्गताः॥चिद्रूपान्प्राकृतांश्चापिविनाभोगांश्चकांश्चन ॥ भुंजतेमु
क्तिरेवंतेविस्पष्टंसमुदाहृतेति ॥ १९ ॥ ॥ ॐविकारावर्तिचतथाहिदर्शयतिॐ ॥ २० ॥ ॥ वि
कारावर्तिव्यापारोमुक्तानानविद्यते॥इमंमानवमावर्तनावर्ततइतिश्रुतिः ॥ वाराहेच ॥ स्वाधिकारे
णवर्ततेदेवामुक्तावपिस्फुटम् ॥ बलिंहरंतिमुक्तायविरिंचायचपूर्ववत् ॥ सब्रह्मकास्तुतेदेवावि
ष्णवेचविशेषतः ॥ नविकाराधिकारस्तुमुक्तानामन्यएवतु ॥ विकाराधिकृताज्ञेयायेनियुक्तास्तु

प्र० २

अ० ४

॥६३॥

विष्णुनेति ॥२०॥अ०९ ॥ ॥ ॐस्थितिमाहदर्शयतश्चैवंप्रत्यक्षानुमाने ॐ ॥२१॥ ॥ ए
 तत्सामगायत्रास्तइत्युच्यते ॥ तत्रानंदादीनांवृद्धिहासश्चनविद्यते ॥ एकप्रकारेणैवसर्वदास्थि
 तिः ॥ सदाएषएतस्मिन्ब्रह्मणिसंपन्नोनजायतेनम्रियतेनहीयतेनवर्धतेस्थितएवसदाभवतिदर्श
 नेवब्रह्मदर्शनेवात्मानंतस्यैवंदर्शतोनापत्तिर्नविपत्तिरित्याहजाबालश्रुतौ ॥ यत्रगत्वानम्रियते
 यत्रगत्वानजायते ॥ नहीयतेयत्रगत्वयत्रगत्वानवर्धतइतिमोक्षधर्मे ॥ विद्वत्प्रत्यक्षात्कारणा
 भावलिंगाच्च ॥ ब्रह्मवैवर्तेच ॥ नह्रासोनचवृद्धिर्वामुक्तानांविद्यतेकचित् ॥ विद्वत्प्रत्यक्षसि
 द्धत्वात्कारणाभावतोऽनुमा ॥ हरेरुपासनाचात्रसदैवसुखरूपिणी ॥ नतुसाधनभूतासासिद्धि
 रेवात्रसायतइति ॥ २१ ॥ ॥ ॐभोगमात्रसाम्यलिंगाच्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ नचभोगविशे
 षादिविरोधः ॥ एतमानंदमयमात्मानमनुप्रविश्यनजायतेनम्रियतेनह्रसतेनवर्धतेयथाकामंचर
 तियथाकामंपिबतियथाकामंरमतेयथाकाममुपरमतेइतिभोगमात्रसाम्यलिंगात् ॥ अष्टद्विह्वा
 सरूपत्वंमुक्तानांप्रायिकंभवेत् ॥ कादाचित्कविशेषस्तुनैवतेषांनिषिद्धयतइतिचकौर्मे ॥ प्रवाहतस्तु
 वृद्धिर्वाह्रासोवा नैवकुत्रचित् ॥ नाप्रियंकिंचिदपितुमुक्तानांविद्यतेकचित् ॥ कुतएवतुदुःखंस्या
 त्सुखमेवसदोदितम् ॥ भोगानांतुविशेषेतुवैचित्र्यंलभतेकचिदितिनारायणतंत्रे ॥ २२ ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐअनावृत्तिःशब्दादनावृत्तिःशब्दात् ॐ ॥ २३ ॥ ॥ नचपुनरावर्तेनचपुनरावर्तते ॥ सर्वा
 न्कामानास्वामृतःसमभवत्समभवदित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ २३ ॥ अ० ११ ॥ ज्ञानानंदादिभिःसर्वैर्गुणैःपू
 र्णायविष्णवे ॥ नमोस्तुगुरवेनित्यंसर्वथाऽतिप्रियायमे ॥ १ ॥ यस्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणि

ब्र. भा.

॥६४॥

दिव्यान्यलंबदृत्तदर्शनमित्थमेवनिहितं देवस्य भर्गो महत् ॥ वायो रामवचो नयं प्रथमकंपृक्षो द्वितीयं
वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयकं कृतमिदं भाष्यं हरौ ते न हि ॥ २ ॥ नित्यानंदो हरिः पूर्णो नित्यदा प्रीयतां मम ॥ न
मस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै च विष्णवे ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थीध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

॥ इति ब्रह्मसूत्रभाष्यम् ॥

ग्रं० २

अ० ४

॥६४॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ ॐ नारायणं गुणैः सर्वैरुदीर्णदोषवर्जितम् ॥ ज्ञेयं गम्यं गुरुं श्वापिनत्वा
 सूत्रार्थ उच्यते ॥ १ ॥ विष्णुरेव विजिज्ञास्यः सर्वकर्ता ऽऽनन्दितः ॥ समन्वयादीक्षते श्वपूर्णं
 दोऽन्तरः खवत् ॥ २ ॥ प्रणेता ज्योतिरित्याद्यैः प्रसिद्धैरन्यवस्तुषु ॥ उच्यते विष्णुरेवैकः सर्वैः सर्वगु
 णत्वतः ॥ ३ ॥ सर्वगोत्तानियंता च दृश्यत्वाद्युज्झितः सदा ॥ विश्वजीवांतरत्वाद्यैर्लिङ्गैः सर्वैर्युतः सहि
 ॥ ४ ॥ सर्वाश्रयः पूर्णगुणः सोऽक्षरः स नृदब्जगः ॥ सूर्यादिभासकः प्राणप्रेरको दैवतैरपि ॥ ५ ॥ ज्ञेयो न वे
 दैः शूद्राद्यैः कं पकोन्यश्च जीवतः ॥ पतित्वादिगुणैर्युक्तस्तदन्यत्र च वाचकैः ॥ ६ ॥ मुख्यतः सर्वशब्दै
 श्च वाच्य एको जनार्दनः ॥ अव्यक्तः कर्मवाक्यैश्च वाच्य एको ऽमितात्मकः ॥ ७ ॥ अवांतरं कारणं च प्र
 कृतिः शून्यमेव च ॥ इत्याद्यन्यत्र निहतैरपि मुख्यतः योदितः ॥ ८ ॥ शब्दैरतो नंतगुणो यच्छब्दायोगवृ
 त्तयः ॥ ९ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते ऽणुभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १० ॥ ॥ श्री
 गुरुभ्योनमः ॥ श्रीतस्मृतिविरुद्धत्वात्स्मृतेयानगुणान् हरेः ॥ निषेद्धं शकुयुर्वेदानित्यत्वान्मानमुत्तमम्
 ॥ १ ॥ देवतावचनादापो वदंतीत्यादिकं वचः ॥ नायुक्तवाद्यसन्नैव कारणं दृश्यते कचित् ॥ २ ॥ अ
 सज्जीवप्रधानादिशब्दा ब्रह्मैव नापरम् ॥ वदंति कारणत्वेन कापि पूर्णगुणो हरिः ॥ ३ ॥ स्वातंत्र्यात्सर्वक
 र्त्तृत्वान्नायुक्तं तद्वदेच्छ्रुतिः ॥ आंतिमूलतया सर्वसमयानामयुक्तिः ॥ ४ ॥ न तद्दिरोधाद्वचनं वैदि
 कं शंक्यतां व्रजेत् ॥ आकाशादिसमस्तं च तज्जंते नैव लीयते ॥ ५ ॥ सोऽनुत्पत्तिलयः कर्ता जीव
 स्तद्वशगः सदा ॥ तदाभासो हरिः सर्वरूपेष्वपि समः सदा ॥ ६ ॥ मुख्यप्राणश्चेंद्रियाणि देहश्चैव
 तदुद्भवः ॥ मुख्यप्राणवशे सर्वसंविष्णोर्वशगः सदा ॥ ७ ॥ सर्वदोषो ज्झितस्तस्माद्भगवान्गु

अ. भा.

॥६५॥

रुषोत्तमः ॥ उक्तागुणाश्चाविरुद्धातस्यवेदेनसर्वशः ॥८॥ ॥ इतिश्रीम०अणुभाष्येद्वितीयः ॥
श्रीपांडुरंगायनमः ॥ ॥ शुभेनकर्मणास्वर्गनिरयंचविकर्मणा ॥ मिथ्याज्ञानेनचतमोज्ञानेनैवपरं
पदम् ॥ १ ॥ यातितस्माद्विरक्तःसन्ज्ञानमेवसमाश्रयेत् ॥ सर्वावस्थाप्रेरकश्चसर्वरूपेष्वभेदवा
न् ॥ २ ॥ सर्वदेशेषुकालेषुसएकःपरमेश्वरः ॥ तद्भक्तितारतम्येनतारतम्यंविमुक्तिदम्
॥ ३ ॥ सच्चिदानंदआत्मेतिमानुषैस्तुसुरेश्वरैः ॥ यथाक्रमंबहुगुणैर्ब्रह्मणात्वखिलैर्गुणैः ॥ ४ ॥
उपास्यःसर्ववेदैश्चसर्वैरपियथाक्रमम् ॥ ज्ञेयोविष्णुर्विशेषैस्तुज्ञानेस्यादुत्तरोत्तरम् ॥ ५ ॥ सर्वेऽ
पिपुरुषार्थाःस्युज्ञानादेवनसंशयः ॥ नलिप्यतेज्ञानवांश्चसर्वदोषैरपिकचित् ॥ ६ ॥ गुणदोषैःसुख
स्यापिद्विद्ब्रह्मासौविमुक्तिगौ ॥ नृणांसुराणांमुक्तौतुसुखंकृतंसंयथाक्रमम् ॥ ७ ॥ ॥ इतितृतीयोऽ
ध्यायः ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ विष्णुर्ब्रह्मतदादातेत्येवंनित्यमुपासनम् ॥ कार्यमापद्यतेब्रह्मते
नयांतिपरोक्षताम् ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मणोन्यस्यज्ञानादेवपरिक्षयः ॥ अनिष्टस्योभयस्यापिसर्व
स्यान्यस्यभोगतः ॥ २ ॥ उत्तरेषूत्तरेष्वेवंयावद्वायुर्विमुक्तिगः ॥ प्रविश्यभुंजतेभोगांस्तदंतर्बहि
रेववा ॥ ३ ॥ वायुर्विष्णुंप्रविश्यैवभोगांश्चैवोत्तरोत्तरान् ॥ उत्क्रम्यमानुषामुक्तिंयांतिदेहक्षया
त्सुराः ॥ ४ ॥ अर्चिरादिपथावायुंप्राप्यतेनजनार्दनम् ॥ यांत्युत्तमानरोच्चाद्याब्रह्मलोकात्सहामु
ना ॥ ५ ॥ यथासंकल्पभोगांश्चचिदानंदशरीरिणः ॥ जगत्सृष्ट्यादिविषयंमहासामर्थ्यमप्यृते
॥६॥ यथेष्टशक्तिमंतश्चविनास्वाभाविकोत्तमान् ॥ अनन्यवशगाश्चैवद्विद्ब्रह्मासविवर्जिताः ॥७॥
दुःखादिरहितानित्यंमोदंतेनिरतंसुखम् ॥ पूर्णप्रज्ञेनमुनिनासर्वशास्त्रार्थसंग्रहः ॥८॥ कृतोयंप्रीय

पं० ३

अ० ४

॥६५॥

तांतेनपरमात्मारमापतिः ॥ नमोनमोऽशेषदोषदूरपूर्णगुणात्मने ॥ १ ॥ विरिचिशर्वपूर्वेष्ट्यवंध्यायश्री
वरायते ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेऽणुभाष्येचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ इत्यणुभाष्यम् ॥

॥ इति ब्रह्मसूत्रभाष्याणुभाष्ये समाप्ते ॥ २।३ ॥

॥ अथाऽणुव्याख्यानं प्रारभ्यते ॥ ४ ॥

अ. व्या.

॥१॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुरुभ्योनमः ॥ हरिःॐ ॥ नारा
यणंनिखिलपूर्णगुणैकदेहंनिर्दोषमाप्यतममप्यखिलैःसुवाक्यैः ॥ अस्योद्भवादिदमशेषविशेष
तोपिवंद्यंसदाप्रियतमंममसन्नमामि ॥ १ ॥ तमेवशास्त्रप्रभवंप्रणम्यजगद्गुरुणांगुरुमंजसै
व ॥ विशेषतोमेपरमाख्यविद्याव्याख्यांकरोम्यन्वपिचाहमेव ॥ २ ॥ प्रादुर्भूतोहरिव्यासोविरिं
चशिवपूर्वकैः ॥ अर्थितःपरविद्याख्यंचक्रेशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ गुरुर्गुरुणांप्रभवःशास्त्राणांवा
दरायणः ॥ यतस्तदुदितंमानमजादिभ्यस्तदर्थतः ॥ ४ ॥ वक्तृश्रोतृप्रसक्तीनांयदाप्तिरनुकूल
ता ॥ आप्तमूलतयातेनश्रुतिमूलतयातथा ॥ ५ ॥ युक्तिमूलतयाचैवप्रामाण्यंत्रिविधंमहत् ॥
दृश्यतेब्रह्मसूत्राणांएकधान्यत्रसर्वशः ॥ ६ ॥ अतो नैतादृशंकिंचित्प्रमाणतममिष्यते ॥ स्वयं
कृतापितद्व्याख्याक्रियतेस्पष्टतार्थदः ॥ ७ ॥ तन्ननारायणमूलत्वंसर्वशास्त्रस्यचेष्यते ॥ सर्वत्रानुगत
त्वेनपृथगोक्तियतेखिलैः ॥ ८ ॥ ओतत्ववाचीह्योकारोवक्तव्यसौतद्गुणोत्तताम् ॥ सएवब्रह्मशब्दो
र्थोनारायणपदोदितः ॥ ९ ॥ सएवभर्गशब्दार्थोव्याहृतीनांचभूमतः ॥ भावनाचैवसुत्वाच्चसो
यंपुरुषइत्यपि ॥ १० ॥ सएवसर्ववेदार्थोजिज्ञास्योयंविधीयते ॥ ज्ञानीप्रयतमोतोमेतंविद्वाने
वचामृतः ॥ ११ ॥ वृणुतेयंतेनलभ्यइत्याद्युक्तिबलेनहि ॥ जिज्ञासोत्थज्ञानजातत्प्रसादादेव
मुच्यते ॥ १२ ॥ द्रव्यंकर्मचकालश्चस्वभावोजीवएवच ॥ यदनुग्रहतःसंतिनसंतियदुपेक्षया ॥ १३ ॥
नैतत्त्वक्रियतेकिंचिन्नेत्यादेर्नहरिंविना ॥ ज्ञानस्वभावतोपिस्यान्मुक्तिःकस्यापिहिकचित् ॥ १४ ॥
अज्ञानांज्ञानदोविष्णुःज्ञानिनांमोक्षदश्चसः ॥ आनंददश्चमुक्तानांसएवैकोजनार्दनः ॥ १५ ॥

प्र० ४

अ० १

॥१॥

इत्युक्तेर्बन्धमिथ्यात्वं नैव मुक्तिरपेक्षते ॥ मिथ्यात्वमपि बन्धस्य न प्रत्यक्षविरोधतः ॥ १६ ॥ मिथ्या
 त्वं यदिदुःखादेस्तद्वाक्यस्याग्रतो भवेत् ॥ मिथ्यायाः साधकत्वं च न सिद्धं प्रतिवादिनः ॥ १७ ॥
 तच्च मिथ्याप्रमाणेन सतावासाध्यते त्वया ॥ सताचेद्द्वैतसिद्धिः स्यान्न सिद्धं चान्यसाधनम् ॥ १८ ॥
 साधकत्वं सतस्तेन साक्षिणा सिद्धिर्मिच्छता ॥ स्वीकृतं ह्यविशेषस्य साध्या साधकता पुनः
 ॥ १९ ॥ तच्चाविशेषमानेन साध्यमित्यनवस्थितिः ॥ अनङ्गीकुर्वतां विश्वसत्यतां तन्न वादि
 ता ॥ २० ॥ तस्माद्भवतिः सर्वासत्येत्येव व्यवस्थिता ॥ व्यावहारिकमेतस्मात्सत्यमित्येव चा
 गतम् ॥ २१ ॥ व्यवहारसतश्चापि साधकत्वं तु पूर्ववत् ॥ सत्त्रैविध्यं च मानेन सिध्येत्केनेति पृच्छयते
 ॥ २२ ॥ तस्याप्युक्तप्रकारेण नैव सिद्धिः कथं च न ॥ वैलक्षण्यं सतस्य तोरप्येतेन निषिध्यते ॥ २३ ॥
 वैलक्षण्यं सतश्चापि स्वयं सद्भेदवादिनः ॥ असतश्चापि विश्वस्यते नानिष्टं कथं भवेत् ॥ २४ ॥ यद्यु
 च्यते पिसर्वस्मादिति सद्भेदसंस्थितिः ॥ सन्मात्रत्वं ब्रह्मणोऽपि तस्मात्तदपि नो भवेत् ॥ २५ ॥ ज्ञा
 नवाध्यत्वमपि तु न सिद्धं प्रतिवादिनः ॥ विज्ञातस्यान्यथा सम्यग्विज्ञानं ह्येव तन्मतम् ॥ २६ ॥ अ
 सद्विलक्षणज्ञस्यैज्ञातव्यमसदेव हि ॥ तस्मादसत्प्रतीतिश्च कथं तेन निवार्यते ॥ २७ ॥ अन्यथा त्वम
 सत्तस्माद्भ्रान्तावेव प्रतीयते ॥ सत्त्वस्यासत् एव हि स्वीकार्यैव प्रतीतता ॥ २८ ॥ तस्यानिर्वचनीयत्वे स्या
 देव ह्यनवस्थितिः ॥ निर्विशेषे स्वयं भाते किमज्ञानादृतं भवेत् ॥ २९ ॥ मिथ्याविशेषोऽप्यज्ञानसि
 द्धिमेव ह्यपेक्षते ॥ नचावरणमज्ञानमसत्येतेन चेष्ट्यते ॥ ३० ॥ अप्रकाशस्वरूपत्वाज्जडे ज्ञानं न म
 न्यते ॥ अज्ञानाभावतः शास्त्रं सर्वव्यर्थं भविष्यति ॥ ३१ ॥ अज्ञानस्य च मिथ्यात्वमज्ञानादि

भ. व्या.

॥२॥

तिकल्पने ॥ अनवस्थितिस्तथाचस्यादन्योन्याश्रयताऽथवा ॥ ३२ ॥ स्वभावाज्ञानवादस्य
निर्दोषत्वान्नतद्भवेत् ॥ अविद्यादुर्बलत्वं चेत्स्यादात्मापि हितादृशः ॥ ३३ ॥ अतोधिकारिवि
षयफलयोगादिवर्जितम् ॥ अनंतदोषदुष्टं च हेयं मायामतं शुभैः ॥ ३४ ॥ सत्यत्वात्तेन दुःखादेः प्रत्य
क्षेण विरोधतः ॥ न ब्रह्मतां वदेद्देदो जीवस्य हि कथंचन ॥ ३५ ॥ यजमानप्रस्तरत्वं यथानार्थः
श्रुतेर्भवेत् ॥ ब्रह्मत्वमपि जीवस्य प्रत्यक्षस्याविशेषतः ॥ ३६ ॥ सार्वज्ञ्यादिगुणं जीवाद्भिन्नं ज्ञापय
ति श्रुतिः ॥ ईशंतामुपजीव्यैवावर्तते ह्येक्यवादिनी ॥ ३७ ॥ उपजीव्यविरोधेन नास्यास्त
न्मानता भवेत् ॥ स्वातंत्र्ये च विशिष्टत्वे स्थानमत्यैक्ययोरपि ॥ ३८ ॥ सादृश्ये चैक्यवाक्सम्यक्सा
वकाशायथेष्टतः ॥ अवकाशोज्झिताभेदश्रुतिर्नातिबलाकथम् ॥ ३९ ॥ अज्ञानासंभवादेव मिथ्या
भेदो निराकृतः ॥ अतो यथार्थबंधस्याविनाविष्णुप्रसादतः ॥ ४० ॥ अनिष्टत्वेस्तदर्थं हि जिज्ञासा
त्र विधीयते ॥ यथादृष्ट्या प्रसन्नः स नृराजा बंधापनोदकृत् ॥ ४१ ॥ एवं दृष्टः स भगवान्कुर्याद्वंध
विभेदनम् ॥ कार्यता च न काचित्स्यादिष्टसाधनतां विना ॥ ४२ ॥ कार्यं न हि क्रिया व्याप्यं निषिद्धस्य
समत्वतः ॥ न भविष्यत्क्रिया कार्यं सक्षयतीति शङ्क्यपि ॥ ४३ ॥ कार्यस्यानैव चाकर्तुमशक्यं
कार्यमिष्यते ॥ साम्यादेव निषिद्धस्य तदिष्टं साधनं तथा ॥ ४४ ॥ कार्यसाधनमिष्टस्य भगवानिष्ट
देवता ॥ मुख्येष्टं वा सुमनसां प्रेयस्तदिति च श्रुतिः ॥ ४५ ॥ प्राणबुद्धिमनः स्वात्मदेहापत्यधनाद
यः ॥ यत्संपर्कात्प्रिया आसंस्ततः को न्वपरः प्रियः ॥ ४६ ॥ इत्यादिवाक्यैराकांक्षासन्निधिर्यो
ग्यतायतः ॥ तस्मिन्नेव समस्तस्येतीष्टे व्युत्पत्तिरिष्यते ॥ ४७ ॥ अत्र्यपूपांस्तव भ्रातेत्यादावा

ग्रं० ४

अ० १

॥२॥

वापतोपिच ॥ उद्वापाद्वर्तमानाद्वादाकांक्षादिवलादपि ॥ ४८ ॥ बालोव्युत्पत्तिमप्येतिनानये
 त्यादिवाक्यतः ॥ आनीयमानदृष्ट्यैवव्युत्पत्तेःसंभवेसति ॥ ४९ ॥ एष्यदानयनायायंकुतएवप्र
 तीक्षते ॥ व्युत्पन्नोवर्तमानेतुक्रियाशब्देभविष्यति ॥ ५० ॥ पुनर्दृष्ट्यैवशब्दश्रुत्पश्चाद्युत्पत्तिमे
 ष्यति ॥ वर्तमानमतीतंचभविष्यदितिचक्रमात् ॥ ५१ ॥ आकांक्षादियुतंयस्माद्विधेर्व्युत्पाद
 नंकुतः ॥ दृष्ट्याज्ञातपदार्थस्यस्यादाकांक्षाभविष्यति ॥ ५२ ॥ व्युत्पत्तिःप्रथमातस्माद्वर्तमा
 नेगतेततः ॥ इष्टमाकांक्षतेसर्वोनप्रवृत्तिमपेक्षते ॥ ५३ ॥ अपरोक्षंपरोक्षंवाज्ञानमिष्टस्यसाधन
 म् ॥ कापिचेष्टातदर्थस्यादत्तिर्हिरसवित्तये ॥ ५४ ॥ वाक्यार्थज्ञानमात्रेणकचिदिष्टंभवेद
 पि ॥ नचश्रुववद्वादावतात्पर्यंश्रुतेर्भवेत् ॥ ५५ ॥ यत्किंचित्कारणस्यापियज्ञतैवान्यथाभवे
 त् ॥ तस्मादुपासनार्थंचस्वार्थेतात्पर्यवद्भवेत् ॥ ५६ ॥ इतिशब्दोन्नयेग्रावित्यप्युच्चीतेस्मृतिर्भ
 वेत् ॥ इतिशब्दव्यपेतानिह्यपिसंतिवचांस्यलम् ॥ ५७ ॥ आत्मानमेवेत्यादीनियोगेग्रावपितत्स
 मम् ॥ एकवाक्यत्वयोगेतुवेदस्यापिह्यशेषतः ॥ ५८ ॥ वाक्यभेदोनयुक्तस्याद्योगश्चस्यान्म
 हाफले ॥ इतिब्रूयादितिचोगतमग्नौसमीपगम् ॥ ५९ ॥ कल्पनागौरवंचेत्स्यात्पृथक्तात्पर्यकल्प
 ने ॥ कल्पनागौरवादेवपदार्थानस्युरेवहि ॥ ६० ॥ प्रमाणावगतत्वंचेत्तात्पर्याणांतथैवहि ॥
 तस्मात्पदार्थेवाक्यार्थेतात्पर्यमुभयत्रच ॥ ६१ ॥ पृथगेवचवाक्यत्वंपृथगन्वयतोभवेत् ॥ अ
 वांतरत्वाद्वाक्यानांवाक्याभेदोनदूषणम् ॥ ६२ ॥ अंगीकृतत्वादपितैःपदानांतुपृथक्पृथक् ॥
 क्रियापदेनान्वयस्यवाक्यभेदाद्विदूषणम् ॥ ६३ ॥ प्रत्यक्षादिविरोधेतुगौणार्थस्यापिसंभवात् ॥

अ.व्या.

॥३॥

अतात्पर्यपदार्थेपिनकल्प्यमविरोधतः ॥ ६४ ॥ अतोज्ञानफलान्येवकर्माणिज्ञानमेवहि ॥ मु
ख्यप्रसाददंविष्णोर्जिज्ञासायाश्चतद्भवेत् ॥ ६५ ॥ कर्तव्यातेनजिज्ञासाश्रुतिप्रामाण्ययोगतः ॥
प्रत्यक्षवच्चप्रामाण्यंस्वतएवागमस्यहि ॥ ६६ ॥ अनवस्थान्यथाहिस्यादप्रामाण्यंतथान्यतः ॥
मिथ्याज्ञासिप्रलंभादेस्तेनवेदविरोधियत् ॥ ६७ ॥ नमानमपिवेदानामंगीकार्याहिनित्यता ॥
नहिधर्मादिसिद्धिःस्यान्नित्यवाक्यंविनाकचित् ॥ ६८ ॥ अविप्रलंभस्तज्ज्ञानंतत्कृतत्वादयोपि
च ॥ कल्प्यागौरवदोषेणपुंवाक्यंज्ञापकंनतत् ॥ ६९ ॥ प्रत्यक्षःकस्यचिद्धर्मोवस्तुत्वादितिचो
दिने ॥ नबुद्धोधर्मदर्शीस्यात्पुंस्त्वादित्यनुमाहतिः ॥ ७० ॥ अधर्मवादिनोवाक्यमप्रयोजनमेव
हि ॥ धर्माभावोपिनोतेनप्रत्यक्षावगतोभवेत् ॥ ७१ ॥ अतःसंशयसंपत्तौवाक्यंप्रत्यक्षवत्प्रमा ॥
शक्तिश्चैवान्वितेस्वार्थेशब्दानामनुभूयते ॥ ७२ ॥ अतोन्विताभिधायित्वंगौरवंकल्पनेन्यथा ॥
नचाशक्त्याभिधायित्वंप्रवृत्तिश्चद्विधान्यथा ॥ ७३ ॥ एतत्सर्वतर्कशास्त्रेब्रह्मतर्कहिविस्तरात् ॥
उक्तंविद्यापृथक्त्वात्तुसंक्षेपेणात्रसूचितम् ॥ ७४ ॥ प्रमाणन्यायसच्छिक्षाक्रियतेतर्कशास्त्रतः ॥
मानन्यायैस्तुतत्सिद्धैर्मीमांसामेयशोधनम् ॥ ७५ ॥ ब्रह्मतर्कचभगवान्सएवकृतवान्प्रभुः ॥ पंचा
शत्कोटिविस्तारान्नारायणतनौकृतात् ॥ ७६ ॥ उद्धृत्यपंचसाहस्रंकृतवान्बादरायणः ॥ अतस्त
दर्थसंक्षेपादतद्व्यभ्यसूचयत् ॥ ७७ ॥ यतोनुभवतःसर्वसिद्धमेतदतोपिच ॥ देवैश्चदुर्गमा
र्थेषुव्यापृतोनातिविस्तृतिम् ॥ ७८ ॥ चकारैताह्यवज्ञेयायुक्तयःप्रतिपक्षगाः ॥ प्रत्यक्षेक्षाक्षमः
पक्षंकमेवात्राभिवीक्षते ॥ ७९ ॥ तस्मादक्षमपक्षत्वान्मोक्षशास्त्रेभ्युपेक्षितः ॥ स्वयंभगव

ग्रं०४

अ०१

॥३॥

ताविष्णुर्ब्रह्मेत्येतत्पुरोदितम् ॥ ८० ॥ सविष्णुराहहीत्यंतेदेवशास्त्रस्यतेनहि ॥ आद्यंतं देव
 शास्त्रस्य स्वयं भगवता कृतम् ॥ ८१ ॥ मध्यंतं दाज्ञया पैलशेषाभ्यां कृतमंजसा ॥ अतस्तत्रैव वि
 ष्णुत्वसिद्धेर्ब्रह्मेत्यसूचयत् ॥ ८२ ॥ दोषारच्छिद्रशब्दानां पर्यायत्वं यतस्ततः ॥ गुणानारा इति ज्ञेयास्त
 द्वाचारायणः स्मृतः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मशब्दोऽपि हि गुणपूर्तिमेव वदत्ययम् ॥ अतो नारायणस्यैव जिज्ञासात्र
 विधीयते ॥ ८४ ॥ सिद्धत्वाद्ब्रह्मशब्दस्य विष्णौ स्पष्टतया श्रुतौ ॥ अंभस्य पारित्युक्तो नारायण
 पदोदितः ॥ ८५ ॥ आपो नारा इति ह्यहस एवाप्स्वंतरीरितः ॥ कामतो विधिरुद्रादिपददात्र्यास्व
 यं श्रिया ॥ ८६ ॥ यो नित्वेनात्मनो विष्णोस्तिष्ठंतीत्युदितस्य च ॥ यस्मिन् देवा अधीत्युक्त्वा समुद्र
 स्थानमेव च ॥ ८७ ॥ नामचाक्षरमित्येव कच इत्युदितं तु यत् ॥ यतः प्रसूतेत्युक्त्वा च तदेव ब्रह्म चा
 ब्रवीत् ॥ ॥ इति जिज्ञासाधिकरणम् ॥ १ ॥ ॥ अंतःसमुद्रं विश्वप्रसूतेः कारणं तु यत् ॥
 सूक्तोपनिषदाद्युक्तं जन्माद्यस्येतिलक्ष्यते ॥ १ ॥ सृष्टिस्थितिश्च संहारो नियतिर्ज्ञानमावृतिः ॥
 बंधमोक्षावपि ह्यसुश्रुतिषूक्ता हरेः सदा ॥ २ ॥ यं नामानि विशंत्य द्वायो देवानामिति ह्यपि ॥ श्रुते
 र्नामानि सर्वाणि विष्णोरेव यतस्ततः ॥ ३ ॥ अतो न मुख्यतो नामतदन्यस्य हि कस्यचित् ॥ गुणाः
 श्रुता इति ह्यस्मान्न दोषोर्थः श्रुतेर्भवेत् ॥ ४ ॥ प्रीत्या मोक्षपरत्वाच्च तात्पर्ये नैव दूषणे ॥ सर्वेषामपि
 वाक्यानां महातात्पर्यमत्र हि ॥ ५ ॥ तद्विरोधेन मानत्वं फलं मुक्तिर्हि वाक्यतः ॥ न पुराणादिमानत्वं
 विरुद्धार्थे श्रुतेर्भवेत् ॥ ६ ॥ दर्शनांतरमूलत्वान्मोहार्थं चाज्ञया हरेः ॥ न सर्वनामतान्येषां श्रुता उ
 क्ता हि कुत्रचित् ॥ ७ ॥ अदोषवचनाच्चैव नियमेन हरेः श्रुतौ ॥ अज्ञानं पारतंत्र्यं च प्रलये भाव एव

अ.व्या.

॥४॥

च ॥ ८ ॥ अशक्तिश्चोदितान्येषां सर्वेषामपि च श्रुतौ ॥ जन्माद्यस्येतितेनैतद्विष्णोरेव स्वलक्षण
म् ॥ ९ ॥ अस्योद्भवादिहेतुत्वं साक्षादेव स्वलक्षणम् ॥ कृष्णध्यानच्छलेनैव स्वयं भागवतेऽब्रवीत्
॥ १० ॥ अतो जीवैक्यमपि स निराचक्रे जगद्गुरुः ॥ न हि जन्मादिहेतुत्वं जीवस्य जगतो भवेत्
॥ ११ ॥ हिताक्रियादिदोषं च वक्ष्यत्येव स्वयं प्रभुः ॥ निर्गुणत्वं च तेनैव निषिद्धं प्रभुणा स्वयम् ॥ १२ ॥
भेदेनैव तु मुख्यार्थसंभवे लक्षणा कुतः ॥ कथं नित्यगुणस्यास्य स्यादैक्यं गुणहानतः ॥ १३ ॥ सदै
वगुणवत्त्वेस्य भिन्नस्यान्निर्गुणं सदा ॥ न च मिथ्यागुणत्वं स्यादनिर्वाच्यस्य दूषणात् ॥ १४ ॥ नि
र्गुणत्वं तदा च स्यादासुरत्वं न चान्यथा ॥ लक्ष्यलक्षणयोर्भेदो भेदो वा यदि बोध्यम् ॥ १५ ॥ इति पृ
ष्ठे तदैक्यस्य गतिरेव न विद्यते ॥ ऐक्याभेदे न शास्त्रेण ज्ञेयं तत्स्वप्रकाशतः ॥ १६ ॥ भेदे मिथ्यात्व
तो भेदसत्यत्वं स्याद्बलादपि ॥ भेदाभेदौ यदि तदा स्यादेव ह्यनवस्थितिः ॥ १७ ॥ स्वनिर्वाहक
ता चेत्स्याद्वाह्यं वाहकमित्यपि ॥ पर्यायो भेदवान्वा स्यादवनस्थो भयत्र च ॥ १८ ॥ सत्यज्ञानादि
केप्येवं न व्यावृत्त्या प्रयोजनम् ॥ व्यावृत्तस्याविशेषत्वे तदखंडं च खंडितम् ॥ १९ ॥ निर्विशेषत्वमेते
न मूको ह मिति वद्भवेत् ॥ अभिन्नेऽपि विशेषोऽयं बलादापतति ह्यतः ॥ २० ॥ विशेषतद्वतोऽथैव स्वनि
र्वाहकता भवेत् ॥ भेदहीने त्वपर्यायशब्दांतरनियामकः ॥ २१ ॥ विशेषो नाम कथितः सोऽस्ति वस्तु
ष्वशेषतः ॥ विशेषास्तेऽप्यनन्ताश्च परस्परविशेषिणः ॥ २२ ॥ स्वनिर्वाहकता युक्ताः संति वस्तुष्वशेषतः ॥
अतो नन्तगुणं ब्रह्म निर्भेदमपि भण्यते ॥ २३ ॥ एवं धर्मानिति श्रुत्या तदभेदोऽप्युदीर्यते ॥ ॥ इति ज
न्माधिकरणम् ॥ २४ ॥ ॥ शैवाद्यागमसंप्राप्तदृष्टेन फलेन तु ॥ तद्वाक्योपमयान्यच्च प्रमाणत्वेन मीयते

प्र० ४

अ० १

॥४॥